

HESIODI CARMINA

Hesiod

Digitized by Google

[The body of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is arranged in multiple columns and paragraphs, but the characters are too light to transcribe accurately.]

UH
Bib. Harv. Lib. Ke
Feb. 25 21
Hans H. Fränkel
HESIODI CARMINA

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH 2nd ed.

EDITIO ALTERA

ACCEDIT CERTAMEN QUOD DICITUR HOMERI ET HESIODI

MCMVIII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

U 74

Prof. L. L. L. L. L.

Feb. 25

21

Hans H. Fränkel

HESIODI CARMINA

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH

2nd ed.

EDITIO ALTERA

ACCEDIT CERTAMEN QUOD DICITUR HOMERI ET HESIODI

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Wilson, Rufio f. Rob. - July
XIV. ibid. f. 10/11
10. f. 10/11, 10/12

PA
4009
A2
1908

PRAEFATIO

De Hesiodi codicibus aliisque subsidiis quibus in constituendis poetae verbis usus sum cum in praefatione editionis maioris, quam ante hos sex annos publici iuris feci fusius exposuerim, hoc loco ea tantum repetam quae de libris papyrorumque fragmentis praestantissimis dicenda esse arbitror. Quorum autem interest, ut tota recensitionis fundamenta accuratius cognoscant, quaestiones meas aliorumque in quibus his de rebus plenius actum est inspiciant: quas in praefatione illa numeratas invenient.

Atque Theogoniae quidem librorum qui integrum carmen servarunt optimus est Laurentianus XXXII 16, melioris codicum classis (Ω) quasi dux et signifer. Neque tamen alterum genus (Ψ), quamvis contextum aliquanto deteriorem exhibeat, omnino neglegendum est. Item e reliquiis codicis Athoi (nunc Parisini suppl. graec. 663) aliquid ad carmen emendandum conferri potuit. Eximias vero quasdam lectiones laciniae papyrorum Parisinae (suppl. graec. 1099) et Vindobonensis (Raineri archiducis, nunc bibl. caes. L. P. 21—29) suppeditant: adde minutiora fragmenta papyri Londinensis (CLIX), quae in museo Britannico asservatur.

Inter Operum codices medio aevo exaratos primum locum obtinent Parisinus 2771 et Laurentianus XXXI 39, quorum uterque cetera sui generis exempla et vetustate

et auctoritate longe superat. Carminis formam qualem illi praebeant ex uno eodemque fonte ortam per duas librorum classes ($\Omega \Psi$) propagatam esse constat: contra grammatici cuiusdam Byzantini recensioem tertio genere (Φ) contineri persuasum habeo: cuius testis princeps est cod. Messanius (bibl. universitatis 'praeexistens' 11). Reliqua quae extant trium classium ($\Omega \Psi \Phi$) germina recentiora libris secundariis adnumeranda sunt. Papyrorum ope aliquot versus feliciter emendari potuerunt: nam ut omittam frustula versuum 199—204, 241—246, quae nuper in papyro Berolinensi 7784 oblata ne unam quidem lectionem speciosiore complectuntur, eximia quam supra dixi papyrus Vindobonensis permagni ducenda est; accedit alia lacinia nunc Genavensis (pap. 94) ad narrationem de heroum genere accuratius aestimandam utilis.

Scuti codicum meliorum duo genera ($\Omega \Psi$) statui: quorum primarios Ambrosianum C 222 inf. et Laurentianum XXXII 16 esse probavi. Neque praetermittamus duo carminis fragmenta ex Athone monte oriunda, quae nunc in cod. Parisino (supplem. graec. 663), cuius iam mentionem feci, collecta inveniuntur. Ad Scuti reliquias quae iam prius ex optima papyro Vindobonensi (Raineri archiducis) innotuerant, accessit lacinia Oxyrhynchi reperta (pap. 689), qua carmen extremum continetur. Praeterea excerptum quoddam (v. 207sqq.) post Homeri versus Σ 596—608 in papyro Berolinensi 9774 oblatum est.

Fragmentorum seriem novis Catalogi partibus auctam inuenies, quae in papyris Berolinensibus leguntur. In quo genere summae virtutis esse videtur pap. 10560, qua narratio de procis Helenae Fragm. 94 incohata absolvitur: altera pars admodum insignis ad Iovem pertinet, qui consilium capit humani generis abolendi. Ex aliis frustis (pap. 9777 et 7497) haud contemnendis nonnulla de fabulis Meleagri et Bellerophontis cognovimus. Quae

cuncta in editione principe a Schubartio et Wilamowitzio egregie curata foras data sunt (Berlin. Klassikertext. V 1, 22 sqq.). Maximo mihi usui fuisse fateor, quod W. Schubart, vir doctissimus, papyros illas Berolinenses, et imprimis pap. 10560 adeo detritam, ut minor tantum pars eius photographice describi posset, mea causa post Crönertum denuo inspexit: unde factum est ut lectiones quasdam dubias controversasque facilius perpendere possem. Cuius speciosae voluntatis ei gratias ago quam maximas. Aliud carminis de Bellerophonte frustum, quod e thesauris Oxyrhynchi effossis Grenfell et Hunt ediderunt (pap. Oxyrhynch. 421), in fragmentis dubiis collocandum censui.

Ceterum me in retractato hoc volumine ut testimonia observationesque veterum ita quaestiones recentiorum eadem qua antea diligentia in meam rem convertisse non est quod commemorem. De orthographia id unum moneam me ut rectiorem scribendi rationem vel invitis libris restituerem operam dedisse; v quod dicunt paragogicum ante voces olim digammo initiali instructas omisi.

Certamen Homeri et Hesiodi breviori commentario critico ornatum in calce editionis adicere haud incommodum visum est.

Scr. Praegae Idibus Aprilibus MCMVIII

INDEX

	pag
Theogonia	1
Opera et Dies	51
Scutum	97
Fragmenta	129
Catalogus. Ehoeae	131
Magnaehoeae	182
Ceycis Nuptiae	187
Melampodia	189
Chironis Praecepta	194
Opera Magna	196
Dactyli Idaei	197
Astronomia	198
Aegimius	201
Incertae Sedis Fragmenta	204
Fragmenta Dubia	215
Fragmenta Falsa	224
Homeri et Hesiodi Certamen	231
Index Nominum	252

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

NOTAE LIBRORUM

- A = papyrus Parisina bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 1099' saec. IV—V
 B = lacinia papyri Londinensis musei Britannici CLIX saec. fere IV
 R = fragmenta papyri Raineri archiducis Austriae nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
 C = fragmenta quae extant in codice Parisino bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663' saec. XII
 D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)
 E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV
 F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV
 G = cod. Romanus bibl. Vaticanae 915 saec. XIV
 H = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
 I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
 K = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
 L = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

- classis Ω $\left\{ \begin{array}{l} \text{generi a } (\Omega a) \text{ codices CD} \\ \text{generi b } (\Omega b) \text{ codices EF} \\ \text{generi c } (\Omega c) \text{ codices GHI} \end{array} \right.$
 classi Ψ codices KL

Libri contaminati

1. recensionis **x**:

- cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
 cod. Romanus bibl. Vaticanae 1392 saec. XV
 cod. Florentinus bibl. Laurentianae LXXXXI sup. 10 saec. XV

2. recensionis **t** (Triclinii):

- cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV (1316—1320)
 eiusque satellites

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
 αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε
 καὶ τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
 ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.

καὶ τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο 5
 ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
 ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
 καλοῦς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένοι ἥερι πολλῇ,
 ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι, 10
 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβανῖαν,
 κούρην τ' αἰγιοόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
 ἠδὲ Ποσειδάωνα γαίήοχον, ἐννοσέλαιον, 15
 καὶ Θέμιν αἰδολὴν ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
 Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην
 Ἀργιώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην

3 ἀμφὶ περὶ ex Hom. B 305 Priscianus Inst. XIV 34 5 παρ-
 νησοῖο D, Τερμησσοῖο Zenodotus Qbc 6 Ὀλμειοῦ D 9 πολλῶ
 DQbG, e corr. I 15 γαίήοχον D 17 Ἥρην Plutarchus Mor.
 747 f 18 sq. inverso ordine D 18 eiecit Paley ἀγκυλόμητιν
 (ι in ras.) I, ἀγκυλομήτιν D Aristidis XXVIII 20 codd. aliquot

'Ηὼ τ' 'Ηέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
 Γαῖάν τ' 'Ωκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 αἷ νύ ποθ' 'Ησιόδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' 'Ελικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
 τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μοῦσαι 'Ολυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25
 ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἰδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.
 ὥς ἔφασαν κοῦραι μέγαν Διὸς ἀρτιέπειαι·
 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθιλέος ὄξον 30
 δρέψασαι θηγτόν· ἐνέπνευσαν δέ μ' ἀοιδήν
 θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἑόντα.
 καὶ μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀεΐειν.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς 'Ολύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἑόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἑόντα,

19 om. E post 26 Apollonius Rhod. quaedam videtur de-
 siderasse 27 ἴσμεν Athenagoras lib. pro Christ. 24 28 γη-
 ρύσασθαι K, μνθῆσασθαι superscr. γρ. γηρύσασθαι L, γρ.
 γηρύσασθαι schol.; μνθῆσασθαι Ω (superscr. γηρύσασθαι m.
 al. E) 29 μοῦσαι HI, γρ. κοῦραι m. al. marg. I, κείναι Ωb
 30 ἔδων Ψ 31 δρέψασαι Ψ, δρεψάμεναι Tzetzes Vit. Hes.,
 δρέψασθαι Ω schol. Aristides XXVIII 23 K., θρέψασαι Nice-
 phorus Gregoras in Synes. p. 373 D P., Nicephorus Chumnus
 Anecd. Gr. III 385 Boiss. μ' ἀοιδήν scripsi, μοι ἀοιδήν Ari-
 stidis cod. U, ὥδῃν Lucianus diss. c. Hes. 1, μοι αὐδῇν libri et
 Aristidis codd. (praeter U) 32 θέσπιν ex Hom. α 328 & 498
 Goettling, θεσπέσιον Lucianus, θεσπεσίην Aristides, θείην libri
 33 με κέλονθ' Ωbc 34 τε om. Ωb, με D ὕστατον ex ὕστερον
 rest. D, ὕστερον ΩbcΨ 37 ἐντὸς] αἰὲν GHΨ

φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει ἀνδρῶν
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπλῳ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν εἶσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν, 45
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσαι θεαὶ † λήγουσαι τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
αὐτὶς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων 50
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπανμ' αὖτε μερμηράων. 55
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβαίνων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἣ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδῇ 60
μέμβλεται ἐν στήθεσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

41 θεῶν Ωc (superscr. ω G) schol., θεῶν DΩbΨ 42 κιδνα-
μένη D 43 τ' om. D, δώματ' Ωbc (m. rec. corr. G) K 44 αἰ-
δοίων (ω e corr. I) HI 48 proscriptit Guyet ὑμνεῦσαι ἰδὲ
λήγουσαι ἀοιδῆς L. Dindorf, καὶ ἐκλήγουσαι ἀοιδῆς Ludwich,
λήγουσαι DHI, γρ. λήγουσαι m. rec. marg. I 49 ὄσσαν superscr.
γρ. τόσσον E, τόσσον D φέρτερος Ωc, γρ. φέρτατος m. rec.
marg. I κάρτει Ωbc 55 γρ. μνη marg. E 58 ἔτραπεν
D 61 μέλλεται ἐν HI, μέμλετ' ἐν Ψ, μέμβλετ' (μέμβλετο)
ἐν v. Leeuwen post στήθεσιν interpunxit Peppmüller

[ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 ἐν θαλλῆς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὕσσαν ἰεῖσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὕσσαν ἰεῖσαι.]

αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλύμπον ἀγαλλόμεναι ὅπλ' ἀκαλῆ,
 ἀμβροσίη μολπῇ· περὶ δ' ἱαχε γαῖα μέλαινα
 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει 70
 νισομένων πατέρα ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτεϊ νικῆσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἑρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ'· ἥ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων·
 ἥ γάρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 ὄν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοι

63—67 seclisit Wolf 64 ἀτάις D schol. Pind. Ol. IX
 39, αὐτῇ in suo verborum conexu Plutarchus Mor. 49f τε
 om. ΩβΗΨ ἔθεντο Plutarchus 65 θαλίαις D 68 ἐπε-
 σημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριστοφάνης' schol. 71 πατέρα ὄν Brug-
 mann, πατέρ' εἰς ὄν libri, πατέρα σφόν Scheer 73 sq.
 ἐκάστω ἀθανάτων schol. 78 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ (Υ e corr., fuit Π)
 A, ΣΤΕΣΙΧΟΡΗ crater Clitiae (Françoisii) ΠΟΛΥΜΝΙΣ ex
 eodem vase L. Schmidt τ'] Δ·Α 79 θ' om. schol. Genav.
 Hom. B 484 ἥ δὲ m² in ἥ δὲ mut. D, ἥ δὲ Ψ, ἥ δὲ Macrobius
 in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 (bis), ἥ σφέων Diodorus IV 7, 2, ἥ
 καὶ Ioannes Galen.; τ' εἶδει (pro θ'· ἥ δὲ) Stobaeus XLVIII 12
 81 τιμήσωσι Dio Prus. II 24 Aristidis II p. 131, 18 D. cod. A
 Stobaei cod. M, τιμήσουσι οὐ m² in ω mut. AD, τιμήσουσι(v)
 CΩbcΨ Themistius IX 122a XXXI 355 c Stobaei codd. SA

γεινόμενον τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἔερσεν,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μελίχρα· οἳ δέ τε λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας 85
 λθιέησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 ἐρχόμενον δ' ἂν' ἀγῶνα θεὸν ὥς ἱλάσκονται
 αἰδοὶ μειλίχῃ, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν·
 τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί, 95

82 τε ἴδωσι (τε εἴδωσι pars codd.) Themistius XXXI 355 c
 Stobaeus, ΤΕ<σ>ΕΙΔΩCΙ Α, τ' εἰδῶσι Ω Dio Aristides, τ'
 ἐπιδῶσι Ψ 83 τοῦ Themistius χεῖουσιν D Themistius
 αἰοιδήν Ωc (superscr. ἔερσεν G) Ψ Aristides Stobaeus
 84 ΕΠΕΚ Α μειλίχρα Themistii codd. plerique τε Α Aristi-
 des Themistius, νν ΩΨ Stobaeus 86 ἀτρεκέως Aristides l. c.
 ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει ex Hom. θ 171 (adiuncto θ 172 =
 Theog. 92) Aristides II p. 131, 9 D. 87 ΚΕ Α, τε ΩΨ Epi-
 ctetus II 12, 16 Aristides II p. 132, 5 D. Stobaeus l. c. et
 II c. 4 s. 1 W. 91 ΑΝ.Δ<γ>ΩΝΑ Α, ἂν' ἀγῶνα schol. Ven. B
 Townl. Hom. Ω 1, γρ. ἂν' ἀγῶνα schol. superscr. in E, in marg.
 Ψ; ἀνὰ ἄστν ex Hom. θ 173 Ω (ἂν ἀάστν C) Ψ Stobaeus II c.
 4 s. 1 W. ἱλάσκονται ΩΨ, ΕΙCOP<ω>C<ιν ex Hom. θ 173
 Α 93 ΤΟΙΗ Α, οἰά (vel οἷα) τε ΩΨ ΔΩCIC Α 94—97 =
 Hymn. Hom. XXV 2—5 94 om. Ψ (in marg. m³ L) γάρ
 τοι Μουσάων Ω schol. Ven. Α Β Hom. Α 176 Cornuti c. 32 (Lang)
 codd. genera a b scholior. Pind. Pyth. IV 313 Nem. III 71 codd.
 pars, γὰρ Μουσάων Hymn. Hom. XXV 2 Cornuti codicum genus
 c: μὲν Μουσάων legisse videntur Themistius VII 89 c XIII
 170 b Eustathius Hom. 76, 2 καὶ Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο (ex Hom.
 H 83 al.) Themistius utroque loco 95 χθονὶ Hymn. Hom.
 XXV 3 schol. Hom. Ven. Α Β schol. Pind. Pyth. et Nem. Cor-
 nuti codd. PMV m²

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆης· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι 96
 φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῆ.
 εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσάων θεράπων κλέα προτέρων ἀνθρώπων 100
 ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἶψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
 οἳ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτός τε δυοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 εἶπατε δ', ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδαμι θυίων,
 ἄστροα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν 110
 [οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων]
 ὧς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο
 ἡδὲ καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 [ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὃ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.] 115

97 ῥέει Ψ (ι pro ν in ras. L) 99 ἀκαχήμενος D Et. gen.
 v. νεοκηδέϊ θυμῷ, ἀκαχήμενος HI (prius ε in α mut.. m² I)
 100 κλέα Nauck, κλεῖα libri 101 ὑμνήσει Ωc, e corr. C,
 YMNE///CAI A 102 αἶψα δ' ὃ Ψ ΔΥCΦPOCY<νεων A,
 δυσφροσυνέων ΩaL; δυσφρονέων ΩbHIK, δυσφροσυνέων G
 105 ἱερὸν] μακάρων Theophilus ad Autol. II 5 p. 83c 106 Γῆς
 τ' ἐξεγένοντο D, τ' om. CΩbcΨ, Γαίης (τ' addit Peppmüller)
 ἐγένοντο Koechly 107 δὲ IΨ θ' om. C Theophilus
 109 οἶδμά τε πόντον Hippolytus Phil. c. 26 ΟΥ<ίων ut vide-
 tur A (cf. 131), θύων ΩΨ 111 om. A Theophilus Hippoly-
 tus 112 τ' ἄφενον D, στέφανον (corrupte = τ' ἄφενον) Hip-
 polytus 114 sq. obelo notavit Seleucus 115 proscripsit
 Aristarchus ἔπειθ' (Diels, ἔπειτα codd.), ὅτι περ Hippolytus

Ἡ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύτερονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 λυσιμελὴς, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο Ἴσον ἐ' αὐτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους, 129

116 πάντων μὲν Aristoteles Metaph. I 4 Phys. IV 1 auctor lib. de Meliss. 1 Asclepius in Arist. Metaph. 29, 30 H. schol. Hom. Ven. AB Ξ 246 γὰρ πρῶτα Sextus Emp. Pyrrhon. Hypot. III 121 117 θνητῶν Herwerden 118 sq. non commemorant Plato Symp. 178 B Aristoteles auctor lib. de Meliss. Sextus Emp. adv. math. IX 8 Asclepius Stobaeus I c. 9 s. 5 118 non legit Chalcidius in Plat. Tim. 122 οἳ et τοῖ Cornuti codd. κάρην Hippolytus 119 ἀθετεῖται schol. ἡνεμόεντα Hippolytus 120 ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν (cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 149) Aristoteles auctor lib. de Meliss. 121 δὲ Peppmüller, τε libri τ' om. Ψ 122 στήθεσσι Hippolytus 123 δ'] T A, om. schol. Eurip. Or. 176 124 sq. om. Theophilus 125 om. Hippolytus 126 πρῶτῃ μὲν Hippolytus, πρῶτιστον schol. Pind. Nem. VI 1 ἐ' (= εἰ) αὐτῇ scripsi, ἐαντῇ ΩΨ Didymus Hippolytus schol. Soph. El. 86 schol. Pind. schol. Arati 22 Cyrillus Alex. c. Iul. II 53 Aub. Stobaeus I c. 10 s. 9 Et. gen. v. οὐρανός Meletius Anecd. Ox. III 94 Cr.; ΕΩΥΤΗΙ adiecta coronide A, ἐωντῇ Theophilus 127 περὶ πᾶσαν ἔργον (ἐέργη, ἐέργει) Cornuti c. 17 codd. aliquot schol. Hom. Townl. M 5 καλύπτῃ ΑΩΒΓΨ schol. Pind. Theophilus Cyrillus Stobaei cod. F (-ει P) Et. gen. Meletius 128 ὃς ῥ' εἴη Stobaei cod. P 129 ΘΕ<?>Ν Α, θεᾶν Theophilus, θεᾶ in Hippolyto, cuius libri ὅσα habent, coniecit Usener

[*Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.*] 130
 ἢ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κροῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον, 140
 [οἷ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τεύξαν τε κεραυνόν.]
 οἷ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλλέγκιοι ἦσαν,
 μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρα σφέων
 κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.] 145
 ἰσχύς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

[οἷ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδῆεντες] 142 b

130 seiunxit Goettling 131 δὲ om. codd. Theophili, ἠδὲ
 ΩbcΨ Hippolyti libri ΥΔΜΑΤΙ A, οἴδμασι D ΘΥΪΟΝ
 A, θυῖον codd. cett. 134 Κροῖον Et. mag. s. v., κρεῖον libri
 (Κ<ρ>ΕΙΟΝ A) Zeno (schol.) Plutarchus Mor. 880 c. Hippolytus
 Cyrillus c. Iul. II 53 Aub. Et. gen. v. Κοῖον 135 θεῖαν
 τερέϊαν D, Θεῖην Eustathius Hom. 978, 56 137 ἀγκυλό-
 μητις Nauck 139 ἦτορ] ὕβριν E 141 eiecit Goettling
 βροντήν Ζηνὶ ἔδοσαν schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 730
 τε δόσαν La Roche, τ' ἔδοσαν libri 142 schol.: Κράτης ἀντὶ
 τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται (142 b) 'οἷ — αὐδῆεντες'
 143 ὀφθαλμὸς δὲ ἔεις μέσσω ἐνέκειτο (corr. G. Dindorf) μετώπῳ
 Herodianus περὶ μον. λέξ. I 18, 30 144 sq. seclussit Wolf
 144 ἐπώνυμοι Et. gen. v. Κύκλωπες Anecd. Ox. I 254 Cr. ἄρ'
 αὐτοῖς Et. gen. Anecd. Ox. 145 ἔεις FG Herodianus, ἔεις C
 ἐπέκειτο Anecd. Ox. II 134 146 τ' ΩbcΨ

ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὕβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο 150
 ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
 ἰσχύς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ 155
 ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανόσ. ἥ δ' ἐντὸς στεναχίζετο Γαῖα πελώρη
 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην. 160
 αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
 εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·

παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἶ κ' ἐθέλητε
 πελθεσθαι, πατρός κε κακὴν τεισαίμεθα λώβην 165
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.

ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 φθέγγετο. θαρσῆσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης

148 τε supplevit Hermann, om. libri 149 τ' Ὀβριάρεως
 Hermann γύης m. rec. superscr. γ I, γύγης ΩbGΨ Anecd.
 Par. III 6 Cr. 151 ἄπλαστοι F, ἄπλητοι Hermann δ' Ωc
 152 στιβαροῖς μελέεσσιν Moschopulus in Batrach 141 153 δ'
 cod. Casanat. 356 Laur. LXXXXI sup. 10, τ' Ω, om. Ψ ἄπλα-
 στος Ψ 154 ὅσσοι δὲ Ψ 157 ἀποκρύπτσκε E, ἀπεκρύ-
 πτασκε Ψ ἀνέσκε Ωb, ἀνέησκε DΩcΨ 158 ἐπιτέρπετο Ωc
 Et. gen. v. κευθμός cod. A 159 στεναχίζετο Ωbc, στοναχίζετο DΨ
 160 ἀχνυμένη Seleucus δὲ Aldus, τε libri τ' ἐφράσσατο
 Goettling, ἐπεφράσσατο libri 165 πατέρος HΨ κε in ras.
 D, γε ΩbGΨ, δὲ HΨ 168 μέγα G ἀγκυλόμητης Nauck

ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν·

μητερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγλίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.

ὥς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότιτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός 180
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὖν τι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γελναι· Ἑρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔργεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίης καλέονσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὥς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὥς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκός 190
ἄφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἐπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη

171 πῶς codd. recensionis x, πατέρος ΩΨ 174 χερσὶν D,
χειρὶ ΩbcΨ 175 ἐπεθήκατο Ψ 178 λοχεοῖο Aristonicus
(cf. schol.) schol. Hom. Ven. A Ψ 160 Et. gen. v. ἄρπη; λοχέιοιο
DHI, λεχέιοιο G, λοχέιοιο, in marg. γε. καὶ λόχοιο E, λόχοιο FΨ;
ἐκ τε λόχοιο? Heyne 188 θ' Ψ 190 ἂν D πολλὸν ΩbcΨ,
πολλὸν v. Leeuwen 191 ὠρμὰ D

ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195
 [ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθήρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκνυρσε Κυθήροις·
 [Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 ἡδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.] 200
 τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλῶς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
 ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 παρθενλοὺς τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε 205
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μελιχρὴν τε.

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκε
 παῖδας νεικέων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλὴ μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσσεσθαι. 210

Νυξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ἴπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνειρώων,
 — οὗ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νυξ ἐρεβεννή, —

195 ῥαδινοῖσιν] alterum ρ m¹ superscr. D 196 aliunde
 illatum esse vidit Heyne ἀφρογενέα Werfer, ἀφρογένειαν
 libri Et. gen. v. Κυθήρεια Et. mag. v. Ἀφροδίτη 199 sq. se-
 clusit Wolf 199 Κυπρογενέα Werfer, κυπριγενέα (γρ. κυπρο-
 γένεια marg. E) Ωb, κυπρογένειαν DGΨ, κυπρογένεια Et. gen.
 HI, κυπρογένειαν (m. rec. marg. H, superscr. m. rec. v I) δ'
 DG, θ' ΩbK, τ' e θ' factum L, om. HI πολυκλύστῳ superscr.
 ρρν E, περικλύστῳ schol. Hom. Ven. B E 422 Et. mag. Κύ-
 πρῳ] πόντῳ recensio x Pseudochoricius in Rhod. 129 B. Et.
 gen. cod. B 200 φιλομμηδέα Muetzell et Bergk μειδέων cod.
 Casanat. 356 schol. Hom. min. Γ 424 ἐξεφαένθη v. Leeuwen
 203 ἔχεν D 205 post μειδήματα m¹ τ' addit D, om. Ψ

210 τοῖς δ' ἦπειτα Ψ ΜΕΘΟΠΙΘΕΓΕ<νεσθαι (T m. al.) B
 213 eiecit Gruppe; post 214 posuit Schoemann θεὰ] ... B
 (vix fuit ΘΕΑ)

δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἐσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 [Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἷ τε βροτοῖσι·
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,]
 αἷ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν· 220
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὕπιν, ὅς τις ἀμάρτη.

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νυξ ὅλοη· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 αὐτὰρ Ἔρις στνγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Αἴθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
 Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόβους τ' Ἀνδροκτασίας τε
 Νεϊκεὰ τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε

215—217 et 220—222 ab interpolatore illatos, 218 sq. postea
 adiectos esse exposuit A. Meyer 215 ἧς scripsi, αἷς libri
 post 216 olim nomina Hesperidum addita fuisse censuit Muet-
 zell, cf. Fr. 270 217 νηλεοποινας superscr. ov, in marg. γρ.
 κλεοποιίνους E, νηλεοποιίνας F 218 sq. neglexit Stobaeus I c.
 3 s. 38 W. 218 ///λάχεσιν (λ alter. eras.) D 220 ἐφέπουσιν D,
 ΕΦ. . . . B, ἐφέπουσαι ΩbcΨ 221 οὐδέ ποτε Hermann, οὐδέ-
 ποτε codd. Stobaeus ///λήγουσι (λ alter. eras.) superscr. αι m¹ D
 224 ἔτεκεν δολόμητιν Herwerden 225 καρτερόθυμον HI 227 τε
 λιμόν altero λ superscr. D, τε om. H, λοιμόν om. τε I 228 eiecit
 Kirchhoff μάχας τε φον>ΟΥCT'·ΑΝΔΡΟ<κτ>ΛCI/. . . B; eun-
 dem verborum ordinem exhibet recensio x; φόβους τε μάχας
 τ' ἀνδροκτασίας τε Ωbc, φόβους τε μάχας τ' (τε Ψ) ἀνδροκτασίας
 τε DΨ 229 ψεύδεά τε GHK; ψεύδεά (s addito m. rec.) τε
 EI, in marg. γρ. ψευδέας τε λόγους E ΑΜΦΙΛΛ<ο>ΓΙΑC B, ἀμ-
 φιλογίας D, ἀμφιλογίας superscr. ἀντι H

Δυσνομίην τ' Ἀάτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
 Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπόρκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἄψευδέα καὶ ἀληθέα γέλιντο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 οὔνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρηον
 Εὐρυβλήν τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέριτα τέκνα θεάων 240
 πόντιω ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠνκόμοιο,
 κούρης Ὠκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
 Πλωτῷ τ' Εὐκράντῃ τε Σαῷ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε
 Εὐδώρῃ τε Θέτις τε Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε
 Κυμοθόῃ Σπειῷ τε Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρόεσσα 245
 Πασιθέῃ τ' Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνίκῃ ῥοδόπηχυν
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀραυῇ

230 τ' D, om. ΩbcΨ Ἀάτην Nauck, ἄτην libri ἀλλή-
 λουσιν IΨ 233 τ' Ψ, δ' in ras. I 234 ... AP B, ἀτὰρ
 ΩbΨ, τὸν δ' ἄρ Schoemann, ὃν τ' ἄρ C. Schenkl 235 θεμι-
 στέων GHΨ, θεμισθέων (ε ex ι corr.) I, θεμίστ^{ων} littera post σ
 erasa D, θεμιστάων Ωb, cf. ΘΕΜΙΣΣΤΑ deae nomen tit. Thessal.
 Roehl I. I. G. A.² 24, 3; θεμίστων Gerhard 240 μεγέριτα
 recensio x Et. mag. et Tittm. v. μεγέριτα; utramque lec-
 tionem agnoscunt scholia 243 ΠΛΩΤΩ scyphus Xenotimi,
 Conze Ant. Denkm. I 59, cf. ad 248; πρωτῷ libri schol. Exeg.,
 Πρωτῷ Ioannes Galen., quod olim receperam Εὐκράντῃ ΩbG,
 εὐκράτῃ DΨ scholia, εὐκράτην HI 245 κυμοθέῃ Ψ ΣΠΕΩ
 crater Wirceburg. Urlichs Verz. III 397, Σπειῷ Nauck Θόῃ
 θ' Ἀλίῃ τ' Valckenaer (Aristarch. Hom. Σ 40), θοῇ θαλίῃ libri
 schol. Exeg. 246 Εὐνίκῃ ex Apollodoro Graevius, εὐνείκῃ
 libri Et. gen. s. v.

Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250
 Ἴπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυν
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ῥεῖα προῆνυι καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιπρότῃ,
 Κυμώ τ' Ἡιόνῃ τε ἐυστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ 255
 Γλανκονόμῃ τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
 Ἀηαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαιομέδεια
 Πουλυνόῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα
 — Εὐάρῃ τε φυνὴν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος —
 καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας δίῃ τε Μενίπῃ 260
 Νησώ τ' Εὐπόμπῃ τε Θεμιστώ τε Προνόῃ τε
 Νημερτῆς θ', ἥ πατὴρ ἐχει νόον ἀθανάτοιο.
 αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι·

Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖται θυγάτρα 265
 ἡγάγετ' Ἠλέκτρον ἥ δ' ὠκείαν τέκε Ἴριν
 ἡυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,

248 = Hom. Σ 43; Πρωτώ nomen in utroque Hesiodi versu reicit Bechtel; Πλωτώ (Ploto) Gyrardus, quod in v. 243 scripsi, Πρωθώ h. l. Schoemann, τε Ῥωτώ vel τ' Εὐρωτώ Peppmüller 249 τε καὶ] τ' G, καὶ (om. τε) libri cett. 250 καὶ Δωρίς Πανόπῃ τε Peppmüller Πανόπεια Hermann, πανόπῃ libri 253 ζαέων Bergk (ζαῶν Prellwitz), ζαθέων libri, ζαχρηῶν ex Ioanne Galeno Scheer κυματολήγῃ (epitheton) quidam teste schol. 257 Ἀηαγόρῃ Fick, λειαγόρῃ codd. 258 Πουλυνόῃ ex Apollodoro Peppmüller, πουλυνόμῃ codd. 259 secluserit Ahrens 260 καὶ διὰ Goettling, θεῖῃ τε Paley 262 νημερτῆς (om. θ') quidam sec. schol. 264 ἔργα Φιδυῖαι Lennep, ἔργ' εἰδυῖαι libri 267 Ἀρπυίας ΩcΨ Et. gen. s. v., ἄρπυιας DΩb ΩΚΥΡΟΗ<v (cf. v. 360) B

αἷ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἔμ' ἔπονται
ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους 270
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἄθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἦν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι, 275
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἡ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἄθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν.

τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
ἐκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.
χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἄθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει 285
βροντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα
μειχθεὶς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

268 ἔποντο Schoemann 270 φόρκυ DΨ καλλιπαρήας
recensio x; καλλιπάροχος Seleucus 273 Πεμφρηδῶ Ωb schol.
Laur. Apoll. Rhod. Arg. 1515 Et. gen. v. πημαίνειν, ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ
vas Halense Herm. XXXVI 159; πεμφρηδῶ DΩc Et. gen., πεφριδῶ
Ψ schol. Ioannes Galen., τεμφρηδῶ cod. Laur. LXXXXI sup. 10
τ' εὐπεπλον GI, τ' εὐπεπλον codd. cett., τ' ἰόπεπλον Lolling
276 Σθεννώ D Nonnus Dion. XL 229, σθενώ (σθηνώ, η e corr. I)
codd. cett. Herodiani περὶ μον. λέξ. I 13, 1 cod. 277 μὲν
οὖν marg. D ἀγήρω ΩbΨ, ἀγήρω DΩc 280 δ' om. schol.
Pind. Ol. XIII 89 κεφαλὴν Περσεὺς scholior. Pind. codd. GH
281 ἐκθορε cod. Paris. bibl. nat. 2678, ἐξέθορε ΩΨ schol.
Pind. χρυσάωρ GΨ scholior. Pind. cod. E 282 ἦεν, ὅτ'
Nauck, ἦν, ὅτ' ἄρ' libri παρὰ ΩbGΨ 283 γένθ' Tricli-
nius, γείναθ' D, γένεθ' libri cett. 287 χρυσάωρ DΨ

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ 290
 ἥματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὅρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲ ἔοικβς 295
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἐν σπῆι γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
 αἰόλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης. 300
 ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοῖλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα,
 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 305

τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ
 δεινόν θ' ὕβριστην τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆ·
 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗ τι φατεῖδν 310

290 βουσὶν ἐπ' (ex Hom. Z 424) Ωc πολυρρύτῳ D εἰν
 ex ἐν m¹ D, ἐν e corr. I, ἐν Ψ 293 sq. om. G, m. eadem
 additi H 293 Ὅρθον Ioannes Galen.? ἰδὲ F 295 οὐδὲ
 Ψ, οὐδὲν Ω 297 ἐν σπῆι Gerhard, ἐν σπέει Nauck, σπῆι
 ἐν Ω, σπῆι ἐν Ψ 300 αἰόλον e schol. Scheer, ποικίλον libri
 301 κοῖλῃ M. Schmidt, κοίλῃ codd. 304 Εἰναρίμοισιν Exe-
 gesis ἐν Sittl 307 ἄνομον ΩΨ Soph. Trach. 1096 Orac.
 Sib. II 259; ἄνομον et ἄνεμον schol., ἄνομον superscr. e
 codd. Casanat. 356 Vatic. 1332 θ' om. Ωc νύμφη, γρ.
 κούρῃ marg. E; κούρῃ, γρ. νύμφη marg. F 308 γένετο D,
 τέτοκε Ψ

Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκείφωνον,
 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ἵδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυίαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληεῖη. 315
 καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 ἥ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιομάκετον πῦρ,
 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε. 320
 τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἥ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
 [πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 ἥ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμειοῖσιν ὄλεθρον
 Ὅρθῳ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν δ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴν παράκοιτις
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 ἔνθ' ἄρ' ὁ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἥδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἔῃς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖης.

Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαλῆς

312 πεντηκοντακέφαλον ΩbHIΨ schol. Soph. Trach. 1098
 313 λυγρὰ *Ἰδυίαν* Lennep, *λύγρ'* *εἰδυίαν* libri 315 ἄπληστον
 Hermann 320 *μεγάλην* superscr. altero μ D 321 ἦν] αὐ D
 323 sq. = Hom. Z 181 sq.; eiecit Wolf 324 om. DΨ
 326 Φῖκ' schol., *φίκ'* cod. Casanat. 356, *σφίκ'*, in marg. *σφίγγα*
 E, *φίγγ'* Ψ, *σφίγγ'* DFΩc, γρ. *φίκα* m. rec. marg. I 327 Ὅρ-
 θῳ Ioannes Galen. 328 τὸν Ωb, τὸν δ' Ψ κυδρὴ HI
 330 ὁ Peppmüller, ὃ γ' codd. 333 φόρκυ D 334 ἐρεμνοῖς
 Ψ Ioannes Galen., in ras. D

πειράσιν ἐν μεγάλοις

σπείρησιν μεγάλης παγχρύσεια μήλα φυλάσσει. 335

τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστίν,

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,

Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην

Στρυμόνα Μαλανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον

Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελώϊόν τ' ἀργυροδίνην 340

Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε

Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα

Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον ἑυρρείτην τε Κάικον

Σαργάριόν τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθένιον τε

Εὐηνόν τε καὶ Ἀρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345

τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν

ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι

καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,

Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε

Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς 350

Ἰππῷ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε

Ζευξῷ τε Κλυτῇ τε Ἰδυϊά τε Πασιδόῃ τε

Πληξάυρῃ τε Γαλαξάυρῃ τ' ἐρατῇ τε Διώνῃ

Μηλόβοσίς τε Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ

Κερκῆϊς τε φυὴν ἐρατῇ Πλουτῷ τε βοῶπις 355

Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε

335 σπείρησιν μεγάλοις Wilamowitz, πείρασιν ἐν μεγάλοις libri 336 καὶ D, τε καὶ ἐκ Ψ, κάκ Ωb, τε καὶ Ωc φόρκυος Ωc 339 sq. om. HI 340 Ἀχελώϊόν τ' Triclinius, ἀχελώϊον codd. 341 τε Ῥοδίον] cf. Herodianus ad Hom. M 20, τε ῥόδιον codd., alterum ρ superscr. D τε λιάκμονα D 342 θεῖόν τε Σιμόεντα Muetzell, Σιμόεντά τε θεῖον Hermann, Σιμόεντά τε δῖον Menrad 345 ἀλδήσκον (λ in ras.) E, ἀλδήσκον F κάμανδρον D 349 ἀτμήτῃ Ψ 351 κταμένη D (= Κτιμένη? Sittl) ῥόδια Ωb, ῥοδία HI 352 τε ἰδυϊα ΩbcΨ, τ' εἰδυϊα D, Εἰδυϊα etiam schol. Exeg. Πασιδέα schol., πσισιδόῃ FΩcΨ 353 ἐρατῷ Ψ, Ἐρατῷ schol. Exeg. 354 θοή EHI, unde θοή καὶ Peppmüller

Πειραίνῃ τ' ἐρόεσσα Μενεσθῶ τ' Εὐρώπῃ τε
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε Τελεσθῶ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆις τ' Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 Εὐδῶρῃ τε Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόῃ τε 360
 καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφεων προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.

αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι· πολλὰ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 αἷ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λμνης 365
 πάντῃ ὁμῶς ἐφέπονσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ὄροντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἀνέρ' ἐνισπεῖν,
 οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν. 370

Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡῷ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαεῖναι
 ἀθανάτοισ τε θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γέινανθ' ὑποδυθεῖς Ὀπερίονος ἐν φιλότῃ.

Κρίῳ δ' Εὐρυβλῇ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσα 375

357 Μενεσθῶ schol. Exeg. 358 εὐρυνόῃ G Τελεσθῶ Ψ
 Ioannes Galen. 359 Χρυσῆις Hermann, κρησῆις D, κρησσηῖς
 G, κρησῆις H schol. Exeg., κρησίῃ K, κρησίῃ (prius i ex v) L,
 η
 κρησίῃ E, κρησίῃ F; Κρησῆις Naeke 364 τρισχίλιαί (om.
 γάρ) εἰσι Qb, τρισχίλιαί γὰρ ἕκασι D, τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι Ψ;
 τρεῖς γὰρ μύριαί εἰσι schol. Pind. Ol. V 1 τανύσφυροι schol.
 Pind. codd. pars, τανύσφυραι DΨ Ὠκεανίδες D pars codd.
 schol. Pind. 369 ἀνέρ' Goettling, ἀνδρα libri ἐνίσπειν HIL
 370 ἕκαστα Eustathius in Dionys. Perieg. 636 ἴσασ' D
 οἳ ἂν περιναιετάωσιν L m² Eustathius, οἳ ἂν περιναιετάωσι D,
 οἳ ἂν περιναιετάουσι (ou m² in ω mut. L) QbΨ, ὅσοι περιναι-
 ετάουσι Qc 371 τε μέγαν] τέκετο schol. Eurip. Troad. 855,
 quod in v. 371 desinit, τέκε μέγαν codd. scholior. Pind. Isthm.
 V 1 373 om. schol. Pind. Ol. VII 72 θεοῖσι D, θεοῖς
 libri cett. 375 Κρίῳ GH, κρείῳ (ei ex i) I, κριῷ D, κρείῳ
 QbΨ schol. Ioannes Galen. Exeg.

Ἀστραϊόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δία θεάων
Πέρσῃν θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπε ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτ' Ἡοσφόρον Ἡριγένεια
ἄστροα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στυξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζηλοῦν καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν
καὶ Κράτος ἡδὲ Βίην ἀριδείκετα γέλιντο τέκνα, 385
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάγευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κέλνοις θεὸς ἡγεμονεῦη,
ἀλλ' αἰεὶ παρὸς Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
ὥς γὰρ ἐβούλευσεν Στυξ ἄφθιτος Ὠκεανίνῃ
ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' ἔφαθ', ὃς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἡδ' ἀγέραστος, 395
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτος Οὐλύμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παλδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

377 //πάσῃσι (καὶ eraso e πᾶσι factum) D, an πάντεσσι?
379 ἀργέστην Ζέφυρον Acusilaus, Ἀργέστην Ζέφυρον schol. 251,
1 Fl.; Ἀργέστην Ζέφυρόν τε Goettling τ' om. Ψ 380 θεῶ
θεὰ D 381 τίκτ' Ἡοσφόρον restitui, τίκτεν ἑωσφόρον ΩbcΨ
schol., ἀστραίῳ τέχ' (χ e κ m¹) ἑωσφόρος D 383 ἔτεκ' recensio
x, ἔτεκεν ΦΨ 384 νείκην DGHΨ πολύσφυρον GH, super-
scr. καλλίσφυρον I 387 ἡγεμονεῦῃ cod. Laur. conv. suppr. 15,
ἡγεμονεῦει ΩΨ 393 τὸν Scheer, an μιν? δὲ om. K, δ'
DGIL, θ' Ωb

τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
 παῖδας δ' ἡματα πάντα ἕο μεταναιέτας εἶναι.
 ὥς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
 ἔξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν·
 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῳ 405
 Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μέλιχον αἰεῖ,
 μέλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου, 408
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 407
 γείνατο δ' Ἀστερόην ἐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 ἡγάγετ' εἰς μέγα δῶμα φίλην κεκλησθαι ἔκοιτιν. 410

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῇ

399 δὲ δῶρα ἔδωκεν Aldus: primitus δῶρά F' (= Foi) scriptum fuisse crediderim, cf. Wien. St. XVI 221 et v. Leeuwen Enchir. dict. ep. 71; δὲ δῶρα δέδωκεν DEHIΨ, δῶρα δ' ἔδωκεν FG; ἔδωκε δὲ δῶρα περισσὰ Bergk 401 ἕο Brugmann; ἑοῦ μεταναιέτας DG, ἑοῦ μέτα ναιέτας Ψ, γρ. ἑοὺς μεταναιέτας marg. L; ἑοὺς μεταναιέτας ΩbHI 408 ante 407 collocavi 407 ἥπιον] μέλιχον eiecto v. 408 Paley, τίμιον v. 407 sq. e mea sententia inter se transpositis Peppmüller 409 περσεὺς D 411—415 et 450—452 initio et conclusione hymni Hecates abiectis interpolatorem de suo addidisse censuit A. Meyer 414 ἐπ' Goettling 415 θεοῖσι τετιμένη E, θεοῖς τετιμημένη Qc, θεοῖς τετιμῇ μέρην (μ eras.) D 417 νόμον altero v super-scr. D 418 ἔσπετο Triclinius, ἔσπεται (ἔπεται HI) codd.

ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν. 420
 ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 ἀλλ' ἔχει, ὥς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός, 425
 καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ.
 οὐδ', ὅτι μουννογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς, 426
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν. 428
 ὧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνύνησιν.
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδολοῖσι καθίξει, 434
 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν. 430
 ἡδ' ὀπότε ἔς πόλεμον φθιισήνορα θωρήσσονται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι. 433
 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὀπότε ἄνδρες ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι, 435
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνύνησιν.
 νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάξει.
 ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν.

419 οὗ Ψ, ὧ ex οὗ corr. I ὑπεδέξατο, in marg. γρ. ὑπο-
 δέξεται E, ὑποδέξατο I 427 post 425 transposuit Goettling;
 ab interpolatore (versuum 411—415 auctore) importatum esse
 censuit A. Meyer 429 ὥς δ' Anecd. Par. IV 11, 32 Cr.

ἐθέλη HI ἡδ'; καὶ Et. gen. v. μεγάλως 434 post 429
 collocavit Schoemann 430 ὧ κ' K, ὅν in ras. (fuit ὧ) L
 431 sq. om. HΨ, m. alia in marg. HL 431 ἦν (ἦ// E) δέ
 ποτ' Ωb φθισήνορα HI, φθισήνορα codd. cett. θωρήσ-
 σονται ΩcL, θωρήσσοιτο Ωb 433 προφρονέουσ D 435 δ'
 αὖ DΩbGK, θ' m. alia add. L ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι Koechly,
 ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν DΩc, ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν (superscr. ε m. al. L) Ψ,
 ἐν ἀγῶνι ἀεθλεύουσι (superscr. ου E) Ωb 437 τε Ψ 438 το-
 κεῦσι τε FGH

καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
 εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληῖδ' ἀέξειν
 βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν 445
 ποιμένας τ' εἰροπόκων οἶων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριᾶει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 οὕτω τοι καὶ μουννογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἷ μετ' ἐκείνην 450
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἷ δέ τε τιμαί.

Ῥεῖη δὲ δημηθεῖσα Κρόνῳ τέκε παῖδιμα τέκνα,
 Ἰστίην Δῆμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δῶματα ναεῖ 455
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικτυπον Ἐννοσίγαιον
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος
 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο, 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγανῶν Οὐρανίωνων

442 ῥηιδίως F, δ' addunt codd. cett. 443 ἀφείλατο Ψ
 445 δ' dedi, τ' ΩΨ, delevit Peppmüller 447 καὶ ἐκ libri, cf.
 Fr. 117, 3, καὶ Winterton, κῆκ Menrad, πολλῶν δ' ἐκ Voss
 451 πολυκέρδεον Ψ (γρ. πολυδερκέος marg. L), πολυκέρδιον C
 452 αἶδε τε Ωb, αἰδεταί C 453 ῥεῖη δὲ δημηθεῖσα C, ῥεῖη δ'
 ὑποδημηθεῖσα (ποδ del., αν superscr. I) ΩbcΨ, ῥεῖα δ' ὑποδη-
 θεῖσα D 454 ἰστίην, in marg. ε<ι>στιήν L, εἰστίην D, ἐστίην
 F Ἰρίν Eustathius Hom. 1564, 33 χρυσοπέδιλον C
 458 ἀπὸ Ioannes Galen. 459 κρόνος μέγας ΩbΨ ὥστις C
 (ὥς τις? Wolf), ὅστις codd. cett., ὃς τε Flach, ὥς τε Fick

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιλίδα τιμὴν.
 πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὔνεκά οἱ πέπρωτο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς· — 465
 τῷ ὃ γ' ἄρ' οὐκ ἀλάος σκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦον
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἐρινὺς πατρός ἐοῖο
 παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 οἷ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπύθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ νύξῃ καρτεροθύμῳ.
 πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πλοῖνα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀπιταλλέμενά τε. 480
 ἔνθα μιν ἵκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ εἰ χερσὶ λαβοῦσα

462 ἔχει CG, ἔχειοι H, ἔχει οἱ I, ἔχη DF 465 πατρός Ωc
 (superscr. in E) schol. 466 ὃ γ' ἄρ' Peppmüller, ὃ γε libri
 ἀλάος σκοπιὴν ex Aristarchi lectione Hom. K 515 N 10 Ξ 135
 dedi (ἀλαὸν σκοπιὴν Zenodotus), ἀλαοσκοπιὴν (ἀλλὰ σκοπιὴν C)
 libri ἔσχεν Ωb 468 δὴ δὴ C, δὴ (om. Δί') G, δί' super-
 scr. m. rec. δὴ I, δί' (om. δὴ) H 469 λιτάνευσε CHI 470 τοὺς?
 v. Leeuwen, an εἴ? 471 μῆτιν οἱ φράσασθαι F, μή τιν'^α
 φράσασθαι E 473 θ' Schoemann, om. libri ἀγκυλομήτης E,
 ἀγκυλόμητις F 477 Λύκτον, γρ. δί (= δίκτον) in marg. E, λύκ-
 τρον C 478 τέξεσθαι ἔμελλε Kinkel, ἤμελλε τεκέσθαι libri, ἢ
 μέλλε τεκέσθαι Herwerden 480 τραφέμεν α in ε m¹ mut. D,
 τρεφέμεν (τρέφεν K) codd. cett. 481 μιν Hermann (cf. schol.),
 μὲν libri 482 λύκτρον C, Λίκτην Schoemann χερσὶ L

ἄνθρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγάῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 τᾷ δὲ ^{καταπίνων}σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
 τὸν τόθ' ἔλῳν χεῖρεςσιν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν
 σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς νῖος ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσας 490
 τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

καρπαλλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἠϋξέτο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 ὃν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης 495
 [νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.]
 πρῶτον δ' ἐξέιμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυόδελης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν. 500

[λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐνεργεσιάων,

484 αἰγείῳ Salmasius (Αἰγείῳ Wilamowitz) 487 εἶν C
 ἐσκάτθετο Qa, ἐς κάτθετο (τ m. rec. superscr. L) Ψ, ἐγκάτθετο
 (ἐγκατέθετο HI) Qbc 489 λίθοι v. Leeuwen 491 ἐξελάειν D,
 ἐξελάαν Qbc (superscr. σαι m. al. HI) Ψ, ἐξαλάαν C ἰδ' ἐν?
 idem suasit Peppmüller ἀξέειν QbK, in ἀνάξειν mut. L
 493 ἐπιπλομένον δ' ἐνιαυτοῦ QbG schol. 494 χολωθεῖς Ψ
 495 ἀγκυλόμητις F 496 reiecit Heyne 497 ἐξέιμεσεν λίθον,
 ὃν πύματον κατέπινεν Peppmüller ἐξέιμεσσε (ἐξεφέμεσσε)
 Fick, ἐξήμεσσε Hermann, ἐξήμεσε cod. Laur. LXXXI sup. 10,
 superscr. η Casanat. 356; ἐξήμησε QΨ καταπίνων Goettling
 et Fick 499 παρνησοῖο QbG Apoll. Lex. v. γυάλον 501—
 506 resecurit Wolf 501 ὑπὸ Qbc, ἀπὸ DΨ

δῶκαν δὲ βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεῦθαι· 505
τοῖς πύσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.]

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε·
ἣ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφροντα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον ἥδ' Προμηθεά 510
ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένει' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναιῖκα
παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἑρεβος κατέπεμψε βαλὼν πολόεντι κεραυνῷ 515
ἔλκε' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πέiraσιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἔστηώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδην καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων, 530
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,

521 δῆσας Herodianus περὶ διχρ. II 7, 24 L. Choeroboscus
schol. Theod. I 123, 12 H.; unde aliquid ante 521 intercidiſſe
censuit Muetzell al.; Ζεὺς δῆσας — ἀργαλέοισι, μέσον κτλ.
Hermann, δῆσας . . . ἔλασσεν Ludwig Herodianum legisſe arbi-
trati sunt 525 ἔδει ΩβΨ 526—534 removebat Francken

ὄφρ' Ἑρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη 530

πλείον ἐτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.

ταῦτά γ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον νῖόν·

καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.]

— καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535

— Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἑξαπαφίσκων.

τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πύονα δημῷ

ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοεΐη,

τῷ δ' αὐτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540

εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.

δὴ τότε μιν προσέειπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,

ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.

ὥς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς. 545

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης

ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·

Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,

τῶν δ' ἔλε', ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

φῆ ῥα δόλοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς 550

γυνῷ ῥ' οὐδ' ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ

θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

530 Θηβαγενέος Valckenaer 532 ταῦτά γ' ἄρ' scripsi, ταῦτ' ἄρ' D2bGΨ, ταῦτ' ἄρα HI, ταῦτ' ἄρ' ὃ γ' Hermann 533 χόλου Ωc 537 προέθηκε scripsi, προύθηκε libri Διὸς in ras. L, ζηνὸς ΩK 538 τοῖς Schoemann, τῷ codd., τῇ Guyet, τοῖ Menrad πύονα Schoemann, πύονι codd. 540 τῇ Guyet, τοῖ Menrad 543 remonet Lisco περιδείκετ' Ψ 546 ἀγκυλόμητις F 548 Ζεὺς I 549 δ' om. L ἔλε' Nauck, ἔλεν codd. γε ἐνὶ D 550—552 reiecerunt Gruppe alii 552 ἔμελλον Aristarchus? (cf. schol. Hom. B 36) 553 ἄλειφα H m¹ (q m. al. add.) I Et. gen. s. v.

χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὥς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολλή ἐπὶ τέχνη. 555

[ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καλούς' ὅστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν]
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολλής ἐπιλήθεο τέχνης. 560

ὥς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ

οὐκ ἐδίδου μελίησι^χ πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο 565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῆν

ἐν κοίτῳ νάρθηκι· δάκεν δέ ἐ νειόθι θυμόν,

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

ὥς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῆν.

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570

γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.

ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

ἀργυρέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην

δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575

554 φρένας, ἀμφί δέ μιν (δέ μιν m² superscr. E) DΩb θυμῷ
DΩbΨ 555 βοὸς δολλή ἐπὶ τέχνη HI, θυγέντων ἐπὶ βωμῶν G,
quod etiam I) exhibet posthac deletum, m¹ in marg. addito
βοὸς δολλή ἐπὶ τέχνη 559 removet Lisco 560 ἐπελήθεο ΩbHI
563 μελίησι DEΩc, cf. quae dixi ZfdG. 1898 p. 26; μελίοισι
FΨ, μελίησι Bergk, qui antea Μελίησι e schol. coniecit; μελέ-
οισι H. Stephanus 567 δέ ἐ νειόθι] ἐ ex oi rest. D, δεοινειόθι
G, δέ οἱ νειόθι (νειόθι I) HI, δ' ἄρα νειόθι ΩbΨ 569 ἴδ'
ἐν D, ἴδ' Ωb, ἴδεν ΩcΨ τηλεσκόπον Ψ 570—612 interpolatos
esse aliquot versibus post 569 omīssis censet Lisco 573—584
proscripsit Seleucus 575 κατέσχε FHI

[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
 ἱμεροτὺς περιέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα·
 τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, —
 θανμάσια, ζώοισι ἐοικότα φωνήεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
 ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἄνθρωποι,
 κόσμῳ ἀγαλλομένην γλανκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
 θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

[ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,] 590
 τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ' αἰ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 — κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήνορας ἔργων· 595
 αἰ μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσσι τε κηρία λευκά,

576 sq. uncis saepsit Wolf 576 νεοθηλέος m¹ (alterum o postea in a mut.) D, νεοθηλέας ΩbGHΨ, νεοθηλίγας superscr. ei I ἄνθεσι m. rec. superscr. α H, ἄνθεσι libri cett. 577 περιέθηκε Hermann, παρέθηκε libri 585 ἐπεὶ τεύξεν καλὸν Hermann 590 sqq. cf. ad Op. 90 sqq. 590 sq. variae recensionis esse putavit Hermann, 590 eiecit Goettling, 591 Schoemann 592 πῆμα μέγ' αἰ Hermann (qui postea αἰ θνητοῖς μέγα πῆμα coniecit), πῆμα μέγα libri Stobaeus LXXIII 47 M. σύν ἀνδράσι Stobaeus 593 ἀλλ' ἀκόρεστον superscr. oi m. rec. marg. H, ἀλλ' ἀκόρεστοι Ωb, γρ. ἀλλὰ κόροιο m² marg. E 594 ὁπότε Ωb, ὅταν ἐν schol. Theocrit. I 107 595 βόσκωσι Ωb, βόσκουσι DΩcΨ ξυνήνορας (γρ. ξυνήνερας in marg. E) Ωb 597 ἡμάτιον Ωb

οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 ὧς δ' αὖτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήοντας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὺν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
 χήτει γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς 605
 ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ κτῆσιν दाτέονται
 χηρωσται· ὃ δ' αὖτε γάμον μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρῦαν πραπίδεςσι,
 τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερόζει
 ἐμμενές· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
 ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνλήν
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.

ὧς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.

οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
 καὶ πολὺδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Οβριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατήρ ὠδύσσατο θυμῷ

600 ὧς δ' αὖτως Stobaeus, ex ὡσανύτως rest. D, ὡς δ' αὖτως
 Ψ, ὡσανύτως Qbc γυναῖκα cod. Casanat. 356 Laur. LXXXXXI
 sup. 10 601 ξυνήοντας m. rec. superscr. ρας H, addito γο.
 ξυνήνορας E, ξυνήορας F, ξυνήνορα cod. Casanat. 356 Laur.
 LXXXXXI sup. 10 602 λευγαλέων Stobaeus δ' ἔπορεν DG,
 δ' ἔπορε H 603 κε μέγα superscr. γάμον E, καὶ γάμον Stobaei
 codd. 604 εἰς Stobaeus ἵκοιτο Stobaeus (δὲ ἀποδοτικόν
 est), ἵκηται QΨ 605 χήτει Hermann, χήτει libri βιότον δ'
 DQcΨ, δ' expulit Aldus, τ' F, βιότοι? Peppmüller 606 ζῶη
 G Stobaeus διὰ ζωὴν Stobaeus 608 ἔσχετ' Stobaeus
 609 δι' αἰῶνος Schoemann 610 ἐμμενές Wopkens, ἐμμεναι libri
 612 ἔσται recensio x 616 ἐρύκοι D 617—719 a Titano-
 machiae compositore illatos esse censuit A. Meyer 617 Ὀ-
 βριάρεω L. Dindorf, ὀβριάρεω, ut videtur m¹ D, ὀβριάρεω K,

Κότιτ' τ' ἡδὲ Γύη, δῆσεν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ
 ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 620
 ἐνθ' οἷ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 ἦατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
 αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
 σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας 631
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο· 630
 οἷ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγανοί,
 οἷ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἰάων,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
 οἷ ῥα τότε' ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες 635
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθον ἄρμενα πάντα,

τῶ (in ras. m. alia) βριάρεω L, βριάρεω Qbc, γρ. ὀμβριάρεω
 (postea del.) marg. E, ὄν βριάρεω schol. Hom. Townl. A 403

618 γύη (γ m. alia add.) L, γύγη Qb, γύγη superscr.
 γύγη H 621 ἐπὶ ex ὑπὸ factum D, ἐπὶ Ψ 622 ἦατ Nauck,
 εἶατ' Qb et e corr. L, εἶατο om. ἐπ' K, εἶαται om. ἐπ' DG,
 ἔζεται (εἶατο m. al. marg.) om. ἐπ' H 628 κείνοις Triclinius,
 κείνοισι codd. ἀρεῖσθαι Stahl 631. 630 hoc ordine R, cf.
 646—648; inverso (630. 631) ΩΨ 632 ὀθρυος e corr. D, ὀθ-
 ρύος libri cett. 635 χόλον recensio x, μάχην R (μα)ΧΗΝ)
 ΩΨ, πόνον e v. 629 Schoemann 636 CYNNECEΩ(s) R, συν-
 νεχέως L, συνεχές E 638 πολέμοιο Qbc, τ m. rec. add. F
 639 παρέσχεθον (θεοί) Goettling, παρέσχεθεν codd. ἄρμενα

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
 πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ. ^{παντῶν}
 [ὥς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινήν,]

δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἥματα πάντα

Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐκγενόμεσθα.

ὕμεις δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῖ λυγρῇ 650

μνησάμενοι φιλότητος· ἐνῆέος, ὅσσα παθόντες

ἔς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ

ἡμετέρας διὰ βουλάς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.

ὥς φάτο· τὸν δ' ἑξαῦτις ἀμείβετο Κόττιος ἀμύμων·

δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάνυσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοί 655

ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος

ἄψορρον δεῦρ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν

ἡλύθουμεν, Κρόνον νῖε ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660

τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ

ῥυσόμεθα κράτος ὕμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι

μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕσμινας.

ὥς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἑάων,

Ψ, ἄρμετα D, superscr. γρ. ἄρμενα E, ἄρματα G

640 τ' om. Qb 642 seclisut Guyet τ' om. GΨ 648 ἐκγενόμεσθα Qb, superscr. γρ. ἐξεγένοντο E, ex ἐξεγένοντο rest. D, ἐξεγένοντο QcΨ 650 ἐναντίοι recensio x, ἐναντίον QΨ 656 ὅ τοι Hermann, ὅτι codd. (ὅτι) . . . πραπίδας, περὶ δ' ἐστὶ νόημα Wolf 659 sq. hoc ordine RQΨ 659 ἄψορρον δεῦρ' αὖτις Stadtmüller, ἄψορρον δ' ἑξαῦτις Q, . . . Δ'ΕΞΑΥΤΙΚ R, ἄψορον ἑξαῦτις Ψ ἀπὸ Ψ 664 ἐπήνησαν DHL, ΕΠ(η)Ν(ς)CAN R

μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλίλαλετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώσδε
 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσουτο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλὰ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαῖ λυγρῇ
 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι· δεινὸν δὲ περιέλαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος 680
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἑνοσίς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόμεντα.
 φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
 κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νῦ τοῦ γε

669 οὓς κεν (om. Ζεὺς) Qb Ἐρέβεσφιν Qc, ε>PEBEYCΦI
 R, ἐρέβενσφιν DQbΨ 675 στιβαρῆς ed. Basil., στιβαράς Qb,
 στιβαράς DQcΨ 678 περ ἴαχε L, περιέλαχον (on m² in ε mut.)
 E, περ ἡχει superscr. ἴαχε D, περιέλαχε σ m¹ in α mut., γρ.
 περιέλαχε superscr. H 679 γαῖα δ' ἐπ' Fick, cf. Quint. Smyrn.
 II 546 680 δ' ἐτινάσσετο DQb 682 ποδῶν τ' αἰπεῖα Her-
 mann, ποδῶν αἰπεῖά τ' libri Et. gen. v. ἑνοσίς 684 ἄν DΨ
 ἀλλήλοισι Aldus, ἀλλήλοισιν QΨ ἔσαν G, ἔσαν (i^o m. ead.) H
 687 ἔσχεν FH m¹, ἴσχεν H m²

εἶδαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βλήν· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχадόν· οἱ δὲ κεραυνοί 690
 ἵκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγχιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀντιμῆ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα διαν ἵκανε
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐτῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 καὺμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἷσατο δ' ἅντα 700
 ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν ἡδ' οὐάσι ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτῶς, ὥς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανόσ εὐρὺς ὑπερθε
 πλῖνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑπόθεν ἐξεριπόντος·
 τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων. 705
 σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

688 δέ γε D 691 ἀστεροπῇ e corr. L; ἀστραπῇ ΩbCk Et.
 gen. v. ἵκταρ cod. B, ἀστραπῇν eiusdem cod. A, ἀστραπῇ εὐ D
 πετέοντο FH, πετέονται superscr. onto E 693 φερέσβιος
 ΩbΨ, superscr. γρ. φερέσβιος E 694 ἄσχετος D 695 ἔξεσε
 H, ἔξει F 696 θέρμη F 697 αἰθέρα (διον) Naber, ἡέρα
 libri 700 ἄν τῷ Peppmüller 702 ὥς εἰ (et μέγιστος in
 v. 703) in una recensione fuisse arbitratus est Hermann, in
 altera ὥς ὅτε Γαῖα . . . ! ἀλλήλοις πλῖναιντο, μέγας δ' . . .
 ὀρώροι; (ὅτε) . . πλῖναινθ'. οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι
 Schoemann; ὥς ὅτε libri 703 πλῖνατο Ω, πλῖναντο (eraso v
 L) Ψ κε e γε rest. D μέγιστος Ωb Pseudaristides 'Pod. (XXV)
 39 706 ἔνοσίς τε cod. Laur. LXXXI sup. 10 κονίην τ'
 Ω (γρ. κόνιν superscr. E), κόνιν τ' Ψ, κόνιν τ' ἄμυδις σφαρά-
 γιζον Stadtmüller 707 ἡγαθόεντα superscr. αἰθαλ D, ἀγα-
 θόεντα HK, m. al. αἰθαλόεντα marg. H, αἰθαλόεντα e corr.,
 γρ. ἀγαθόεντα marg. sinist., γρ. αἰθαλόεντα marg. dext. L

κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαλνέτο ἔργων, 710
 ἐκκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
 Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἅατος πολέμοιο,
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 πέμπον ἐπασσυντέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν
 χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
 [τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.]
 ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλათαι· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχελὲς κέχνηται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθευ

709 γρ. κόναβος schol. 714 τ' Ὀβριάρεως Hermann Γύης
 cod. Vatic. 1332, γύγης ΩΨ 718 ὑπ' D 719 νικήσαντες
 χερσὶν codd.; transposui 720 γαίης GΨ, superscr. γρ. γῆς H,
 γῆς e γαίης rest. m¹ D 721 eiecit Ruhnken; om. G, iterant
 DΩb (cf. ad 723 sq.) ἴσον (pro τόσσον) H, in v. iterato DΩb
 δ' αὖ Ωb γαίης ΩbHΨ 723 sq. om. m¹ DΩcΨ; habet
 in marg. D v. 721 (ἴσον δ' αὐτ' scr.) interposito; v. 723, 721
 iteratum (ἴσον δ' αὐτ' ἀπὸ γαίης . . .), 724 in textum recepit
 Ωb; 723 m² inter lineas, 724 in marg. exhibet H 723 δε-
 κάτῃ δ' DΩbH (in v. postea addito) Isagogae Arati p. 319 et
 333 M., κ' Thiersch 724 δ' αὖ Isagogae Arati utroque l.,
 γάρ D, γάρ οἱ Ωb, litter. del. superscr. δ' αὖ H 725 κ'
 Thiersch, δ' codd. praeter H Isag. Arati p. 319, om. H Isagoga
 Arati p. 333 ἵκοιτο Ωbc Isagogae Arati p. 333 codd. pars

γῆς ῥίξαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο 730

[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
τοῖς οὐκ ἐξίτον ἔστι, θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τείχος δὲ περὶχεται ἀμφοτέρωθεν.

ἔνθα Γῆης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
ναλουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἄστερόεντος
ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλὲ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

[ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἔσθηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κνανέησιν.] 745

τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔσθηως κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
ἄστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι

731 eiecit Guyet 732 τῶν schol. ποσειδάων DGK,
ποσειδῶν ΩbH e corr. L; corr. Triclinius 733 περ οἴχεται
(o ex ι, ι e x m¹) DE (γρ. περίκειται marg. E), περίκειται
FΩcΨ 734 γνῆης libri, cf. v. 149 Ὀβριάρεως cod. Laur.
conv. suppr. 15, ὀβριάρεως Ψ, ὁ βριάρεως (βρυάρεως D) DΩb,
βριάρεως Ωc 739 ζμερ<δαλέ' ex Hom. T 65 Philodemus περὶ
εὐσεβ. p. 27 742—745 seclutit A. Meyer 742 φέροι πρὸ θύελλα
Heinsius, φέροι πρὸ θυέλλα (προθυέλλα DK) DΩbK 744 Νυκ-
τὸς δ' ἐρεβεννῆς (β ex μ corr. m¹) D, καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς ΩbΨ,
ἐρεμνῆς om. Ωc (m. alia superscr. H) 746 ἔχει ex ἔχετ' rest.
m¹ D, ἔχετ' libri cett. 748 ἀμφὶς ἰοῦσαι Ωc (γρ. ἀμφὶς ἰοῦ-
σαι καὶ ἄσσον ἰοῦσαι marg. H), ἀμφὶς ἰοῦσαι Ωb (γρ. ἄσσον
οὔσαι m² superscr. E)

ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
 χάλκεον · ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε 750
 ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔεργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
 μέμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
 ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα, 755
 ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νῦξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡροειδεῖ.

ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν 760
 οὐρανὸν εἰς ἀνιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 τῶν ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίῃ, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν 765
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεναι
 [ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
 ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
 νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν λόντας 770
 σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξελεθεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ἐσθλεί, ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν λόντα. 773

[ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.] 774

754 εὐτ' ἂν DFK, superscr. ἔς τ' ἂν E, ἔστ' ἂν e corr. L
 758 ἐρεμνοὶ D 761 εἰς οὐρανὸν ἀνιῶν Ωc, εἰσανιῶν codd.
 cett. 762 τῶν δ' DΩbΨ ἕτερος γαῖαν (γαῖαν restitui) D, ἕτε-
 ρος μὲν γαῖαν Ψ, ἕτερος μὲν γῆν Ωbc 768 suspectus Wolfio,
 cf. Hom. x 534 772 αὐτίς codd. 774 spurium om. ΩΨ,
 m² adscr. H

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀποροῦ Ὀκεανοῖο
 πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἄμφι δὲ πάντῃ
 κίοσιν ἄργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
 παῦρα δὲ Θάύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὁππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
 καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυννυμον ὕδωρ 785
 ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης ἄργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 ἣ δὲ μὲν ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 ὅς κεν τὴν ἐπὶ ὄρκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήγυμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἐ κῶμα καλύπτει.

778 μακροῖσιν πέτροισι D κατηρεφῇ D 781 ἀγγελίην
 Wolf, ἀγγελίη ΩΨ, ΑΓΓΕ... R 783 ὅς τις R (OCT<ις)
 ΩΨ, superscr. μὲν D 784 τε libri, κε Klouček, cf. v. 87
 785 πολυνόμνυμον D (altera recensio) 787 δέ θ' Ωbc
 793 ἀπολλείψας m¹ superscr. κατα H, ἀπολείψας ΩbGΨ, ἀπα-
 λείψας superscr. πο m¹ D 797 γε Ωbc ἄρ' ἀπνευστος ex
 Hom. ε 456 Hartung, ἄμ' ἀπνευστος Hermann, ἀνάπνευστος
 Goettling 798 δέ ἐ D, δ' ἐπὶ codd. cett. Et. gen. v. κώδιον

αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
 εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἶρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ 805
 ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλον διὰ χώρου.

[Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 810
 ἔνθα δὲ μαρμαράεα τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὲς
 ἀστεμφής, ῥίξῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναλοῦσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
 Κόττος τ' ἡδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποιήσε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυλῖιν, θυγατέρα ἦν.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς, 820
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη

799 ἐπὴν Ωbc

800 ἄεθλος Ωb, ἄθλος codd. cett.

801 ἀπαμείρεται E, ἀπομείρεται F schol., μεταμείρεται m¹
 superscr. ἀπο D 802 περιμίσγεται DΨ, ἐπινίσσεται Ruhnken
 803 πάντα ἔτεα Paley, πάντ' ἔτεα codd. 804 εἶρας ἐς Her-
 mann, εἰρέας codd., εἶραις Ruhnken 807—819 seclisit Wolf
 811 γρ. λαῖνος superscr. m¹ D, m² H, m. rec. in marg. L;
 λαῖνος (superscr. ἢ χάλκεος E) Ωb 817 γίγνης codd., cf. ad
 v. 149

Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
 οὗ χεῖρες μὲν ἕασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος, 825
 γλώσσησιν δνοφερῇσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
 θεσπεσλής κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καλετο δερκομένοιο·]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 παντολὴν ὅπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέργονθ' ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγάρου,
 ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσι εἰκότα, θάυματ' ἀκοῦσαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥόλζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835
 καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κέλῳ
 καὶ κεν ὃ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἄναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε 840
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζειτ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 [πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·

823 ἔργα τ' D 825 δεινοῖο Ωb, κρατεροῖο codd. cett.
 827 ἐπ' D 828 proscripsit Ruhnken 830 ὅφ' ἰεῖσαι Ψ
 832 ἀσχέτου Winterton, ἀσχετον codd. ἀγάρου Herodianus
 περὶ παθ. II 167, 5 L. 837 ἄνασσ superscr. ξεν m¹ D
 843 ἐπεστενάχιζε Ωbc (superscr. ὑπεστο E), ἐπεστονάχιζε DΨ
 846 expunxit Heyne φλογέοντος D 847 ἔξεε δὲ (δὲ in ras.)
 L, EZC... R, ἔξεε δὲ D, ἔξεε πυρὶ K, ἔξε πυρὶ Ωb, ἔξεε πυρὶ Ωc

θυίε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὁρώρει·
 τρέε δ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισι ἀνάσσω, 850
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 [ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος, ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἥριπε γυνωθεῖς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη.
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 οὐρεος ἐν βήσσησιν Ἀΐδης παιπαλοέσσης, αἰδνῆς 860
 πληγέντος. πολλῇ δὲ πελώρη καέτο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο, κασσύτερος ὥς
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ἐν ἐντροῖσι χοάνοισι
 θαλφθεῖς, ἥ ἐ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστίν,
 οὐρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω 865
 [τήκεται ἐν χθονὶ δὴν ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν,] --
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

848 ΘΥΙ<ε R, θυε ΩΨ 850 τρέε δ' Ἀΐδης schol. He-
 phaest. p. 320, 3 C., τρέσσε (τρέπεται G) δ' αἰδης Ω, τρέσσε δ'
 ἄδης Ψ 851 κρόνον DΩb 852 alius recensiois esse ratus est
 Hermann 856 ἔπρεσε Et. gen. v. πρήθω, ἔπρεε (ἔπλεε G) ΩΨ,
 ἔπρη Fick, πρήσεν? Halbertsma 858 γυνωθεῖς DG στενά-
 χισε ΩΨ, στονάχισε Triclinius 860 αἰδνῆς Tzetzae in Ly-
 cophr. 688 codd. duo Viteb.; αἰδνῆς (αἰδνῆς) libri schol.
 παιπαλοέσσης Peppmüller, παιπαλοέσσης (vel -ης) codd. schol.
 862 ἀτμῇ Oporinus, ἀντμῇ Ω, in ras. L, ἀντῇ K ὥς scripsi
 om. 866, ὥς codd. 863 ἐν ἐντροῖσι χοάνοισι Peppmüller,
 ὑπό τ' ἐντροῖτον χοάνοιο codd. 866 Paleio suspectus (cf. 862)
 868 ἀκαχὼν D, ἀκάχων codd. cett.

Ἐκ δὲ Τυφώεος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μὲν' ὄνειαρ,
οἳ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
αἰ δὴ τοι πλῖτονσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυλούσιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
πιμπλῆσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἕως διεδάσσατο τιμᾶς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θείῳ Μῆτιν

870 νότου τε DΨ βορέου Ψ ἀργέστεω Ωb, ex ἀργέσταω
m² rest. D, ἀργέσταω Ωc, ἀργέστον Ψ Ζεφύροιο (ιο in ras.)
L, ζεφύρου τε (τε om. G) ΩK 871 γενεῇ cod. Cantabr. coll.
Emman., γενεῇ Ω, γενεῇ Ψ 872 οἳ δ' ἄλλοι Schoemann, αἰ
δ' ἄλλαι codd. Hesychius v. μαψαῦραι μαψ αἶραι E (γρ. μαψ-
αῦραι marg. E) Ωc 873 δ' ἦτοι GΨ 874 θύουσιν codd.
875 ἄλλοι schol. Hom. Townl. E 526, ἄλλῃ F, ἄλλῃ Et. mag. v.
ἄεισιν ἄεισι recensio x schol. Hes. schol. Hom. Townl. Et.
mag. Anecd. Ox. I 46, 33 Cr., ἀείσι Ψ (in ἀῆσι mut. L), ἄτσι
Ω διασκίδνῃσι D 877 συνάντωνται L. Dindorf, συναντῶνται
DEHΨ, συναντῶντες F, συναντῶσι G 878 καὶ om. Ω
880 πιμπλῆσαι ΩbK (ῆ in εἰ mut. L), πιμπλεῦσαι Triclinius,
πιμπλᾶσαι Stephanus 884 ζῆν' DEG, ζῆνα FΨ, ζεύς super-
scr. γρ. ζῆν, in marg. ζῆνα H 885 τοῖσιν ἕως Ahrens, τοῖσι D,
τοῖσιν εὐ (e v. 73) ΩbcΨ, τοῖσιν ἐν Heinsius 886 sqq. alteram
fabulae de Metide et Minerva recensione, quam Chrysippus
Stoic. Fr. II 256 A. (= Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8
p. 318 M.) affert, antiquiori Theogoniae formae adscribit Usener

{τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων 910
 λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδῶνται.}

l'oub. - c'est-à-dire (?)

αὐτὰρ ὁ Διμήτρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἢ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεύς
 ἤρπασε ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἐξ ἥς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκας ἐξεγένοντο
 ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
 γείνατο, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγείσα. 920

λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
 ἢ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε *which comes from
 women in childbirth*
 μειχθεῖς ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 δεινὴν ἐργεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην 925
 πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
 Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγείσα
 γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτῃ,
 ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρην
 ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935

910 sq. seclasisit Gruppe 916 αἱ Ω 920 γείνατο Fick,
 γείνατ' ἄρ' Ω, γείνατο δ' ἄρ' Ψ 924 γείνατ' Ἀθήνην Ωc
 Chrysippus 934 ῥινοτόμῳ Ioannes Galen.

ἐν πολέμῳ κρυόνεντι σὺν Ἀργὶ πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν 940
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγῆθεα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροισι θεοῖς εἰσιν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βλήν Ἡρακληίδην
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
πολιόπλοτᾶν Χαρίτων θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.

χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
δλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 955

Ἥελῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίην
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελιοιο

938 φαίδιμον (c v. 940) Ψ 940 καδμῖς (= Καδμῆς) Ψ
941 πολυγῆθῃ Clemens Strom. I 21 (Euseb. Praep. ev. 499 a)
Apostolius VIII 34 l 943 sqq. ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐν-
τέα schol. 954 ἐν θνητοῖσιν Osann, ἐν ἀνθρώποισιν Paley

κούρην Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 γῆμε θεῶν βουλῇσι, Ἰδυίαν καλλιπάρηον. 960
 ἣ δὴ οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ῥαεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 νῆσοί τ' ἡπειροί τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
 νῦν δὲ θεάων φῦλον αἰεῖσατε, ἡδυνέπειαι 965
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γέλναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δία θεάων,
 Ἰασίων' ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ 970
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πλοῖνι δῆμω,
 ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πάντῃ· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης, 975
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἀγανὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

[κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμω
 μειχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

959 neglexit schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 242 961 δη
 Guyet, δέ codd., δέ <νυ> Triclinius 962 χρυσήν codd.
 964 imitantur Callim. Hymn. Del. 266 Dionys. Perieg. 1181
 Orac. Sib. XI 182 Quint. Smyrn. XIV 512; reiecit Heyne
 970 Ἰασίων' D, ἰασίω (altera rec.) Ωbc, ἄσσίω Ψ 972 ἐσθλός
 Ωb 973 πάντῃ Wolf, πᾶσαν libri 974 τὸν δὲ Ωb δέ
 Ωc, τέ codd. cett. 975 χρυσῆς libri 977 αὐτανόμην D
 979—983 seclussit Clericus 981 κάλλιστον D

Γηρουνέα, τὸν κτείνει βίη Ἡρακλεΐη
βοῶν ἔνεκ' ἐλλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἶν' Ἐρυθείῃ.]

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοχορυστήν,
Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα. 985
αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ᾧρτ' ἀναρעψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόνεπτας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, 995
ὑβριστῆς Πελλῆς καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός·
τοὺς τελέσας, Ἰαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὥκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καὶ ῥ' ἦ γε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χίρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἄλλοιο γέροντος,
ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην, 1005

982 γηρουνῆα Ψ, e corr. G, γρ. Γηρυνόνην schol., γηρουνῆ
cod. Cantabr. colleg. Emman. 986 ὑπαὶ scripsi e Wilamo-
witzii conjectura ὑπὸ; τοι DQcΨ, τρικεφάλῳ Ωb (superscr. ἢ
αὐτὰρ τοι E) 990 ἀναρעψαμένη GΨ, ἀνάρεψαμένη D, ἀνε-
ρεψαμένη ΩbH 991 νύχιον libri, in μύχιον mut. F (addito
in marg. μύχιον), γρ. μύχιον EH; μύχιον Aristarchus 997 Ἰαωλ-
κὸν scripsi, ἐς (εἰς E) ἰωλκὸν codd. 1001 Χίρων cf. Kretsch-
mer d. gi Vaseninschr. 131 sq., χείρων libri 1002 φιλλυρίδης
DΩbH, φυλλυρίδης GΨ 1005 χρυσήν libri

Πηλεί δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἄργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.

1006

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐνστέφανος Κυθήρεια,
Ἀγχίση ἥρωι μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὕληέσσης.

1010

Κίρκη δ', Ἑλλίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ

Ἀργίον ἡδὲ Λατῖνον ἀνύμονά τε κρατερόν τε·

[Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.]

οἷ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχᾷ νήσων ἱεράων

1015

πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγκλειτοῖσι ἄνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῇ Καλυψὼ διὰ θεῶων
γείνατο Ναυσίνοόν τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιέλκελα τέκνα.

1020

νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰέσατε, ἡδυνέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

* * * * *

1006 πηλεῖ codd., corr. Goettling 1010 ἡνεμοέσσης Qc, superscr. γο. ὕληέσσης H 1011 ὑπερηνορίδαο G, superscr. ιοι m² D, in ὑπεριονίδαο mut. H 1012 τίκτεν Ὀδυσσῇ ταλασίφρονι schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 200 1014 om. D, neglegunt schol. Laur. Apoll. Rhod. Eustathius Hom. 1796, 43 δ' ἄρ' Paley, δ' ΩbΨ, τε Qc 1015 δ' ἦτοι Ωbc 1018 ναυσίθοον K, ναυσίνοον in ras. L

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

NOTAE LIBRORUM

Libri primarii

- A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae
Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
B = fragmenta papyracea Navillii, nunc bibl. Genavensis
pap. 94 saec. fere V
C = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2771 saec. XI
D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 39 saec. XII
E = cod. Messanus bibl. universitatis 'praeexistens 11' saec.
XII exeuntis—XIII

Libri secundarii

- F = cod. Romanus bibl. Vaticanae 38 saec. XIV
G = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 37 saec. XIV
I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII
(1281)
K = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 2 saec. XIV
L = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae G 32 sup. saec. XIV
M = cod. Florentinus bibl. Riccardianae 71 saec. XV (1428)
N = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae J 15 sup. saec. XIV
O = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2773 saec. XIV
P = cod. Cantabrigiensis Galeanus O 9, 27 saec. XIII et XIV
Q = cod. Romanus bibl. Vaticanae 1332 saec. XIV

Ex his adnumerandi sunt

classi Ω :
1. codex C
2. codices FGH = Ωb	classi Ψ :
1. codex D
2. codices IKLM = Ψb
classi Φ :
1. codex E
2. codices NOPQ = Φb	

recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσιν κλείουσαι

δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·

ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ὀητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.

ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,

ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,

ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

κλῦθι ἰδὼν ἄλων τε, δίκη δ' ἰθυνε θέμιστας

τύνη· ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησάμην. 10

Οὐκ ἄρα μῶνον ἔην Ἑρλδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,

ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,

σχετλή· οὗ τις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

1—10 non agnoverunt Boeoti Heliconis accolae Praxiphanes, obelo notarunt Aristarchus Crates alii, Hesiodi esse prooemium Kirchhoff et Leo arbitrantur 2 δὴ GHI (superscr. δι') M (superscr. ι) NPQ Herodianus περὶ σχημ. III 89, 9 Sp. schol. Hom. Ven. A Townl. A 1 Polybius gramm. 288, 17 N. 5 ῥέα μὲν Apollonius Dysc. de adv. 561, 7 B. Dio Prus. XII 23 schol. Hephaest. p. 318, 17 et 320, 6 Consbr. Anecd. Ox. I 383 Cr., ῥεῖα μὲν libri Aristides XXVI 39 ῥεῖα δὲ DE, καὶ τε Et. gen. v. Βριάρεως 10 seclussit Goettling Τύνη Polyzelus 12 ἐπαινέσσειε H, ἐπαινέσειε D, m¹ η superscr. MQ, ἐπαινῆσει codd. cett.

ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν. 16

τὴν δ' ἑτέραν προτέρην μὲν ἐγείνατο Νύξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι νάλων,
γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρεν. 20

εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζει
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρώμεναι ἡδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενος σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἦδε βροτοῖσιν.

καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων, 25

καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἑόντα.

ὦρῃ γὰρ τ' ὀλλγὴ πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30

ὧ τινι μὴ βλὸς ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται

ὥραϊος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.

18 νάειν | γαίης τ' — ἀνδράσι, Blass 19 τ' ἐν libri, τ' del. Guyet 20 ἀπάλαμον GHI, ἀπάλαμον codd. cett. ἐγείρεν CE m¹ NO, ἐγείρει E m² O marg. codd. cett. schol. 21 χατίζει CF Stobaei III c. 29 s. 2 cod. A, χατίζων (γρ. F) codd. cett. Galenus X 6 K. Stobaei cod. S schol. 22 πλεσιόν Danielsson ἀρώμεναι DIL Stobaeus et superscr. ω MPQ, τ' ἀρούμεναι O, ἀρόμμεναι G 24 ἄφενον Qb (superscr. σ m¹ F) ΨΦ (ν in ras. O, σ superscr. Q) Stobaei cod. M schol. Oppian. Hal. I 500 σπεύδων Stobaeus 25 κεραμεῖ κεραμεὺς Aristoteles Polit. V 8 φθονέει e v. 26 Olympiodorus in Plat. Alcib. prior. II 179 Cr. καὶ ῥήτορι τέκτων consulto Philostratus vit. soph. II 54 K., καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ e v. 26 Plato Lys. p. 215 C 26 φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων Priscianus Inst. XVIII 145 29 ὀπιπεύοντ' D, ὀπισπεύοντ' C, ὀπιπτεύοντ' codd. cett. 30 ὦρῃ CEIQ Harpocratio v. θεωρικὰ schol. Soph. Trach. 56 schol. 'Procli' Suid. v. ὥρακιάσας schol. Tzetzae; ὦρῃ m¹ (spir. len. m²) D, ὦρῃ libri cett. Anon. Ambros. de re metr. p. 244, 34 St.

τοῦ κε. κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοι
κτῆμας' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται

ᾧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐθι διακρινώμεθα νείκος 35

ἰθείησι δίκης, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισταί.

ἦδη μὲν γὰρ κληρὸν ἔδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ

ἀρπάξων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας

δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλοντι δικάσσαι.

νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἡμῖσιν παντὸς 40

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν·

ὀριδῶς γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαίω,

ὥς τέ σε κεῖς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν εὔντα·

αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, 45

ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρουσε, χολωσάμενος φρεσὶ ἥσιν,

ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·

τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὐτὶς εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο 50

ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος

ἐν κοῖλῳ νάρθηκι λαθὼν Δία τερπικέραννον.

τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

33 ὀφέλλοι Schoemann, ὀφέλλοις libri schol. Ven. B Townl. Genav. Hom. A 211 39 ἐθέλοντι δικάσσαν Schoemann, ἐθέ-
λουσι δικάσαι libri Et. gen. v. δωροφάγους 41 μέγ' ἐν
Stobaeus III c. 10 s. 11 42 νόον Eusebius Praep. ev. XIV
4, 14 45 αὐτίκα schol. Aristoph. Av. 711 (γρ. schol. Monac.
91) 48 ἀγκυλομήτης C, ἀγκυλόμητις P Moschopolus, ποικι-
λομήτης? quidam (cf. schol. Procli) 50 αὐθις libri, corr.
Schaefer

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἑμὰς φρένας ἡπεροπενύσας, 55
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν.
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπονται κατὰ θυμὸν ἔον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐρέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα ἐίσκειν,
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην 65
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυνῆκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἦνωγε, διάκτορον Ἀργεῖφόντην.

[ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπύθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσειν κλυτὸς Ἀμφιγυνήεις 70
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσεύουσας ἔθεσαν χοῦ· ἀμφὶ δὲ τὴν γε
 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν· 75
 [πάντα δέ οἱ χοῦ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]

55 χαίρεις FGKL Φ praeter O Origenis c. Cels. IV 38 cod. A, superscr. εἰ m¹ M 57 σοὶ δ' e v. 56 Clemens Strom. VI 2, 12 59 ἐτέλεσσε Origenes 62 καὶ νόον Clemens Strom V 14, 100 (cum Eusebio Praep. ev. XIII 13, 23) ἀθανάτοις δὲ θεοῖς Origenes ἐίσκειν in ras., γρ. ἔοικεν (ex Hom. Γ 158) in marg. C 64 διδασκόμεναι Origenes, διασκῆσαι D 65 χρυσήν libri Origenes 66 γυναικόρους Iulianus Misop. 347 c μελεδῶνας C Iulianus Et. gen. v. μελεδῶναι; μελεδῶνας libri cett. schol. Origenes 68 om. Origenes 69—82 alius poetae atque v. antecedentes esse vidit Lehms 70—72 om. Origenes 74 τὴνδε FG Origenes 76 proscripsit Bentley

ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοῦς τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθος
 [τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν] 61
 θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναικα 80
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεῖφόντην
 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μὴ ποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίον, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μὴ πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 αὐτὰρ ὁ δεξιόμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησεν.

πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἷ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.]
 ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πλῆθους μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95
 μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν

77 στήθεσσι Φ 79 eiecit Bentley, cf. schol. 'Procli'
 81 sq. reiecit Lehrs 82 ἐδώρησαντο Origenis codd. ἐσ(σ)ο-
 μέ(σ)οις>ιν e v. 56 Philodemus περὶ εἰς. p. 52 G. 86 δῶρα
 Plutarchus Mor. 23 e et 99f 89 εἶχεν, ἐνόησε D, εἶχε, νόησε
 Ψb versibus 90—104, quos aliunde insertos removebant
 Francken (cum v. 105) et Kirchhoff, variarum narrationum re-
 liquias contineri censet Lisco veram fabulae de Pandora con-
 clusionem Theog. v. 590—612 servatam esse ratus 90 γὰρ
 om. DO, πρώην μὲν cod. Vatic. 915, πρώην μὲν γὰρ KL, πρώτων
 μὲν vel τὸ πρὶν μὲν Lehrs 91 τε om. ΩΠ. Eustathius Hom.
 1817, 10, γε m. al. K κακοῦ Φ 92 γῆρας codd. quidam
 dett. 93 (= Hom. τ 360) habent GEQ, m. rec. in marg.
 ΨbNP, om. codd. cett. Origenes 96 πίθοισιν Seleucus

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπητ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
 [αἰγιδόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
 ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται· 100
 πλεῖη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.

οὕτως οὐ τί πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 105

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 [ὥς ὁμόθεν γεγάσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
 οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, οἱ τ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
 ὥς τε θεοὶ δ' ἔξωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων· 115
 θνητσκον δ' ὥς θ' ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα

97 ἔμεινε Ψ^b Plutarchus Mor. 105 d Origenes Stobaeus CX 6 99 neglexerunt Plutarchus Origenes Stobaeus 102 ἐφήμεροι Plutarchus, ἐφ' ἡμέρη (H in ras.) C, ἐφημέριοι GH, ἐφημέρι (i e corr.) F αἱ δ' ἡδ' Φ 104 'ἀθετεῖται' schol. Procli 106 sq. seclussit Goettling 106 ἐκκορυφήσω C m¹ (ω m. rec.) D 108 illatum esse vidit Lehrs ὥς D 112 ζώεσκον Diodori V 66, 6 codd. pars 113 sq. ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῦ πόνου νοῦσων τ' ἀργαλέων καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέλεσσι Diodorus 113 πόνου Herodianus περὶ σχημ. III 102, 11 Sp. 115 ἀπάντων] ἔόντες Diodorus 116 δ' θ' CH ὥς θ'] ὥς Ψ^b Φ Diodori codd. (praeter D) Eustathius Hom. 1843, 48 ἄλλα τε πολλὰ Diodorus

τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερον ξείδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 ἡσυχοὶ ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε,
 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
 ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 [οἳ ὅα φυλάσσουνσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
 ἥερα ἐσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,]
 πλουτοδοταί· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔσχον.

δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρυσέῳ οὔτε φυνὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἠβήσαι τε καὶ ἠβῆς μέτρον ἴκοιτο,

[ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.]

118 οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ Diodorus 119 εὐφρονες Diodorus
 [120] om. codd., Diodorus solus exhibet; cui versui Spohn
 fragm. 82 subnexuit 121 δὴ Plato Crat. p. 397 E (cum
 Theodoreto Graec. adf. cur. VIII p. 915 Sch.), καὶ O, κα
 superscr. καὶ P, κα superscr. δὴ cod. Ambros. C 222 inf.,
 κα NPQ Tzetzes, κα (κ in μ mut.) D, κεν Ω Ψ bE γαῖ'
 ἐκάλυψε Fick, γαῖα κάλυψεν libri, μοῖο' ἐκάλυψεν Plato (cum
 Theodoreto) 122 οἱ Plato l. c. (cum Theodoreto) et de Rep. V
 468 E Aristides II p. 229 D Olympiodorus in Plat. Alcib. pr. II
 p. 15 Cr. ἀγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλεῖνται Plato Crat. Aristides,
 ἀγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλεῖνται Olympiodorus Theodoretus, ἀγνοὶ
 ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν Plato de Rep. 123 ἀγνοὶ Plutarchus
 Mor. p. 361 b, 417 b, 431 e ἀλεξίκακοι Plato utroque l. (Theo-
 doretus) Aristides Themistius XX p. 240 b Proclus in Plat. Remp.
 II 75, 18 Kr. Olympiodorus μερόπων Plato de Rep. The-
 mistius 124 sq. neglegunt Plutarchus Mor. 361 b Proclus Ma-
 crobius in Cic. Somn. Scip. I 9, 7 132 ὅτ' ἄρ' ἠβήσῃ τε C,
 ὅτ' ἄρ' (ἄρ) ἠβήσεις H (ει in ras.) IL, ὅτ' ἄν (m², fuit ἄρ) ἠβή-
 σεῖς M, ὅταν ἠβήσαι (αι m¹ in η mut.) τε D, ὅτ' ἄν ἠβήσῃ (ex
 -eis factum) τε K, ὅταν ἠβήσει (ει m. al. in ras.) F, ὅταν ἠβή-

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν 135
 ἤθελον οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 ἢ θέμις ἀνθρώποις κατὰ ἡθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμᾶς
 οὐκ ἔδιδον μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαί' ἐκάλυψε, 140
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοῖς καλέονται
 δεῦτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 χάλκειον πολήσ', οὐκ ἀργυρέῳ, οὐδὲν ὁμοῖον,
 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρης 145
 ἔργ' ἔμελεν στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σίτον
 ἥσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἴκοι, 150
 χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

σσει G^Φ Meletius Anecd. Ox. III 109 Cr., ὅτ' ἀνηβήσειε anony-
 mus (postea Blomfield et Bergk), ὅτ' ἀνηβήσαι τε olim conieci
 134 οὐκ ἐθέλεισκον Porphyrius de abst. II 8 135 ἴσχειν
 Porphyrius 137 ἀνθρώποις κατὰ Bentley, ἀνθρώποισι κατ'
 codd., ἀθανάτοις Porphyrius 139 ἔδιδον scripsi, ἐδίδων C
 m¹ HD m¹ (m. rec. superscr. o) Φ, ω in ου m. rec. mut. F;
 ἐδίδον G^Φb Porphyrius γαί' ἐκάλυψεν cod. Vindob. 256,
 γαῖα κάλυψεν ΩΨΦ 141 μὲν ὑποχθόνιοι D Proclus, μὲν ὑπο-
 χθόνιοι, sed ὑπο m. rec. in ras. C, μὲν ἐπιχθόνιοι ΩbΨb Tzetzes,
 μὲν τοι χθόνιοι Φ (ὑπὸ P marg.) φύλακες Procli schol.
 θνητοῖς Peppmüller, θνητοὶ ΩΨbΦ (praeter Q) Proclus, γρ.
 θεοὶ superscr. O; θεοὶ D (m. al. in ras.) Q 144 ἀργυρεῷ codd.
 145 μελιᾶν superscr. ὦν O 148 ἄπλατοι Q (τ m² in στ mut. H)
 M, ἄπλατοι γρ. ἄπλαστοι P μεγάλη superscr. οἱ m¹ M, μεγάλοι
 C (οἱ m. rec. in ras.) IL (οἱ in η mut. m. rec. L) δὲ om.
 DO, τε C (τ in ras.) Ψb 151 δ' ἀπέκειτο Philostratus Vit.
 Apoll. I p. 205 K.

καὶ τοὶ μὲν χεῖρεςσιν ὕπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο
νώννυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο. 155

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαί' ἐκάλυψεν,
αὐτὶς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἷ καλέονται
ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαίαν. 160

καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ὕφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδοιο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠνυκόμοιο. 165

ἔνθ' ἣ τοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε,
τοῖς δὲ δόλχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης. 168

καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες 170
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ξείδωρος ἄρουρα. 173

[τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει. 169

154 νώννυμοι KP, νώννυμοι codd. cett. 156 γαί' ἐκάλυψεν Fick, γαῖα κάλυψεν codd. 157 om. B αὐτὶς IKLΦ
160 προτέρῃ γενεῇ ΩD m¹ KLMΦ 162 ἐφ' FGKOQ 165 ἀγαγον ('duces') Peppmüller Ἑλένης πόσις Hermann 169—169° cf. schol. 'Procli' τοῦτον καὶ τοὺς (Schoemann, τὸν codd.) ἐξῆς ὡς πληναφώδεις ἐξοικίζουσι τῶν 'Ἡσιόδου'; hos v. post 173 Weil, post 171 Peppmüller collocarunt; alteri recensione 172sq., alteri 169—169° adscripserim 169 habet schol. 'Procli', agnoscunt Marcellus Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 9 Zenobius III 86, om. ΩΨΦ ΕΝΒΑCΙΛΕΥΕΙ Marcelli titulus, ἐμβασίλευε 'Proclus'

τοῦ γὰρ δεσμὸν ἔλυσεν πα<τῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 169^b
 τοῖσιν δ' ἄρ ν>εάτοις τιμῆ<ν καὶ κῦδος ὅπασσεν. 169^c
 οὐδέ θ' ὁμῶς κλυτὸν ἄλλο γένος θῆκ' <εὐρύοπα Ζεὺς 169^d
 ἀνδρῶν, οἷ> γεγάασιν ἐπὶ <χθονὶ πουλυβοτείρῃ. 169^e

μηκέτ' ἔπειτ' ὄφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι 174
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι. 175
 νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμᾶρ
 παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
 [ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμείξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν. <
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων, 180
 εὐτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκόταφοι τελέθωσιν.]
 οὐδὲ πατήρ παιδεύσει ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
 οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας· 185
 μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι
 σχέτλιοι οὐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷ γε
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν
 [χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.]
 οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου 190

169^b—169^e] reliquias exhibet B 169^b rest. Weil
 169^c τοῖσιν δ' ἄρ scripsi, τοῖσι δ' ἄρα Weil, τοῖς δ' εἰ περ
 vel τοῖς δ' εἰ καὶ Peppmüller ν>εάτοις Weil; clausulam rest.
 idem 169^d οὐδ' οὕτως κλυτὸν ἄλλο Weil, qui clausulam ex-
 plevit; οὐκέθ' ὁμῶς . . . Peppmüller, οὐδέ θ' ὁμῶς . . . suspicor
 169^e ἀνδρῶν, οἷ> Weil, πάντων, οἷ> Peppmüller; clausulam
 rest. Weil 174 ὄφελον CDΦ 177 ΠΑΥΟΝΤΑΙ B
 178 στεινόμενοι (e Clemente) Eusebius Praep. ev. XIII 13, 58,
 γινόμενοι Clementis Strom. V 130, 1 codex (L) 179—181 se-
 clusit Lehrs 179 μεμίξεται codd. 186 ἀρετὴν M. Antoninus
 XI 32 βάζοντ' ἐπέεσσι Ψ 187 κεν Brunck, μὲν libri Et. gen.
 v. γηράντεσιν 189 proscripsit Hagen 190 οὐδέ δικαίου
 CHDL m¹ Φ praeter Q Stobaeus III c. 2 s. 9, οὐδέ τε δ. M

οὐτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρελέονα φῶτα
μῦθοισιν σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασι

195

δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπῃς.
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένα χρóa καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλλή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω φρονέουσι καὶ ἀντοῖς·
ὦδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὑψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπῶς·
ἢ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἄμφ' ὀνύχεσσι, 205
μύρετο· τὴν ὃ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·

δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἷς, ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἥε μεθήσω.

191 οὐδ' Stobaeus 193 βλάπτει schol. Soph. Phil. 456
198 ΑΡΑΕCCI titulus Acharnensis Epigr. gr. ed. Kaibel 1110, 2;
φαρέεσσι libri schol. Soph. Oed. Col. 1676 schol. Eurip. Med. 439
καλυψαμένα titulus schol. Eurip., καλυψαμένω libri (αι superscr.
H) Apollonius de constr. p. 209, 12 B. schol. Townl. Hom. Θ 455
schol. Soph., καλυψάμεναι cod. Vindob. 292 199 ἴτον titu-
lus cod. Laur. conv. suppr. 158, superscr. η Ν; ἴτην codd. cett.
(ον m² F, ο ex η M) schol. Hom.; ἴσαν schol. Soph. 200 καὶ
Νέμεσις] ΕΥΝΟΜΙΗΤ<ε titulus 202 νῦν] ὦδ' (e v. 203) Eu-
stathius Hom. 1158, 37 βασιλεῦς' ἐρέω ΩΚΛΜΦβ νοέ-
ουσι Ammonius et Et. Gud. v. αἶνος Apostolius praef. 5 Anecd.
Par. III 371 Cr. 206 τὴν Peppmüller, τὴν δ' libri 208 ἄγω·
καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν | δεῖπνόν σ' Mitscherlich ἀηδὸν E, γρ.
ἀηδὸν ἐοῦσαν marg. O, ἀηδὸν' GNPQ m² (ἀοιδὸν in ras. m¹)

[ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν· 210
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.]

ὥς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, τανυσίπτερος ὕρνις,

ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς 215
ἐγκύρσας ἀάτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσι· παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκησιν.
τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης, ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι 220
δωροφάγοι, σχολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.

ἥ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν,
ἥερα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
λαοὶ τε μὲν ἐξελάσσωσι καὶ οὐκ ἰθείαν ἔνειμαν.

οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν 225
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται· εὐρύοπα Ζεὺς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ 230
οὐδ' ἀάτη, θαλλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δοῦς.

210 sq. proscripsit Aristarchus, poetae ipsius esse contendit Lisco 210 κρείσσονα Eunapius Fr. 87 D. Macrobius Sat. V 16 'Nicolaus' Progymn. I 281 W. 213 αἶε (ἄειε Schulze) Et. gen. v. αἶω 215 ΑΥΤΟΥ Β 216 ἀάτησιν Nauck, ἄτησιν libri μετελθεῖν Ω schol. Genav. Hom. N 588 schol. Tzetzae 217 ἐξελθοῦσι Usener, ἐξελθοῦσα libri schol. Eurip. Hec. 1192 220 αἶ κ' Fick 228 αὐτῆς Ω (ἡ in oi mut. H) 230 ἰθυ- δίοισι FGΨbPQ 231 ἀάτη Nauck, ἄτη codd.

ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρόθασιν·
 τίκτουςιν δὲ γυναῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν· 235
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 νίσονται, καρπὸν δὲ φέρει ξείδωρος ἄρουρα.

οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα, 240
 ὅς τις ἀλιτράινη καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδὲ γυναῖκες τίκτουςιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ζηνὸς φραδομοσύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὐτε 245
 ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὃ γε τεῖχος,
 ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποαίνονται αὐτῶν.

ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοί
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες 249

233 ἄκρη . . . μέσση CHNOP 235 τοκεῦσι DIM 240 καί] δὴ Aeschines in Ctes. 134 Macarius VII 32, τοι Aeschines de fals. leg. 158 ἐπανορεῖ γρ. ἀπηύρα schol. cod. Monac. 91, ἐπηῦρεν Thiersch 241 ὅς τις ἀλιτράινη Goettling, ὅς τις ἀλιτράινει libri, ὅς κεν ἀλιτράινη Aeschines utroque l. μηχανάαται libri Aeschines de fals. leg., μητιάαται idem in Ctesiph. 242 μέγα πῆμα vel πῆμα μέγα δῶκε Aeschinis codd. (δῶκεν μέγα πῆμα Sauppe) ἐπήλασε Chrysippus (Stoic. Fr. II 337 A.) ap. Plutarch. Mor. p. 1040 c 244 sq. praetermisit Aeschines in Ctesiph.; Plutarchi tempore non in omnibus exemplis fuisse patet e schol. 'Procli' 247 ἀποτίννται εὐρύοπα Ζεὺς Aeschines de fals. leg. (cf. v. 239) ἀποαίνονται Peppmüller, ἀποτίννται ΩΨbΦ Tzetzes, ὑποτίννται D m¹ 248 βασιλῆες scripsi, βασιλῆς (superscr. ei m. al.) C, BACIΛI. ? A, βασιλεῖς codd. cett. καταφράσ(σ)ασθε Et. mag. v. δίκην

ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν 250

ἀλλήλους τρέβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

τρὶς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα

ἥερα ἐσδάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν. 255

ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

κυδρὴ τ' αἰδοίῃ τε θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

καὶ ῥ' ὁπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

αὐτίκα παρ Διὸς πατρὸς καθεζομένη Κρονίῳ

γῆρύει' ἀνθρώπων ἀδίκων νόον, ὅφρ' ἀποτείσῃ 260

[δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰδύνετε ~~τὴν~~ δίκας *μὴ* *μὴ* *μὴ*

δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθῃσθε.

οἱ γ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων, 265

ἡ δὲ κακὴ βουλή τῷ βουλευέσαντι κακίστη.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας

C

252 ΤΡΕΙΓΑΡΧΙΜΟΙ A 253 δαίμονες ἀθάνατοι Clemens
Protr. II 41, 1 X 103, 1 Elias Cret. in Gregor. Naz. Or. p. 587
B φύλακες] πρόπολοι Maximus Tyr. XIV 8 μερόπων Cle-
mens Protr. II 41, 1 (Eusebius Praep. ev. IV 7, 9) Sextus Emp.
adv. math. IX 86 255 πᾶσαν φοιτῶσιν Plutarchus Mor. 948e
256 γε Plutarchus Mor. 781 b 260 om. A ἄδικον GILMQ
Proclus ἀποτίσῃ codd. 261 sq. proscrispsit Lehrs 261 βα-
σιλῆων Ψ (ε m² I) Φ praeter Q Tzetzes 262 παρκλίνωσι AI,
παρκλίνωσι codd. cett. 263 βασιλεῖς IK, superscr. ἦες m.
rec. L, BA . . . A † δίκας CHDLMQ, μύθους m. al. in ras. F,
μύθους (add. in marg. γρ. δίκας m. rec.) O, μύθους GIKENP
(quod suasit Peppmüller); θεσμούς? Schoemann, *ρεῖκα* Schulze,
λαούς? 264 δικέων Kirchhoff, δικῶν codd. 265 γ' pro τ'
scripsi, om. Tzetzes Chil. VIII 35 Apostolius XVII 78, οἱ θ'
αὐτῷ LMΦ 267—273 eiecit Plutarchus teste Proclo

καί νυ τάδ', αἱ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐ λήθει,
οἷν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

νῦν δὴ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος 270

εἶην μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον

ἔμμεναι, εἰ μεῖζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·

ἄλλὰ τά γ' οὐ πῶ ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα.] }

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν. 275

τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων

ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς

ἑσθέμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκην ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

γίγνεται· εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύσαι 280

γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·

ὅς δέ κε μαρτυρήσῃ ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας

ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀσθῆ,

τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·

ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. 285

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

272 μεῖζω δίκην ἀτιμώτερος codd. Stobaei III c. 2 s. 11, in quo μεῖζω τιμὴν ἀδικώτερος coniecit Buecheler 273 recentiore iudicavit Lehrs *τερπικέραυνον* Ψ Tzetzes Moschopulus 274 ἐνὶ M 275 δὲ ἐπιλάθεο D 277 μὲν om. Sextus Emp. adv. math. II 32, γὰρ Clemens Strom. I 29, 181, μὲν γὰρ K *πετεινοῖς* D, *πετεινοῖς* codd. Stobaei I c. 3 s. 1; *οἰωνοῖς* *πετεινοῖς* Porphyrius Quaest. Hom. i. 106 278 ἑσθέμεν Clemens, ἑσθῆν libri et testes cett. ἐστὶ μετ' αὐτοῖς A<μ>ET'-AYTOIC Plutarchus Mor. 964b Aelianus Hist. an. VI 50 Sextus Emp. Orion Anthologn. VI 10, ἐστὶ μετ' αὐτῶν Clemens Porphyrius de abst. I 5 279 ἀνθρώποις δὲ δέδωκε Porphyrius Quaest. Hom. 280 ἀγορεύσαι D, ἀγορεύειν libri cett. Pseudophocyl. 12 (Orac. Sib. II 64) 282 ἐπὶ ὄρκον I m¹ EN O m¹ 283 ἀσθῆ Schaefer, AACΘH A, ἀάσθη ΩΨbΦ, ἀασθῶς D

τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναλεῖ·
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιδεν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν 290
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 ῥηιδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.

οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ
 φρασσάμενος, τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾗσιν ἀμείνω·
 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθηται· 295
 ὃς δέ κε μὴτ' αὐτὸς νοεῇ μὴτ' ἄλλου ἀκούων

287 μὲν γὰρ Xenopho Mem. Socr. II 1, 20 (cum Stobaeo
 III c. 1 s. 205) Plutarchus Mor. 24 f Maximus Tyr. XXI 7 Ari-
 stides Quint. περὶ μουσ. III 7 p. 142 288 neglexit Philo de ebr.
 150 λείη Xenopho (cum Stobaeo) Plato Leg. IV p. 718 E de
 Rep. II p. 364 C Plutarchus Mor. 77 d Aristides Quint., δλίγη
 libri 289 sq. θεὸς προπάροιδεν ἔθηκαν | ἀθάνατος Philo
 290 EC ex EN rest. m¹ A, ἐπ' OQ Lucianus Herm. 2 Hypoth.
 Pseudisocratis πρὸς Δημόν. Stobaeus schol. Aphthon. II 604,
 23 W. Eugenius Trapez. ephr. 6 291 ἵκηται Xenopho (cum
 Stobaei codd. parte) Plato Leg. (vix Protag. p. 340 D) Philo
 Aristides Quint. 293. 295 sic coniunxit Zeno (Stoic. Fr. I 56
 A.): καίνομς μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθηται· | ἐσθλὸς δ'
 αὖ κακείνομς, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ 293 καίνομς Zeno Aristides
 v. II 31 D. Clemens Paed. III 8, 42 schol. Clement. Paed. I 338,
 19 St. Stobaeus III c. 4 s. 25 Olympiodorus in Plat. Alcib.
 prior. II 169 Cr. μὲν] γὰρ Olympiodorus αὐτὸς AK Aristote-
 les Eth. Nic. I 4 cum Aspasio p. 10 H. Eustratio p. 39 H.
 Heliodoro p. 7 H. Cicero pro Cluent. 31, 84 Livius XXII 29, 8
 Basilus de leg. libr. gent. c. 1 Gregorius Naz. Epist. 11 Orion
 Anthologn. I 24 Et. gen. v. ἀχρήμιος Tzetzes Chil. IX 727; αὐτῷ
 vel αὐτῷ ΩΨ (excepto K) Φ Zeno Aristides Clemens Ammonius
 v. οὗτος schol. Hom. Ven. B Townl. B 360 schol. Soph. Ant.
 720 Stobaeus Eustathius Apostolius XII 51 i Anecd. Gr. I 115
 Boiss. ΝΟΗΧ Α, νοήσει ΩΨΦ 294 neglexerunt Aristoteles
 cum commentatoribus Zeno Cicero Livius Aristides Clemens
 Basilus Gregorius Olympiodorus Eustathius Tzetzes Chil. Anecd.
 Gr. τ' . . . ἔστιν Orion ἀμείνων AD Et. gen. 295 δ'
 αὖ] γὰρ L schol. Ven. B Townl. N 733 πέπειθεν Olympio-
 dorus 296 γε Aristides, τε Clementis cod. P Stobaei cod. A

ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὐτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἄλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζεσθαι, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυστέφανος Δημήτηρ 300
αἰδοίῃ, βίотου δὲ τέην πιμπλῆσι καλὴν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.

τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς ζῶν,
κηφήνεσσι κοθύροισι εἵκελος ὄργῃν, οἷ τε μελίσσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν, 305
ὥς κέ τοι ὠραίου βίотου πλήθωσι καλὰ.

ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοι τ' ἀφνειοὶ τε·
καὶ ἐργαζόμενοι πολὺ φίλτεροι ἀθανάτοισιν.
[ἔσσεαι ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.] 310

ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.

μητ' αὐτὸς DK Aristoteles cum commentatoribus Livius Aristides Clemens Stobaeus Et. gen. Tzetzes Chil., μηθ' αὐτῷ ΩILMΦ Apostolius Anecd. Gr., μηθ' αὐτοῦ Tzetzes Epist. 60 νοέων Tzetzes Epist. 60

297 αὐ Ψ (excepto K) 300 ἐνπλόκαμος ex Hom. ε 125 Cornutus c. 28 301 πιμπλῆσι e corr. cod. Olomuc. I, VI 9, πίμπλησι ΩΨΦ 303 ὅς τις Stobaeus III c. 30 s. 5 ἀεργῶς ENQ 304 κοτούροις Didymus ὄργῃν superscr. μ m¹ C, in ὀρμήν mut. D, ὄργῃν schol Plat. Leg. X p. 901 A Stobaeus (v. l.) Et. mag. Tittm. v. κόθουρος; ὀρμήν ΩbΨbΦ schol. Aristoph. Vesp. 1114 schol. Theocrit. I 304 305 κάματον νήποιον ἔδουσιν ex Hom. ξ 417 Stobaeus 309 καί τ' libri Stobaeus III c. 29 s. 3 ἐργαζόμενοι (i m. rec. in s mut. CFH) . . . φίλτεροι Ω excepto G, ἐργαζόμενος . . . φίλτερος GΨΦ Stobaeus 310 spurium om. ACD Stobaeus, habent (m. rec. marg. C) ΩbΨbΦ, novit Moschopolus ἀεργόν v. recens in marg. C Moschopolus

εἰ δέ κε ἐργάξῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Χδαίμονι δ' οἶος ἐρῆσθαι, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν 315
ἐς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρακομίζει, 317

αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβλή, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ, 319

αἰδῶς, ἥ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνύνησιν. 318

χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά, θεόδοτα πολλὸν ἀμείνω. 320

εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βλή μέγαν ὄλβον ἔλῃται,

ἢ ὃ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ

γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ. 325

ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον

ἀνέρι τῷ, παῦροῦ δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,

ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνῃ

[κρυπταδὴς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέξων.]

316 εἰς libri Et. gen. v. μαυροῦσι στρέψας Et. gen., τρέψας Peppmüller 317 et 318 ex Hom. illatos esse putavit Plutarchus 317 κομίζειν Stobaei III c. 29 s. 4 cod. A 319. 318 sic disposuit Peppmüller 319 ἀνολβλήν . . . ὄλβον F (ex ὄλβῳ m¹ mut.) GΨbΦ Tzetzes schol. Epist. 8 Anecd. I 115 Boiss. (ὄλβον Tzetzes Chil. VI 750) 318 om. D (m. rec. add.) 320—336 desiderantur in C 320 ἀρεῖω E 325 sq. om. A 325 ῥεῖα δέ D, ῥεῖά τε (τ m² F) codd. cett. Et. Gud. v. μαυρός Anecd. Ox. I 264 Cr. οἶκον superscr. oi m¹ cod. Vindob. 242, οἶκον m² in οἶκοι mut. cod. Laur. conv. suppr. 158, οἶκοι ΩbΨΦ 326 δέ τ'] fuitne primitus δέ F' (= Φοι)? 327 ἔρξῃ ερ in ras. superscr. γρ. ῥέξῃ FG, ἔρξει IKLΦ praeter O, qui ῥέξει (γρ. ἔρξει in marg.) habet, ἔρξει D, ῥέξει M, superscr. η m¹ H 328 βαίνῃ superscr. oi m¹ cod. Vindob. 242, βαίνει HLM (ei ex oi mut.) O, βαίνοι codd. cett. 329 proscriptit Straubel

ὅς τε τευ ἀφραδίης ἀλιταίνητ' ὀρφανὰ τέκνα, 330

ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ

νυικελή χαλεποῖσι καθάπτιόμενος ἐπέεσσιν·

+ τῷ δ' ἦ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν. 335

καὶ δὲ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·

ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,

ἡμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,

ὥς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν, 340

ὄφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·

τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·

εἰ γάρ τοι καὶ χοῖμ' ἐγκώριον ἄλλο γένηται, ἐκρήνυται
γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζῶσαντο δὲ πηοί. 345

πῆμα κακὸς γείτω, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.

ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.

οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.

εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι, 346

330 δι' ἀφραδίης vel ἀφραδίην Schoemann, δι' ἀφραδίας? Peppmüller ἀλιταίνητ' scripsi, ἀλιταίνεται libri Et. gen. v. ἀλιταίνω 331 τοκῆα Et. gen. cod. A 332 τ' ἐπέεσσιν Qb 338 δὲ D, δὴ QΨbφ σπονδῇ θύεσσί τε Ψ praeter K 344 τοι om. A, τι DKM πῆμ' Et. gen. v. πῆμα cod. B ἐγκώριον libri Et. gen. Tzetzæ schol., ἐγκώμιον Stephanus Byz. v. κόμη Procli schol. 347 ΤΕΙΜΗ<S tab. Palmyrenae Assendelftianae I. v et VII. v ὅς κ' Stobaeus III c. 2 s. 12 ΑΙΘΛΟΥ tab. Palmyrenae

αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἶ κε δύνῃαι, 350
ὥς ἂν χοηλίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὐρησ.

μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀάτησιν.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

καὶ δόμεν, ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶ.

δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' οὐ τις ἔδωκεν. 355

δὼς ἀγαθή, ἄρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότεира.

ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, — ὃ γε καὶ μέγα δοίη, —
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεται ὃν κατὰ θυμόν·

ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἥτορ. 360

εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

352 ICAATHCI A, ἴσα ἄτησι QDKΦ Artemidorus Onir. IV 59
schol. Hom. Ven. B Townl. B 111 Stobaeus III c. 10 s. 12; ἴσ'
ἄτησι I (super σ' aliquid eras.) LM 353 sq. proscipsit Plu-
tarchus 353 προσεόντι Haupt προσεῖναι Epigr. gr. ed.
Kaibel 65, 2 libri Apollonius v. εἶναι schol. Hom; προσῖναι
Schoemann, προσίμεν Hartel 354 eiecit Gerhard 357 ὃ
γε — δοίη signis parentheseos circumscripsi; ὅτε καὶ μέγα δώη
Hermann, ὃ καὶ εἰ μέγα δώη vel ὃ γε καὶ μέγα δ. ? Schoemann,
ὃ γε καὶ μέγα δοίη Paley καὶ AΩ (κᾶν e corr. H) DIΦ (eras.
in Q) Stobaei III c. 10 s. 16 codd. pars, καὶ κᾶν L, κᾶν KM
Apostolius VI 43 a δοίη AOQ, superscr. ω m. rec. N, δώη
QΨEP Stobaei codd. iidem Apostolius 358 τέρεται' ἐόν Φ
360 τό τ' M, τὸ δ' Hermann 361 καταθεῖης Philoponus in
Aristot. de anim. p. 456 H. Stobaei III c. 29 s. 18 cod. M
362 το'ΥΘ'ΕΡΔ<οις A, τοῦθ' ἔρδοις CFGI Plutarchus Mor. p. 9 e
et 76 c

ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλέξεται αἰθοπα λιμόν.

οὐδὲ τό γ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν. 365

ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηλίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

ἀρχομένου δὲ πλῆθους καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσοῦθι φειδεσθαι· δειλὴ δ' ἐν πυθμένι φειδῶ.

μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω. 370
καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

πίστιες ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδρας.

μὴ δὲ γυνή σε νόον πυροστόλοζ ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τεῖν διφῶσα καλήν.

ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησιν. 375

μουννογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισιν.
γῆραιὸς δὲ θάνοι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

363 ἀλύξεται schol. Lycophr. 1396 368 τε Plutarchus
Galb. 16, om. Mor. 701 d 369 δειλὴ l m. rec. in v mut.
CM, δεινὴ P ἐν FGIKMΦ Anecd. Gr. I 115 Boiss. 370
—372 om. Q praeter G ΨΦ, habet G et m. rec. marg. CFINO; ag-
novit Plutarchus, expulerunt quidam teste Proclo 372 πίστιες
ἄρ τοι scripsi, πίστεις δ' ἄρα G, in v. adscr. CFN, πίστεις δ'
ἄρ' in v. rec. IO 375 expunxit Plutarchus γυναιξὶ Steitz
φηλήτησιν schol. Aeschyl. Agam. 497 Eustathius Hom. 194, 31
(i superscr. L, η ex i m² fact. I) 376 εἴη superscr. γρ. σώζει
F, γρ. σώζοι I, m² σώζοι P; σώζοι M (in ras.) Procli Moscho-
puli schol., σώζει G 377 eiecit Hermann (σώζοι recepto) in v.

ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μέλζων δ' ἐπιθήκη. 380

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ ᾗσιν,
ὦδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσσομενάων
αἷ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα 385

κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου
οὗτός τοι πεδίῳν πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγρεα βησσήντα,

πόντου κυμαλιντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον 390

ναλουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἰ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλησθα

ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὦρι' ἀέξηται, μὴ πως τὰ μέταξε χατίζων
πτύσεως ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσης. 393

378 offenderunt quidam sec. schol. θάνοι Hermann, θάνης
ΩbO, θάνοις codd. cett. (superscr. η Q) σφέτερον Hermann

379 κε KLM, καὶ superscr. γρ. κεν I 381 φρεσὶν ᾗσιν
Ψ, φρεσὶ σῆσιν ΩΦ 383 ἀτλαιγενέων Dionis Prus. II 9 cod. V
Athenaei XI 489f cod. A, ἀτληγενέων schol. Ven. A Hom.
Σ 486 (schol. Arat. 256), Ἀτλαγενέων Goettling περιτελλο-
μενάων Maximus Tyr. XXX 6 384 ἀμητοῦ CGD, ἀμήτοιο
Dionis codd. pars schol. Ven. A Hom. l. c. Ven. B Townl. T 222
schol. Arat. 264 codd. MA, ἀμητοῖο Certaminis Hom. et Hes. v.
173 codex, Athenaei codd. AE, Dionis codd. pars; an ἀμήτοι'?

τε Certamen 386 αὐτίς DIENQ 389 ναιετάωσ' CENP,
superscr. ον Q 391 ναίωσιν C, superscr. ον Q, γρ. ναίουσιν
marg. O, ναίωσ' ENP δὲ σπείρειν ΩΦ praeter Q 392 γυμνοῦς
θ' α. Certaminis cod. ἀμάσθαι G, e corr. FM ὅτ' ἂν ὦρια
πάντα πέλωνται Certamen 393 τε Bentley, τὰ? Lennep
394 μέταξε Herodianus π. μον. λέξ. 46, 23 (II 951, 30 L.) schol.
Vatic. Dion. Thrac. p. 278, 14 H.; μεταξὺ libri

ὥς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νῆπιε Πέρση,
ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύης βίον κατα γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν. 400
δῖς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεται· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
χοῆμα μὲν οὐ προΐξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρήσιος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

οἶκον μὲν πρώτιστα γυναικὰ τε βοῦν τ' ἀροτῆρα, 405
[κτητήν, οὐ γαμήτην, ἢ τις καὶ βοῦσιν ἔποιτο,]

χορήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὥρη παρამεΐβηται, μινύθῃ δὲ τὸ ἔργον.

μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τε ἔννηφιν· 410

οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τὸ ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀάτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
καύματος ἰδαλίου, μετοπωρινὸν ὁμβροῦσαντος 415

397 ἐργάζεο Nauck, ἐργάζεν libri Hypoth. Pseudisocr. πρὸς
Δημόν. 401 δέ τι ΨbE, m² in ras. D 402 ἀγορεύεις CF
403 ἀχρήσιος KL, ἀχρεῖος QDIMΦ Theodorus Gazes Anecd. Gr. V
405 Boiss. 404 χρεῶν scripsi, χρεῶν libri, χρεῶν Fick
405 τ' om. DIP 406 neglexit Aristoteles Polit. I 1 auctor
Oecon. I 2 407 ἐν Bentley, ἐν O, εἰν codd. cett. 409 τὸ
Peppmüller, τοι codd., τε Bentley 410 ἔς τε ἔννηφι C (εἰς)
schol. Rav. Aristoph. Ach. 172 Theodoretus Graec. adf. cur. V
p. 819 Sch. Stobaei II c. 7 s. 11 cod. F (ἐννηφι), cf. Symb. Prag.
179; ἔς τ' ἔννηφι Athenaeus XIV 653 d (cod. A) Et. gen. v. καλιά
(cod. A) Stobaei cod. P (ἐννηφι); ἔννηφι Athenaeus III 100 b
Pollux I 66; ἔστε ἔννηφι D, ἔς τ' ἔννηφι(ν) QbΨbΦ testes
cett. 412 τὸ Peppmüller, τοι codd. testes, τε Bentley
413 ἀάτῃσι Nauck, ἄτῃσι codd. testes 415 μετοπωρινοῦ Et.
gen. v. ἰδαλίμου

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῶς
 πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
 βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπανρεῖ·
 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τηθηθεῖσα σιδήρῳ 420
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραξε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὥρια ἔργα·
 ὕλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερὸν δὲ τριπλήχυν,
 ἄξονά δ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω
 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο. 425
 τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρῳ ἀμάξῃ·
 πόλλ' ἐπικαμπύλα κάλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὖρης,
 ἐς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 εὐτ' ἂν Ἀθηναῖος δμῶος ἐν ἐλύματι πῆξας 430
 γόμφοισιν πελάσας προσαρῆται ἱστοβοῇ.
 δοῖα δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λῶιον οὕτω·
 εἰ χ' ἕτερον ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
 δάφνης δ' ἢ πετελής ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, 435
 ὀρυθὸς ἔλυμα, γῆνης πρίνου· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἥβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.

422 ὥρια ἔργα Φ, ὥριον ἔργον ΩΨ schol. Eurip. Andr. 1164
 424 θ' ΙΚΜΦ 425 καὶ Triclinius, κε(ν) codd. κε om. Ωb,
 τε EN 431 προσαρῆται FGΦ 434 ἄξαις cod. Paris. 2708,
 γ' ἄξαις ΩΨΦ κ'] γ' HDEOP, 'N, δ' Q 435—453 desunt
 in C 435 δ' om. FHOP Et. gen. v. ἀκιώτατον ἀκιρώτατοι
 quidam teste Et. mag. 436 γῆνης πρίνου Schaefer, γῆν πρί-
 νον d'Orville, πρίνου δὲ γῆνης Φ, πρίνου δὲ γῆν ΩbΨ schol.
 Aristoph. Ach. 180 Suidas v. πρίνινος ἀνδρακες Et. gen. v.
 γῆνης ἐνναετῆρε D m¹ (ἐνναετήρῳ m²)

οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντε ἐν αὐλακὶ καὶ μὲν ἄροτρον
 ἄξιαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν. - 441, 440

τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰξὶς ἔποιτο
 ἄρτον δεῖπνῆσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,

ὃς ἔργον μελετῶν ἰθιῖάν κ' αὐλακ' ἐλαύνει, - 442
 μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων 445
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

[κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπιτοίηται]

φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
 ὑπόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγγυλῆς·

ἢ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χεῖματος ὥρην 450
 δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·

δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
 ῥηλίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

ῥηλίδιον δ' ἀπανήρασθαι· πάρα ἔργα βόεσσιν.
 φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν, 455

νηπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
 τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆμα θέσθαι.

εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανήῃ,
 δὴ τότε ἐφορηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς

αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιό καθ' ὥρην, 460
 X. 416-460

439 ἐρίσαντ' ἐν ΩbM, ἐρίσαντες ἐν I Et. mag. Gud. v. ζυγο-
 μαχεῖν 441 δ' om. schol. Ven. B Townl. Hom. N 484
 443 ὃς Bentley, ὃς κ' codd. ἰθιῖάν κ' I, ἰθιῖαν libri cett.
 447 recentiorem esse censuit Peppmüller 448 φράζεο δ' αὐτε,
 ἔαν γεράνων φωνῆς schol. Arat. 1012 cod. A 452 βοῦς M
 ἐούσας m. rec. in ἐόντας mut. EN, γε. ἐόντας P 453 γὰρ]
 τὸ? Lennep, δὲ Paley, γε? Schoemann 454 πάρα Lennep,
 πάρα δ' libri Et. gen. v. ῥηλίδιον 455 πῆξασθαι Stahl 456 τὸ
 CH Et. gen. v. ἅμαξα, τὸ γ' Ψ, τόδ' F (δ' in ras.) GΦ 457 τ'
 ἐχέμεν Φ (praeter Q) 458 δὴ KLΦ φανήῃ Heyne, φανείη
 codd. 460 ἀρόειν Herwerden

πρῶτ' μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι. 461

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ γεωμένη· οὐδ' ἀπατήσει.

γεῖον δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσάν ἄρουραν·

νεῖος ἀλεξιάρη παιδῶν εὐκηλήτειρα.

εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἄγνῃ, 465

ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,

ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτης

χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῆαι

ἔνδρυν ἑλκόντων μεσάβων· ὃ δὲ τυτθὸς ὀπισθε

δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖ 470

σπέρμα κατακρύπτων· ἐνθημοσύνη γὰρ ἀρίστη

θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

ὦδέ κεν ἀδροσύνη σταχύες νεύοιεν ἔραζε,

εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει.

ἔκ δ' ἀγρέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα 475

γῆθήσειν βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἐόντος.

εὐοχθέων δ' ἵξαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους

αὐγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

εἰ δέ κεν ἡέλλοιο τροπῆς ἀρόψας χθόνα διαν,

ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων, 480

ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,

οἴσεις δ' ἐν φορμῷ παῦροι δέ σε θήησονται.

ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,

ἀργαλέος δ' ἀνδρεςσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

εἰ δέ κεν ὕψ' ἀρόψης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη· 485

462 ἔαρι Pollux I 223, ἤρι K, εἴαρι libri cett. 465 τ'

αἰνῇ schol. Rav. Aristoph. Plut. 727 468 ὄρηκα Brunck

469 τυτθὸν Schaefer 476 βιότου ἐρεύμενον C (ε e corr.) N

(ον in οιο mut., ἐρ in ras.) PQ, βιότοιο ἐρεύμενον F (ιο et ἐ

in ras.) GΨbO 479 ἀρόψας P, cf. Ehrlich Rh. Mus. LXIII

p. 120, ἀρόψας ΩDIN, superscr. οἰς L, superscr. η Q, ω in η

mut. m. rec. E, ἀρόψς KMO

ἥμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον, τέρπει δὲ βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὺς ὀπλήν' μήτ' ἀπολείπων.
οὕτω κ' ὁψαρότης πρωιηρότη ἰσοφαρίζοι. 490

ἐν θυμῷ δ' ἐν πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὦριος ὄμβρος.

ἔλα παρ δ' ἰθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλῆα λέσχην
ὥρη χειμερῆη, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλλοι, 495
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενήνῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέξης.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 500
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.

δείκνυε δὲ δμῶεσσι θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος·
οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιείσθε καλίας.

Μῆνα δὲ Ἀθηναίων, κάκ' ἡμυα, βουδόρα πάντα,

490 πρωιηρότη Kirchhoff, προηρότη CD (η in ras. D) F m¹
(πρωταρότη m³); πρωτηρότη GIKL Ammonius v. ὀψέ, προτηρότη
(τ in ras.) N, πρωταρότη HMQ, προάρηρότη E, προαρηρότη O,
superscr. ταρότη m. al. P τ' ἰσοφαρίζοι C, ἀντιφερίζοι Ca-
pelle 491 δ' εὐ libri, δὲ Et. gen. v. ἀλέα cod. A 494 ἀνέρα
Et. mag. (s. v.) codex Is. Vossii (V^a), ἀνέρας libri Et. gen. s. v.
εἰργον GHENQ, ἔργων ε ex ει m² fact. O, γρ. εἰργον super-
scr. F 495 ἰσχει Et. gen. ὀφέλλοι Brunck, ὀφέλλει libri
496 sq. om. C (m. rec. in marg. imo additi) Et. gen. (cod. A)
501 ὦ Et. gen. (cod. A) ἐστὶν Peppmüller 504 Boeoti
poetae esse negavit Goettling Βονκάτιον, κακά τ' Steitz
βουδόρα schol. Townl. Hom. P 550 Et. mag. Tittm. v. Ἀθηναίων,
βούδορα libri Et. gen. v. λιαρόν, utrumque novit Eustathius
Hom. 1117, 53

τοῦτον ἀλεῦσθαι, καὶ πηγάδας, αἱ τ' ἐπὶ γαῖαν 505
 πνεύσαντος Βορέας οὐσηλεγέες τελέθουσιν,
 ὃς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρεί πόντῳ
 ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 510
 ἐμπλπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξ' ἔθεντο,
 τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 ψυχρὸς ἔων διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
 καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει 515
 καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὐ τι,
 οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησι
 ἕς ἀνέμου Βορέω· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν.
 καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μέμνει 520
 οὐ πῶ ἔργα ἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρóa καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 χρισσαμένη μυχίῃ καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνύστεος ὄν πόδα τένδει
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλέοισιν. 525

510 πῖλναι Ahrens, πέλασε v. Leeuwen 518 Βορέω scripsi,
 βορέον ΩΔΙΚΦ, βορέας LM τε Φ 520 φίλῃ — μέμνει
 CFGΨ, μέμνει (μῖμνη Η) παρὰ μητέρι κεδνῇ ΗΦ, γρ. φίλῃ in
 marg. OP; μένει παρὰ μητέρι κεδνῇ in altera recensione fuisse
 censet Peppmüller 521 ἔργ' εἰδυῖα codd., corr. Lennep
 522 εὖ τε FGE, εὖ τε e corr. cod. Olomuc. I, VI 9, εὖτε libri
 cett. 523 μυχίῃ NO Proclus, superscr. v P, νυχίῃ e corr. E,
 νυχίῃ ΩΨQ Moschopolus ἔνδοθι οἴκου EOPL, ἔνδοθεν super-
 scr. ι Q, v m. rec. N, ἔνδοθεν ΩΨ praeter L 524 τένδει quidam
 teste schol. Ven. Aristoph. Pac. 109 (Suid. v. τένθαις) cf. schol.
 'Procli', τέμνει Antigonus Caryst. XXI 525 καὶ ἐν HIKLΦ
 Plutarchus Mor. 965 f schol. Procli Et. gen. v. ἀνύστεος

οὐδέ οἱ ἥελιος δείκνυνομόν ὁρμηθῆναι·
 ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
 καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
 φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
 ὥς σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι
 καὶ γλάφυ πετροῖεν· τότε δὴ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
 οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὁράται,
 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νύφα λευκήν.

καὶ τότε ἔσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μῆρυσασθαι
 τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέσσι,
 μῆδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοός ἱφι κταμένοιο
 ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἔντοσθε πνκάσσας.
 πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νῶτῳ
 ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
 πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 ψυχρὴ γὰρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέας πεσόντος·
 ἡώιος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

526 οὐδέ οἱ Hermann, οὐ γὰρ οἱ libri testes 528 παρ'
 Ἑλλήνεσσι Proclus? 529 νηκέροι Fick 530 μαλκιδόντες
 (μαλκιδόντες Cobet) Crates 532 ὥς . . ἔχουσι Peppmüller, οἱ . .
 ἔχουσι codd. 533 τοὶ δὲ Hermann βροτοὶ Wachler, βροτῶ
 libri Et. gen. v. μυλιδόντες Tittm. v. τρίπους 534 ἔγηε
 Schulze 535 ἀλευόμενοι CF m¹ (α in o mut) Choeroboscus
 I 141, 13 H. Anecd. Ox. I 174 Cr. Et. mag. v. νύφα πολλήν
 Et. gen. v. ἀλίαςτος 543 ὅποτε κρύος IKLΦ 544 σ) YNPPA (π-
 τειν A 545 κεφαλῇ δ' ἐφύπερθεν MQ

ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 ὃς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἅπο αἰεναόντων, 550
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαλῆς ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ
 ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 πικρὰ Θρηκίου Βορέω νέφεα κλονέοντος.
 τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἰκόνδε νέεσθαι,
 μὴ ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, 555
 χρωτὰ δὲ μυδαλέον θῆγῃ κατὰ θ' εἵματα δεύσῃ.
 ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
 χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 τῆμος τῶμισιν βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλεον εἴη
 ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσίν. 560
 [ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰς ὃ κεν αὐτὶς
 γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλλοιο
 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστὴρ 565
 Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
 πρῶτον παμφαλίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνήφαιος.
 τὸν δὲ μετ' ὀρθογῶν Πανδιονίς ὥρτο χελιδὼν
 εἰς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσταμένοιο.
 τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον. 570

549 ὁμροφόρος Seleucus μερόπων e Maximo 543 Ruhnken
 550 ὃς ῥα τ' Peppmüller 553 Βορέω scripsi, βορέον QDKMΦ,
 βορέας IL 556 τε HΨbQ θῆγῃ H, θείῃ codd. cett. κατὰ
 δὲ D δεύῃ (η e corr.) D 559 ἐπ' — πλεον Brunck, ἐπὶ δ'
 ἀνέρι τὸ πλεον C, ἐπὶ δ' ἀνέρι πλεον QbΨQ Et. gen. v. ἀρμα-
 λιά cod. A (δὲ ante πλεον cod. B), ἐπὶ δ' ἀνέρι πλείον Φ
 praeter Q, ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλεον Et. gen. schol. 561—563
 proscriptis Plutarchus 568 ὀρθογῶν IKM schol. vetus Sui-
 das s. v., ὀρθοβῶν quidam teste Proclo 570 περιτεμνέμεν Φ
 Lex. Vindob. 161 N.

* Βιανθίου πρὸς τὸν Πλάτωνα

v. 549—592

83

ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἄμ φυτὰ βαλῇ 574

Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·

ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν·

φεύγειν δὲ σκιερὸν θώκον καὶ ἐπ' ἥρα κοῖτον

ῶρη ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἥελιος χροά κάρφει.

575

τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἄγινειν

ῥοθρῶν ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.

ἥως γὰρ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν,

ἥως τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου,

ἥως, ἥ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου

580

ἀνθρώπους πολλοῖσι τ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.

ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεὶ καὶ ἡχέτα τέττιξ

δενδρέφ' ἐφεξόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν

πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ῶρη,

τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,

585

μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀφανρότατοι δὲ τοι ἄνδρες

εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει,

αὐαλέος δὲ τε χροῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἦδη

εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,

μᾶζα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,

590

καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μὴ πω τετοκύνῃς

πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,

574 ἥρα Gerhard, ἥω libri 575 ἀμητοῦ DKM 576 ἀγεί-
ρειν HΨNQ 577 εἴη Schaefer, ἥη Weber 578 γὰρ Lennep,

γὰρ τ' libri ἀπομείρεται C, ἀπομοίρεται P, ἀπαμείρεται
Eustathius Hom. 1243, 25 (947, 9) et 1766, 54 579 καὶ] τε
Bentley 581 δ' Ψb Et. gen. v. ἔσπερος cod. A^{II} 583 ἐπε-
χεύατ' I, ἐπιχεύετ' Gregorius Cor. p. 62 adn. 98 Sch. 588 δὲ

χροῶς Hermann τοι ἥδ' εἴη πετραίη συνέη Nauck 589 τε
om. IPQ βύβλινος GHIKM, Βύβλινος Proclus Eustathius Hom.
871, 48, Βίβλινος Et. gen. v. μᾶζα

ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα.
 κρήνης ἔ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος! 595
 τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον.

δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν
 δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ῥαρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαίῃ καὶ ἐντροχάλῳ ἐν ἁλώῃ.
 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ 600
 πάντα βλὸν κατάθῃαι ἐπάρομενον ἔνδοθι οἴκου,

2) θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 δίξῃσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·
 καὶ κύνα καρχαρόδοντά* κομῆν, — μὴ φείδεο σίτου, —
 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλῃται. 605

1) χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὅφρα τοι εἴῃ
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηγετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψῦσαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.

εὐτ' ἂν δ' Ῥαρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δὲ ἴδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 610
 ὦ Πέρση, τότε πάντα ἀποδρέπεν οἰκαδε βότρους·

594 ἀκραέος in εὐκραέος mut. CI, & m. rec. in ras. E, εὐ-

κραέος F (εὐ m. al. in ras.) GHKLMQ πρόσω D, πρόσωπον
 HΨb (α m. rec. superscr. M) Q 595 τ' om. Plutarchus Mor.
 725 d Athenaeus II 41 e αἰενάου IM, αενάου (ἀεννάου) codd.
 cett. 596 οἶνον Photius v. τρία καὶ δύο 598 Ῥαρίωνος
 Nauck, ὠρίωνος libri 601 ἐνδοθι HΨ (superscr. εν Q), ἐνδο-
 θεν CFGΨ 603 δίξῃσθαι O. Schneider, δίξεσθαι codd.
 606 τ' ΩDIΦ εἴῃ Hermann, ἤῃ Weber 609 Ῥαρίων Nauck,
 ὠρίων codd. 610 δὲ Fιδῃ Paley, δ' ἐσίδῃ Ω (τ' H) DIMEN,
 superscr. οι P, δ' ἐσίδοι KLO, superscr. η Q 611 ἀπο-
 δρέπεν cod. Ambros. C 222 inf. Vindob. 242, cf. Wien. St. V 192;
 ἀποδρέπειν ΩENP, ex ἀπόδρεπε m² factum D, ἀπόδρεπε IKLQ,
 e corr. MO

δείξαι δ' ἡελίφ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας,
 πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

(Πληιάδες θ' Ἰάδες τε τό τε σθένος Ὀαρίωνος
 δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι

— ὦραϊον· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶναι.

Εἰ δέ σε ναυτιλλῆς δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,

εὖτ' ἂν Πληιάδες, σθένος Ὀβριμον Ὀαρίωνος

φεύγουσαι, πλπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,

620

δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θυλίουσιν ἀῆται·

καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

γῆν ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.

νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι

πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων,

625

χείμαρον ἑξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὕμβρος.

ὄπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,

εὐκόσμως στολίσας νηὸς πετρὰ ποντοπόροιο·

πηδάλιον δ' ἐνεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

αὐτὸς δ' ὦραϊον μίμνειν πλόον, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ·

630

καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον

ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,

ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,

πλωίξεσκέ ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·

ὅς ποτε καὶ τεῖδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,

635

615 Ὀαρίωνος Nauck, ὠρίωνος codd. 617 εἶσιν Haupt,

εἴη codd. Et. gen. v. πλειῶν

619 Ὀαρίωνος Nauck, ὠρίω-

νος codd. 621 θύουσιν codd. 623 γῆν cod. Ambros. C 222

inf., γῆν δ' ΩΨΦ 627 ἐνικάτθεο HQ, ἐνὶ κάτωθεο Ψb

632 ἐντύνασθ', ἵνα Heinrich ἄρῃαι Peppmüller 635 τεῖδ'

Bergk (cf. Procli schol.), τηδ' codd. βαθύν HQ Proclus

Theognis 511

Κύμην Αιολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πευλὴν, τὴν Ζεὺς ἄνδρεςσι δίδωσιν.
νάσσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. 640
τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ῥαίρων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος 645
ἔσσεται, εἰ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἁήτας.
εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπέα,
δειξῶ δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώ ποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον, 650
εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα ~~δ'~~ εἰς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ 655

637 ἄφενον superscr. σσ m² F, ἄφενον G. 639 εἶσατο Certamen 2. 640 θέρος Eustathius Hom. 270, 38 οὐ ποτ' ἐσθλῇ CFGDΦ, unde οὐ ποτε δ' ἐσθλῇ alteram lectionem fuisse indicat Paley. 643 ἐν D. 646 sq. altera recensio τρέψας . . . βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν, altera τρέψης . . . βούλῃαι δὲ χρεά τε προφυγεῖν habuisse videtur. 646 τρέψης HKΦ. 647 βούλῃαι η ex ε m² rest. M, βούλει F (εἰ m²) G, βούλει codd. cett. δὲ χρεά τε libri, δὲ expulit Spohn ἀτερπέα cod. Ambros. C 222 inf., ἀτερπῇ ΩΦ (ἐα m. rec. in ras. N), ἀτερπὴν D, ἀτερπέα λιμὸν Ψb. 649 'σημειοῦται' schol. 'Procli' σεσοφισμένος C (σεσοφισμένος Tzetzae schol.) 654—662 suppositos iudicavit Plutarchus. 655 εἰς Kirchhoff, εἰς ἐπέρησα H pars rec., εἰσεπέρησα codd. cett. 655 sq. προπεφραδμέν' ἄεθλα | πόλλ' Peppmüller.

ἄεθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μὲ φημι
 ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' οὐατόεοντα.
 τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 τόσσον τοι νηῶν γε πεπεῖρμαι πολυγόμφων· 660
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰδεῖν.δ

ἥματα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 ὥραϊος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα 665
 κανάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων· 670
 εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 ἐλκόμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι,
 σπεύδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότιό τε δεινὰς ἀήτας, 675
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
 ἥμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 ἵχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανῆη 680
 ἐν κράδι ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα·

666 ἄεθλ' Q, ἄεθλ' codd. cett. (α m² in ras. F), superscr.
 γρ. ἄεθλ' cod. Vindob. 242 μεγαλήτορες Ψb 657 οὐατόεοντα
 Nauck, ὠτώεοντα libri 666 ἀποφθήσειε C, e corr. m¹ D, ἀπο-
 φθίσειε Ωb D m² ΨbΦ 670 ἀπήμων· εὐκηλος· Moschopulus
 672 τ' εὐ ΨbΦ, δ' εὐ (εὐ m² in ras. F) FG 680 πέταλον τόσον
 Nauck φανῆη scripsi, φανείη codd.

ελαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὐ μιν ἔγωγε
αἶνμη'!, οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν!, ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖνσι νόοιο· 685

χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.
μῆδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι!,
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι. 690

δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
[δεινὸν δ', εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἄξονα καυάξαις καὶ φορτία μαυρωθείη·]
μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ῥαῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, 695
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὤριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναλεῖ, 700
πάντα μάλ' ἀμφιδῶν, μὴ γέλτοσι χάσματα γήμης.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήλζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἢ τ' ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἔοντα 704

682 ἀργαλέος Heyer 684 γε DENP, δὲ O, τε cod. Am-
bros. C 222 inf. 686 δὲ ψυχῇ schol. Arat. 299 688 ἐν
Nauck 689 ἐν ΨbΦ 692 sq. proscrispsit Lehrs 692 ἐφ'
ἄμαξαν QbDM Φ praeter Q 693 τὰ δὲ QbΨbQ φορτία μαυρω-
θείη K, φορτί' ἀμαυρωθείη libri cett. 695 ἐπὶ QDΦ excepto Q
696 τριήκοντ' K, τριάκοντα EN 698 γαμεῖτω ENO, γαμεῖσθω P
699 ὥς τ' superscr. κ m¹ I, ἵνα 'Aristoteles' Oecon. I 4 Aristides
II 41 D. 700 om. A Stobaeus LXX 8 cum Apostolio XIII 93 c
701 ἀμφιδῶν Heyne, ἀμφὶς ἰδῶν codd. testes 704 δειπνολόχον
Stobaeus LXIX 6 cum Apostolio XIII 51 o Et. Tittm. s. v.

εὖει ἄτερ δαλοῖο καὶ ὠμῷ γήραι δῶκεν.

706

[εὖ δ' ὅπιν' ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.]

μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·

εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ σέ γ' ἄρχῃ

ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἢ καὶ ἔρξας, 710

ὅλῃς τόσα τείνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ σέ γ' αὖτις

ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,

δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

ποιεῖται, σέ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

715

μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστήρα.

μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος 717

705 αὔει Stobaeus δαλοῖο Stobaei codd. S(?)MA, δαλοῦ libri (cum A) testes cett. altera recensio: (δαλοῦ) καὶ ἐν ὠμῷ γήραι θῆκεν (cf. Hom. ο 357) A (ΚΑΙΕΝΩ<μω γήραι θη>-KEN) Plutarchus Mor. 527 a Stobaeus cum Apostolio, ἐν omisso Φ Et. gen. cod. A 706 suspectus Lehrsio 708 πρότερον DΦ (ν in s mut. m. rec. E, σ superscr. P) 709 σέ γ' ἄρχῃ A (σ)ΕΓ'ΑΡΧΗ) ΩΦ Et. gen. v. κασίγνητος, σέ γ' ἄρχει Ψ, κεν ἄρχῃ Et. Gud. s. v. 710 ἔπος γ' F, ἔπος τ' EN m¹ O 711 τίνυσθαι vel τίννυσθαι (τίννεσθαι EN) codd. σέ γ' αὖτις D, κεν αὖτις ΩΨbΦ Et. gen. Gud. 712 ἡγείτ' ἐς ΩDKLEOP, ἡγείται Et. gen. Gud. 713 ἄλλοτ' ἄλλον M Et. gen., ἄλλοτε τ' ἄλλον DENP 714 νόος C m¹ (ς in ν mut. m. rec.) D Et. gen. Gud. 716 νεικεστήρα Ω Eustathius Hom. 793, 11, ΝΗΚΕΤΗ- <ρα A, νεικητήρα ΨΦ schol. Pind. Pyth. IV 507 Et. gen. Gud. 718 τέτλα Plutarchus Mor. 23 f 719 μέγιστος Stobaeus III c. 35 s. 1 Tzetzae schol.

φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης. 720
εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιοι.

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λειβέμεν αἶθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν. 725
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δέ τ' ἀράς.

μηδ' ἄντ' ἡέλλου τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης
μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν. 730
ἐξόμενος δ' ὃ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένα εἰδώς,
ἦ ὃ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνεργέος αὐλῆς.

μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
ἰστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα 735
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.

720 φειδωλή Wachler 721 κακόν γ' KLM μείζον' Ω
722 δυσπέμφελον Athenaeus VIII 364 d 723 τε I Athenaeus
schol. Hom. α 266 Eustathius Hom. 1412, 64 724 λειβέμεν
Nauck, λείβειν codd. 726 γάρ θ' οἷ γε Φ praeter Q (γὰρ τοί m.
rec. marg. N) 727 ἡέλλοιο IKLQ Proclus Ioannes Doxop.
Anecd. Ox. IV 167 Cr. τε > ΤΡΕΜΜΕΝΟC Α 728 ἐπεὶ κε
ΑΩΔ, ἐπὶν κε ΨbΦ (κε om. O) ἀνιόντος ΨbΦ 730 ἀπογυ-
μνωθῆς ΩbΨbΦ 731 ὄνθειος Hermann, οὐρήσει (vel -σετ')
Peppmüller 733 πεπαλαγμένον (ν m. rec. in s mut.) EP, α
m. rec. superscr. O, πεπαλαγμένα N ἔνδοθι οἴκου Φ praeter
Q, ἔνδοθεν Α (εν)Δ(οθ)ΕΝ ΩΨQ 734 ἐστὶν IKΦ praeter Q
Eustathius Macremb. IV 18 735 δυστήνοιο Plutarchus Mor.
562 a post 736 iterum legitur 758 in ΩΨΦ

μηδέ ποτ' αἰενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
 χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 ὃς ποταμὸν διαβῇ κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἄνιπτος, 740
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
 αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
 πινόντων· ὁλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται. 745

μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπλίξεστον καταλείπειν,
 μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη.

μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.

μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον, 750
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὃ τ' ἀνὴρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
 μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ

737 αἰενάων I, αἰενάων vel αἰεννάων codd. cett. 740 pro-
 scripsit Aristarchus κακότητ' ἰδὲ D, κακότητ' ἰδε quidam, κ.
 ἐπι alii scripserunt teste schol. 'Procli'; κακότητῃ δὲ Ω (C
 m') ΨbΦ 741 ἄλγε' ἔδωκαν Peppmüller 746 ἀνεπιρρέκτων
 quidam legerunt (cf. schol. 'Procli' et Moschopuli) 747 κρώξῃ
 ACM (cf. Arat. 1002), κρώξῃ codd. fere cett. Orus περὶ πολυσ.
 λέξ. Reitzenstein Gesch. d. gr. Et. 344) Eustathius Macremb.
 V 16 Dexippus in Arist. Categ. 64 B. 748 ἀφελόντα 'Trypho'
 περὶ τροπ. 4 Pollux X 99 749 ἐπι Steitz 750 καθιζέμεν
 Nauck, καθίζειν libri testes

ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας 755
 μωμεύειν ἀλδήλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσᾶ.
 μηδέ ποτ' ἐν προχοῆς ποταμῶν ἄλλαδε προρεόντων
 μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λώϊόν ἐστιν.

ᾧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην. 760
 φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεῖραι
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

φήμη δ' οὗ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

"Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν 765
 πεφραδόμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἥδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι. 767

αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος, 769
 εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν. 768

πρῶτον ἔννη, τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἡμαρ, 770

756 μωμαίνειν Et. gen. s. v. τι AI (superscr. τοι m¹ I),
 τοι codd. cett. Et. gen. (νύτα cod. A) 757—759 proscript
 Plutarchus 757 προΧΟΗC A, προχοῇ ΩΨΦ Et. gen. v. ἀπο-
 ψύχειν 758 ἐξαλέσθαι Et. gen. 763 οὗ τί γε Aristoteles
 Eth. Nic. VII 14, οὔτε γε Heliodorus paraphr. Eth. Nic. p. 159
 H. λαοὶ | πολλοὶ Demosthenes de fals. leg. 243 (bis) Aeschines
 κατὰ Τιμάρχ. 129 de falsa leg. 144 Aristoteles auctor orat.
 Corinth. ('Dio') XXVII 47 Moschopulus in Batrach. 12 764 φη-
 μίξωσι C schol. Procli Demosthenes et Aeschines utroque
 l. Aristides 'Dio'?, φημίξουσι ΩΒΙΚ Et. gen. (schol.) v. ἀλεύω,
 φημίξουσι DLMNOQ (m¹, in ξ mut. m. rec. Q) schol. Aeschyl.
 Agam. 929 Heliodorus Moschopulus in Batrach. τις] τοι IKM
 767 δατέεσθαι cod. Paris. 2708 Vindob. 256 769. 768 sic
 disposuit Schoemann 770 ἔννη] μὲν οὖν Clementis Strom. V 14,
 107 codex (L)

— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ, — 771
 ὀργοάτη δ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
 ἐνδεκάτη δὲ δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
 ἡμὲν οἷς πελκεῖν ἡδ' εὖφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι· 775
 ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 τῇ γάρ τοι νῆϊ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε ἰδρὺς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἰστὸν στήσαιο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.

μηνὸς δ' ἴσταμένου τρεισκαιδεκάτην ἀλέασθαι 780
 σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

ἔκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτη κούρη γε γενέσθαι 785
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μήλων
 σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἥπιον ἡμαρ·
 ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δ' ὅ γε κέρτομα βάζειν
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.]

772 δ' AQ Et. Tittm. v. γέμεν, τ' codd. cett. 774 δὲ I,
 ΔΕ (i. e. δέ et τε) A, δὲ superscr. τε m¹ C; τε codd. cett.
 777 νῆ Cobet, νῆ quidam teste [Suida] v. νεῖν, νη Et. gen. v.
 νῆμα, νεῖ (ex νῆ corr. I) libri Eustathius Hom. 1166, 57
 778 ὅτε ἰδρὺς cod. Laur. conv. suppr. 158, ὅ τε *ἰδρὺς* Bergk, ὅτε
 τ' ἰδρὺς CΨΦ Et. Tittm. s. v., ὅτ' ἰδρὺς Ωb 780 τρεισκαιδεκάτην
 codd. 781 σπέρματα δάσασθαι ΩKNO Et. Tittm. v. δάσα-
 σθαι 782 πέμπτη Pollux I 63 μάλα σύμφορος 'Proclus'
 783 οὐ σύμφορος D, ἀσύμφορος codd. cett. 785 κούρη γε
 scripsi, κούρη τε AΩbDIMQ, κούρησι CON m¹ (κούρη τε m. rec.
 N), κούρησι τε KL 788 ΦΙΛΕΟΙΔ' ΟΓΕ A, φιλέοι δέ κε ΩNO,
 φιλέει δέ κε ΨQ κέρδεα Ω (τομα m. al. superscr. C) 789 θ'] Γ' A

μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον 790
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἵστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπνυκασμένος ἐστίν.
ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρῃ δέ τε τετραῶς
μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς 795
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
πρηϋνεῖν ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετραδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ· μάλα γὰρ τετελεσμένον ἡμαρ.

ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν 800
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.

πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.

μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 805
εὖ μάλ' ὀπιπεύοντα ἐντροχάλῳ ἐν ἄλῳ
βαλλέμεν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆα δοῦρα
νήϊά τε ξύλα πολλά, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.

793 om. A γείνασθαι Ψb, γίνασθαι DEO, γίνεσθαι Ω, e
corr. N πεπνυμένος ΩKLEN ἔσται Doederlein 794 sqq.
Plutarchum 'ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ· πεφύλαξο δὲ θυμῷ'
legisse (ceteris omissis) e Procli scholio conclusit Goettling
796 ἡμιόνους EN 799 reiecit Steitz ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ
scripsi, ἄλγεα θυμοβορεῖν (ΘΥΜΟΒΟΡ... Α) libri, ἄλγεα θυμο-
βόρα eiecto v. 798 Schoemann ΓΑΡ Α, τοι ΩΨΦ 804 γει-
νόμενον C m¹ DMNO, ΓΙΝΟΜΕΝ<ον Α, cf. Vergilius Georg. I
277 sq., τιννυμένας ΩbKQ 806 ὀπιπεύοντα cod Placent. 6,
ὀπιπτεύοντα L, ὀπιπτεύοντ' K; ὀπιπεύοντας C, ὀπιπτεύοντας
ΩbIMNQ, s eraso O, ΟΠΙΠΕΥΟ... Α, ὀπιπεύοντος D 807 βαλ-
λέμεν scripsi, βάλλειν (ΒΑ<λλε>ΙΝ Α) codd.

τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.

εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δελέα λώιον ἡμαρ, 810
 πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 ἐσθλή μὲν γάρ θ' ἢ γε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὐ ποτε πάγκακον ἡμαρ.

παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 [ἄρξασθαι τε πλῆθους καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θείναι 815
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυνπόδεσσι,]
 νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσιν.

τετράδι δ' οἶγε πλῆθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμαρ
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην 820
 ἡοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.

αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
 αἱ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ ἴσασιν.

ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ. 825

τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζηται ἀνατίος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

812 θ' ἢ γε AM m¹ (τ' ἠδὲ superscr. m²), θ' ἠδε DNO, ἠδε
 Ω, τῆδε IKLQ 815 sq. alteri recensio[n]i tribuit Goettling
 815 ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι Hermann, ἐπὶ ζ. αὐχένα ΩΨΦ, ὑπὸ ζυγὸν
 (vel ὑπόζυγον) αὐχένα Grashof 817 θοὴν τ' IKLQ 818 ΕΛ-
 ΚΕΜ(ενα)Ι. Α 820 μεσση (i. e. μέσση^η Ο), μεσσή· Ν, μεσ-
 σίη· Μ, μεσσήην (i. e. μέσση^η) CF, μέσσην G δ' αὖτε μετ' εἰ-
 κάδα ΑΨbQ, δέ τε μετεικάδα D, δέ μετ' εἰκάδα ΩΝΟ 824 τ'
 (τι Ο) ἴσασιν ΩΨΦ, τ' expulit Lennep 828 'Procli' schol.:
 τούτοις δὲ ἐπάγουσί τινες τὴν Ὀρνιθομαντείαν, αἵτινα Ἀπολλώνιος
 ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ

ΑΣΠΙΣ

NOTAE LIBRORUM

- P = papyrus Oxyrhynch. 689 saec. II exeuntis
 A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae
 Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
 (Q = papyrus musei Berolinensis 9774 saec. ut videtur I a.
 Chr. n.)
 B = fragmentum (v. 75—298), quod extat in codice Parisino
 bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663'
 saec. XII
 C = fragmentum alterum (v. 87—138), quod in eodem codice
 Parisino invenitur, saec. XII
 D = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae C 222 inf. saec. XIII
 E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII
 (1281)
 F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2773 saec. XIV
 G = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
 H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
 I = cod. Londinensis Harleianus 5724 musei Britannici saec.
 XIV
 K = cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
 L = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158
 saec. XIV
 M = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

- classis Ω { generi a (Ω a) codices BCDF
 generi b (Ω b) codices GHI
 classis Ψ { generi a (Ψ a) codex E
 generi b (Ψ b) codices KLM

Genus mixtum

- N = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
 O = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV
 recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464
 saec. XIV (1316—1320)

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ

Α

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'. διὸ καὶ ὑπώπτευνεν Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἑσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου.

- 5 Μεγακλῆς ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἑσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ὅπλα Ἑφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ εἶναι ἕκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Κατα-
- 10 λόγῳ εὐρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἑρακλεῖ. καὶ Στησίχορος δέ φησιν Ἑσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

A 3 cf. schol. Vatic. Dionys. Thrac. prol. p. 124, 3 H. ζητοῦμεν δὲ καὶ τὸν συγγραφέα, ἵνα τὸ ἀξιόπιστον ἢ μὴ τοῦ συγγραψαμένου καταλάβωμεν· τοῦτο δὲ διὰ τὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἔχει ἡ Ἀσπίς Ἑσιόδου· ἑτέρου γάρ ἐστιν, ἐπιγραφῇ δὲ καὶ ὀνόματι ἐχρήσατο τῆς Ἑσιόδου, ἵνα τῇ ἀξιοπιστίᾳ τοῦ ποιητοῦ ἀξία κριθῇ ἀναγνώσεως v. praeterea schol. Dionys. Thrac. Prol. 3, 31 H. comm. byz. in art. Dionys. Thrac. p. 568, 26 H. schol. Lond. Dionys. Thrac. p. 471, 35 H.

A argumenti partem priorem edidi e codd. DFGKLMNO 2 ν' καὶ ς' Petit, ν καὶ σ̄ GKLMN, ν' καὶ σ' O, σν D, η καὶ σ F καὶ om. D 4 προαιρουμένου τὴν . . . μιμήσασθαι KLM alteram argumenti partem exhibent GKNO, om. DFLM 6 καὶ ἄλλως ἐπιτιμᾶται ἡσιόδος KNO 9 πάλιν G, πάλαι KNO 10 καὶ om. K

B

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἡλεκτρύωνος βόας ἀνείλον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφοὺς τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνος αὐτῇ βουλομένου συνελθεῖν, αὕτη οὐ πρότερον ὑπέσχετο, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται τιμωρίαν. ὁ δὲ 5 ἐπιστρατεύσας ἀνείλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα ἀμφοτέροι συνέρχονται αὐτῇ, ὃ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφιτρύων, ὁ μὲν δὴ ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς δὲ βουλευθεὶς βοηθὸν ἀνθρώποις γεννήσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ μὲν Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. 10 ὃς καὶ ἐπὶ Κύννον τὸν Ἄρεος υἱὸν ἡνίοχον ἔχων Ἴδλαον στρατεύεται, ὃς τοὺς εἰς Πυθῶ τὰς δεκάτας ἄγοντας περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν ἡφαιστοτεύκῳ ἄσπιδι πρόσσεισιν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνκα. συμβαλὼν δὲ τῷ Κύνῳ αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἄρεα ὑπερασπίζοντα 15 τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν μηρὸν τιτρώσκει· καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήνκα. ἦν δὲ ὁ Κύνκος Κήνκος γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Γ

Οἱ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἐφόνευσαν αὐτούς. αὐτῇ δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμείσθαι τῷ δυναμένῳ

B post priorem argumenti A partem legitur in DFGNO

4 αὕτη] ἡ δὲ DNO 5 παρὰ om. FNO, περὶ G 7 ὁ Ζεὺς τε D 11 καὶ om. FGO ἄρεως FO 12 τὰς τοὺς εἰς πυθῶ F, εἰς πυθῶ τοὺς D δεκάτας Boissonade, δεκάδας codd. 15 Ἄρεα D, ἄρην codd. cett. 16 κατὰ μηρὸν DNO 17 γαμβρὸς κήνκος FG, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ θεμιστονόῃ τοῦ κήνκος NO

Γ legitur in cod. Veneto Marc. IX 23 (= V) saec. XV 3 γαμείσθαι ἐκείνου V

διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἑαυτῆς ἀδελφῶν. περι-
 5 ερχομένη οὖν ἐπὶ τούτῳ ἦλθε καὶ εἰς Θήβας, ὅπου
 ἐβασίλευσε τότε Ἀμφιτρύων. κακείνος ὑπέσχετο τοῦτο
 αὐτῇ. καὶ δὴ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα πρὶν συγγενέσθαι
 αὐτῇ ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ταφίων. οὐ γὰρ εἶα αὐτὸν
 ἐκείνη μιχθῆναι αὐτῇ, πρὶν ἂν λάβῃ δόκην παρὰ τῶν
 10 ἀδελφοκτόνων. στρατεύσας οὖν κατ' ἐκείνων ἀνείλεν
 αὐτούς, ἐπανήξας δὲ νικητῆς συνεγένετο τῇ γυναικί.
 ὅτε δὴ καὶ Ζεὺς συνῆλθεν αὐτῇ, γεννᾷ οὖν ἐκ μὲν
 Ἀμφιτρυώνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς δὴ
 εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνκα πορευόμενος ὁδοῦ πάρεργον
 15 Κύκνον τὸν Ἄρεως τοὺς εἰς Δελφοὺς τὰς δεκάτας κομ-
 ζοντας περισυλοῦντα φονεύει ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον τὸν
 ἀδελφιδοῦν ἡφαιστοτεύκτῳ τε ἄσπιδι σκεπασθεὶς καὶ
 τὴν Ἀθηνᾶν ἔχων συνεργόν. Ἄρην δὲ ὑπερασπίζοντα
 τοῦ υἱοῦ τιτρώσκει κατὰ τὸν μηρὸν οὕτω τῆς Ἀθηνᾶς
 20 συμβουλευσάσης. καὶ οὕτω πρὸς Κήνκα ἔρχεται ἔχων
 καὶ τὰ τοῦ Κύκνου ὅπλα. Κῆνξ δὲ Κύκνον ἐντίμως
 θάπτει. καὶ γὰρ ἦν ὁ Κύκνος γαμβρὸς αὐτῷ ἐπὶ θυ-
 γατρὶ Θεμιστονόῃ.

Δ

Ἀμφιτρύων καὶ Ἡλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου ἐγένοντο·
 τῷ δὲ Ἡλεκτρύωνι πρεσβυτέρῳ ὄντι τὴν ἡλικίαν ἀπο-
 θνήσκων ὁ Ἀλκαῖος ἐπέτρεψεν ἅπασαν τὴν ἑαυτοῦ οὐ-
 σίαν προστάξας, ἐπειδὴν ὁ ἀδελφὸς ἀνδρωθῇ Ἀμφι-
 5 τρύων, ἀποδοῦναι τὴν καταλειφθεῖσαν μοῖραν τῆς περι-
 ουσίας. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων καὶ ἀπαιτῶν παρὰ
 τοῦ Ἡλεκτρυώνος ἀδελφοῦ Τιρύνθου τότε βασιλεύον-

15 δεκάτας restitui, δεκάδας V 18 δὲ scripsi, τὲ V

Δ ex M edidi 6 ἀπαιτῶν in marg., ζητῶν in textu M
 7 τυρίνθου M, Τίρυνθος Heinrich

τος τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῆς πατρικῆς οὐσίας ἐπεὶ
 οὐκ ἐλάμβανεν, ἀγνωμονοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ πόλεμον
 ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ καὶ προσκαλεσάμενος Ταφίους καὶ 10
 Τηλεβόας εἰς συμμαχίαν καὶ κρατήσας τοῦ ἀδελφοῦ,
 αὐτὸν μὲν ἀνεῖλε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῆς δὲ θυγα-
 τρὸς Ἀλκμήνης ἐφείσατο. νόμου δὲ ὄντος τὸν κινή-
 σαντα ἐμφύλιον πόλεμον ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ τρία ἔτη
 καθαιρέσθαι ὁ μὲν Ἀμφιτρύων εἰς Θήβας ἀπῆλθε κα- 15
 θαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη ζητοῦσα ἀμύνασθαι τοὺς
 Ταφίους καὶ Τηλεβόας ἔνεκα τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς
 καὶ τῶν ἀδελφῶν προὔθηκε γάμον ἑαυτῆς τῷ ποιή-
 σοντι τὴν ἄμυναν. Ἀμφιτρύων δὲ ὁ πάτρως ἐρασθεὶς
 αὐτῆς ὑπέσχετο τὴν ἄμυναν ποιήσεσθαι κατ' ἐκείνων 20
 καὶ συνθεὶς τὸν γάμον ὥμοσεν ἢ μὴν μὴ πρὶν τῇ Ἀλκ-
 μῆνῃ συνέσεσθαι, πρὶν ἢ τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας
 καταπολεμήσῃ. καὶ οὗτος μὲν συλλέξας στρατιὰν ἐστρά-
 τευσεν ἐπὶ τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας· Ζεὺς δὲ πολ-
 λῶν ὄντων ἐν τῇ τότε χρόνῳ βιαιῶν καὶ τυραννικῶν 25
 καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων, ἐν οἷς καὶ Κύκνος ὁ τοῦ Ἄρεος
 ἦν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος περισυλῶν μὲν τὰς προσ-
 αγομένας δεκάτας τῷ θεῷ, φονεύων δὲ τοὺς προσ-
 ἄγοντας, βουλόμενος τοῖς ἀδικουμένοις παρ' ἑαυτοῦ
 βοηθόν τινα φῦναι συνεγένετο τῇ Ἀλκμῆνῃ τρεῖς ὅλας 30
 συνεχεῖς νύκτας. καθ' ὃν χρόνον καὶ τοῦ Ἀμφιτρύωνος
 ἐκ τῆς νίκης ἐπανελθόντος καὶ τῇ Ἀλκμῆνῃ συγκοιμη-
 θέντος συνέλαβεν ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφι-
 τρύωνος Ἰφικλον. εἰπόντος δὲ τοῦ Διὸς τοιαῦδε, τὸν
 γεννηθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσεσθαι μακρῷ πάντων 35

20 κατ' ἐκείνων Boissonade, κατ' ἐκείνον M 22 τοὺς cf.
 argum. Δ 16, om. M 24 ἐπιταφίους M 34. 35 τὸν γεννη-
 θέντα τοιαῦδε M, rest. Boissonade

ἀνδρειότερον καὶ βασιλεύσειν τῶν ἄλλων, ἡ δὲ Ἑρα
 ζηλοτυπήσασα προήγαγε μὲν τὰς τῆς Ἀλκμήνης ὠδῖνας,
 ἐπετάχυνε δὲ τὰς τῆς Ἀρχίππης. καὶ αὕτη μὲν ἐγέν-
 νησε τὸν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον, ᾧ ἤδη καὶ δέδοται
 40 βασιλεύειν κατὰ τὸ τοῦ Διὸς θέσπισμα. Ἀλκμήνη δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἡρακλέα δεκάμηνον. ὁ οὖν Ἡρακλῆς
 τῆς μὲν βασιλείας ἀπέτυχεν, ἀνδρειότατος δὲ γενόμενος
 περιῶν ἀνῆρει πάντας τοὺς τυράννους· ἐν οἷς καὶ
 Κύκνον τὸν Ἄρεος λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ Ἰόλαον τὸν
 45 Ἰφίκλου συνεργὸν ἀνείλε σκεπασθεὶς ἡφαιστοτεύκῳ
 ἀσπίδι, Ἄρεα δὲ τοῦ νιόυ ὑπερασπίζοντα κατὰ τὸν μη-
 ρὸν τιτρώσκει. ἔπειτα δὲ ἔρχεται πρὸς Κήνκα, οὗ
 γαμβρὸς ἦν ὁ Κύκνος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἑλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἰπ-
 50 ποθόῃ· ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου
 παῖδας ἔσχεν ἐπτά· Ἀντίλοχον Χειροδάμαντα Χρομίον
 Τύραννον Μήστορα Τηλεβόαν Τάφιον.

Ε

Ἀμφιτρύων καὶ Ἥλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου· ἦν δὲ ὁ
 Ἥλεκτρύων ὁ γεραιτέρος ἀδελφός. θνήσκων δὲ ὁ Ἀλ-
 καῖος ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἥλεκτρύωνα λέγων αὐτῷ·
 ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ ἀδελφός σου Ἀμφιτρύων, δὸς αὐτῷ τὴν
 5 περιουσίαν, ἦν σοι κατέλειψα χάριν αὐτοῦ. ἀποθα-
 νόντος δὲ ἐκείνου ἡνδρώθη μετὰ ταῦτα ὁ Ἀμφιτρύων

39 Εὐρυσθέα scripsi, εὐρυσθῆα M ἐδέδοτο? Goettling
 48 Θεμιστόνη M 49 καὶ ἰπποθόης M, correxi 51 χειριδά-
 μαντα M

E post priorem argumenti A partem invenitur in KL (ex-
 tremam etiam in F) 2 γεραιτέρος? T. Mommsen, γηραιὸς codd.
 3 ἐκέλευσε L

καὶ ἐξήτησε τὴν πατρικὴν δωρεάν. μὴ διδόντος δὲ τοῦ
 Ἡλεκτρύωνος, ὃς τῆς Τιρύνθου ἐβασίλευεν, ἐκινήθη
 κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡλεκτρύωνος προσκαλεσά-
 μενος Ταφίους καὶ Τηλεβόας, καὶ ἀνείλεν αὐτὸν καὶ 10
 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὴν δὲ θυγατέρᾳ αὐτοῦ Ἀλκμήνην
 ὡς γυναικα κατέλειπεν. ἦν δὲ νόμος τὸν ποιήσαντα
 ἐμφύλιον πόλεμον καθαίρεσθαι ὑπὸ ἄλλης χώρας χρό-
 νους τρεῖς. ποιήσας οὖν ὁ Ἀμφιτρύων ἐμφύλιον πό-
 λεμον ἀπῆλθεν εἰς Θήβας καθαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη 15
 περιπατοῦσα ἔλεγεν, ὅς τις ἂν εὔρεθῃ ἀμυνόμενος τὸν
 φόνον τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἵνα λάβῃ
 αὐτὴν ὡς γυναῖκα· καὶ ἐλθοῦσα εἰς Θήβας εἶπεν οὕτως.
 ἀκούσας δὲ ὁ Ἀμφιτρύων εἶπεν ἐκδικητὴν γενέσθαι
 τοῦ φόνου. ἠρώσθη γὰρ αὐτῆς ὡς ὥραίης· καὶ ἀνεψιὰ 20
 αὐτοῦ ἦν. ἔτέθη δὲ ὄρκος ἐν αὐτῷ μὴ μιγῆναι πρὶν
 ἢ θανατώσει τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας. καὶ ἀπελ-
 θὼν Ἀμφιτρύων ἐπολέμει αὐτούς. ἐμνήσθη οὖν ὁ Ζεὺς
 καὶ ἠθέλησε ποιῆσαι βοηθὸν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διότι
 ἐν τῷ νῶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν τις Κύνκος περισυλῶν 25
 τὰς δεκάτας τὰς τῷ Ἀπόλλωνι προσαγομένας καὶ φο-
 νεύων καὶ τοὺς προσαγομένους, υἱὸς Ἄρεος ὑπερασπί-
 ζοντος αὐτοῦ. καὶ συνῆλθεν ἐπὶ τρισὶ νυξὶ τῇ Ἀλκ-
 μῇνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἡρακλέα. ἐλθόντος δὲ τοῦ
 Ἀμφιτρύωνος ἀπὸ τοῦ φόνου τῶν Ταφίων καὶ Τηλε- 30
 βοῶν συνευνάσθη τῇ Ἀλκμῇνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἴφι-
 κλον. ἐγέννησεν οὖν δύο παῖδας, τὸν μὲν Ἡρακλέα
 ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόφρονα, τὸν δὲ Ἴφικλον μωρὸν καὶ
 ἄνανδρον. λέγεται δὲ τὸν Δία τῇ Ἀλκμῇνῃ <συνελ-

8 ἐβασίλευσεν L 13 ἀπὸ K 13. 14 τρεῖς χρόνους L
 14 πόλεμον K, φόνον L 26 δεκάδας K 84 <συνελθόντα>
 addidi, om. KL

35 θόντα> ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὃς
γεννηθῇ ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί, ἔσται φρόνιμος ἀνδρεῖος
πλούσιος καὶ βασιλεὺς. ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ Ἥρα ἔκλεισε
τὰς ὠδῖνας τῆς Ἀλκμήνης, τῆς δὲ Ἀρχίππης ἀνέωξε.
καὶ ἐγέννησεν Ἀρχίππη τὸν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον· καὶ
40 ἐδόθη ἐκείνῳ τὸ εἶναι βασιλεὺς καὶ πλούσιος. γεννη-
θεὶς δὲ ὕστερος ὁ Ἡρακλῆς ἐκτῆσατο τὸ ἀνδρεῖος εἶναι
καὶ φρόνιμος. κινηθεὶς οὖν Διὸς βουλῇ — διὰ τοῦτο
γοῦν συνηλθε Ζεὺς τῇ Ἀλκμήνῃ — ἀπῆλθε πρὸς τὸν
ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔνθα οὖν καὶ ὁ Κύνκος ὦκει,
45 λαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰόλαον τὸν Ἰφίκλον νῆδον
συνεργὸν τῆς κατ' αὐτοῦ μάχης. καὶ ἀπελθὼν ἀπέ-
κτεινεν αὐτὸν σκεπασθεὶς ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, τὸν
δὲ Ἄρην ὑπερασπίζοντα τοῦ νιόυ κατὰ μηρὸν τιτρώσκει.
καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήνκα. ἦν δὲ ὁ Κύνκος γαμ-
50 βρὸς τοῦ Κήνκος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἐλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἴππο-
θόῃ· ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου πατ-
δας ἔσχεν ἐπτά· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ἀντίλοχος Χειροδάμας
Χρομίος Τύραννος Μήστωρ Τηλεβόας Τάφιος.

41 ὕστερον K 44 ἔνθα ἦν ὁ κύνκος καὶ ὦκει K 50 τοῦ
om. L Θεμιστόνῃ KL 51 καὶ ἵπποθόῃς L 52 ὁ Πτε-
ρέλας KL, ὁ om. F 53 ἔσχει F

Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρώνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρώωνος·
 ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὐ τις ἔριζε 5
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 τῆς καὶ ἀπὸ κρηθὲν βλεφάρων τ' ἄπο κυανέων
 τοῖον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἥ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκόλτην,
 ὥς οὐ πῶ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων· 10
 ἥ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε Ἴφι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὃ γε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
 ἔνθ' ὃ γε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν 15
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρώωνος,

1—56 cf. Hypothesis A 1 et Fragm. 136; Hesiodi imitatori
 cuidam v. tribuit Leo 7 sq. suspecti Wolfio 7 KYAN^{ΔΩ}
 A, κυανέων schol. Hom. Ven. B Townl. T 1 Apollonius Lex.
 Hom. v. ἐά Eustathius Hom. 1363, 55; κυανέων Ω Et. gen. v.
 ἀπὸ κυανέων; κυανεώντων ΕΚ, κυανεόντων LM, κυανοέντων
 Nauck 12 BOYCIN A 13 ΦΕΡ<ε>CΑΚΕ<ας A, φερεσακέας
 GH 14 παρ>ΑΚΟΙΤΗΙ A 15 ου>ΔΕΟΙ A, οὐ γάρ οἱ ΩΨ

πρὶν γε φόνον τείσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἧς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 τὼς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν· 20
 τῶν ὃ γ' ὀπλίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάρυμοι 25
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαῖοιο
 κυδιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφησιτῆσιν ἀρῆς ἀλκίτηρα φυτεύσαι.
 ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων, 30
 ἱμεύων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον· τόθεν αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρωνῆς 35
 εὖνῃ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρούων λαοσσόος, ἄγλαός ἦρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὕνδε δόμονδε.
 οὐδ' ὃ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

17 τίσαιτο codd. 18 πυρὶ καταφλέξαι ΩαΨ (corr. m¹ E)
 20 ΤΩC A, ὡς ΩΨ ἐπὶ μάρτυροι DEIK, ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΙ A,
 ἐπιμάρτυροι codd. cett. 24 πληξι>ΠΠΟ<(ι)>CAKEΩN(?) KAD-
 MEIONEC (glossema irrepsit) A ἐπὶ KL 25 ἀγχέμαχοι Ψ
 27 δ' om. Et. gen. v. βυσσοδομεύων cod. A 28 (ι)CΡA in
 ΟΦΡΑ mut. A, ὅς ῥα Et. gen. (cod. A), ὄφρα Ψb 29 φυτεύ-
 σαι ΩK schol. 30 πολλὰ φρεσὶ Et. gen. cod. B 32 αὐτίς
 G 35 τανυσφύρῳ ἡλεκτρωνῆ FΩb 39 sqq. duplicem re-
 censionem (v. 39—41 et 42—45) statuit Wilamowitz

ᾧρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς· 40
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητι
νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ἴα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φιλίως τε ἔον δόμον εἰσαφίκανε· 45

παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἢ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γέλνατο παῖδε,
οὐ καθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦστην· 50
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέρ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινὸν τε κρατερόν τε, βλὴν Ἑρακληεῖην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
τὸν δ' ἄρα Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα, 55
τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύννον ἔπεφνεν, Ἀρητιάδην μεγάρθυμον.
εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν' Ἀρην, ἅατον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο, 60

42—45 ante 39 collocavit Kinkel 45 ἀσπασίός τε
φίλος τε Wilamowitz φιλίως Ψb 49 διδυμάον' ἐγείνατο
FΩb 50 οὐ κάθομα Lennep, cf. <ο>ΥΚΑΘΟΜΑΦΡΟΝΕΟΝΤΕC
papyr. paraphr. Πιάδ. Herm. XXII 636; οὐκέθ' ὁμὰ codd.
54 τὸν δ' ἄρα scripsi, αὐτὰρ libri, τὸν δ' αὐτ' vel αὐ Pepp-
müller λαοσσόω Ψb 55 sq. a carminis compositore adsu-
tos esse censet Wilamowitz 59 πατέρ' ὄν D Ἀρην D, ἄρη
F, ἄρη' codd. cett. ἅατον D, ἅατον libri cett.

ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων, 65
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηιώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεῖην.
 πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παργαίου 70
 λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν γ' Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 [κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἅπτοι 75
 ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
 ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·
 ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺν φέλλτατε πάντων,
 ἦ τε μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ἦλितεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην 80
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐνκείμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἵκετο δ' ἐς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἷ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,

61 ἑσταῶτ' Ωb ἐνὶ ΩbE 71 ὑπὸ H, ὑπαὶ codd. cett.
 72 ἐκείνου D, ἐκείνω Ψ, ἐκείνω G, ἐκείνω F, ἐκείνων HI
 74 πλὴν γ' Ωa, πλὴν Ψ, πρὶν γ' Ωb 75 sq. eiecit Paley
 75 κείνων E (κείνω Hermann) 79 τε Peppmüller, τι (τοι IM)
 codd. μέγ' ex μετ' m¹ rest. L, μετ' vel μέτ' codd. cett.
 81 τήρυνθον B, τίρυνθ' Ωb, τίρυνθα (α ex ον m²) L, τίρυνθα
 M, Τίρυνθος Winterton 84 ἄρμενα DG, ἄρμετα L, ἄρ-
 ματα K

ἥ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δέ ἐ κηρόθι μᾶλλον. 85
 ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἡλεκτροώνῃ,
 ἥ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἅμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας 90
 ὄψατο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεστεναχίζετ' ὀπίσσω
 ἦν ἀάτην ὀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα 95
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος· 100
 ἥ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἔαται πολέμοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 ἦθελ', ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα· 105
 οἶον δὴ καὶ τύνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.

85 η B ἱκέτη (quod habet cod. colleg. Emman. Cantabr.),
 τίον? Ranke δέ ἐ Ranke, δέ γε Bb (γε om H.), δ' ἄρα libri
 cett. schol. Monac. 87 ἅμμες (ἅμμε Guyet) περιπλομένων M
 89 φρένα B 91 ἀλιτήμενον εὐρυσθῆα Bb, Εὐρυσθῆ' ἡλιτό-
 μνον Bentley 92 μετεστεναχίζετ' C, μεταστοναχίζετ' M, με-
 εστοναχίζετ' (sim.) codd. cett. 93 ἀάτην scripsi, ἄτην (ἄταν
 Ψb) libri Stobaeus III c. 4 s. 35 ὀχέων Bb, ὀχέων codd.
 cett. Stobaeus 97 θοός BC 99 ὃς καὶ νῦν BCE 101 ἔεται
 E 103 ἦθελ' EF, ἦθεῖς codd. cett. 104 ἐννοσίγαιος BCM,
 ἐνοσίγεος GH (in ἐννοσίγαιος m² mut. G) 105 πόληας Ψ
 107 εἰς codd.

ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὐ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν 110
 οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στῆσαι, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θούνης.

ὥς φάτο· μείδησεν δὲ βίῃ Ἡρακληεῖη 115
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαῖτην 120
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνῃαι.

ὥς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἥφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκεν·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε 125
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὅππότε ἔμελλε
 τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους.
 θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην

108 ἀλλὰ γε GHKL 110 μαρνώμεθ' BCΩb 111 οὐ
 Ἰφικλείδην Bentley 112 φεύξασθαι Ψ praeter M δύο om.
 B, δύω C 113 πολέμοιο (e corr.) E 114 spurium iudicat
 Paley στῆσαι Stahl, στήσειν codd. φέρτερα ex Hom. ΩbΨ
 (praeter M) 116 νύ οἱ DF (νόοι F), νν GH, οἱ IΨ, & C, & B
 (τέ οἱ alteram lectionem fuisse censet Peppmüller) ἄρμενα
 B, ἄρμενα DFH 120 Ἀρίονα F schol. paraphr., ἀρήονα B,
 ἀρείονα codd. cett. 121 γε Ψb 122 ὀριχάλκοιο Et. gen.
 cod. uterque 125 πολυδαίδαλεον BCLM ὃν οἱ E, ὃν ῥ' οἱ
 (sim.) libri cett. 127 ἐφορμήσασθαι DΨ 129 κοίλῃν codd.

καμβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ 130
 ῥιγγολοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὅπισθε
 μόρφνοιο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 εἵλετο δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμένον αἶθοπι χαλκῷ, 135
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἵρυστο κάρη Ἡρακλῆος θελοιο.

χερσὶ γε μὴν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
 ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἦν Φόβος οὗ τι φατειός,
 ἔμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς· 145
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλητο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινῇ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλῆ, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
 οἳ τινες ἀντιβλήν πόλεμον Διὸς νῦν φέροιεν. 150

130 κάμβάλετ' B, καμβάλετ' C, κάμβαλεν F, κάμβαλε δ' H
 ἐξόπισθεν ΩbM 131 λαθιφθόγγοιο Ψ, λαθοφθόγγοιο BC
 134 μόρφνοιο DF, μορφνοῖο libri cett. Et. mag. v. φλεγύας
 135 εἵλετο δ' ex Hom. O 482 Hermann, ἦσαν· ὁ δ' (ιδ' E) libri
 ὄβριμον BCEGHK ἀκάχμενον CI, ἀκάχμιον GH αἶθοπι
 χαλκῷ Ωa (praeter F) Ψ (excepto M), εἵλετο χαλκῷ F, εἵλετο
 θυμῷ ΩbM 136 ἐτύκτον BCHM, εὔτυκτον codd. cett.
 138 ἦρυστο Ψb κάρην FΩb (κάρην' I) 139 γε om. M, δὲ Ωb
 μὲν BΨ 141 λευκῇ Ωb 142 ὑπερλαμπές Ψ 143 κυ-
 νοῦ BΩb, κυανῷ F 144 δ' ἀδάμαντος schol. Monac., cf. Ranke
 Hes. Scut. 178 Studniczka Serta Hartel. 60; δὲ δράκοντος ...
 φόβος (altera recensio) libri Ioannes Pediasimus schol. paraphr.
 147 προσώπου DΩb

[τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνεμαι Ἄιδος εἶσω
 †αὐτῶν, ὅστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρήν ἄζαλέοιο μελαίνῃ πύθεται αἶη.]

ἐν δὲ προῖωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο,
 ἐν δ' ὁμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίῃ τε δεδῆει, 155
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλοῃ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
 δεινὸν δερκομένη καναχῆσί τε βεβρυχυῖα. 160

ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰι δεινῶν ἔσαν, οὗ τι φατειῶν,
 δῶδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἳ τινες ἀντιβλήν πόλεμον Διὸς νῦν φέροισιν·
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δ' ἐδαίετο θανματὰ ἔργα. 165
 στήγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσιν·
 κύνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.

151—153 eiecit Lehrs 151 δύνεμαι DΩb, δύνουσ' BE,
 δύνουσιν Ψb, δύνουσ' F, cf. quae dixi Herm. XXXIII 598
 151 † αὐτῶν verbi finiti loco invecum esse vidit Kinkel
 περὶ ῥινοῖο superscr. ρ E, περιρρινοῖο F 153 κελαινῇ Ψ
 154—160 Welckero suspectos reiecit Furtwängler 155 φό-
 βος Ω (praeter B), φόνος BΨ 156—159 (= Hom. Σ 535—538)
 suspecti Schlichtegrollio al. 156 ὁμίλεον Hom. Σ 535
 158 τεθνηῶτα DFΨ 159 δαφοίνεον BDΨ 160 βεβρυχυῖα
 NO, βεβριθυῖα (ex Hom. Φ 385) ΩΨ 161—167 interpolatori
 tribuerunt Rhode et Kunneth 162 ταὶ βόσκονται in textu,
 γρ. ταὶ φοβέεσκον in marg. E 163 eiecit Paley 165 τὰ δὲ
 (τ' ἄδε B) δαίετο BDF, τε γε δαίετο in τὰ δ' ἐδαίετο mut. E,
 τ' ἐδαίετο Ψb θαῦματα B, θανματὰ schol. Pind. Ol. I 43,
 θανμαστὰ (in θανμάσια mut. E) Ω praeter B Ψ 167 κυ-
 ανέοιο B, κύνεα FΩb

ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίλχες ἦσαν· οὐδέ νυ τῷ γε 170
 οὐδέτεροι τρεέτην· φρισσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραξ'· οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν. 175
 τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτεύοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέρω, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.

ἐν δ' ἦν ὕσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε 180
 Μόψον τ' Ἀμπυκλίδην, Τιταρήσιον, ὄξον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστήν 185
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκεῖδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,

168—177 duplicem recensionem statuit Peppmüller 169 τ' ἱεμένων BΨ, om. τ' D, τ' ἱεμένων H 170 ἔσαν D, ἦσαν e corr. E, ἔσαν LM, ἦσαν K, ἦσαν I τῶν γε (in τῷ γε mut.) E, τῶν γε BFΩb 171 τρεῖτην (ei e corr., eei m² superscr.) E τε M 173 ἀν δοιῶ? (cf. 211) 175 τεθνηῶτες M, τεθνεῶτες codd. cett. ὑπάλ E βλοσυροῖσι λέοντες Peppmüller 178 ὕσμίνη τε μάχη τε (τε μάχη τε m¹ del.) E, ὕσμίνη τε μάχη D, ὕσμίνη μάχη (μάχη postea del. M) Ψb 181 eiecit Deiters 182 legit Clitias pictor vasis Françoisii, proscrispsit E. Meyer 183 om. Ωb, m. rec. in marg. G χρύσεια Ψb 185 ἰδ' DE, ἰδ' B, ἡδ' (ἦδ' F) codd. cett. ἄσβελον D, ἄσβολον (σμ in ras.) GH, ΗΑΣΒΟΛΟΣ vas Clitiae 186 τ' οὐρεῖον Ωb, θ' οὐρεῖον Ψb, θ' οὐρεῖον F, θούρειον superscr. i m. al. E, θούρειον BD Ioannes Pediasimus Μελαγχαίτην Deiters (ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΕΣ Centauri nomen in vase Clitiae) τ' Ἐλατόν τε Jahn

ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καὶ τε συναίγδην ὥς εἰ ζωοὶ περ ἔόντες
ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190

ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
χρῦσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὐλιος Ἄρης
αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἶματι φοινικόεις, ὥς εἰ ζωοὺς ἐναρρίζων
δίφρου ἐπεμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε 195
ἔστασαν ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἱκέλῃ ὥς εἴ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν
αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰνὴν. 200

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
ἱμερόεν κιθάριξε Διὸς καὶ Αἰητός υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· [θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπειριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι·] θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκνῦται.

ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιομακέτοιο θαλάσσης

188 ἐνὶ E 189 καί γε D, οἱ τε B συναίκτην Ψ (γδ m. al. in ras. K) 191 ἔστασαν NO, ἔστασαν ΩΨ 192 δ' αὐτὸς τ' ἐναρσφόρος olim scripsi ἐναρσφόρος BDΨ Et. gen. (cod. B) s. v., ἐναρσφόρος FΩb 193 ἔγχος τ' Ωb 195 δίφρου L. Dindorf, δίφρον I, δίφρῳ codd. cett. δὲ om. Ψ (excepto M), δὴ GHM 197 ολοῇ B, unde ὀλοῇ ἦν in alia recensione fuisse existimat Peppmüller 199 ἐν χερσὶν L, ἐν χερσὶ DKM, ἐν χερσὶ BFΩb, ἐνὶ χερσὶ E ἰδὲ χρυσέην Bentley, χρυσέην (χρυσείην M) τε codd. τετραφάλειαν B 200 ὤμοις D, ὤμοισιν codd. cett. 202 διὸς καὶ λητοῦς BE, Αἰητός Gerhard, λητοῦς καὶ διὸς codd. cett. 203 θεῶν — 205 ἀγῶνι seclutit Bauermeister 203 alteram recensione habuisse (cf. 201) ἐν δ' ἦν ἀθανάτων μακάρων ἔδος κτλ. arbitratur Wilamowitz 206 μελπομέναις ΩbΨ εἰκνῦται codd. versus 207—213 loco quatuor versus (διπλαῖς insignes) contracti leguntur post Homeri Σ 596—608 in pap. Q 207 sq. ΕΝΔΕΛΙΜΗΝΕΤΕΤΥΚ(το)ΕΑΝΟΥ

κυκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθον κασσιτέροιο
 κλυζομένῳ ἱκελος· [πολλοί γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες 210
 νηχομένοις ἱκελοι·] δοιῶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίνεον ἔλλοπας ἰχθῦς.
 τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκμημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἑοικώς. 215

ἐν δ' ἦν ἠνκόμου Δανάης τέκος, ἱππότη Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιψάφῳν σάκεος ποσὶν οὐδ' ἐκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχεν πετερόεντα πέδιλα. 220
 ὦμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χαλκίου ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο·
 πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαινοὶ 225
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισι ἄνακτος

(ex Hom. Σ 613) KACCITEPOIO Q

209 πολλοί — 211 ἱκελοι, quae recentioris originis esse censuit Peppmüller, non inveniuntur in Q 209 ἄν DE αὐ-
 τῆς D 210 θυέων B 211 ΔΟΙΩ Q, δοιοι ΩΨ 212 huius
 quoque versus clausulam primitus fuisse ἐθύνεον ἰχθυάοντες
 (v. 210) arbitratur Wilamowitz † ε>ΦΟΙΝΕΟΝ Q, ἐφοιβόν
 F, ἐφοίων libri cett. Et. gen. v. ἔλλοπ, ἐθοίνων Ioannes
 Pediasimus, ἐθοινῶντ' Ranke, ἐθήρων Schoemann, ἐποίχοντ' Hal-
 bertsmā 213 ΤΟΥΔ Q υπ>ΟΧΑΛΚΕ<ιοι Q, ὑπὸ χάλκειοι
 ΩbELM, ὑποχάλκειοι FK θέον Ωb επακτις? B, ἐπ' ἀκτῆς
 Peppmüller 214 ἦστο ἀνὴρ libri Et. gen. v. ἀμφίβληστρον,
 ἔξετ' ἀνὴρ Bentley, ἦστ' ἀνὴρ Schulze, ἀνὴρ ἦσθ' Gerhard
 χειρὶ Et. gen. 215 ἀπορρίψοντι Et. gen. 218 φράσσασθαι
 Ωb, φράσσασθαι E; an φράσσασθαι μέγα θαῦμα? (cf. Hymn.
 Hom. Ap. Pyth. 237) 219 τέυχεν B 222 χάλκειον Ψ ὥστε
 νόημα ποτᾶτο Ω 226 χρύσειοι DIΨb (i m. rec. add. M)

κεῖτ' Ἄιδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐτитаίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο 230
 ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινονσέων ἰάχεσκε σάκος μέγῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 δοιῶ ἀπηωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας 235
 ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήμια τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240
 πολλοὶ μὲν κείατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐνδμήτων ἐπὶ πύργων
 χαλκέων ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν γῆρας τε μέμαρπεν, 245
 ἄθροοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

228 μὲν Lehrs 230 ἄπληστοι Et. gen. v. μαπέειν φατοί
 Ψb 231 μαρπέειν LM 233 ὀξέως Ωb δράκοντες B, δρά-
 κοντες codd. cett. 234 ἐπὶ κυρτώνοντες F, ἐπικυρτώνοντες Ωb
 (praeter I), ἐπικυρτόντες LM, ἐπὶ κυρτόντες B, ἐπὶ κυρτόντα
 E 235 λίχμαζον M, λίχμασον KL, superscr. αἱ m¹ E, λίχμασ-
 σον F (σσ in ras.), λίχμασον Ωb, αιχμάσον (m¹ superscr. σ) B,
 αἷχμασσον D 236 ἐπὶ δεινοῖσιν δὲ E 237 αὐτῶν ΩbE
 239 ὑπὸ BDΨb (in ὑπὲρ mut. m² L), ἀπὸ Guyet 240 παρα-
 θέειν Ωb, διαπραθέειν Ψ 241 κείατο L, κέατο codd. cett.
 243 χαλκέων de Pauw, χάλκεον libri, χάλκεαι Spitzner 245 πρεσ-
 βεῖτες B, πρέσβυες E, πρέσβηες Buttmanu γῆρας τε μέμαρπεν
 F schol., cf. quae dixi Herm. XXXIII 607 sq.; γῆρας τε μέμαρπον
 DΩbEKL, γῆρα τε μέμαρπτων B, γῆρας τε μέμαρπτο M
 246 ἔσαν IH, ἦσαν Ωb

χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 δεινωπαὶ βλοσυραὶ τε δαφοναὶ τ' ἄπληται τε 250
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
 αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πλίτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο 255
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 [Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστιασαν· ἡ μὲν ὑφῆσσαν
 Ἄτροπος οὐ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἡ γε
 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.] 260
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 παρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,

249 κυάνεοι Ωb 250 cf. Wien. St. V 198 sq. δεινωπαὶ
 D, δεινωποι BFΨ, δεινωται I, δεινωτοι GH βλοσυραὶ DI,
 superscr. οι GH, βλοσυροὶ BFΨ δαφοναὶ DI, δαφονοίαι (i.
 e. δαφονοί, v. l. αι) GH, δαφονοὶ FΨ, δαφηνοὶ B ἄπληται
 D, ἄπλητοι codd. cett. 252 μεμάποιεν EF, μεμάρποιεν libri
 cett.; γε μεμάρποι Deiters 254 ψυχὴν δ' Ἄιδόσδε κατῆει Her-
 mann ψυχὴ B, ψυχὴν DFΩbΨ κατῆεν I, κατ' εἰεν B,
 κατεῖεν libri cett. (ε KATEIEN scriptura antiquiore natum, cf.
 quae dixi Dial. d. Hes. 453) 255 εὐτ' ἀρέσαντο E, εὐτ' ἄρ'
 ἔσαντο D, εὐτ' ἄρ' ἔσαντο (ἀρέσαντο B, ἀρέσαντο K) BKL,
 εὐτ' ἂν ἔσαντο F, εὐτ' ἄρ' ἄσαντο M, αὐτὰρ ἔσαντο GH, αὐ-
 τὰρ ἄσαντο I, εὐτ' ἀρέσαιτο Peppmüller 257 δ' om. B
 258—260 postea adiectos esse censuit Koechly; eidem in-
 terpolatori v. 261—263 tribuit Kunneth 259 ἦτε B, ἦδε
 (δ' ἦδε H) Ωb post 263 iterum legitur 253 in Ψ (postea del.
 in E) 264 ἐπὶ σμυγερή EI Et. gen. v. σμυγερή αἰνὴ] εχ-
 θρὴ B

χλωρὴ ἀνσταλέη λιμῶ καταπεπτηνῖα, 265
 γουννοπαχίης, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεςσιν ὑπῆσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ρινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἵμ' ἀπελείβειτ' ἔραξ· ἥ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
 εἰστήκει, πολλὰ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὦμους,
 δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν· 270
 χρύσεται δέ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἐπὶ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐῃς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναικά, πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει·
 τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαιδῶν σέλας εἰλύφαξε 275
 χερσὶν ἔνι δμῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον· τῆσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισι ἄγνυτο ἡχώ.
 αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 ἔνθεν δ' αὐτ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ
 [τοὶ γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖαι τε χοροὶ τε
 ἀγλαῖαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης 285
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες

265 γρ. ἀνταλέη marg. L, ἀνταλέη τε Ωb (om. τε M) 266
 γουννοπαχίης ΩbM μικροὶ Ψb (superscr. μα L) 267 τῆς δ' B
 παρήων? v. Leeuwen 268 ἄπληστον E 272 τ' οἱ δ' B,
 τῆδ' D ἀγλαΐης E, ἀγλαΐαις ΩΨb τε χοροῖς] λαοῖς Ψb
 274 ἤγον τ' LM ὀρυμαγδὸς B 275 δ' ὑπαιθομένων E
 276 δμῶν D, δμῶν codd. cett. ἀγλαΐαι E, ἀγλαιησ F,
 ἀγλαΐαις ΩbΨb τεθληνῖαι DΩb, τε τ' αἰθαλυῖαι B 277 τῆσι
 Ω(-ινF)M, τοῖσιν E, τοῖσι K, τοῖσιν superscr. ἦσιν L 278 ὑπαὶ
 λιγυρῶν Ωb (πὸ superscr. G) ἀοιδὴν D 281 αὖ Ψb ἐτέ-
 ρωθι Ωb 282 μὲν οὖν schol. Rav. Aristoph. Av. 1426
 283 deest in Ωb αὐλητῆρος schol. Ven. Aristoph. l. c.

165 ἥρεικον χθόνα διαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἳ γε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὕξειῃσι κορωνιόωντα πέτῃλα,
 βριθόμενα σταχύων, ὥς εἰ Δημήτερος ἀκτὴν· 290
 οἳ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεθανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλῶήν,
 οἳ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

[οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυνας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν.] 295

οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἑφαιστοιο, 297
 [σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.] 299
 βριθόμενος σταφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε. 300
 οἳ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἳ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 ἄνδρες θηρευνταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,

[τοί γε μὲν αὖ παλζοντες ὑπ' ἀνλητῆρι ἕκαστος] 298

287 διήρεικον Et. gen. v. ἐρείκειν 288 ἐστειλάν τ'· ἀτὰρ
 D, ἐστείλαντ'· αὐτὰρ Ωb 289 κορωνιόοντα DFΩb, κορωνιόοντα
 et κορωνιόοντα lectiones commemorat Ioannes Pediasimus
 290 βριθόμεν' ἀσταχύων Ωb 291 ἐπιτνον superscr. ἐπιπλον
 GH, επιπνον B ἀλῶῃ Robinson, ἀμάλλας? Peppmüller
 292 ἐνὶ E 293—295 seclutit Paley; 293 ὑπὸ τρυγητῆρων —
 296 ἐφόρευν Schoemann, 294· μεγάλων — 296 ἐφόρευν Heinrich
 eiecerunt 293 ἐν ταλάροις F ἐφόρεον I, ἔφερον Et. mag.
 v. ὄρχατος 294 deest in B καὶ] ἢ Ωb 295 ἀργυρέοις FΩb
 297 πολλύφρονος (sic) ex Hom. θ 297 B [298] post 297
 legitur in G1 (postea del. in G); quem post 298 collocavit Al-
 dus, cf. quae dixi Herm. XXXIII 610; om. codd. cett. (ἐν τισιν
 οὐ φέρεται ὁ στίχος' schol. Monac.) 299 seclutit Wilamo-
 witz ἀργυρέοις ΩbΨ 300 γε Triclinius, δὲ codd. αἶγε
 ΩKL 301 οἳ δὲ Ωb 302 λαγὸς Triclinius, λαγούς FΩbE,
 λαγῶς Ψb, λαγῶς D

ἰέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 παρ δ' αὐτοῖς ἱπῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλω 305
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' ἀύτευν.
 οἳ μὲν ἄρ' αἰδῖον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν 310
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
 τοῖσιν δὲ προέκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο.

ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι εἰοικώς,
 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἳ δὲ κατ' αὐτὸν 315
 κύκνοι ἀερσιπότηι μεγάλ' ἤπνυν, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρὰ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποιήσῃ σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
 πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο,
 κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολκος

304 μαρπέειν LM ὑπαλύξαι ex ἀπ. m² rest. L, ἀπαλύξαι
 EK 305 ἀέθλων M, superscr. ω L 306 εὐπλοκέων Ψb
 308 ἐπικροτέοντα D, ἐπικροτέοντο Ωb, ἐπικροτόεντα Ψ
 309 ἀότενευν D 310 sq. alterius recensitionis esse (pro v. 305—
 309) censuit Deiters v. 310 partem priorem primitus eandem
 atque v. 305 fuisse ratus (παρ-πόνον) 310 αἰδῖον εἶχον LM,
 αἰδῖον ἔχον ΩK, αἰδῖον δὴ (metri causa illatum) ἔχον E, ἔμπε-
 δον αἰὲν ἔχον Hermann, ἀφθιτον αἰὲν ἔχον ipse conieci
 312 τοῖσιν δὲ E, τοῖσι δὲ καὶ codd. cett. προέκειτο Nauck,
 προῦκειτο libri τρίπος ΩbΨ, τρίπους D 316 γε M
 317 παρὰ Ω, παρ Ψ ἐκλονέοντο Triclinius, κλονέοντο Ω, δονέ-
 οντο Ψ 320 παλάμῃσι] ο, έ, οι (i. e. πολέμοισι) superscripta
 in E 323 δ' om. Ψ

δίφρον ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη, 325
 καὶ σφεας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μακάρεσσι ἀνάσσων
 Κύνκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν· 330
 εὖτ' ἂν δὴ Κύνκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 ὀφθαλμοῖσι ἰδῇς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκᾷ· 335
 ἅψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἐστίν
 οὔθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ὥς εἰποῦς ἔς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥά διόγνητος Ἰόλαος 340
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδλίοιο.
 ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχῃσε δὲ γαῖα.
 τοὶ δ' ἄμυδις προγέροντ' ἱκελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ, 345

325 ἀγχίμολος D, ἀγχίμωλον GH 326 θαρσύνουσα
 φέπεα Lennep, θαρσύνουσ' ἔπεα DΨ, φωνήσας' ἔπεα Qb
 329 δύσειν D 330 δέ σοι QbΨ (praeter M) τι om. D (ἔπος
 superscr. altero π), M 333 αὐτὸν Geel Ἄρην Hermann
 ἐπιόντα D, ἐπὶ νῶτα codd. cett. 337 ἐλάειν E 338 ἐπεβή-
 σετο Ψb 339 ἀθανάταις Qb 340 (in v. 341 σμερδαλέον θ'
 scr.) eiecit Paley 341 σμερδαλέον θ' DIΨb Et. gen. v. διό-
 γνητος, σμερδαλέην θ' GH (superscr. ον G) 344 περιστονάχῃσε
 scripsi, περιστενάχῃσε δὲ QΨb, περιστονάχιζε δὲ E m², περὶ δ'
 ἐστοναχίζετο E m¹ 345 προγέρονθ' ἱκελοι D, προγεγόντο
 ἱκελοι (-ος I) Qb, πρὸ γέρονθ' ἱκελοι M, προσεγέρονθ' (σε in
 ras.) ἱκελοι L, προσέγερονθ' ἱκελοι E

Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δέ σφισι ἄγνυντο ἡχώ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βλή Ἑρακληεῖη·

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους 350
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ διζύους ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δόφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
 εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήνκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός· 355
 τοῦ γὰρ ὀπυλῆις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτήν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶι συνοισόμεθα πολεμίζειν.
 ἦδη μὲν τέ ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 ἀντίος ἔστιν ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρξίσατο γαλή
 οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
 πρηγῆς δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365
 ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐνυμελλῆς ἐμενοῖνα
 τῇ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματος ἵππους.

347 τῶν Guyet, τῶν δ' Ω, τῶν θ' Ψ Ioannes Pediasimus
 348 ὄξεϊα τ' ἐχρέμισαν περὶ τε Guyet, ὄξεϊα γ' ἐχρέμισαν conieci;
 ὄξεϊ' ἀναχρέμισαν? Schulze σφιν DΨb 351 ἐσμέν E 354 δυνάμει scripsi, δυνάμει libri 355 αὖ Ψb 356 Θεμιστονοίην Ωb, Θεμιστονέην Ψb 358 πολεμίζειν ΩbΨb 361 μάχην D 364 δὲ μέγα altero μ superscr. E σαρκὸς D, σάκκος E, σάκος Ωb Ψb schol. par. 365 ὀρμῇ Ψb, αἰχμῇ superscr. ὀρμῇ m¹ E, γρ. ἔγχεος αἰχμῇ schol. par. 367 ἐφ' ΩbL

δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνναλίοιο ἄνακτος.
 ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὥς δ' ὅτ' ἅφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλῃς δὲ πέσωσι, 375
 πολλὰ δὲ δρύες ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεῦκαι
 αἰγαιοὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτέων
 ῥίμφα κυλινδομένων, ἥος πεδίονδ' ἀφίκωνται,
 ὥς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς 380
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθεία τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς.
 καὶ δ' ἄρ' ἅπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
 σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσεί παιδί. 385
 οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόντων
 λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόντων ἔικτον, 390
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρὴν·

370 αἰψ' ΩbΨ Ioannes Pediasimus, αψ D 373 suspectus
 Paleio καναχὴν ἔχεν Hermann, κανάχει πόσ' Pepp-
 müller πόσ' E, πόδ' (δ in ras.) D, πᾶσ' ΩbΨb (ό m. rec.
 superscr. M) 375 ἀποθρόσκουσιν ΩΨ ἀλλήλαις δὲ ΩΨ
 376 δρύες restitui, δρυς codd. (cf. Op. 509) 377 αὐτέων
 scripsi, αὐτῶν libri 378 ἥος scripsi, εἰως DΨ, ἕως Ωb
 ἀφίκονται Ψb 379 κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb 380 ἰαωλ-
 κὸς D, ἰωλκὸς Ωb 384 removit Wilamowitz (cf. Hom. II 459)
 386 βήσσησιν D, βήσσαις Ωb προσιδέσθαι Ωb (m. rec. L)
 387 post φρονέει aliquid (δὲ?) erasum E, φρονέει δὲ ΩΨb
 μαχέσθαι Ωb 388 θηρευτῆς E, θηρευταῖς D, θηρευτῆσι ΨbI,
 θηρατῆρσι GH 390 ἔικτον Goettling, ἔικτην libri

τῷ Ἰκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
 ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτιξ
 ὄξω ἐφεξόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰλίδειν
 ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρωῶσις θήλυς ἐέρση, 395
 καὶ τε πανημερίος τε καὶ ἡώιος χέει αὐδὴν
 ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χροά Σείριος ἄξει,
 τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι
 τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος· 400
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ὥς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·
 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχῆλαι, 405
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήσιος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 χώρου ἄιδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δοιμεῖαν ἔθεντο·
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

393—401 inter 442 et 443 collocari iussit Peppmüller
 396 αἰοιδὴν Ψb 397 ὅτε τε Et. gen. v. ἰδος, ὅτε ΩbΨb, ὅτε
 περ E, ὁπότε D 398 ἦμος schol. par. Ioannes Pediasimus
 τελέθουσι DE 399 σπείρουσιν D αἰόλλονται D, αἰόλλοντο Ωb,
 αἰόλονται Ψb, αἰώλονται E 402—404 alius recensio-
 nis at- que v. 405—411 esse censuit Goettling 403 ὀρμήσουσι Ωb
 404 γίγνεται libri 405 ἀγκυλοχῆλαι v. Zacher Phil. LVII 23,
 ἀγκυλοχεῖλαι codd. 406 κλάζοντες Ωb μάχωνται scribendum
 cf. Hom. II 429, μάχονται D, μάχεσθον ΩbM, μαχέσθην L, κλά-
 ζοντ' (λ ex ρ corr.) ἐμαχέσθην E 409 ἀπὸ νευρῆς altero v
 superscr. (m. rec. del.) E ἀπαλήσεται^α (α, το m. al.) L, ἀπαλή-
 σατο M, ἀπονίσσεται I, ἀποχήσεται Et. mag. v. αἰδρις 412 κεκλή-
 γοντες D, κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb

ἐνθ' ἣ τοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός· ἔρυντο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτροωνιάδης δέ, βίη Ἑρακληέη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔργχει μακροῦ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖον
 ἦλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 ἀνδροφόνος μελλή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός. 420
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν ἢ ὅτε πεύκη
 ἡλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 [ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.]
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 αὐτὸς δὲ βροτολογιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας, 425
 δεινὸν ὄρων ὕσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς δυνύχεσσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν λίμπλαται ἦτορ·
 γλαυκιῶν δ' ὕσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὦμους 430
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶν γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθόμεν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτροωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἐσσυμένως· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ· 435
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὕρουσαν.

415 χαλκός Seleucus; χαλκός superscr. ὁν H, χαλκόν superscr.
 ὁς GL, χαλκόν codd. cett. 418 αὐχένη Ψb 421 πεύκη
 superscr. m¹ ετρ (= πέτρη) E, πέτρη libri cett. 423 suscep-
 tus Wolfio 425 αὐτὸν . . . ἐπιόντ' ἐδόκευσεν? Peppmüller
 ἄρηα E, ἄρεα L προσιόντα M, προιόντα GH, ἐπιόντα Ioannes
 Pediasimus 429 ἐν (ἐμ L. Dindorf) μένεος J. F. v. Meyer,
 ἐμμενέως codd. 430 ὕσσοισι ΩbΨ 432 ΕΛΘΕΜΕ<ν A, ἐλ-
 θεῖν ΩΨ 434 ἔσται ἄρης in ras. O, cf. 444; ἄρης ἔσται N,
 ἄρεος ἔσται ΩΨ, ΑΝΤΙΟC . . . ε>CTH A 435 ἀχθόμενος κῆρ Ωb

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη προῦνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
ἔρχεται ἔμμεμανῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέκεται, ἔνθα μιν ἴσχει· 440
τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρατος οὐλῖος Ἄρης
κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἐμπαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγινόχοιο,
ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγλὴν ἔχουσα·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 445
Ἄρες, ἔπισχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἥρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον νῖόν·
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην, μὴδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
ὥς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν, 450
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵκελά τ' ἔγχεα πάλλων
καρπαλλίμως ἐπόρουσε βίη Ἥρακληεή
κακτάμεναι μεμαῶς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς ἐοῦ κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
ἔγχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλε· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἥρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα

437 ἀπὸ μεγάλου superscr. altero μ E ὀρούσα Ψ^b (ὀρούσ-
σα H, e corr. G) 438 ἡχῇ Ψ^b, ἡχῇ codd. cett. 439 ΕΜ-
ΒΕΒΑΥΙΖΑ A 445 ἰδοῦσα Ψ, ἰδοῦσ' Ω 446 ἐπισχε D,
ἐπίσχε in ἐπισχε mut. m² E, ἐπίσχε Ωb, ἐπίσχες Ψ^b 448 Ἥρα-
κλέην Nauck 449 μάχην Paley, μάχης codd. 450 πεῖθεν Ψ
ἄρης E 451 μέγ' DE εἵκελα NO, ἵκελα ΩΨ τ' ἔγχεα
Hecker, τεύχεα libri 453 κακτάμεναι superscr. κ D, κακκτά-
μεναι E, κατακτάμεναι Ωb 454 σπερχνὸν superscr. γρ. ὡς D
τεθνηῶτος DEIΨ^b, τεθνεῶτος H 456 ἐτράπετ' D
457 Ἄρην NO, cf. v. 59, 333, 425; ἄρη Ψ, ἄρη DI, ἄρ' GH
458 ἐφ' Ἥρακλέα (Ἥρακλέην? Nauck) κρατερόφρονα D Ioannes
Pediasimus, ἐφ' ἡρακλήι κρατερόφρονα codd. cett.

Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος ἀντῆς,
 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο 460
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
 ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κῆρυξ θάπτει καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιας κλειτοῦ βασιλῆος
 [Ἀνθὴν Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
 Ἄρην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,] 475
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
 τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς πόλησεν Ἄναυρος
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε βίῃ σύλασκε δοκεύων. 480

459 ΔΕΙΝΟC A 461 δὲ μέγα altero μ m¹ superscr. E
 σαρκὸς A (CAPK<ος) Ω, σάκος Ψ Ioannes Pediasimus α>PA-
 ΞΕΝ A 462 κάμβαλε (e corr. I) Ωb ΜΕCCH A 466 ΜΑΚ-
 Λ<ον P 468 ἐσκύλευσαν καὶ D 469 νίσοντ' Ψ (praeter M),
 νίσσοντ' ΩM 470 ΑΤΑ<ρ P, ἀτὰρ DE, αὐτὰρ ΩbΨb 473 ΠΟ-
 ΛΙΑC P, πόληας ΩΨb, πόλιος E 474 sq., quos PΩΨ exhibent,
 recentioris originis esse censuit Goettling 474 ΙΑΩΛΚΟΝ
 P, Ἰαωλκὸν Ψ, ἰαολκὸν D, ἰαβηλὸν Ωb (addito ωλκὸν I)
 475 πουλὸς E ε>ΠΕΙΓΕΡ<.το P (ἐπαγείρατο Blass) 479 ἤνωγ'
 Ωb 480 πυθῶδε M, Πυθῶδε Goettling ΒΙHCΥ<λασκε P

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

NOTAE PAPYRORUM

- C = papyrorum Flinders Petrie tab. III 3 (Fragm. 21)
D = papyrus musei Berolinensis 7497 saec. II (Fragm. 7 b)
A = papyrus graeca bibl. Argentinensis 55 saec. II (Fragm.
81)
B = papyrus musei Berolinensis 9739 saec. II (Fragm. 94)
E = papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III (Fragm. 96)
F = papyrus musei Berolinensis 9777 saec. IV. (Fragm. 135)
- * * *
- G = papyrus Oxyrhynch. 421 saec. II (Fragm. dub. 245)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΗΟΙΑΙ

- 1] Menander *περὶ ἐπιδεικτ.* 628 (Rhet. Gr. IX 268, 15 W.)
πολλὰ δὲ αὐτῷ (Ἡσιόδῳ) ἐν τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν
εἴρηται περὶ θεῶν συνουσίας καὶ γάμον
- 1b (20)¹⁾] Servius in Vergil. Aen. VII 268 *antiquis semper
mos fuit meliores generos rogare Hesiodus etiam περὶ
γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias virorum
fortium*
- 2 (21)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 1086 ὅτι Προμηθέως
καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσιόδος ἐν πρώτῳ Κατα-
λόγων φησί, καὶ ὅτι Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας Ἑλλήν
cf. Filastrius div. her. lib. 111, 4 (p. 76, 2 M.) et 111,
2 (p. 75, 16 M.)
- 3 (22)] Schol. Ambros. et Harl. Hom. κ 2 Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ
κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ,
ὥς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὥς δὲ Ἡσιόδος, Προνόης,
ὥς δὲ Ἀκουσίλαος, Ἡσιόνης τῆς Ὀκεανοῦ καὶ Προμηθέως

1 αὐτῷ Walz, αὐτῶν vel αὐτοῖς codd.

2 Πανδώρας] Προνοίης (Προμηθέως καὶ Πύρρας retinens)
Sittl Δευκαλίωνος Marckscheffel, προμηθέως schol. Laur.

3 Προνόης Dindorf, πρυνόης Harl., πρυνεῖης Ambr.

- 4 (24)] Κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγανοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρη Διὶ πατρί, θεῶν σημάντορι πάντων,
μειχθεῖς' ἐν φιλότῃ τέκεν Γραῖκον μενεχάρμην

Ioannes Laurentius Lyd. de mens. I 13 (p. 7, 22 W.)
τοσοῦτων οὖν ἐπιξενωθέντων τῆς Ἰταλίας, ὥς περ ἐδείχθη,
Λατίνους μὲν τοὺς ἐπιχωριάζοντας, Γραικοὺς δὲ τοὺς ἑλληνί-
ζοντας ἐκάλουν, ἀπὸ Λατίνου τοῦ ἄρτι ἡμῖν ῥηθέντος καὶ
Γραίκου, τῶν ἀδελφῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις·
Theog. 1013 "Ἀργιον ἡδὲ Λατῖνον". 1—3 'κούρη — με-
νεχάρμην'

cf. Filastrius div. her. lib. 111, 6 (p. 76, 13 M.)

- 5 (25)] Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
νῆε δύω, Μάγνητα Μακεδόνα θ' ἵπιοχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον

Constantinus Porphyry. de them. 2 p. 48 B. Μακεδονία
ἡ χώρα (ὠνομάσθη) ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θυνίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής· 'ἡ δ' —
ἔναιον'

- 6 (26)] Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδέκτεα
Grammaticus ('Herodianus') de soloec. et barb. (post
Lex. Vindob.) p. 310, 5 N. περὶ δὲ διαίρεσιν (βαρβαρίζουσιν),
ὥς ὅταν Ἡσίοδος λέγῃ· 'Μάγνης δὲ κατ' αὐτὸ καὶ ἀντίθεον
Πολυδέυκεα'

- 7 (27)] Ἕλληνας δ' ἐγένοντο φιλοπτολέμου βασιλῆος

4 recentioris originis esse arbitratur Niese, sed cf. Wila-
mowitz Herm. XXXIV 610 sq. *μειχθεῖς* libri

5, 2 Μακεδόνα Lehmann, Μακεδόνα codd.

6 δ' αὖ Δίκτυν τε Goettling, δ' αὖ Δίκτην τε cod. Lei-
densis Valckenaerii, δὲ κατ' αὐτὸ libri (Nauckii) Πολυδέκτεα
(vel Πολυδέκτην) Nauck, Πολυδέυκεα libri

7, 1 φιλοπτολέμου βασιλῆος schol. Lycophr., φιλοπτόλεμοι
βασιλῆες schol. Iamblichii, θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes in

Δωρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰολὸς ἱπποχάρμης.

Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολόμητις
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης 5

1. 2 Plutarchus Mor. p. 747 f καὶ Ἑλληνας — ἱπποχάρμης

Schol. Lycophr. 284 Δωριέα δὲ στρατὸν λέγει τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνος υἱοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος· Ἑλληνας — ἱπποχάρμης

cf. Schol. Thucyd. I 3 Schol. Hom. κ 2 Iamblichus Vit. Pyth. 242 (p. 168, 13 sq. N.) Schol. Iamblich. l. c. p. 197, 2 N. Tzetzes Exeg. Iliad. 63, 12 et 134, 2 H.

2 Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (Π 947, 24 L.)
Ξοῦθος τὸ κύριον· Δωρός τε Ξοῦθός τε

3—5 Schol. Pind. Pyth. IV 253 καὶ Ἡσίοδος· Αἰολίδαι — Περιήρης

1—5 Tzetzes in Lycophr. 284 Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνος παιδός, ὡς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· Ἑλληνας — Περιήρης

7b]

* * *

βοῦς ἐλάσας

ἔγνω ὁ μ<ἐν

βουλῇ Ἀθ<ηναίης

ἀθανάτων

Lycophr. cod. schol. Exeg. Iliad. 134, θεμιστοπόλου (superscr. οι) βασιλῆος (superscr. ες) cod. Exeg. Iliad. 63; θεμιστοπόλοι βασιλῆες Plutarchus 2 αἰόλος codd. Plutarchi Iamblichus schol. Iamblichi schol. Lycophr. cod. Exeg. Iliad. utroque l. 3—5 Tzetze e schol. Pindari cum v. 1 sq. suo arbitrato in schol. Lycophr. coniunxisse indicat Sittl 3 Αἰολίδου . . . θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzae codd. pars 4 αἰολόμητις Nauck, αἰολομήτης volgo 5 τ' om. schol. Pind.

7^b, 2 μ<ἐν Crönert

ἔσσεσθαι π

5

ἢ δὲ Πρῶξ<ιδάωνι θεῶν, ἀνδρῶν δὲ μιγείσα
Γλαύκῳ ἔτ<ικτε ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ἔξοχον ἀνθ<ρώπων

τῷ δὲ καὶ ἡ<ιθέῳ ἔτ' ἐόντι πατήρ πόρεν ἵππον
ώκύτατον

10

πάντη ἀν<αστροφᾶν

σὺν τῷ πῦρ πνείονσαν ἐλὼν κατέπεφνε Χίμαιραν,
γῆμε δὲ π<αῖδα φίλην μεγαλήτορος Ἰοβάταο
αἰδοίου βασ<ιλῆος

κόρανος α . . .

15

ἢ τέ<κε

* * *

Papyrus musei Berolinensis 7497 saec. alterius (= D)
ed. Schubart et Wilamowitz, Berl. Klassikertexte V 1, 45

8 (28)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 266 οἱ ἀπὸ Λευκα-
λίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἑκα-
ταῖος καὶ Ἡσίοδος

9 (29)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 482 Ἀλσιόδας] . . .
Ἡσίοδος δὲ Ἀλσιόως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπὶ κλησιν, ταῖς δὲ
ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας ἔφη, καὶ Ἄλιν, πόλιν
Αἰτωλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι

10 (30)] Suidas (I 2 p. 387, 4 B.) (= Et. Tittm.) v. Ἐπιάλτην·
Ὀμήρος καὶ Ἡσίοδος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ
τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην. καὶ τὸν ῥιγοπύρετον λεγόμενον

6 rest. Wilamowitz 7 rest. idem, ἀμύμονα addidi ex Hom.
Z 155 9 ἡ<ιθέῳ-ἵππον supplevi, cf. Fr. 245,17 11 ΠΑΝ-
ΤΗΙ Δ ἀν<αστροφᾶν e Scuti v. 121 Wilamowitz 12 rest.
idem, qui ἐδάμασσε recepit; κατέπεφνε dedi ex Hom. Z 183
cf. Pind. Ol. XIII 90 13 π<αῖδα φίλην et Ἰοβάταο Wila-
mowitz, μεγαλήτορος addidi

- 11 (31)] *Ἴν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι*
 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 τὸν δὲ Ἐνδυμῖωνα
 Ἑσίδοις μὲν Ἀεθλίον τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης, παρὰ Διὸς
 εἰληφότεα τὸ δῶρον Ἴν αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέ-
 λοι ὀλέσθαι

Apollonius Dysc. de pron. 106 A B. τῇ 'τίν' σύζυγος
 ἢ 'ἴν' τοῦ τ ἀρθέντος. Ἑσίδοις· 'ἴν — ταμίης'

- 12 (32)] Schol. Ven. A Hom. A 750 Ἀκτορίωνε Μολλίονε] (ἢ
 διπλῇ), ὅτι ἐντεῦθεν Ἑσίδοις Ἀκτορος κατ' ἐπικλήσιν καὶ
 Μολιόνης αὐτοὺς γεγενεαλόγηκεν, γόνῳ δὲ Ποσειδῶνος

Apollonius Lex. Hom. v. Μολλίονε· . . . ἀπὸ γὰρ μητρὸς
 οὐδένα σημαίνει Ὅμηρος. Ἑσίδοις δὲ ὡς Μολι(ὄ)νης υἱὸς
 γεγονότας παραδίδωσι

- 13 (32)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pert. 265, 8 Schr.
 (Schol. Ven. A Hom. Ψ 638 sq.) Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους
 (τοὺς Μολλίονας) ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συν-
 ηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς δι-
 φρεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἑσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ
 τοὺς συμπεφυκότες ἀλλήλοις

Schol. Townl. Hom. A 710 ἢ ὅτι τερατώδεις τινὲς ἦσαν,
 ὡς Ἑσίδοις, ἄμφω ἐν ἐνὶ σώματι ὄντες

cf. Eustathius Hom. 1321, 19 et 882, 26

- 14 (33)] Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον
 ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
 αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,

11 Ἴν δ' αὐτῷ Apollonius Dysc., ἐν αὐτῷ Apollonii Rhod.
 cod. Laur. ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι 'Eudociae' Violarii compila-
 tor (Constant. Palaeocappa), ὅτε θέλοι ὀλέσθαι schol. Laur.,
 ὅτ' ὀφέλλοι ὀλέσθαι C. Schenkl, ὅθ' ἔλοιτ' ἀπολέσθαι Pepp-
 müller

μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα, 5
 ἄλλοτε δ' αἰνὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
 παντοί', οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε
 βουλῇ Ἀθηναίης

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 156 de Periclymeno
 Ἡσίδοτος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν
 ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἱπ-
 πων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωι, τὸν δὲ
 Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξά-
 σης. φησὶ δὲ οὕτως· Ἐρικλύμενον — Ἀθηναίης'

cf. Schol. Ven. A Hom. B 336 Schol. Hom. λ 286
 Eustathius Hom. 1685, 62

15 (34)] *Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος νιέας ἐσθλοὺς
 ἔνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 ξείνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς*

1—3 Stephanus Byz. v. *Γερηνία*· πόλις Μεσσηνίας,
 ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυχὰς ἤχθη.
 Ἡσίδοτος ἐν α' Καταλόγων ἔκτεϊνε — Γερῆνοῖς', ἀπὸ εὐ-
 θείας τῆς Γέρης

cf. Eustathius Hom. 231, 29 Schol. Ven. A Hom. B 336

2 sq. Schol. Hom. γ 68 *Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ*] κατὰ
 μὲν Ἡσίοδον ὁ ἐν Γερῆνοῖς ἀνατραφεῖς

3 Stephanus Byz. v. *Τάβαι*· . . Ἡσίδοτος ἔπαρ' ἱπποδά-
 μοισι Γερηνοῖς'

16 (35)] *Νέστωρ οἶος ἄλλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερῆνῳ*

Stephanus Byz. v. *Γερηνία*· καὶ αὖθις ἔΝέστωρ — *Γερῆνῳ*'

cf. Eustathius Hom. 231, 29 (Anecd. Par. III 191, 7 Cr.)

14, 5 aut lacunam post φῦλα statuendam aut δῶνε (pro
 δ' αὖτε) scribendum esse censuit Koehly; μελισσέων ἄγν' ἀνὰ
 φῦλα Wilamowitz; μέλισσ' ἦν ἀγλαόφυλος Ludwig 6 δ'
 αἰνὸς Marckscheffel, δεινὸς schol. Laur.

15, 3 *Γερῆνοῖς* Stephanus v. *Γερηνία* Eustathius

- 17 (36)] *Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,*
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληιάδαο,
Περσέπολιν μειχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην
 Eustathius Hom. 1796, 39 αὐτοῦ (*Τηλεμάχου*) δὲ καὶ
Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν (γενεαλογοῦσιν), ὥς
Ἡσίοδος Ὀδυσσεὺς — Ἀφροδίτην
- 18 (39)] Schol. Hom. μ 69 *Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως ἔχουσα δύο παῖ-*
δας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Περίαν, ἔγημε Κρηθέα.
καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ
Ἀμυθάονα. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήδης καθ' Ἡσίοδον γί-
νεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης
- 19 (40)] *Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,*
ὃν Χίρων ἐθρεψ' ἐνὶ Πηλῖῳ ὕληντι
 Schol. Pind. Nem. III 92 ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χί-
 ρωνι ὁ Ἰάσων, Ἡσίοδος φησιν· *Αἴσων — ὕληντι*
- 20 (41)] Apollodorus III 9, 2, 7 (p. 138, 6 W.) Ἡσίοδος δὲ
καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσον ἀλλὰ Σχοινέως
εἶπον, Εὐρυπύδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν
οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένην
 Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 60 G. εἰ καὶ Ἀτα<λάντη> ἡ
 Σχοινέως, <ὥς καὶ> Ἡσίοδος λέ<γει>
-
- 17, 2 *Νηληιάδαο* Heinsius, *Νηληιάδεω* Eustathius 3 *Περ-*
σέπτολιν Eustathius, corr. Heinsius *μειχθεῖσα* Eustathius
χρυσέην Goettling, *χρυσήν* Eustathius
 18 *Πολυμήδης* ex Apollodoro (I 9, 16, 1) dubitans Lehmann,
Πολυμήλας schol. Hom.
 19, 2 *Θρέψεν Χίρων* Spitzner, *χείρων* ἔθρεψ' D, ἔθρεψεν
 BV *Χίρων* cf. ad Theog. 1001
 20 de hoc proximisque fragmentis cf. Robert Herm. XXII
 445 sqq. CXONΘOC papyrus, corr. Bergk <ὥς Gomperz,
 καὶ> Bergk

21 (42. 140)]

* * *

ι τοῖο ἄνακτος

ι ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη

Σχοινῆος θυγάτηρ, > Χαρίτων ἀμαρύνματ' ἔχουσα
ἀναίνετο φῦλον ὁμοῖ<ον

ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε>ιν γάμον ἀλφηστῶν 5
? ?

1 sqq. Flinders Petrie Papyri ed. Mahaffy, tab. III 3
(= C), cf. Hopfner Wien. St. XIV 154 sq.

2 Schol. Ven. A Hom. B 764 ἀλλὰ φασιν εἰς ιδιότητα
τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδωκῆς. παρὰ γοῦν τῷ
Ἡσιόδῳ ἀνεγνώκασι 'ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη'

3 Et. gen. v. ἀμαρύνσω . . καὶ ἀμαρύνμα καὶ ἀμαρυνγᾶς·
σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις· Ἡσίοδος γυναικῶν
Καταλόγῳ· 'Χαρίτων — ἔχουσα'

22 (43)] Schol. Townl. Hom. Ψ 683 (cf. Eustathius Hom.
1324, 18) νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνὸν εἰσάγων Ἰππομένη
ἀγωνιζόμενον Ἀταλάντη cf. Schol. Ven. A l. c.

23 (45)] Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἄνακτος

1 sq. Strabo I p. 42 Ἡσίοδος δ' ἐν Καταλόγῳ φησί· 'καὶ
— ἄνακτος'

1 Eustathius in Dionys. Perieg. 927 Ἡσίοδος . . ἐν τῇ
'κούρην Ἀράβοιο' . .

cf. Eustathius Hom. 1484, 63

24 (49)] Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποιήσεν ἔνυδρον
Eustathius Hom. 461, 2 πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ...

21, 2 ΔΙ C, δ' schol. Ven. ΑΤΑΛΑΝ<τη C 3 Σχοι-
νῆος θυγάτηρ>supplevi χαρι>ΤΩΝ C ΕΧΟ<υσα C
4 ΟΜΟΙ<ον C 5 ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε>ιν scripsi (an
προφυγε>ιν?); post v. 5 litterarum reliquias incertas exhibet C
22 Ἀταλάντη Eustathius, ταλάντῳ schol.

ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου
φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος· "Ἄργος — εὐνδρον'

cf. Hesychius v. δέψιον "Ἄργος Schol. Ven. A Hom. Δ 171

Strabo VIII p. 371 τὴν μὲν χώραν συγχωροῦσιν εὐ-
νδρεῖν, αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι, φρεά-
των δ' εὐπορεῖν. ἃ ταῖς Δαναῖσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων
ἐξευρουσῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο "Ἄργος ἄν-
υδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Ἄργος ἔνυδρον'

idem VIII p. 370 περὶ δὲ τῶν μυθευομένων πηγῶν εἴρηται,
διότι πλάσματα ποιητῶν ἐστὶ. πλάσμα δὲ καὶ τὸ "Ἄργος
ἄνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Ἄργος ἔνυδρον'

25 (50)] Hecataeus in schol. Eurip. Orest. 872 ἡ πολλὴ δόξα
κατέχει μὴ ἀφῆχθαι τὸν Αἰγύπτιον εἰς "Ἄργος, καθάπερ ἄλ-
λοι τέ φασι καὶ Ἐκαταῖος γράφων οὕτως· 'ὁ δὲ Αἰγύπτιος
αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς "Ἄργος, παῖδας δέ * * *, ὡς μὲν
Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα, ὡς δὲ ἐγὼ λέγω, οὐδὲ εἴκοσι'

26 (51)] Strabo VIII p. 370 καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς
ἐν Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἕλληνας· Μυρμιδόνες δὲ κα-
λεῦντο καὶ Ἕλληνες', Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη
εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Παν-
έλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα ὡς Παν-
έλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ κτλ.

27 (52)] Apollodorus II 2, 1, 4 (p. 58, 4 W.) Ἀκρίσιος μὲν
Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ
μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ

24 Δαναὸςποίησεν Eustathius (cf. schol. Ven. A Hom. Δ
171); Δανααὶ θέσαν "Ἄργος Strabo, quae lectio alterius videtur
recensionis esse ἔνυδρον Strabo, εὐνδρον Eustathius

25 παῖδας δὲ <ἀπέστειλεν> Kirchhoff; παῖδες δέ, ὡς μὲν
Ἡσίοδος ἐποίησε, Weil; <παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ> παῖδας μὲν,
ὡς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε Wilamowitz δὲ <ἐγὼ> λέγω Kirch-
hoff, λέγων δὲ codd. MTA, ὡς ἐγὼ δὲ Weil εἴκοσι Weil, εἰσί
codd. MA, ἔστι T

Σθενεβοίας Αυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα· αὗται δέ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσιόδός φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο . .

‘Probus’ comm. in Vergil. Buc. VI 48 *Proetides*] *Proetii filiae regis Argivorum. Hesiodus docet ex Proeto et Sthenoboea Amphidamantis natas. has, quod Iunonis contempserant numen, insania exterritas, quae crederent se boves factas patriam Argos reliquisse, postea a Melampode Amythaonis filio sanatas ita uti* * * *

28 (53)] *Εἵνεκα μαχλοσύνης στρυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος*

Suidas v. *μαχλοσύνη*· *κατωφέρεια, γυναικομανία*· Ἡσιόδειος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων· *εἵνεκα* — *ἄνθος*·

cf. Schol. Ven. A Hom. Ω 25, unde sua Eustathius Hom. 1337, 34

29 (54)] *Καὶ γάρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν· ἀλφὸς γὰρ χροά πάντα κατέσχεθεν, ἐκ δέ νυ χαῖται ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψιλοῦτο δὲ καλὰ κάρηνα*

1—3 Eustathius Hom. 1746, 7 ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κνύω καὶ ‘κνύμα δακτύλων’ προσφέρει (Ἡρωδιανός) ἐκ τοῦ κωμικοῦ καὶ κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον . . . φέρων καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδῳ καταλόγου περὶ τῶν Προιτίδων. ‘καὶ γάρ — κάρηνα’

1. 3 Et. gen. v. κνύζω· ἀφ’ οὗ κνύος ἡ φθορὰ οἶον ‘κατὰ — ἔχευεν’· ‘ψίλωτο — κάρηνα’ cf. Et. Gud. 331, 2

27 *Αυσίππη τε καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα* versiculum panxit Wagner *uti* * * *] lacunam indicavit Keil, qui *ait* scribi vult

28 *ὤλεσαν* pars codd. Suidae, quod ex Aelian. Var. Hist. III 42 (scil. ἡ τῆς Κύπρου βασιλίσ) praetulit Marckscheffel

29, 2 *κατέσχεθεν* Heinsius, *κατέσχευεν* Eustathius, *κατήσχυν*? Heyne ἐκ Lehmann, ἐν Eustathius 3 *ψιλοῦτο* dubitans Marckscheffel, *ψίλωτο* testes

1 Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 226, 16 Cr. ἀπὸ τοῦ
κνώω Ἡσίοδος τὴν φθορὰν κνύος ὠνόμασε· καὶ γὰρ — ἔχευεν

- 30 (55)] Schol. Ven. A et B Hom. M 292 Εὐρώπην τὴν Φοί-
νικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη
ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦ-
ρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτως τε τὴν Εὐ-
ρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην
ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτως συνῶκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ
Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας
ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν. ἡ ἱστορία
παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῃ

cf. Schol. Townl. Hom. l. c. Schol. Pseudeurip. Rhes. 29

- 31 (56)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 178 (p. 398, 26 K.)
'Αγήνορος γὰρ παῖς ἐστίν (Φινεύς), ὥς Ἑλλάνικος· ὥς δὲ
Ἡσιόδός φησιν, Φοῖνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας
cf. Schol. Laur. ibidem (p. 399, 2 K.)

- 32 (57)] Apollodorus III 14, 4, 1 (p. 159, 5 W.) Ἡσίοδος δὲ
αὐτὸν (Ἀδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέγει, Πανύασσις
δὲ φησι Θειάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα
Σμύρναν

'Probus' comm. in Vergil. Buc. X 18 Adonis] (ut)
Hesiodus ait, Phoenicis et Alphesibocae

- 33 (58)] Τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήσκειν καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἰφθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος

30 ἠράσθη] αὐτῆς addit schol. Ven. B ἡ ἱστορία —
Βακχυλίδῃ] ἱστορεῖ Ἡσίοδος schol. Ven. B

33, 1 Δημοδόκη, > supplevit Cobet ἀνδρῶν schol. Od.
codd. EJ 2 μνήστενον Heyne, ἐμνήστενον schol. Iliad., μνησ-
τέοντο schol. Od. πολλὰ καὶ] πόλλ' schol. Od. 3 διὰ
Koechly coll. Hom. λ 282 κάλλος ex eodem Hom. loco Pepp-
müller

Porphyrus Quaest. Hom. ad Iliad. pert. p. 189, 22 Schr. (= Schol. Ven. B Hom. Ξ 200) de voce ἀπειρέσιος agens σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν Καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς Δημοδόκης, τὴν πλεῖστοι — εἶδος' cf Schol. Ambr. Hom. α 98

- 34 (61)] Apollodorus III 5, 6, 2 (p. 120, 8 W.) Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας (Ἀμφίονος καὶ Νιόβης), Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι

Aelianus Var. Hist. XII 36 εὐλόκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἕξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας κόρας, Λαῖος δὲ δὺς ἐπὶ λέγει, Ἡσιόδος δὲ ἐννέα καὶ δέκα, εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὥς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ. Ἀλκμᾶν δέκα φησί, Μίμνερος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους

- 35 (62)] Schol. Townl. Hom. Ψ 679 καὶ Ἡσιόδος δὲ φησιν ἐν Θήβαις αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀποθανόντος Ἀργεῖαν τὴν Ἀδράστου σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ Οἰδίποδος

- 36 (63)] Εἰλαρίδην Τιτυόν

Herodianus (II 387, 17 L.) in Et. mag. de formis Ἐλάρα et Ἀλέρα: ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. Εἰλαρίδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθειν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός

34 alterum testimonium ad Ehoetas, alterum ad Catalogum rettulit Marckscheffel, quae carmina diversa fuisse persuasum habuit; in Apollodoro Ἡσιόδος δὲ <υἱούς μὲν ἐννέα, θυγατέρας δὲ δέκα, Μίμνερος δὲ> δέκα μὲν υἱούς scribit Sittl

36 Εἰλαράδην Boeckh

37 (64)] Ὅς τε Λιλαίηθεν προΐει καλλίρροον ὕδωρ

Schol. Ven. A Hom. B 522 ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φωκίδος ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὅς τε — ὕδωρ

cf. Schol. Ven. B Hom. B 523 et Eustathius Hom. 275, 16

38 (65)] Ὅς τε παρὲκ Πανοπῆα διὰ Γλήχωνά τ' ἐρυμνὴν καὶ τε δι' Ἐρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι δράκων ὥς

1 sq. Strabo IX 424 de Cephiso καὶ Ἡσίοδος δ' ἐπὶ πλεον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὥς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς ὅς — ὥς

2 Schol. Arati 45 (p. 349, 13 M.) . . καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτῆς φαίνεται (Ἄρατος)· ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν εἵκασε δράκοντι εἰπὼν καὶ τε — ὥς, οὗτος δὲ τὸνναντίον δράκοντα ποταμῷ ἀπέεικασεν

39 (66)] Argum. Pind. Ol. XIV inser. c Dr. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ πρῶτος ἔθυσεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ

40 (67)] Schol. Townl. Hom. H 9 ὁ γὰρ τοῦ Μενεσθίου πατήρ Ἀρηλίδος Βοιωτὸς ἦν κατοικῶν Ἀρνην· ἔστι δὲ αὕτη Βοιωτίας, ὥς καὶ Ἡσίοδος φησιν

37 ὥστε cod. Ven. A Λιλαίηθεν Eustathius, λιλαίησι cod. Ven. A προΐει cod. Ven. A, προιεῖ Goettling, προχέει Eustathius, cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 63

38 cum fr. 37 coniunxit Hermann 1 ὅς τε anteposui; παρὲκ Πανοπῆα διὰ Meineke; δς παρὰ πανοπίδα, παρὲκ? πανοπη διὰ (vel πανοπιδιά) codd. Strabonis; δς παρὰ μὲν Πανοπῆα ῥέει vel δς παρὰ Πανοπίδα προρέει Voss, καὶ παρὰ Πανοπίδα Hermann, παρὲκ Πανόπην διὰ Madvig 2 τε schol. Arati, δὲ Strabo δι' Ἐρχομενοῦ Strabo, διερχομένου Arati scholior. cod. M, διερχόμενος cod. A εἰλιγμένος Strabo, ἡπειγμένος (-ως cod. A) schol. Arati

δράκοντα ποταμῷ Klouček, δράκοντι ποταμὸν schol. Arati

- 41 (68)] Stephanus Byz. v. Ὀρχηστὸς· ἄλσος· . . κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίων χώρᾳ, ἰδρυθὲν δὲ ὑπὸ Ὀρχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ, ὥς φησιν Ἡσίοδος
- 42 (69)] Stephanus Byz. v. Αἰγά· . . ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδλίον συνάπτον τῇ Κίρρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ Αἰγᾶν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδλίον Αἰγαῖον
- 43 (70)] Apollodorus II 1, 1, 5 (p. 50, 14 W.) Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἣ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν ἀντόχθονά φησιν εἶναι
cf. idem III 8, 1, 1 (p. 134, 3 W.) et Servius in Vergil. Aen. II 83
- 44 (71)] Τίεες ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετε Πελασγός
Strabo V p. 221 τῷ δ' Ἐφόρῳ τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸ φῦλον τοῦτο (τοὺς Πελασγούς) ἤρξεν Ἡσίοδος. φησὶ γὰρ ὑίεῖς — Πελασγός
- 45 (72)] Stephanus Byz. v. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος
- 46 (73)] Φέλλον ἐνυμελίην τέκετο κλειτὴ Μελίβοια
Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11 (II 918, 7 L.) Φέλλος τὸ κύριον, Ἡσίοδος Ὑμέλλον — Μελίβοια

42 Αἰγᾶν Meineke, αἶγαν codd.

44, 1 υἱέες scripsi, υἱεῖς codd. ἐξεγένοντο Coraes, ἐξ ἐγένοντο codd.

46 τέκετο κλειτὴ Hermann, τέκε τῇ μελιβοίᾳ cod., τέκε τηλύγετον Μελίβοια Emperius, τηλεκλειτὴ Μελίβοια Lehrs, τέκετ Αἰγείδῃ Μελίβοια Bergk

47 (74)] Οὐ πρόσθε φανήν ἔντοσθεν ἔκευθον

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 18 (II 924, 20 L.) τὰ διὰ τοῦ ἀνῆ ἐκφερόμενα θηλυκὰ μονογενῇ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πάντα βαρύνεται . . . ἀλλὰ μόνον τὸ μηχανή σημειοῦται ὀξυνόμενον. προσέθηκα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ 'φανή' παρ' Ἑσιόδῳ ἐν δευτέρῳ (Καταλόγῳ) εἰρημένον 'οὐ — ἔκευθον'

48 (75)] Νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὁρώρει

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (II 947, 26 L.) νοῦθος κύριον, ψόφος ἐν οὔδει. Ἑσιόδος ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'νοῦθος — ὁρώρει'

49 (76)] Σφὶν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα

Apollonius Dysc. de pron. p. 125 A B. ὑπὸ γὰρ Ἑσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθεῖσα (ἡ 'σφὶν') εὐλόγως ὠρθοτονήθη ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'σφὶν δ' — πῆμα'

cf. Epim. in Anecd. Ox. I 388, 21 Cr.

50 (77)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 οὔτε Ὀμηρος οὔτε Ἑσιόδος οὔτε Φερεκύδης λέγουσι τὸν Ἰφικλον σὺν τοῖς Ἀργοναύταις

51 (169)] Pseudcratosthenes Catast. XIX p. 124 R. = p. 23, 6 Ol. (= Schol. Arati p. 221 b 13 M.) Κριός] οὗτος ὁ Φριξὸν διακομίσας καὶ Ἑλλήν· ἄφθιτος δὲ ὦν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρός· εἶχε δὲ χρυσὴν δοράν, ὥς Ἑσιόδος καὶ Φερεκύδης εἰρήκασιν

cf. Schol. Basil. Germanic. Arat. p. 79, 18 Br. Schol. Arati p. 221 a 13 M. 'Hyginus' Astron. II 20

48 ὑπόδουπος Lehrs, ὑπο δοῦπος cod. νοῦθος <ὁ> κύριος Ludwig, κύριον <καὶ> Lehrs

49 ad Oper. 56 referebat Schaefer τ' Anecd. Ox.

51 fragmento in Ehoeis locum assignavit Robert ἐδόθη Fellus, ἐδέθη libri

praeterea v. Schol. Sangerm. Germanic. Arat. p. 142,
20 Br. et Schol. Strozz. Germanic. Arat. p. 142, 8 Br.

- 52 (78)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρῶσθαι
δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φοῖβῳ τὴν
δόδον ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ Καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν
χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein Ind. lect. Rostoch.
hib. 1891/2 p. 15)

- 53 (79)] Schol. Paris. Apoll. Rhod. Arg. B 181 παῖδας δὲ
φησιν αὐτῷ (τῷ Φινεῖ) γενέσθαι Ἡσίοδος δύο, Θυνὸν καὶ
Μαριανδυνόν v. schol. Laur. l. c. et B 140

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein l. c.)

- 54 (231)] Γλακτοφάγων ἐς γαῖαν ἀπήνας οἰκί' ἐχόντων

Ephorus ap. Strabon. VII p. 302 de Scythis narrat:
εἶναι γάρ τινας τῶν νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους
ἵππων τῇ τε δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν· μεμνησθαι δ'
αὐτῶν τοὺς ποιητάς . . . Ἡσίοδον δ' ἐν τῇ καλουμένῃ γῆς
περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι Ἐλακτοφά-
γων — ἐχόντων'

- 55 (232)] Αἰθίοπας τε Λίγυς τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς

Strabo VII p. 300 πῶς οὖν ἡγνόνει τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τής, ἱππημολγούς καὶ γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;
ὅτι γὰρ οἱ τότε τοὺς ἱππημολγούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος
μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεισὶν ἔπεσιν·
'Αἰθίοπας — ἱππημολγούς'

52 γ καταλόγων Keil

53 suspicionem movet Sittlio

54 ἐς γαῖαν Lehrs, εἰς αἶαν Strabonis codd. ἀπήνας
Porson, ἀπήνας codd. ἐν — περιόδῳ] ἐν καταλόγων τρίτῳ
Kirchhoff; oblocutus est Niese

55 in Catalogo collocavit Marckscheffel τε λίγυσσι δὲ
Strabonis codd., Λίγυς τε ἰδὲ Naeke

Herodianus *περὶ διχρόν*. II 16, 30 L. 'Σκύθας' ultima correpta affert

56 (80)] Apollodorus I 9, 21, 6 (p. 41, 17 W.) διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιδῶν ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγερην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται· ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἡ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι Ὠκυθόη ('Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην), αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα μέχρι Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται

57 (81)] Ἐνθ' οἷ γ' εὐχέσθην Αἰνιῶ ὑψιμέδοντι

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 ὅτι δὲ ἠϋξάντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες λέγει καὶ Ἡσίοδος ἔνθ' — ὑψιμέδοντι· ἔστι γὰρ Αἴνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν

58 (82)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν

59 (83)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 296 οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠϋξάντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται

60 (84)] Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 10 G. οὐδ' Ἡσιόδῳ μὴ τ<ις ἐ>γ<γ>ελᾶ, ὃς γ. . . .αι ο. .ν ἢ <καὶ τ>ῶν Κατουδα<ίων κ>αὶ τῶν Πυ<γμ>αί<ων μνημονεύει

56 ad Theog. 267 pertinere suspicatur Sittl Ὠκυθόη] Ὠκυρόη e pap. B Theogoniae (cf. ad v. 267) Kenyon

57 Αἰνιῶ Heringa

60 Ἡσιόδῳ Bergk, ΗCΙΟΔΗ papyrus ἐ>ν<γ>ελᾶ Bergk, .NMEΛAI pap. Γ....ΑΙΘ....I pap.; γ<ρυν>ῶν κ>αὶ δ<νω>ν dubitans Bergk Πυ<γμ>αί<ων Gomperz, μνημονεύει add. Bergk

Harpocraton Suidas Photius v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγει
 ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλο-
 δύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ Καταλόγου Κατουδαίους
 ὀνομαζομένους

61 (85)] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 830 πρῶτος Ἡσιόδος
 ἑτερατεύσατο τοὺς γρῦπας

62 (86)] Strabo I p. 43 Ἡσιόδον δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο
 ἄγνοιαν Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγ-
 μαίους

idem VII p. 299 καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου
 (Ὁμήρου) πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν, Ἡσιόδον μὲν
 Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους . .

Harpocraton v. Μακροκέφαλοι· ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλού-
 μενον, οὗ καὶ Ἡσιόδος μέμνηται ἐν γ γυναικῶν Καταλόγῳ

Stephanus Byz. v. Ἡμίκυνες· ἔθνος οὐ πόρρω Μασσα-
 γειτῶν καὶ Ὑπερβορέων . . . καὶ Ἡσιόδος·

63 (87)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 284 Ἡσιόδος δὲ
 διὰ Φάσιδος αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰσπεπλευκέναι (εἰς
 τὴν θάλασσαν) λέγει. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ
 μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Τα-
 νάιδος ἐκπλεῦσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ
 πρότερον

64 (88)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 259 Ἡσιόδος δὲ
 καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδη διὰ
 τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς
 Λιβύην καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργῶ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος
 γενέσθαι

61 Ἡσιόδος] Ἡρόδοτος Reiz; adversatus est Bergk

62 Μεγαλοκεφάλους] an hic quoque Μακροκεφάλους?
 post Ἡσιόδος in Stephano verba poetae videntur excidisse

63 Ἡσιόδος] Ἐκαταῖος Bergk Ἐκαταῖος] Ἀρτεμίδωρος
 Bergk ἐκπλεῦσαι Keil, ἐπλεῦσαν cod.

65 (89)] Strabo I p. 23 Ἑρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάξει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεως πλάνης ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγέννηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίον καὶ Τυρρηνῶν, Ὅμηρον δὲ μήτε εἰδέναι ταῦτα μήτε βούλεσθαι ἐν γνωρίμοις τόποις ποιεῖν πλάνην

66 (90)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσεως πλάνην, ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος κατωρκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει

67 (91)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος Ἡσιόδῳ ἐπόμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν· ἐσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται

68 (92)] Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων
Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 892 καλὴν Ἀνθεμόεσσαν] ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων ὡς Νῆσον — Κρονίων. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος

69 (93)] Schol. Hom. μ 168 ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγειν αὐτὰς (τὰς Σειρήνας) ἔφη
cf. Schol. Hom. μ 169 Eustathius Hom. 1710, 39

70 (94)] Πόντον δ' Ὠγύλιον ἢ δ' Ὠγυλίην . . . νῆσον
Schol. Hom. α 85 Ὠγυλίην] ἐν τῇ κατὰ Ἀντίμαχον Ὠγυλίην γράφεται· διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ

67 Hesiodi nomen errore commemorari arbitratur Seeliger

70 cf. Ludwig JbPh. 1888 p. 241 sqq. Berl. phil. Wochenschr. 1905 c. 684 sq. πόντον Ludwig, τὸν codd., cf. Fr. 96,20 Ὠγυλίην Ludwig, ὠγύλη codd.; post spatium quattuor fere litterarum in H Ὠγυλίην] ὠγυγίη M¹P

Ῥογγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ῥογγίαν κατὰ Κρήτην Ἡσιόδος φησι κειῖσθαι· <πόν>τον — νῆσον· ταύτην δὲ <εἰσὶν> οἷ Κανδοὺς καλοῦσιν

- 71 (95)] Schol. Hom. η 54 ὅτι Ἡσιόδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν
cf. Eustathius Hom. 1567, 64

- 72 (96)] Stephanus Byz. v. Ῥπερησία· πόλις τῆς Ἀχαΐας
τὸ ἐθνικὸν τῆς Ῥπερησίας Ῥπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν Ῥπερησίς παρ' Ἡσιόδῳ

- 73 (97)] Τὴν δ' Ἀμαρυγκεΐδης Ἰππόστρατος, ὅξος Ἀρηος,

* * *

Φυκτέος ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν

Schol. Pind. Ol. X 46 ἐὰν πόλιν] τὴν πόλιν φασὶ καλεῖσθαι
Φύκτεον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσιόδος οὕτω·
'τὴν — ἀνδρῶν'

Apollodorus I 8, 4, 1 (p. 26, 20 W.) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου· ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι

Ῥογγίαν] Ῥογγίην H¹M¹Q Ῥογγίαν P Κρήτην] reliqua addit H, om. Q κειῖσθαι] reliqua om. M¹; M^a addit 'λέγεται (in ras.) δὲ ὀνομαστικῶς ἢ καλυψοῦς νῆσος' νῆσον· ταύτην δὲ H, νῆσον δὲ ταύτην P <εἰσὶν> Wilamowitz Κανδοὺς Wilamowitz, κανλοὺς H, καλοὺς P

71 ad Ehoas rettulit Bergk

73 post 1 versum excidisse vidit Heyne 2 Φυκτέος Heinsius, φυκτέως cod. B, φυκτέος ὄρχαμος ἀνδρῶν codd. CDEQ, Φυτέος Wellmann et Lübbert Φύτεον iidem

74 (98)] Οἶκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Πείρου ἐνρρεός

1 sq. Strabo VIII p. 342 ὁ δὲ Τευθείας εἰς τὸν Ἀχελῷον ἐμβάλλει τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πεῖρον. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος ὥκειε — Πείροιο μεταγράφουσί τινες Πώροιο οὐκ εὔ

1 Stephanus Byz. v. Ὀλενος . . . τὸ θηλυκὸν Ὀλενία· Ἡσιόδος ὥκειε — ποταμοῖο <παρ' ὄχθας>

cf. Eustathius Hom. 882, 66

75 (99)] Diodorus V 81 μετὰ δὲ ταῦτα (τὸν κατὰ Λευκαλίωνα κατακλυσμὸν) Μακαρεὺς εἰς αὐτὴν (τὴν Λέσβον) ἀφικόμενος καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας κατόκησεν αὐτήν. ἦν δ' ὁ Μακαρεὺς υἱὸς μὲν Κρινάκου τοῦ Διός, ὥς φησιν Ἡσιόδος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν, κατοικῶν δ' ἐν Ὠλένφ τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' Ἀχαΐας καλουμένης

cf. Schol. Townl. Hom. Ω 544

76 (100)] Ἥ δ' ὑποκυσσάμενη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἡσχαλλεῖ πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναικας. 5
οἳ δὴ τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
πρῶτοι δ' ἰστί' ἔθεν νηὸς περὰ ποντοπόροιο

74 de Periboea agi opinatur Ruhnken 1 οἶκεε scripsi, *Φοίκεε* Flach, ὥκειε testes 2 Πείρου ἐνρρεός Nauck, εὐρρεός Πείροιο Strabo, Πώροιο quidam teste eodem (Πιέροιο ex Pausan. VII 22, 1 Meineke), εὐρεός Πείροιο olim conieci

76, 4 ἐνδοθεν cod. Laur. D scholiorum Pind. Nem., ἐνδοθε codd. aliquot Tzetzae 6 πρῶτοι pars codd. Tzetzae; πρῶτον scholia Pind. Ol et Nem. Tzetzae codd. cett. τεῦξαν schol. Pind. Ol. 7 ἰστί' ἔθεν νηὸς Boeckh; ἰστία θέσαν νεῶς codd.; ἐστόλισαν νηὸς (ex Op. 628) Goettling

1—6 Schol. Pind. Nem. III 21 *περὶ τῶν Μυρμιδόνων*
Ἑσίοδος μὲν οὕτω φησὶν· ἥ δ' — ἀμφιελίσσας cf. Tzetzes
 in Lycophr. 176

6. 7 Schol. Pind. Ol. VIII 26 *Ἑσίοδος· ὁδ' — πον-
 τοπόροιο*

77 (101)] *Αἰακίδας (?) πολέμῳ κεχαρηότας (?) ἥντε δαιτί*

Polybius V 2 *λειτουργοὶ γε μὴν περὶ τὰς ταφρείας καὶ
 χαρακοποιίας καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην τάλαιπωρίαν φιλοπο-
 νώτατοί τινες, οἷους Ἑσίοδος παρεισάγει τοὺς Ἀἰακίδας,
 πολέμῳ κεχαρηότας ἥντε δαιτί* cf. Suidas v. *δαῖτας*

Maximus Tyrius XXXV 2 *Ὁμήρου δὲ οὐκ ἀκούεις ἐγκω-
 μιάζοντος τοὺς Αἰακίδας, ὅτι ἦσαν ἄνδρες πολέμῳ κεχαρηότες
 ἥντε δαιτί;*

78 (37)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pertin. p. 93, 17 Schr.

(= Schol. Ven. B Hom. Z 164) *συντόμως δὲ τὰ αἰσχροῦ δεδή-
 λωκε 'μιγῆναι οὐκ ἐθέλουσῃ', ἀλλ' οὐχ ὥσπερ Ἑσίοδος τὰ περὶ
 τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάστον γυναικὸς διὰ μακρῶν ἐπεξεληθὼν*

cf. Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 224 Schol. Pind.
 Nem. IV 92 Gellius Noct. Att. III 11, 5

79 (38)] *Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,*

αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν

καλήν, ἣν οἱ ἔτενξε περίκλυτος Ἀμφιγυῆς,

ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺν

αἰψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόφουσι δαμείῃ

5

Schol. Pind. Nem. IV 95 *enarrata Daedali et Acasti
 historia ταῦτα δὲ ἰστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἑσίοδος
 λέγων οὕτως· ἥδε — δαμείῃ*

77 cf. Nauck MGrR. IV 389 Sittl Wien. St. XII 50 sq.

78 *αἰσχροῦ* Reitzenstein, *ἀρχαῖα* cod. *Ἀκάστον* G. Din-
 dorf, *ἀκάστον* cod. *διὰ μακρῶν* Bergk, *διὰ μικρῶν* cod.

79, 2 *αὐτοῦ* Heyne *σχέσθαι*] *εὐχεσθαι* codd. BV, *αἰχε-
 σθαι* D *ἀδοκητῇ* Er. Schmid

80] Volum. Herculan. coll. alt. VIII 105 <δ δὲ τ>ὰ
 Κύπ<ρια ποιήσας Ἦ>ρα χαρ<ιζομένη>ν (Θέτιν) φεύγειν
 αὐ<τοῦ> (τοῦ Διὸς) <τὸ>ν γάμον, Δ<ία δὲ ὁμ>όσαι χολω-
 <θέντ>α διότι θνη<τῷ συ>νοικήσει. κα<ὶ παρ' Ἦ>σιόδῳ δὲ
 κε<ῖται τ>ὸ παραπλήσ<ιον

81 (102)]

* * *

Φθίην ἐξίκετο, μητέρα μήλων,
 πολλὰ κ>τήματ' ἄγων ἐξ εὐρυχόρου Ἰαωλκοῦ
 Πηλεὺς> Αἰακίδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 λαοῖσιν> δὲ <ιδ>οῦσιν ἀγαίετο θυμὸς ἅπασιν,
 ὥς τε πό>λιν <ἀ>λάπαξεν ἐνκτιτον ὥς τ' ἐτέλεσσεν 5
 ἱμερόεντα γά>μον· καὶ τοῦτ' ἔπος εἶπαν ἅπαντες·
 τρεῖς μάκαρ Αἰακίδη καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς
 ὥπασεν ἥδὲ γάμον μ>άκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 ὅς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων 10

80 rest. Reitzenstein Ind. lect. acad. Rostoch. hib. 1891/2, 15 et Herm. XXXV 73 sq. ONH.....NOIKHCEI papyrus, rest. Reitzenstein

81, 1 <δὲ> ante Φθίην Wilamowitz, <ὥς> Klouček, qui haec a quodam narrari arbitratur (v. 4 parenthesin esse ratus). 2 πολ-
 λὰ> ex Hom. γ 312 Wilamowitz Ἰαωλκοῦ Schwartz, ἸΩΛΚΟΥ
 A 3 Πηλεὺς> Wilamowitz, καρτερὸς> Reitzenstein 4 λαοῖσιν>
 Wilamowitz δὲ <ιδ>οῦσιν] ΔΕΦ? .. ὈΥCIN A, δ' ἐφ<ιδ>οῦ-
 σιν idem, adspirationem volgarem in A inveniri ratus, δ'
 ἐσιδοῦσιν Blass, sed cf. Theog. 82 adn. 5 ὥς τε πό>λιν
 <ἀ>λάπαξεν Wilamowitz, ... ΑΙΝΛΑΠΤΑΞΕΝ A, ὥς δ πό>λιν
 <τ ἀ>λάπαξεν Reitzenstein 6 <ἱμερόεντα γά>μον idem 7 τρεῖς
 μάκαρ Tzetzes, desideratur in A Αἰακίδη Tzetzes, αἰα>ΚΙΔΗ A
 8 sq. om. Tzetzes; duplicem recensionem statuit Wilamowitz
 8 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον ex Hom. Z 394 Wilamowitz
 9 ὥπασεν ἥδὲ γάμον> Reitzenstein, δῶκε, γάμον δ' αὐτοῖ> Wila-
 mowitz 10 ὅς — μεγάροις Tzetzes, interierunt in A ἱερὸν
 Tzetzes, ιε>PON A εἰσαναβαίνων A, εἰσαναβαίνεις Tzetzes

πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων
 ἔξοχον ἡρώων περι> τ' ἄλλων ἀλφηστέων
 τιμήεντ' ἀνδρῶν, χθονὸς ὄ<σσοι καρ>πὸν <ἔ>δουσι<ν

* * *

1—13 Papyrus graeca 55 bibl. Argentinensis (= A)
 alterius fere saec., ed. Reitzenstein Herm. XXXV 79 sqq.,
 cf. Wilamowitz Sitzungsab. d. preuss. Akad. 1900 p. 849 sq.

7. 10 Tzetzes Prol. ad Lycophr. I 260 sq. M. ἐπιθαλα-
 μιογράφοι δὲ ποιηταί, . . . οἷος ἦν . . . καὶ Ἡσίοδος αὐτοῖς
 γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν· τρεῖς — Πηλεῦ',
 'ὄς τοῖσδ' — εἰσαναβαίνεις'

82 (216)] Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θώοκοι
 ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις

1 sq. Origenes c. Cels. IV 79 εἶπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν
 ὁ κόσμος γεγένηται καὶ θεὸς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις, ἀναγ-
 καῖον ἦν τὰ ζώπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα
 ὑπὸ τινα γεγονέναι φρουρὰν τὴν ἀπὸ κρείττωνων, ὥς τε
 κατ' ἀρχὰς ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς
 ἀνθρώπους· ἄπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·
 'ξυναὶ — ἀνθρώπους'

1 Schol. Arat. 103 (p. 357, 27 M.) ἀλλ' ἀναμῖξ ἐκά-
 θητο· τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος· παρὰ τὸ Ἡσιόδειον
 'ξυναὶ — θώοκοι'

11 sq. κραίνεις· κύνιστόν σε πα>τὴρ ποιήσε Κρονίων | <πάν-
 των ἡμιθέων> Reitzenstein; fuitne altera recensio εἰσαναβαίνεις
 recepto <Νηρεΐδος· μάλα δὴ σε πα>τὴρ κτλ.? τέρεπαι, Νη-
 ρεΐδος δὲ πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων | <κουρίδιόν σε πόσιν> Wila-
 mowitz 12 ἔξοχον ἡρώων> scripsi; ἔξοχά θ' ἡρώων> Kaibel
 περι> τ' Reitzenstein, . . . T A 13 τιμήεντ' ἀνδρῶν> dedi,
 ὄλβιον ἀνθρώπων> Wilamowitz χθονὸς ὄ<σσοι idem καρ>-
 πὸν <ἔ>δουσι<ν Reitzenstein

82 ad Pelei et Thetidis nuptias rettulerunt Bergk et
 Reitzenstein 1 θώοκοι Origenis codd. ACDEH schol. Arati

2 τε βροτοῖσιν Paulson

- 83 (103)] Schol. Townl. Hom. II 175 de Pelei filia Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἑσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων
- 84 (104)] Eustathius Hom. 112, 44 sq. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἢ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἑσιόδός φησι Μενότιον, τὸν Πατρόκλου πατέρα, Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὥς εἶναι αὐτανεψίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις
- 85 (105)] Schol. Ven. A Hom. Z 35 Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιόικους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηλίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις ἐλεῖν. ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶσω τῶν τειχῶν οὕσαν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλεύως καὶ λαβοῦσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν· ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον· ‘μὴ σπεῦδ’ Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηλίαν ἐλεῖν· | ὕδαρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς’. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει· ἢ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἑσιόδῳ
- 86 (106)] Ἡ τοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον, νιέας ἐσθλούς
Schol. Pind. Ol. X 83 Ἀλιρροθίος Μαντινεὺς ὁμώνυμος τῷ Ἀθηναίῳ, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Βαθυκλείας· τινὲς γράφουσι Σῆρος Ἀλιρροθίου, οὗ μέμνηται Ἑσιόδος· ἥ τοι — ἐσθλούς’. ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρροθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης
- 87 (107)] Pausanias II 26, 7 (6) . . . οὗτος ὁ χρησμὸς δηλοῖ

85 Hesiodi nomen suspectum Sittlio ἀπογνόντος] ταπεινοῦντος cod. Ven. A (ex aliis libris corr.) καὶ μέλλοντος] καὶ om. cod. Ven. A

86 Ἀλάζυγον cod. E, ἀλάζογον codd. BQ, Ἀλαγονόν Sittl

μάλιστα οὐκ ὄντα Ἀσκληπιὸν Ἀρσινόης, ἀλλὰ Ἡσίοδον ἢ τῶν τινὰ ἐμπεποιηκότων ἐς τὰ Ἡσίοδου τὰ ἔπη συνθέντα ἐς τὴν Μεσσηνίων χάριν

cf. Schol. Pind. Pyth. III 14 οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν (Ἀσκληπιὸν) εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ φησι τὴν Ἀρσινόην Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς καὶ θυγάτηρ Ἐριῶπις·

ἢ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιόν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, ἐνπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.
καὶ †Ἀρσινόης ὁμοίως·

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητόος νύφ'
τίκτ' Ἀσκληπιὸν νύδον ἀμύμονά τε κρατερόν τε

88 (111)] Schol. Hesiod. Theog. 142 'οἷ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν'] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται 'οἷ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν ἀνδρήεντες'. πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς (τοὺς Κύκλωπας) θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππίδων καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνηρῆσθαι ποιεῖ;

89 (113)] Schol. Ven. A Hom. Δ 195 Μαχάων δὲ οὗτος νύδς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδος, κατὰ δὲ τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης

90 (114)] Τιμάνδρην Ἐχεμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν
Schol. Pind. Ol. X 80 τὴν δὲ πάλιν ἐνίκησεν Ἐχεμος Ἀρκὰς τὸ γένος, ὅφ' οὗ φασὶ τὸν Ἰλλον τελευτῆσαι εἰς Πελοπόννησον κατιόντα. ἐγάμησε δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος 'Τιμάνδρην', φησὶν, Ἐχεμος — ἄκοιτιν·

cf. Servius in Vergil. Aen. VIII 130

87 post Ἐριῶπις <καὶ Ἡσίοδος> Boeckh καὶ <περὶ> Ἀρσινόης Werfer; in Ἀρσινόης' poetae nomen latere suspicatus est Boeckh; Ἀσιος' Kalkmann; alterum utrum fragmentum Catalogo adscribendum esse censuit Wilamowitz Διὸς καὶ Λητόος Nauck, λητοῦς καὶ διὸς cod. Paris. 2403, διὸς καὶ λητοῦς libri cett.

88 Λευκιππίδων Schoemann; ceterum cf. Wilamowitz Isyll. 80

91 (115)] Schol. Pind. Nem. X 150 de Castore et Polluce
ὁ μὲν Ἑσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ

92 (116)] Schol. Pind. Nem. X 150 ὁ μέντοι Ἑσίοδος οὔτε
Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατρὸς
Ὠκεανοῦ καὶ Διός

93 (117)] Τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἡγάσθη προσιδουῖσα, κακῇ δέ σφ' ἔμβαλε φήμῃ.
Τιμάνδρῃ μὲν ἔπειτ' Ἔχεμον προλιποῦς' ἐβεβήκει,
ἵκετο δ' ἐς Φυλῆα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ὥς δὲ Κλυταιμῆστρῃ προλιποῦς' Ἀγαμέμνονα δῖον 5
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο καὶ εἴλετο χεῖρον' ἀκοίτην·
ὥς δ' Ἑλένη ἥσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου

1—7 Schol. Eurip. Orest. 249 Στησίχορός φησιν, ὡς
θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο, διὸ ὀρ-
γισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάν-
δρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι . . . καὶ Ἑσίοδος δὲ
'τῇσιν — Μενελάου'

4 Eustathius Hom. 125, 30 καὶ Ἑσίοδος' Ὑλῆα, φί-
λον μακάρεσσι θεοῖσιν' cf. idem Hom. 126, 11 et 797, 46

94] * * *
I της ἀγὸς ἀνδρῶν <αἶχμ>ητάων

92 θυγατρὸς — Διὸς libri, cf. T. Mommsen Parerg. Pind. 39

93, 1 τῇσι libri φιλομμειδῆς codd. MAB, φιλομμηδῆς T

2 προιδουῖσα MA κακῇ — φήμῃ Schwartz, κακὴν δέ σφ' (φ^η
A, φ' T, unde fin Nauck) ἔμβαλε φήμην libri 3 Τιμάνδρῃ
μὲν ἔπειτ' Ἔχεμον Geel, τίς ἀνδρὶ μένει εἴτ' ἔχετον MT, πει-
σάνδρῃ μὲν ἐπεὶ τ' ἔχετον A, . . . (spatio relicto) τ' ἔχετον B
4 φίλῃ M, φλῆα A, Φυλέα Eustathii lib. ll. omnibus θε-
οῖσιν om. A 5 κλυταιμνήστρα libri προλιποῦς' Cobet,
λιποῦς' libri 7 ὦδ' M ἐλάθετο MTA ὀργισθεῖσα MB
ἢ θεὸς B ποιῆσαι Schwartz, ἐποίησεν libri

94 I 1 ἐκ Μελιβοίης | μνᾶτο Φιλοκτῆ)της Schmidt; τηλόθεν
ἐκ Κρή)της Blass AIOC B <αἶχμ>ητάων Wilamowitz

ἐκ δ' Ἰθάκης ἐμνᾶτο Ὀδυσσεύς ἱερὴ ἴς,
 υἱὸς Λαέρταο πολύκροτα μήδεα εἰδώς.
 δῶρα μὲν οὐ ποτ' ἔπεμπε τανυσφύρου εἵνεκα κούρης·
 ἥδεε γὰρ κατὰ θυμόν, ὅτι ξανθὸς Μενέλαος
 νικήσει· κτήνει γὰρ Ἀχαιῶν φέρτατος ἦεν· 25
 ἀγγελίην δ' αἰεὶ Λακεδαιμόνάδε προῖαλλε
 Κάστ<τ>ορ<ι> θ' ἰ>πποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει.
 ο>νος υἱός
 ἔε>δνα
 λ<α>βοῦσα 30

* * *

IV Κάστορι θ' ἰπποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει
 ἱμείρων Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἡνκόμοιο,
 εἶδος οὐ τι ἰδών, ἀλλ' ἄλλων μῦθον ἀκούων.
 ἐκ Φυλάκης δ' ἐμνῶντο δὴ ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι,
 υἱὸς τ' Ἰφίκλοιο Ποδάρκης Φυλακίδαο 35
 ἡὺς τ' Ἀκτορίδης ὑπερήνωρ Πρωτεσίλαος·
 ἄμφω δ' ἀγγελίην Λακεδαιμόνάδε προῖαλλον
 Τυνδαρέου π<οτ>ι δῶμα δαΐφρονος Οἰβαλίδαο,
 πολλὰ δ' ἔεδν<α> δίδον>, μέγα γὰρ κλέος <ἔσκε γν>ναικός,
 χαλκ 40
 χρυ<σ>

III 21 ἸΕΡΗΕΙC B 22 πολύτροπα Quint. Smyrn. V 238,
 qui locum imitatur, unde duplicem lectionem statuit Wilamo-
 witz 23 ΤΑΝΙCΦΥΡΟΥ B 24 ΗΔΕΕ B 25 νικήσει·
 Wilamowitz, ΝΕΙΚΗCΗ B ΚΤΗΝΩ addito I B, κτήνει Wila-
 mowitz, κτεάνοις (κτῆνοις?), κτήσιν? Blass, κτητῶ Ludwig
 26 ΠΡΟΙΑΛΛΕΝ B 27 ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙ B 28 Εὐαίμο>νος
 ex Hom. B 736 al. Wilamowitz IV 32 ΕΙΜΕΙΡΩΝ B
 33 εἰδός F antiquitus scriptum fuisse censet Wilamowitz,
 εἰδός <γ'> Ludwig 35 ΤΕΙΦΙΚΛΟΙΟ B 36 ΤΕ B ὕΠΕ-
 ΝΗΝΩΡ B, corr. Wilamowitz 38 π<οτ>ι cf. Fr. 96,21
 39 ἔεδν<α> δίδον> e v. 44 Wilamowitz <ἔσκε γν>ναικός
 idem

* * *

V Ἀργεῖης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι ἡνκόμοιο.

ἐκ δ' ἄρ' Ἀθηνέων μνᾶθ' υἱὸς Π<ετεῶο Μενεσθεύς,
πολλὰ δ' ἔεδνα δίδου· κειμήλια γ<ᾶρ μάλα πολλὰ
ἔκτητο χρυσὸν τε λέβητάς τ<ε τρίποδάς τε 45
καλά, τὰ ῥ' ἔνδοθι κεῦθε δόμος <Πετεῶο ἄνακτος,
οἷς μιν θυμὸς ἀνῆκεν ἐδνῶσ<ασθαι ἄκοιτιν,
πλείστα πορόντ', ἐπεὶ ο<ῦ> τιν' ἐέλλπε<το φέρτερον εἶναι
πάντῳ>ν ἡρώων κτήνεσσι τε δω<τίναις τε
τειδαο δόμους κρατερὸς 50
Ἑλένης ἔνεκ' ἡν<κόμοιο

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9739 (= B) alterius
saec. ed. Wilamowitz Sitzungsab. d. preuss. Akad. 1900
p. 839 sqq., cf. Berl. Klassikertexte V 1, 28 sqq.

95 (118)] Schol. Townl. Hom. T 240 Ἀνκομήδεα] Κρής ὁ
Ἀνκομήδης, ὥς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας
Ἑλένης

96 (119)]

* * *

I μνᾶτο· πλείστα δὲ δῶρα μετὰ ξανθὸν Μενέλαον

V ante 42 μάλα δ' ἦθελε θυμῷ e Fr. 96, 14 (vel μάλα
δ' ἦθελε ὄν κατὰ θυμὸν e Fr. 96,2) scriptum fuisse apparet
42 ἡνκόμοιο e v. 32 addidit Wilamowitz 43 Π<ετεῶο Μενε-
σθεύς ex Hom. B 552 idem γ<ᾶρ — πολλὰ idem 45 Ε-
ΚΤΗΤΟ B τ<ε τρίποδάς τε Wilamowitz 46 ΚΑΛΑΤΑΡ
B, κάλ', ἀτάρ Ludwig; καλά, τὰ τ' Wilamowitz <Πετεῶο
ἄνακτος idem 47 ἐδνῶσ<ασθαι ἄκοιτιν idem, ἐδνῶσ<αι παρά-
κοιτιν Blass 48 ἐέλλπε<το — εἶναι Wilamowitz 49 <πάντῳ>ν
idem δω<τίναις τε idem 50 κάλλιπε δ' Οἶ>νείδαο Schmidt
κρατερὸς <Ἀνκομήδης? e Fr. 95 Wilamowitz, <Διομήδης
Schmidt 51 Ἑλένης ἔνεκ' ἡν<κόμοιο ex Hom. Wilamowitz
95 Ἀνκομήδης ὁ Κρέοντος temere Engelmann
96 ante columnam I perexigua litterarum vestigia di-

μνηστήρων ἐδίδου· μάλα δ' ἤθελε ὄν κατὰ θυμὸν
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἡνκόμοιο.

Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἀμώμητος πολεμιστῆς
μνᾶτο· δίδου δ' ἄρ' ἔεδνα ἐ<οι>κότα, θαυματὰ ἔργα· 5
οἱ γὰρ ἔχον Τροιζῆνα καὶ ἀγχίβαλον Ἐπίδανρον
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦρο<ι> Ἀχαιῶν
καὶ Μέγαρα σκιδόντα καὶ ὄφρουόντα Κόρινθον
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε παρὲς ἄλλα ναιεταώσας,
τῶν ἔφατ' εἰλλποδάς τε βόας καὶ <ι>φία μῆλα 10
συνελάσας δώσειν, ἐκέκαστο γὰρ ἔγχεϊ μακρῷ.

αὐτὰρ ἀπ' Εὐβο<ι>ης Ἐλεφήνωρ, ὄρχαμος <ἀνδρ>ῶν,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων <ἀ>ρ<ος> Ἀβάντων,
μνᾶτο· πλείστα δὲ δῶρα δίδ<ου>· μάλ<α> δ' <ἤθελε θυμῷ>
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι> ἡνκόμοιο. 15

ἐκ Κρήτης δ' ἐμνᾶτο μέγα σθένος <ς> Ἰ>δομ<εν>ῆος,
Δευκαλίδης Μίνως ἀγακλειτοῖο γ<εν>έ<θλη>,
οὐδέ τινα μνηστῆρα μετ' ἀγγελοῦ ἄλλ<ον> ἐπεμψεν,
ἀλλ' αὐτὸς <ς>ὸν νηὶ πολυκλήδι μελαίῃη
βῆ ὑπὲρ Ὠγυλλίου πόντον διὰ κῦμα κελαι<νόν>· 20
Τυνδαρέου ποτὶ δῶμα δαΐφρονος, ὄφρ' <ἀγάγοιτο>

spexisse sibi videtur Crönert (v. 8 K. C, 10 A, 13 p) 4 ΕΞΑΛΛ-
ΜΕΙΝΟC E 5 sqq. cf. Hom. B 560. 562 5 ΑΡΑΕΔΝΑ E (cf.
Fr. 94, 39, 44, 47) 7 νῆσόν τ'] sic in Hom. B 562 'τινές'
ap. Strabon. VIII 375 et Certamen 281; οἱ τ' ἔχον Hom. codd.
ΑΙΓΕΙΝΑΝ E ΜΑΧΤΑ signo \ (fuitne alterum C?) super prius
A addito 10 ΕΦΕΤ E 13 ex Hom. B 541 rest. Wilamo-
witz 14 πλείστα (= permulta) scribendum videtur; ΠΟΛΛΑ E
<ἤθελε θυμῷ> suppl. Wilamowitz 15 <ἡνκόμοιο> cf. Fr. 94, 32
16 Ἰ>δομ<εν>ῆος cf. Hom. N 248 17 γ<εν>έ<θλη> scripsi,
π<ολ>έ<ιτης> Wilamowitz 18 clausulam rest. idem 20 Ὠγυ-
λλίου idem, cf. Fr. 70, ΩΓΥΝΟΥ E κελαι<νόν> rest. idem,
ΜΕΛΑΙΝ . . E 21 <ἀγάγοιτο> idem

Ἄ)ρ<γειτην> Ἑλένην, μηδ' ἄλλος† οἶον? ἄκ<οιτιν
 σχοίη, τῆς κ>λέα παῖσαν ἐπὶ χθόνα διαν ἵκαν<εν.
 ἐνν>εσλή Ζηνὸς μέγα <δυναμένοιο

ετ

25

* * desiderantur versus sex * *

ἄ>κο<ι>τιν 32

εδε

δ

εἰς

ι

35

νε

ψων

κα

βαθείη

κ

εἵνεκα κούρης

>οὔτ' <ῆθ>ελε

ν ἔκα<στ..

πά>ντας δὲ μνηστῆρ<ας> ἀπήτεεν <ὄ>ρκ<ια πιστὰ 40
 ὁ>μνύμεναί τ' ἐκέλευσ<ε> καὶ <...>τῶ? ἄ..ασθαι
 σπονδῇ, μή τιν' ἔτ' ἄλλον <ἄ>νευ ἔθεν ἄλλα π<εραῖναι
 ἀμφὶ γάμφω κούρης εὐ<ω>λ<ένου· ὃ>ς <δέ κ>εν ἀνδρῶ<ν
 αὐτὸς ἔλοιτο βλή νέμεσιν τ' ἀπ<ο>θῆτο καὶ αἰδῶ,
 τὸν μέτα πάντας ἄνωγεν ἀολλέας ὀρμηθῆνα<ι 45
 ποινήν τεισομένους. τοὶ δ' ἀπτερέως ἐπὶ θορ<το
 ἐλπόμενοι τελέειν πάντες γάμον, ἀλλ' ἄ<μα πάντας

22 Ἄ)ρ<γειτην cf. Fr. 94, 42; 96, 3, 15 ΜΗΔΕ Ε

† ΑΛΛΟCΘΙΟΝΑΚ.... Ε, ἄλλοιός τις? Klouček, ἄκ<οιτιν Wi-
 lamowitz; ἄλλος οἱ παρακοίτης | εἴη, τοῦ Ludwig 23 σχοίη>
 scripsi <τῆς> Wilamowitz; κ>λέα Schubart 24 ἐνν>εσλή
 Klouček, παρ>αιφασίη Crönert <δυναμένοιο ex Hom. α 276
 dedi 39 οὔτ' <ῆθ>ελε Schubart ... ν ἔκα<στ.. idem
 40 ἀπήτεεν <ὄ>ρκ<ια Wilamowitz 41 ... | ... Ω |, <ἀκρή>τω?
 ex Hom. B 341 Α.. ΑCΘΑΙ Ε, ἀράασθαι Wilamowitz 42 π<ε-
 ρᾶναι dubitans scripsi, π<ένεσθαι vel π<ονείσθαι Wilamowitz,
 ΓΑ..... Crönert 43 εὐ<ω>λ<ένου, ὃς δέ> supplevit Wila-
 mowitz κ>ΕΝ Ε, μιν Wilamowitz 44 δ' (pro Τ) malit idem
 46 ΤΕΙCΟΜΕΝΟΥC· Ε 47 ἄ<μα scripsi, ἄ<ρα Wilamowitz
 πάντας idem

Π Ἀτρε<ῖδ>ης <νίκησε>ν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 πλεῖ<στ>α πορών. Χίρων δ' ἐνὶ Πηλῷ ὕληεντι
 Πηλεΐδην ἐκόμιζε πόδας ταχὺν ἔσοχον ἀνδρῶν 50
 παῖδ' ἐτ' ἐόν<τ'>· οὐ γάρ κεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 νίκησ' οὐδέ τις ἄλλος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 μνηστεύων Ἑλένην, εἴ μιν κίχε παρθένον οὔσαν
 οἴκαδε νοστήσας ἐκ Πηλίου ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ἄρα τὴν πρὶν γ' ἔσχεν ἀρηίφιλος Μενέλαος. 55

>—

B ἡ τέκεν Ἑρμιόνην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν
 ἄελπτον. πάντες δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔθεντο
 ἔξ ἑριδος· δὴ γὰρ τότε μῆδετο θέσκελα ἔργα
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, μεῖξαι κατ' ἀπείρου γαῖαν
 τυρβασίας, ἥδη δὲ γένος μερόπων ἀνθρώπων 60
 πολλὸν αἰσιτῶσαι, τῶν δὲ πρ<ό>φασιν μὲν ὀλέσσαι
 ψυχὰς ἡμιθέων, ἵνα μὴ δειλ>οῖσι βροτοῖσιν
 τέκνα θεῶν μι<γέη, μόνον ὀφ>θαλμοῖσιν ὀρῶντα,
 ἀλλ' οἱ μ<ε>ν μά<α>ρες <καὶ ἐς ὕστερον>ν ὥς τὸ πάρος περ
 χωρὶς ἀπ' ἀν<θ>ρώπων <βίον κα>λῇ ἦθε' ἔχουσιν 65
 τ μαλ . . . νατ θνητῶν ἀνθρώπων

48 νίκησε>ν e v. 52 idem (cf. Fr. 94, 25) 49 ΧΕΙΡΩΝ E
 EN E, cf. Fr. 19, 2 51 κεν Wilamowitz, MIN E **B** iuxta v. 56
 (λόγος δεύτερος?) E 58 ΤΟΓΕ E, corr. Wilamowitz 59 ΜΕΙΞΑΙ
 E 60 τυρβασίας dedi, ΤΥΡΒΑΞΑC E 61 post αἰσιτῶσαι
 interpuncti; τυρβάξας retinens <σπεῦ>δε, π<ρό>φασιν Wila-
 mowitz; ΤΩΝ (vel !) ΔΕΠΡ.ΦΑCIN E teste Schubart τῶν δὲ et
 ὀλέσσαι scripsi, ΟΛΕCΘΑΙ E 62 <ἵνα μὴ δειλ>οῖσι (vel <μὴ
 ἐπιχθονί>οισι) Wilamowitz 63 μι<γέη scripsi, MI . . . I E,
 μι<χθῇ Wilamowitz μόνον ὀφ>θαλμοῖσιν idem, μι<γέωσιν
 ἐν ὀφ>θαλμοῖσιν Ludwich 64 <καὶ ἐς ὕστερον> supplevi,
 <αἰώνιον> Ludwich 65 <βίον κα>λῇ Wilamowitz

Ζεὺς<ς
 0
 μ ἄλγος ἐπ' ἄλγει
 φας ἔκερσε
 ἐρ<ι>ζει?
 ἐ>πὶ μαστῶ 70
 μ<η>δέ τις ἀν<δ>ρῶν
 νηῶν τε> μελαινῶν ἔπι βαίη
 χειρῶν τε β>λήφι τε φέρτατος εἶναι
 ε καταθυνητῶν ἀνθρώπων
 ὅσσα τ' ἔην ὅσα τ' ἐ>στι καὶ ὀππόσα μέλλει ἔσσεσθαι 75
 πᾶσι θεμιστευόνων μέγ>α μῆδεται ἡδὲ γεραίρει
 βουλὰς πατρὸς ἑοῖο>, Διὸς νεφεληγερέταο
 α α ὅττι φράσσασθαι ἔμελλεν,
 οὔτε θ>εῶ<ν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 παμπ>όλλας Ἀίδη κεφαλὰς ἀπὸ χαλκὸν ἰάψ<ει>ν 80
 ἀν>δρῶν ἡρώων ἐνὶ δημοτῇτι πεσόντων.
 ἀ>λλ' οὐ πω <τ>ότε πατρὸς ἐπησθάνετο φρενὸς ὀρμή<ν>.
 ο>ἷά τε κῆρ' ἀλεείνοντες σφετέροισι τέκεσσι
 τ>ε<ρ>ποντ' ἀνθρώποι, πρᾶπιδων ἐπετέρπει' ἐρωῇ
 πα>τρὸς ἐρισθενέος μεγάλ' ἀνδράσι μηδομένοιο. 85

67 α>μ' Ludwig ἐπ' ἄλγει Klouček, ΕΠΙΛΑΓΕΙΝ E, ἐπαρ-
 κεῖν C. (Litt. Centralbl. 1907, 443) 68 ἦρ>ως? 69 ἐρίζει?
 dedi, ΕΡ<ι>ΖΕΙ? E 71 μ<η>δέ Wilamowitz 72 νηῶν τε>
 scripsi BAIH· E 73 χειρῶν τε ex Hom. φ 373 Wilamowitz
 75 ὅσσα τ' ἔην ipse scripsi, ὅσα τ' ἐ>στι Wilamowitz, cf.
 Emped. Fr. 21, 9 ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι ΜΕΛΕΙ E 76 πᾶσι
 θεμιστευόνων> ex Hymn. Hom. Ap. Pyth. 75, 115 coniecici μέγ>α
 Wilamowitz 77 βουλὰς πατρὸς ἑοῖο> dedi 78] v. 82 ante 78
 collocato scripserim: οὐ γάρ τις σάφα (τότε) ἦδε', ὅτι
 79 οὔτε θ>εῶ<ν μακάρων οὔτε dispexit Crönert, quam lectio-
 nem mihi per litteras probavit Schubart 80 παμπ>όλλας dedi
 χαλκῶ? Klouček 81 Ε<ν> E, cf. v. 49 82 ante 78 transpo-
 suerim τ>ότε Klouček, π>οτε Wilamowitz 83 <ο>ἷα idem,
 ἀ>λλὰ Crönert 84 ΔΕΠΕΤΕΡΠΕΤ E, Δ deleta videtur esse
 85 ΕΡΙΘΕΝΟC E

πολλὰ δ' ἀπὸ βλωθρῶν δένδρων ἀμύοντα χαμᾶζε
 χ>εύετο καλὰ πέτηλα, ῥέεσκε δὲ καρπὸς ἔραζε
 πν>εῖρ<ν>τος Βορέας περιζαμενὲς Διὸς αἴση·
 ἔξεσκεν δὲ θάλασσα, τρόμεσκε δὲ πάντ' ἀπὸ τοῖο,
 τρύχεσκεν δὲ μένος βρότεον, μινύθεσκε δὲ καρπὸς 90
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἄτριχος οὔρεσι τίκτει
 γ>α<ι>ης ἐν κευθμῶνι τρίτῳ ἔτει τρία τέκνα·
 ἔαρο>ς μὲν κατ' ὄρος καὶ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 ν> ἀ<λ>ν<σ>κάζων καὶ ἀπ<ε>χθαίρων πάτον ἀνδρῶν

III ἄγκρα καὶ κνημοὺς κατὰ 95

χειμῶνος δ' ἐπιόντος ὑπὸ
 κεῖται πόλλ' ἐπιεσσάμεν<ος> ἐ< φύλλα
 δεινὸς ὄφρις κατὰ νῶτα δα<φοινὸς> ...
 ἀλλὰ μιν ὑβριστὴν τε καὶ <ἄγριον, οὗ τι φατειόν,
 κῆλα Διὸς δαμναῖ φημι 100
 ψυχῇ τοῦ γ' οἷη καταλείπε<ται
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτόχυτον θάλαμ<ον> τρίζουσα ποτᾶται
 ἡβαιήν· ἐ<πῖ> θ' ἱρὰ κατὰ χθ<ονὸς> εὐρυοδείης?

86 ΓΛΩΘΡΩΝ E, corr. Wilamowitz, γλωρῶν Epim. Anecd.

Ox. ΔΕΝΔΡΩΝ E, δεινδρέων Epim. 87 χ>εύετο Wilamo-

witz 88 ἔξεσκεν Schubart, ἐ. ῥΕCΚΕ (ἐ<ρ>ρεσκε superscripto
 ζ?) E, ἔκξεσκεν Ludwig, ῥοίξεσκεν Schmidt 89 ΤΡΟΜΕΕCΚΕ
 E, corr. Wilamowitz 90 β>ρύχεσκεν Ludwig 92 γ>α<ι>ης
 Schubart-Wilamowitz, ΚΟΠ.ΩΝ legit Crönert 93 ἔαρο>ς Wilamo-
 witz scripsi, cf. Op. 462, 492 Mimnerm. Fr. 2, 2; ἦρο>ς Wilamo-

witz ΔΡΥΜΝΑ E, corr. idem 94 ἀγρὸ>ν Crönert, ἀύλι>ν
 Schmidt, θῆρα>ς ἀ<λ>ν<σ>κάζων Wilamowitz 95 κατ' ἀ<λᾶται?

κατα<βόσκειται> Wilamowitz 96 <σπέσιν> γλαφυροῖσι? sup-
 plevi 97 in marg. superiore additus ἐ<..... φύλλα

dedi 98 δα<φοινὸς> Wilamowitz 99 <ἄγριον> ex Hom. i

175 idem, οὗ τι φατειόν addidi 100 ΦΗΜ.... E, φῆ π<εύκη>
 ὑψικάρην Crönert 101 καταλείπε<ται> Wilamowitz; <ἐν

χθονὶ δίῃ> addendum? 102 <τρίζουσα> Klouček, ποτᾶται ipse

supplevi 103 ΗΒΑΙΗΝ E ἐ<πῖ> Wilamowitz θ' ἱρὰ]

εἶσιν ἀμανροφ<θ>ε<τ>σ<α> ποθ		104
κεῖται δὲ	105	τηλεθό<ω> 122
ῶραι τεκφ		τοῖσι δὲ
τέρψη δ' α		τοῖς τοι
αὔθις ἐπι		ἐπλη.υ 125
γαλῆς τε		εἶσιν δ
ἐνθεν ἀ>πορρυμένη? 110		φῦλον
θήλει' ἐρ.		δ 128
ἐς φῶς · ο		*desiderantur versus quinque*
φράζετο		τ
ἔρχετ		θ 135
ῆπια τη	115	φα
γαίῃ ὥς		ἐνυ
πότμο		ζωη
ἰᾶσθαι		νόσφ<ι
οἷ δ' ἀνδ		κηρ 140
νούσων	120	καὶ γὰ<ρ>
ἀλλὰ τα		ἀγρο

* * *

1—142 papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III
ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1,
31 sqq., cf. Crönert Herm. XLII 608 sqq.

8 (antea Fr. 214) Porphyrius Quaest. hom. ad Od.
(α 365) pertin. p. 22,9 Schr. (ap. Eustathium Hom. 1424,6)
ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ 'Μέγαρα' τὴν χάραν
'σκιόεντα' ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ

ΤΕΙΡΑ Ε χθον<ος ἐρύνοδείης proposuerim 105 ΔΕ? (ΔΕΙ
Crönert) Ε 106 ΤΕΚΦ... Ε τ' ἐκ φ... Wilamowitz, τε κρυ<ε-
ραι Crönert 110 ἀ>πορρυμένη? coniecī 119 ΟΙΔΑΝΔ...
Ε teste Schubart 125 ἐπλή<μ>υ<ρε Crönert 128 Δ... Ε
138 ΖΩΗ legit Crönert

40sq. Schol. vet. Lycophr. 204 ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

46 (antea Fr. 234) Herodianus περὶ παθῶν Fr. 168 (Et. gen. s. v.) ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ ὥσπερ τὸ ἀψοφρέως. σημαίνει δὲ τὸ αἰφνιδίως. ἀποπτέρων ἀπτέρων ἀπτέρως ἀπτερέως. οὕτως Ἡρωδιανός

cf. Et. mag. v. ἀψεγέως . . . ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ

51 sqq. (antea Fr. 96) Pausanias III 24, 10 καὶ ὅτι μὲν τῶν Ἑλένης μνηστῆρων Ἀχιλλεὺς οὐκ ἔστιν ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν

86 (antea Fr. 216) Epim. Hom. Anecd. Ox. I 85 Cr. πολλὰ δ' ἀπὸ χλωρῶν δενδρέων ἀμύοντα χαμᾶζε' ἀντὶ τοῦ μύοντα

Et. gen. v. ἡμύω καὶ ἡμυσεν . . . ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἀμύω εἶπεν μετὰ τοῦ ᾧ οἶον ἀμύοντα χαμᾶζε'

97 (120)] Schol. Ven. A Hom. T 116 ἄλοχον Σθενέλου] Αἰδύμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡρόδοτος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται

aliter Schol. Townl. Hom. l. c. οἱ μὲν Ἀμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος. Ἡρόδοτος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος

98 (121)] Schol. Ven. A et min. Hom. A 7 Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡρόδοτον Πλεισθένους (cf. Schol. Ven. A Hom. B 249)

v. Eustathius Hom. 21, 14 Schol. Tzetzae Alleg. Anecd. Ox. III 378, 9 Cr.

Tzetzes Exeg. Iliad. 68, 19 H. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡρόδοτον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένους υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται . . . κατὰ δὲ Ἡρόδοτον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης'

Πλεισθένους δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων Με-
νέλαος καὶ Ἀναξιβία· νέον δὲ τοῦ Πλεισθένους τελευτήσαν-
τος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρεΰς Ἀτρεΐδαι
πολλοὺς ἐνομίζοντο

- 99 (122)] Ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρὶ κλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὅξον Ἀρηος

Schol. Laur. Soph. El. 539 ὁμως οὖν συμφωνεῖ αὐτῷ
(Σοφοκλεῖ) Ἡσιόδος· ἥ — Ἀρηος

- 100 (123)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 24 G. Στη(σίχορο)ς δ' ἐν
Ὁρεστεί(α κατ)ακολουθήσας <Ἡσιό>δῳ? τὴν Ἀγαμέ(μνονος
Ἰ)φιγένειαν εἰ(ναι τῇ)ν Ἑκάτην νῦν <ὀνομαζ>ομένην <καὶ
π>ερὶ αἰαν τὸν τά(φο)ν εἰ(ναι

Pausanias I 43, 1 . . ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς
Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσιόδον
ποιήσαντα ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθα-
νεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι

- 101 (124)] Eustathius Hom. 13, 44 sq. ἦν δέ, φασί, Βούτης
υἱὸς Ποσειδῶνος, ὥς Ἡσιόδος ἐν Καταλόγῳ
(cf. Phavorinus Ecl. Gramm. Gr. I 361, 8 D.)

- 102 (126)] Pausanias II 6, 5 Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος
τοῦ Ἐπωπέως, Μητίλονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν
(Sicyonii). ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀσιος, ἐπεὶ Ἡσιόδός γε
καὶ Ἴβυκος, ὁ μὲν ἐποίησεν ὥς Ἐρεχθέως εἶη Σικυῶν,
Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν

99, 1 δουρικλυτῷ cod. Laur., δουρικλειτῷ Wunder οὖν
Wolff, οὐ cod. Laur., οὐτῷ Elmsley Hesiodi nomen num
recte traditum sit, addubitat Sittl

100 <Ἡσιό>δῳ] Gomperz, . . . TΩ papyrus <καὶ π>ερὶ
— εἰ(ναι Sauppe, . . . ΕΡΙ . . . ΔΙΑΝΗΤΑ· ΝΕ pap. Ἀρκάδων
cum Ἀργείων ethnico Pausaniam commutasse arbitratur Wila-
mowitz

103 (128)] Ὅς βασιλεύτατος ἔσκε καταθνητῶν βασιλῆων
καὶ πλείστων ἑάνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
Ζηνὸς ἔχων σκηπτρον· τῷ καὶ πολέων βασίλευεν

1—3 Pseudoplaton Min. p. 320 D εἶρκε δὲ καὶ Ἡσίο-
δος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνων· μνησθεὶς γὰρ αὐτοῦ τοῦ
ὀνόματος φησὶν ὅς — βασίλευεν

1 de 'βασιλεύτατος' cf. Plutarchus Thes. 16

104 (129)] Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων

Hesychius v. ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀν-
δρόγεων Εὐρυγύην εἰρησθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ τὸν
ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ
'Ἡσίοδος Εὐρυγύης — ἱεράων'

105 (130)] Δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρος Πανοπηίδος Αἴγλης

Plutarchus Thes. 20 πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων
ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης ἀπολειφθῆναι
δὲ τοῦ Θησέως ἐρῶντος ἑτέρας· 'δεινὸς — Αἴγλης'. τοῦτο
γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φησιν
'Ἡρόδας ὁ Μεγαρεύς

Athenaeus XIII 557 a Ἡσίοδος δὲ φησιν καὶ Ἰππην
καὶ Αἴγλην (τὸν Θησέα νομίμως γῆμαι), δι' ἣν καὶ τοὺς
πρὸς Ἀριάδνην ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυρα

106 (131)] Philochorus ap. Harpocration. (cf. Suidas et Photius)
v. Μελίτη· δῆμός ἐστι τῆς Κεκροπίδος· κεκλησθαι δὲ φησι

103, 1 ἔσκε καταθνητῶν (vel Μίνως, ὅς βασιλεύτατος ἦν
θνητῶν βασιλῆων) Schneidewin, ὅς θνητῶν βασιλεύτατος ἦεν
ἀνάκτων Ellis; γένητο θνητῶν codd. 2 ἦνασσε libri

104 ἐπίκουρος Goettling, ἐπίουρος Peppmüller Ἀθη-
ναίων Hermann, Ἀθηναίων lib.

105 'Aegimio' adscripserit Sittl ἔρος Baumeister, ἔρως
codd.

106 κεκλησθαι — ἀπὸ Harpocration, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Sui-
das Photius

τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν γ' ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν
'Ἡσιόδου Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος

107 (132)] Strabo IX p. 393 Κυχρείδης ὄφεις, ὅν φησιν Ἡσιόδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητρα εἰς Ἐλευσίνα καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. ὠνομάσθη δὲ καὶ Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ

108 (133)] Apollonius Rhod. in Argumento Scuti A 7 Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ρόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ (Ἡσιόδου τὴν Ἀσπίδα) εἶναι ἕκ τε τοῦ χαρακτηῖρος καὶ ἕκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἡνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ

109 (134)] Schol. Pind. Ol. VII 42 Ἀστυδαμείας] Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν . . . καὶ Ἡσιόδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι, Φερεκύδης δὲ Ἀστυγένειαν ἣν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ. τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης αὐτῷ Τληπόλεμόν φασιν. ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτὴν φησιν ὁ Πίνδαρος. Ἡσιόδος δὲ καὶ Σιμωνίδης Ὀρμενοῦ

110 (135)] Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη καλλιζωνος Στρατονίκη
Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Διδαίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἰδὲ Ἴφιτος, ὄξος Ἀρηος·

106 Μύρμηκος Harpocraton, θυγατρὸς Μύρμηκος Suidas Photius

109 Ὀρμένον Bergk

110, 3 ἐγένοντο cod. Lobkowitzianus, γέγοντο cod. Laur.
Διδαίων restituendum videtur, ΔΙΔΑΙΦΟΝ inscriptio amphorae Corinthiae (Mon. d. Inst. VI 33) cf. Kretschmer d. gr. Vaseninschr. 47 sq. et quae dixi Wien. St. XXI 215; ΙΔΗΩΝ cod. Laur. m¹ (l erasum et Ἡ in Ἰ mut.); Μολίων (e Diodor. IV 37) Hermann τε ante Κλυτίος addidit Triclinius 4 ἰδὲ Flach, ἡδ' schol. Soph. ΦΙΦΙΤΟΞ amphora

τοὺς δὲ μέθ' ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν 5
Ἀντιόπη κρείουσα παλαιοῦ Ναυβολίδαο

Schol. Laur. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν
Εὐρυτιδῶν ἀριθμός. Ἡσίودος μὲν γὰρ δ' φησὶν ἐξ Εὐρύτου
καὶ Ἀντιόπης παιῖδας οὕτως ἥ — Ναυβολίδαο'

111] Ἡ τέκεν Αὐτόλυκόν τε Φιλάμμονά τε κλυτὸν αὐδὴν
Herodianus (Theodosius) περὶ κλίσ. τῶν εἰς ὦν βαρυτόν.
(Excerpta ex libris Herodiani techn. p. 21, 2 H.) Φιλάμμων
Φιλάμμονος ὥς παρ' Ἡσιόδῳ· ἥ — αὐδὴν'

112 (136)] Ὅτι κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέελα πάντα τίθεσκεν
Et. mag. v. αἰδέελον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀοράτου ἐχρήσατο τῇ
λέξει Ἡσίودος περὶ τοῦ Αὐτολύκου. φησὶ γὰρ ὅτι — τί-
θεσκεν'. καὶ γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτῃς ὢν, ἔκλεπτε τοὺς ἵππους
καὶ ἀλλοιοφανεῖς αὐτοὺς ἀπετέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χοριάς
αὐτῶν

cf. Et. in Anecd. Par. IV 95, 22 Cr.

Tzetzēs in Lycophr. 344 οὗτος ὁ Αὐτόλυκος κλεπτο-
σύνη πάντας ὑπερέβαλε· κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε
καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποίει καὶ
ἐλάνθανε τοὺς δεσπότης αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίودος·
'πάντα — τίθεσκε'

112b] Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 49 G. . . μετ<αμορφωθ<ῆναι>
δὲ πολ<λούς> α<ὐτῶν π>αντελῶς. (κ)<α<ι ὁ Ποσ>ειδῶν λέγε-
τ<αί τις τ>ῶν ἀνθρώπ<ων φύσι>ν περιθεῖν<αι> το<ι>αύτην,
<καθάπερ> Περικλυμέν<ω> κ<αὶ Μ>ήστρα· τούτων τὴν
μὲν ἰστορή<κ>ε Ἡσ<ι>οδος διχ<.. κασθ>ῆναι χάρ<ιν τοῦ δι>α-
τρέφεσθα<ι>

110, 6 Ἀντιόπη Bentley, Ἀντιόχη schol. Soph. παλαιοῦ
Hermann, παλαιὸν γένος cod. Laur., Πύλωνος ex Hygini fab. 14
Bentley Ἀντιόπης Bentley, Ἀντιόχης schol.

112 <πάντα> γὰρ ὅσα Tzetzēs ἀίδηλα Tzetzae codd.

112b restituit Wilamowitz

113 (138)] *Αἴπντος αἰὲν τέκετο Τλησήνορα Πειρίθοόν τε*
 Apollonius Lex. Hom. v. *Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου*.
 . . . ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν
 Ἡσίοδος Ἀἴπντος — Πειρίθοόν τε

114 (139)] Et. mag. v. *Βροτός*· ὡς μὲν *Εὐήμερος* ὁ *Μεσσήνιος*, ἀπὸ *Βρότου* τινὸς ἀντόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ *Βροτοῦ* τοῦ *Αἰθέρος* καὶ *Ἡμέρας*

115 (141)] *Ἥ τοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,*
τούς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέας πόρε Λευκαλίωνι

1—3 Strabo VII p. 322 μάλιστα δ' ἂν τις Ἡσιόδῳ πιστεύσειεν οὕτως περὶ αὐτῶν εἰπόντι· ἥ τοι — *Λευκαλίωνι*. τῇ γὰρ ἐτυμολογίᾳ τὸ συλλέκτους γεγόνεναι τινὰς ἐκ παλαιοῦ καὶ μιγάδας αἰνίττεσθαι μοι δοκεῖ καὶ διὰ τοῦτο ἐκλελοιπέναι τὸ γένος

2 sq. Et. Gud. ap. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 164, 28 (cf. Et. Angel. Ritschl Op. I 689) *Σελεύκον*· λαοί· ὁ μὲν Ἡσίοδος· *τούς* — *Λευκαλίωνι*

3 Epim. in Anecd. Ox. I 264, 27 Cr. (de λαός voce): Ἡσίοδος δὲ παρὰ τὸ ἄλῆς τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, ἀλαός, λαός ἀφαιρέσει τοῦ α, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει σφοδελὸν ἐν χύτραισι μέγαις ἐψόμενον

116 (142)] *Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων*

114 huic fragmento in pleniore Theogoniae forma locum assignabat Isler

115, 3 *λεκτοὺς* om. Et. Gudiani codd. abc ἀλέας Villebrun, ἀλέους codd. Strabonis pars, λαοὺς Et. Gud. et Angel., λᾶας Heyne, ἀλαοὺς Ludwich *Λευκαλίωνι* Strabo Et. Gudiani cod. v Et. Angel. (*λευκαλιον*); *λευκανίωνι* Et. Gudiani codd. abcz, *λευκανίονι* eiusdem cod. Paris. 2631, unde *Λευκαρίωνι* Reitzenstein Hesiodo reddiderit; oblocutus est Usener

καί οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην
 εὐρόμενος Ἴλεων μείχθη ἐρατῇ φιλότῃ
 ἥματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐνδμήτοιο πόλῃος
 ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων 5

1—5 Et. gen. et Gud. (cf. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 161, 4), v. Et. mag. v. Ἰλεύς et Angel. 135 (Ritschl Op. I 687) Σελεύκου· Ἰλεύς· ὁ Αἴαντος πατήρ· ἐνυμολογῆται ὑφ' Ἡσιόδου· Ἰλέα — Ἀπόλλων'. ταῦτα παρατίθεται ἐν δ' Σιμωνίδου

Tzetztes Schol. in Exeg. Iliad. 126, 26 H. φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ἡσιόδος) ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ ταυτί· Ἰλέα — Ἀπόλλων'

1—3 Eustathius Hom. 650, 46 Ἡσιόδος . . . καὶ ὅπου δὲ τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ὀιλέα τετρασυλλάβως καλούμενον Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸν λέγειν ἐθέλων φησὶν οὕτως αὐτὸν κληθῆναι 'οὐνεκα — φιλότῃ'

1 de Ἰλέα forma cf. Schol. Ven. A (Herodiani) Hom. A 264 Schol. Townl. Hom. O 336 (Ven. A Hom. N 203) Schol. Ven. B Hom. B 527 Schol. Pind. Ol. IX 167 Eustathius Hom. 101, 19; 1018, 59; 277, 2 Tzetztes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H.

4 sq. Aristides XXVII 18 (II 130, 3 K.) εἰ δὲ ἔτυχον περιόντες Ὅμηρος καὶ Ἡσιόδος, ῥαδίως ἂν μοι δοκοῦσιν εἰπεῖν τὸ περὶ τοῦ τέλους τοῦ Τρωικοῦ μυθολόγημα μεταθέντες, ὥς ἄρα Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων κοινῇ φιλοτεχνήσαντες ἀπειργάσαντο τὸ ἔργον τῇ πόλει . . .

Tzetztes in Lycophr. 393 καὶ Ἡσιόδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· ἥματι — Ἀπόλλων' μυθικῶς

116 2—5 om. Et. gen. cod. B 2 οἱ] μιν schol. Exeg. II. Tzetzae, ἴν (ἴν) Leutsch ὀνόμην' om. Et. gen. cod. A 3 εὐρόμενος Fischer, εὐράμενος testes Ἴλεον Nauckium secutus Sittl μίγῃ Tzetzae schol., μίχθη libri cett. ἐρανῇ Tzetzae schol. 4 sq. om. Et. mag. 4 ἐνδμήτοιο — 5 Ἀπόλλων et ταῦτα — Σιμωνίδου desunt in Et. gen. cod. A

- 117 (143)] *"Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν*

1—3 Eustathius Hom. 323, 44 ἐνταῦθα δὲ ζητητέον, ποῖος ἦν ὁ ποδωκέστατος κατὰ τὴν ἱστορίαν Ἰφικλος, περὶ οὗ δηλῶν Ἡσιόδος, ὅτι ταχυτῆτι διήνεγκεν, οὐκ ὥκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολὴν 'ἄκρον — καρπὸν'

Schol. Harl. Ambr. Hom. λ 326 Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ἰπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Διήλονος Ἰφικλον τίκει ποδώκη παῖδα. τοῦτον λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. . . . ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἡσιόδῳ cf. Eustathius Hom. 1689, 2

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 τὸν δὲ Ἰφικλον Ἡσιόδος ἐπὶ πυρίνους ἀθέρας τρέχειν φησὶν cf. Eustathius Hom. 1206, 7

2 Schol. Townl. et Ven. B Hom. T 227 ἀνθερίκων] . . οἱ δὲ τοὺς ἀθέρας τοῦ σίτου φασὶν, ὥς καὶ Ἡσιόδος ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἰφίκλου φησὶν 'ὅς ῥ' ἐπὶ — φοίτασκε πόδεσσιν'

- 118 (144)] *"Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν*

Choeroboscus schol. in Theodos. I 123, 22 H. ἔτι δεῖ παραφυλάξασθαι τινα παρὰ τοῖς ποιηταῖς πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ Δρύας τοῦ Δρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ 'ἡ δὲ — υἱόν' . .

117, 1 καρπῶν Eustathius 2 ἀλλ'] ὅς ῥ' schol. Townl. Hom., om. schol. Ven. B πυραμίνους ἀθέρας φοίτασκε schol. Hom. Townl. et Ven. B 3 verba in principio versus collocavit Ruhnken καὶ οὐ retinens, cf. Theog. 447 Fr. 194, 2; κού O. Rossbach; καὶ οὐ — καρπὸν Eustathius, quibus verbis in altero hemistichio sedem assignavit Heinsius (. . . . καὶ οὐ σίνεσκετο καρπὸν)

119 (146)] Schol. Theocrit. XVI 49 Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν
(τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης
τῆς κλήσεως (Θῆλυς) ἔτυγεν

120 (145)] Schol. Harl. Ambr. Hom. ι 198 ταῦτα σημειοῦνται
τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἶνου εὐ-
ρετήν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα
.. ἡ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι
Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου

Eustathius Hom. 1623, 44 aliter τὸν δὲ Μάρωνα, οὗ
καὶ δοκεῖ παρώνυμος εἶναι ἢ κατὰ Θράκην Μαρώνια, καὶ
ἱερῶ ἐτίμησαν οἱ ἐγγάριοι. οὗ τὸν πατέρα Εὐάνθυν Ἡσίο-
δος Οἰνοπίωνός, φασιν, ἱστορεῖ υἱοῦ Διονύσου

121 (157)] Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος.
ὅς τις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ εἰ μαλθακὸς ὕπνος

Athenaeus X 428 b. c διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ὁοῖαις
εἶπεν 'οἷα — ὕπνος'

122 (147)] Ἡ οἷη Διδύμους ἱερὸν ναίουσα κολωνοῦς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο
νύψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς

1—3 Strabo IX p. 442 τοῦτο (τὸ Δωτίον πεδίον) δ'
ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περγαμβίας καὶ τῆς Ὀσσης

120 Μάρωνα εἶναι] <Εὐάνθους τοῦ> addit Sittl φασιν]
φασιν ἱερὸν Eustathius, ἱερὸν delevit Sittl; ἱερέα (om. φασίν)
Marckscheffel

121, 1 ἄχθος e Scut. 400 Ruhnken, ἔχθος codd. AC 2 ὅς
τ' ἀνέδην Peppmüller οἶνοιο τε O. Schneider, οἶνοιο δέ τ'
Peppmüller μάργον? Peppmüller 4 an ἀφράστοις· φιλεῖ?

122 de hoc et proximis fragmentis cf. Wilamowitz Isyll.
57 sq. 1 ὄχθους ναίουσα Κορωνίς Meineke 2 ἀταμύροιο
Stephani cod. 3 χροά Koechly διδύμοις in Strabonis ver-
bis Kirchhoff, ἰδίῳ libri

καὶ ἔτι τῆς Βοιβηλίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν πως τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ διδύμοις περικλειόμενον, περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν ἥ — ἀδμής'

idem XIV p. 647 δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος ἥ — ἀδμής'

cf. Schol. Pind. Pyth. III 59

2 Stephanus Byz. v. "Αμυρος· πόλις Θεσσαλίας· ἄδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον Δωτίῳ — Ἀμύροιο'

- 123 (148)] Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, φράσσειν δ' ἄρα ἔργ' ἀδελῆα Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἴσχυς ἔγρημε Κόρωνιν Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτιο θύγατρα

Schol. Pind. Pyth. III 48 ἱστορεῖται γάρ, ὅτι τὴν Ἴσχυος μῆξιν ἐδήλωσεν αὐτῷ (Apollini) ὁ κόραξ· παρὸ καὶ δυσχεράναντα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τὸν Ἀπόλλωνα ἀντὶ λευκοῦ μέλανα αὐτὸν ποιῆσαι . . . τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθόν φησι (Αρτέμων) καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω τῷ — θύγατρα'

Schol. Pind. Pyth. III 14 ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεισι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος· τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ' . . . φράσσειν — θύγατρα'

- 124 (108)] Schol. Pind. Pyth. IV 181 ὁ δὲ Ἡσίοδος Ναῖδα φησὶ τὸν Χίρωνα γῆμαι

123, 2 Πυθό' Nauck καὶ ῥ' ἔφρασεν schol. Pind. Pyth. III 48 3 ὅτι Ἴσχυς Marekscheffel; ὅτ' Ἴσχυς Paris. 2774 schol. ad v. 14, ὅτ' Ἴσχυς Vat. B schol. ad v. 48; ὅτ' ἄρ' codd. cett. γῆμε schol. ad v. 48, Vindob. gr. 130 scholii ad v. 14 κορώνην Vat. B, κορωνίην Vindob.

- 125 (109)] Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 χάσας, ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
 ἔκτανε Αἰτωίδην, Φοίβῳ σὺν θυμὸν ὀρίνων
 Athenagoras lib. pro Christ. 29 περὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ
 Ἡσίοδος μὲν πατήρ — ὀρίνων
 Philodemus περὶ εὐσεβ. 17 G. τὸν Ἀσκή(ηπιὸν δ' ὑπὸ
 Διὸς κε(ραυνῷ)θῆναι γέγρα(αφεν Ἡ)σίοδος . . .

- 126 (110)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 34 G. Ἄν(δρων δ' ἐ(ν
 τοῖς) Συγγενικοῖς Ἀ(δμή)τῳ λέγει τὸν Ἀ(πόλ)λω θητεῦσαι
 Δ(ιὸς) ἐπιτάξαντος· Ἡ(σί)οδος δὲ καὶ Ἀκο(υσ)ίλαος μέλ-
 λειν (μὲν) εἰς τὸν Τάρταρον (ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐ(μβλη)θῆναι,
 τῆς Δ(ητοῦς δ') ἱκετευσά(σης ἀν)δρὶ θητ(εῦσαι

- 127 (112)] Schol. Eurip. Alc. 1 ἡ διὰ στόματος καὶ δημόδης
 ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὐτῇ
 ἐστίν, ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. οὕτως δὲ φησι καὶ Ἡσίο-
 dos καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδομένοις

- 128 (149)] Ἡ οἷη Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη

Schol. Pind. Pyth. IX 6 ἀπὸ δὲ Ἡολας Ἡσιόδου τὴν ἱστο-
 ρίαν ἔλαβεν ὁ Πίνδαρος, ἧς ἡ ἀρχή· ἥ — Κυρήνη

- 129 (150)] Servius in Vergil. Georg. I 14 *Aristaeum invocat
 id est Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apol-
 linem pastorem*

125, 1 δ' addidit Marckscheffel 3 Φοίβῳ σὺν Wilamowitz, φίλον σὺν cod. A, ὁλοὸν σὺν Koechly, φίλον νίει? olim conieci; Αἰτωίδην ἔκτεινε, φίλον σὺν? Goettling ed.¹; ἔκτανε Αἰτωίδαο φίλον σὺν Kiesel, ἔκτανε Αἰτωίδεω φίλον νιόν Goettling ed.²

126 CΥΓΓΕΝΙΚΟΙC pap.

ΙΚΕΤΕΟΥCΑ(σης pap.

128, 1 ἡοίη φθίη codd.

cf. Schol. Bern. p. 845 H. Anonym. brev. expos. in Vergil. Georg. v. III 2, 203 Th.-H.

130 (151)] Schol. Bern. Vergil. Georg. IV 361 *'at illum | curvata in montis faciem circumstetit unda'. hunc versum ex Hesiodi gynecon transtulit*

131 (158)] Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 60 G. <Στησίχορ>ος? Ἀκταίωνι καὶ <Αλκμά>ν, καὶ καθάπερ . . . ἐν Ὁλόα<ις> . .

132 (153)] Ἡ οἷν Ὑρίη Βοιωτίη ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. A Hom. B 496 οἷ θ' Ὑρίην] οὐ παρέλαβον σύνδεσμον τὸν τέ, ἀλλ' ὄντως παρέλαβον Θυρίαν τὴν πόλιν, οὐκ εὖ δέ. ἀπὸ γὰρ Ὑριέως καὶ ἡ Ὑρία οὕτως ὀφείλει ἔχειν τὸν τοῦ ὕ φθόγγον. μαρτυρεῖ καὶ Ἡσίοδος λέγων ἡ — κούρην'

Et. gen. v. Ὑρίην· καὶ Ἡσίοδος Ὀυρίη — κούρη'

Eustathius Hom. 265, 4 οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν Ἡσιόδου ταύτην βοηθοῦσαν τῇ δόλῃ τοῦ θ' γραφῇ (i. e. θ' Ὑρίην). ἦν δόλη — κούρην'

Stephanus Byz. v. Ὑρία· Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι

133 (60)] Palaephatus c. 42 *περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος· ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κινθάρᾳ τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτέλυσαν*

134 (156)] Ἔστι τις Ἑλλοπία πολυλήμιος ἥδ' ἐυλείμων,

130 ad Hom. l 243 pertinere censet Sittl

131 in Ehoeis Actaeonis mentionem esse factam patet

132 ἡ δόλη cod. Ven. A schol. Hom., corr. Heyne; om. Et. gen.; ἦν δόλη Eustathius Ὀυρίη (Boeotorum pronuntiatio?) Et. gen. Βοιωτίη ἔτρεφε Bekker, βοιωτίη τρέφε Et. gen., βοιωτίης τρέφε schol. cod. Ven. A Eustathius κούρη Et. gen.

134, 1 ἑλλοπία schol. Laur. εὐλείμων cod. Laur.

ἄφνειή μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται
 πολλοὶ ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐπ' ἔσχατιῇ πεπόλισται· 5
 τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι
 τίμιον ἀνθρώποις

. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ·
 ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται,
 ὅς δὴ κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἔξερεεῖνη 10
 δῶρα φέρων τ' ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν

1—11 Schol. Soph. Trach. 1167 ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ ὁ
 γράφουσι (τὸ Σελλῶν) 'Ελλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ 'Ελλοπλίαν
 τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως 'ΗΣίο-
 δος ὀνομάζει ἐν 'Ηοίαις λέγων οὕτως 'ἔστι — ἀγαθοῖσιν'

1. 5 Strabo VII p. 328 Φιλόχορος δὲ φησι καὶ τὸν
 περὶ Δωδώνην τόπον, ὥς περ τὴν Εὐβοίαν, 'Ελλοπλίαν κλη-
 θῆναι· καὶ γὰρ 'ΗΣίοδον οὕτω λέγειν· 'ἔστι — ἐνλείμων'.
 'ἔνθα δὲ — πεπόλισται'

135 (166)

pagella adversa

* * *

ὅς μιν?

ἔρχεῖ μάρνασθαι

134, 4 ἀπειρέσια? Sittl; post hanc vocem versum intercidisse
 existimavit Schneidewin 6 δὴ Brunck ἐφίλησε καὶ ὃν scho-
 liorum cod. Lobkowitzianus, φίλησε καὶ ὃν cod. Laur., ἐθέλησεν
 ἐὼν Ruhnken 7 post ἀνθρώποις lacunam subesse ratus est
 F. S. Lehrs, post v. 6 Hermann 8 ναῖον i. e. columbae
 Dodonaeae; Ruhnkenii coniectura (ἐθέλησεν ἐὼν) recepta
 ναῖον participium esse arbitratur Goettling; ναῖεν (Iuppiter)
 Valckenaer, ναίει C. Schenkl, ναίων (si quid exciderit) Sittl
 11 τ' addidit Papageorgius ἔλθῃσι cod. Lobkowitz., ἔλθῃ
 cod. Laur., ἔλθῃ δὲ Hermann

135, 1 exigua litterarum vestigia: ΟCΜΙΝ? Crönert

πλήν γ' <H>ρακλῆ<ος
 αυτειαιτ Ἄρηι φ
 ξανθοκόμης
 τοῦ καὶ ἀποφθ
 γοργωδυψηλ
 θηρο
 οὔτε τις ἐν πολέ<μ>ω <οὔτ' αὖν>η δημοτῆτι
 ἔτλη ἐς ἅντα ἰδ<ὼν> σχεδὸν ἐλθόμεν οὐδὲ μάχεσθαι 10
 ἀνδρῶν ἡρώων, ὑπὸτ'
 ἀλλ' ὑπ' Ἀπόλλωνος χερ<σιν> βέλεσίν τ' ἑδαμάσθη
 μαρνάμενος Κού<ρησιν> ὑπὲρ Καλυδῶνος ἐραννῆς.
 τοὺς δ' ἄλλους Οἰνῆ<ι> τέκεν, Πορθάονος υἱῶ,
 Φηρέα θ' ἱππύδαμ<ον> Ἀγέλαόν τ' ἔξοχον ἄλλων 15
 Τοξέα τε Κλύμεν<ον> τε καὶ ἀντίθεον Περίφαντα
 Γόργην τ' ἠνύκομον <καὶ ἐπίφρονα> Δηιάνειραν,
 ἣ τέχ' ὑποδμηθεῖ<σα> βίη Ἡρακλειείη
 Ὕλλον καὶ Γλῆνον καὶ <Κτήσιππον> καὶ Ὀδίτην·
 τοὺς τέκε καὶ δειν 20
 ὀπ<πότ>ε φαρμακο
 λῶπ<ος> κη
 μω ..
 δ ..

* * *

135, 3 ΠΛΗΓ' (i. e. πλήν γ') F cf. Scut. 74 4 αὐτῷ ἴσος?
 Schmidt 6 ἀποφθ<ιμένοιο> Wilamowitz, ἀπ' ὀφθ<αλμῶν> ἀπε-
 λάμπετο θεσπιδάεσ πῦρ> | γοργῶν Robert 9 πολέμ<ω> οὔτ'
 αὖνῃ δημοτῆτι Wilamowitz (ex Hom. Γ 20) 10 ἰ<δὼν> —
 μάχεσθαι e Scut. 432 Böhm 11 <ἐν> προμάχοισι φανείη Wila-
 mowitz 12 χερ<σιν> idem; βέλεσίν τ' supplevi, ἑδαμάσθη Wila-
 mowitz 13 Κού<ρησιν> — ἐραννῆς ex Hom. I 531 sq. idem
 14—19: clausulas rest. idem 20 δεινή<ν> οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήσατο
 βουλὴν? Crönert 22 λῶπ<ος> Wilamowitz κη<ῶν>?
 Crönert 23 μῶ<λν>? idem

pagella aversa (magnopere detrita)

μων . . . 25
 αναβηδ . . χ . .
 οπην ς
 μισηδ
 εν . α
 κάρηνα 30
 ἀλ>λ' Ἀφροδίτης
 κηθμον . . α
 αλιας ἴκοντο
 κειουσai?
 μητέρ>α κεδνήν 35
 ρεήσιν
 αὐτά>ρ Ὀδ<ιτ>εω?
 σην
 ξα κόσμον
 Φ>οἶβος Ἀπόλλων 40
 ονι . . . ν
 νακ . . τ .

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9777 saec. fere IV (= F)
 ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1, 22

12 sq. Pausanias X 31, 3 ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν
 τελευτήν Ὀμήρῳ μὲν ἔστιν εἰρημένα, ὥς ἡ Ἐρινὺς καταρῶν
 ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην καὶ ὁ Μελέ-
 αγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἥοιαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μι-
 νυὰς ὁμολογήκασιν ἀλλήλαις Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ αὐταί φα-

135, 27 τ>ὸ πῆνος Crönert 31 ἀλ>λ' Ἀφροδίτης idem,
 αὐτὰρ Ὀδίτης? Wilamowitz 33 ἐξ Οἰχ>αλίας? Crönert
 35 μητέρ>α Wilamowitz 36 πολυιδρείησιν ex Hom. B
 346 confert idem 37 αὐτά>ρ Ὀ<δί>τεω idem 39 περι-
 καλλ>έα Crönert 42 ἄκ<οι>τ<ι> Wilamowitz

σιν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος

- 136 (175)] Argumentum Scuti A 1 τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΟΙΑΙ

- 137 (162)] Pausanias II 26, 3 Ἐπίδανρος δὲ ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ γῇ ἐτέθη, ὥς μὲν φασιν Ἥλειοι, Πέλοπος ἦν· κατὰ δὲ Ἀργείων δόξαν καὶ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἠοίας ἦν Ἐπιδάυρῳ πατὴρ Ἀργος ὁ Διός

- 138 (159)] Ὡ τέκος, ἡ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον Ζεὺς τέκνωσε πατὴρ

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 4 H.) καὶ ὅτι, φασί, τὸ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν· ὦ — πατήρ

- 139 (160)] Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 7 H.) καὶ πάλιν αἱ Ἠοῖαι — ἄριστον

- 140 (173)] Schol. Pind. Isthm. VI 53 οὐ γὰρ ὁ Τελαμὼν ἐκέλευσε τῷ Ἡρακλεῖ ἐμβῆναι τῷ δέρματι καὶ εὐξασθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο κατ' ἰδίαν ἔπραξε προαίρεσιν. εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἠοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκειται ἐπιξηνοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαλνῶν

138, 1 τέκος Voss, τέκνον codd. 2 ἐτέκνωσε codd., corr. Voss

140 † καὶ οὕτως] καὶ οὗτος Boeckh; quibus verbis omissis lacunae signum posuit Kinkel

τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος † καὶ οὕτως ὁ διόπομπος αἰετός,
ἀφ' οὗ τὴν προσωινυμίαν ἔλαβεν Αἴας

141 (161)] Pausanias IV 2, 1 πυθέσθαι δὲ σπουδῇ πάνν ἐθε-
λήσας οἱ τινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης,
ἐπελεξάμην τὰς τε Ἑοίας καλουμένας καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυ-
πάκτια, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὅποσα Κιναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεα-
λόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφίσι οὐδὲν πεποιημένον,
ἀλλὰ Ἰλλον μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι
Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἑοίας,
τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς αὐτὴν Μεσσήνην
παρεῖται σφισιν

142 (154)] Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλῃν· ἣ εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίῃ
Ἰπποτάδην τέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε
Θηρῶ τ' εὐειδέα, ἰκέλῃν φαέεσσι σελήνης.
Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα 5
γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο

Pausanias IX 40, 5 sq. (3) τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν
ὄνομα γεγονέναι (λέγουσιν) ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός
φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι.
μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἑοίας ποιήσας Φύ-
λας — ἵπποδάμοιο

143 (152)] Ἡ οἷη Ἰριή πυκινόφρων Μηχιονίκη,
ἣ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης

142, 2 λειπεφιλῆνη cod. Mosquensis, λείπε φιλήνη cod. Paris.
1411, λείπε φιλήνη Paris. 1410, λείπε φιλήνη Paris. 1399 ἣ
δ' Koechly 3 Ἰπποτάδην Siebelis; ἱππότη cod. Mosquensis,
Ἰππότην Facius, Ἰππόθοον Koechly, Ἰππῶτον? olim conieci
τέ Koechly, δέ codd. 4 εὐειδέα scripsi, εὐειδῇ libri

143, 1 ὀρίη Vat. B, ὀρέη Paris. 2403 3 μειχθεῖς libri

Schol. Pind. Pyth. IV 35 ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς
μεγάλαις Ῥοαῖς παρατίθεται ἥ — Ἀφροδίτης

144 (155)] Ἰηττος δὲ Μόλουρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἀλόχοιο
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἶξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὃ γ' ἦρως
δέξατο καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές 5

Pausanias IX 36, 6 sq. (4) Ἰήττου δὲ ἐποίησατο μνήμην
καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ἃς μεγάλας Ῥοαῖς καλοῦσιν Ἕλληνες.
Ἰηττος — ἐπιεικές

145 (164)] Pausanias II 2, 3 Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ
ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδωσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ
Πειρήνης τῆς Ἀχελῷου λεγόμενοι· πεποιήται δὲ ἐν Ῥοαῖς
μεγάλαις Οἰβάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην

146 (163)] Pausanias II 16, 4 ταύτην (Μυκήνην) εἶναι θυ-
γατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ
Ἕλληνες καλοῦσιν Ῥοαῖς μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγενῆσθαι
καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν

147 (165)] Pausanias VI 21, 10 sq. ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰ-
νομάου κατὰ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ῥοαῖς Ἀλκάθους ὁ Πορ-
θάωνος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι, μετὰ δὲ Ἀλκάθου
Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος. τούτων μὲν οὖν
γονέας τε καὶ πατρίδας οὐχ οἶά τε ἦν πυθέσθαι μοι· τὸν
δὲ ἀποθανόντα ἐπ' αὐτοῖς Ἀκρίαν τεκμαίροιο ἂν τις Λακε-
δαιμονίον τε εἶναι καὶ οἰκιστὴν Ἀκριῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκρίᾳ
Κάπετόν φασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου φονευθῆναι καὶ Λυ-

144, 1 Μόλουρον Schubart, Μόλυρον codd. 4 ἶξε δ' ἐς
Koechly Μινυήιον cf. ad Theog. 340 ὅς δέ μιν ἦρως Koechly

147 de numero procorum Hippodamiae cf. Luebbert de
Pind. stud. Hes. et Hom. diss. 8; Ἰελάγοντα καὶ Αἰόλιον Κρόνιον
τε versiculum restituebat Sittl

κοῦργον Λάσιόν τε καὶ Χαλκώδοντα καὶ Τρικώλωνον . . .
Τρικολώνου δὲ ὕστερον ἐπέλαβεν ἐν τῷ δρόμῳ τὸ χρεὼν
Ἀριστόμαχόν τε καὶ Πρίαντα, ἔτι δὲ Πελάγοντα καὶ Αἰόλιόν
τε καὶ Κρόνιον

Schol. Pind. Ol. I 127 οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρ-
μνης, Ἰππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος,
Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικώρωνος, Ἀλ-
κάθους ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος· τούτῳ τῷ
ἀριθμῷ τῶν ἀπολομένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπι-
μενίδης μαρτυρεῖ

148 (167)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ
τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδῶλῳ παρα-
λογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν
εἰς Ἄιδον

149 (168)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 118 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται ὡς ἄρα Μελάμπους φίλτατος ὢν
τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημήσας κατέλυσε παρὰ Πολυφάντη. βοὸς
δὲ αὐτῷ τεθυμένου δράκοντος ἀνερπύσαντος παρὰ τὸ θῦμα
διαφθεῖραι αὐτὸν τοὺς θεράποντας τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ
βασιλέως χαλεπήναντος * * * * τὸν Μελάμποδα λαβεῖν καὶ
θάψαι. τὰ δὲ τούτου ἔγγονα τραφέντα ὑπὸ τούτου λείχειν
τὰ ὄντα καὶ ἐμπνεῦσαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν. διόπερ κλέπτοντα
αὐτὸν τὰς βόας τοῦ Ἰφίκλου εἰς Αἴγιναν τὴν πόλιν περι-
ληφθέντα δεσθῆναι καὶ τοῦ οἴκου μέλλοντος πεσεῖν, ἐν ᾧ ἦν
ὁ Ἰφίκλος, τῇ διακόνων πρεσβύτιδι μηνῦσαι τοῦ Ἰφίκλου
καὶ τούτου χάριν ἀφεθῆναι

150 (172)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 828 ἐν δὲ ταῖς
μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἢ Σκύλλα

148 [τὸν ἔρωτα] secluserit Keil

149 lacunam indicavit Kinkel, cf. schol. Paris. 'χαλεπήνας
δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα· ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ
Μελάμποδος' Αἴγιναν] Ἐχίνον? Keil

151 (170)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρω-
σθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἑσίοδος ἐν μεγάλαις Ἑοίαις, ὅτι Φοῖβος
τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν . . .

152 (171)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 1122 Ἄργος]
εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἑρόδωρος φησιν
ἐκ Χαλκιοῦ τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ
Ἑσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς
Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον
Φρόντιν Μέλανὰ Κυτίσωρον, Ἐπιμενίδης δὲ πέμπτον προσ-
τίθησι Πρέσβωνα

153 (176)] Antoninus Liber. XXIII Βάττος· ἱστορεῖ Νικάνδρος
Ἑτεροιονμένων α' καὶ Ἑσίοδος ἐν μεγάλαις Ἑοίαις καὶ Δι-
δύμαρχος Μεταμορφώσεων γ' καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιω-
σεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος ἐν Ἐπιγράμμασιν, ὧς φησι
Πάμφιλος ἐν α'.

Ἄργου τοῦ Φοῖβου καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυγα-
τρὸς ἐγένετο Μάγνης. οὗτος ὥκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας καὶ
τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευσαν οἱ
ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περίβλεπτος τὴν ὄψιν Ὑμέ-
ναιος. ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρως ἔλαβε τοῦ παιδὸς καὶ
οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος, Ἑρμῆς ἐπιβουλεύει
τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. αἱ δὲ ἐνέμοντο, ἵνα
περ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει ταῖς
κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυνάγῃν· αἱ δὲ
ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν ὕλακὴν ἀπώλεσαν· εἶτα δ'
ἀπελαύνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας καὶ ταῦ-
ρον, ὃς ταῖς βουσίην ἐπέβαινε. ἐξῆπτε δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς πρὸς
ἕκαστον ὕλην, ὥς ἂν τὰ ἔχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦγεν

151 cf. Fragm. 52 μεγάλαις] μὲν ταῖς Usener

152 versum Hopfner sic restituēbat: Ἄργος τε Φρόντις
τε Μέλαις θ' ἅμα καὶ Κυτίσωρος'

153 Ἐπιγράμμασιν] ἔπεσιν Sakolowski

αὐτὰς ἐλαύνων διὰ τε Πελασγῶν καὶ δι' Ἀχαιῶν τῆς Φθιώ-
τιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ
ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίνθου καὶ Λαρίσσης
ἄχρι Τεγέας. καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύκαιον ὄρος ἐπορεύετο
καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγομένας Βάττον σκοπιάς.
ὥκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐπεὶ τῆς
φωνῆς ἤκουσε παρελαιννομένων τῶν μόσχων, προελθὼν ἐκ
τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν ὅτι κλοπιμαίας ἔγει· καὶ
μισθὸν ἤτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα φράσῃ περὶ αὐτῶν. Ἑρμῆς
δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο καὶ ὁ Βάττος ὥμοσε περὶ
τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν. ἐπεὶ δὲ αὐτὰς Ἑρμῆς
ἔκρυπεν ἐν τῷ πρηῶνι παρὰ τὸ Κορυφάσιον εἰς τὸ σπή-
λαιον εἰσελάσας ἄντικρυς Ἰταλίας καὶ Σικελίας, αὐτὸς ἀφί-
κετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάξας ἑαυτὸν καὶ πειρώμενος, εἰ
αὐτῷ συμμένειν ἐπὶ τοῖς ὀρκίοις ἐθέλει. διδοὺς δὲ μισθὸν
χλαῖναν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, εἰ μὴ κλοπιμαίας βοῦς ἔγνω
παρελαθείσας. ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε
περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλεπήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν,
ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ ῥάβδῳ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ
αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ καῦμα· λέγεται δὲ καὶ ὁ
τόπος παρ' ὁδευόντων ἄχρι νῦν σκοπίαὶ Βάττου

ΚΗΤΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

154 (178)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 1289 Ἡρόδωρος
δέ φησι μὴ συμπεπλευκέναι (τοῖς Ἀργοναύταις) αὐτόν (τὸν
Ἡρακλέα) τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσίοδος ἐν τῷ Κήνκος γάμῳ
ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆς Μαγνησίας
περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφετὰς καλουμένας ἀπο-
λειφθῆναι

153 ὕλακην Jacobs, φυλακὴν cod. P τῷ O. Schneider, τῷ
cod. παρ' ὁδευόντων Bast, παροδευόντων cod., <ὑπὸ τῶν>
παροδευόντων Oder σκοπίαὶ O. Schneider, σκοπία cod.

154 περὶ Keil, παρὰ cod. Laur.

155] *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἵενται*

Zenobius II 19 οὕτως Ἡσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήνκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος ἑαυτόματοι — ἵενται'

cf. idem II 46

156 (179)] *Ἰδὼν δ' ἱππηλάτα Κῆρυξ*

Schol. Ven. A Hom. Ξ 119 ὁ δὲ ἱππότης ἄρα οὐ φυγὰς, ἀλλ' ἱππικός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν· ἰδὼν — Κῆρυξ' ἀντὶ τοῦ ἱππικός

157 (177)] Athenaeus II p. 49 b ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήνκος γάμῳ — κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας τὰς τραπέζας φησί

Pollux VI 83 ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι καὶ δευτέραι καὶ τρίται καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο, καὶ ἔστι τοῦνομα παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησεῦσιν Ἀριστοφάνους

158 (180)] *Αὐτὰρ ἐπεὶ δαιτὸς μὲν εἰσῆς ἐξ ἔρον ἔντο,
μητέρα μητρὸς ἄγοντο*

*αὐαλέην τε καὶ ὀπταλέην σφετέροισι τέκεσσι
τεθνάμεναι*

155 cf. Crusius Anal. ad Paroem. 52 sq. Ἡσίοδος Schneidewin, Ἡράκλειτος Zenobius, ὁ Βακχυλίδης cod. Athous 15 (utrumque testimonium in archetypo scriptum fuisse arbitratur Crusius) ἵενται] ἴασιν Zenobius II 46

156 Κῆρυξ Bekker, κῆρυξ cod.

158 cf. Bergk PLGr.⁴ III 667 sq. Op. II 746, 59; 752, 3 Nauck MGrR. III 272 IV 391 1 δαιτὸς μὲν εἰσῆς Bergk, δ' αὐτοὶ μὲν κνίσσης libri, δαιτὸς μενοεικέος Nauck 2 μητρὸς suspectum 3 ἀξαλέην cod. Bar. τε addidit Bergk σφετέροισι τέκεσσι dedi, ἐφ' ἑτέροισι (fuit olim CΦΕΤΕΡΟΙCΙ) τεκέεσσι (τέκεσι Bar.) libri; ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι Nauck, ἐπὶ σφετέροις τεκέεσσι Bergk, quorum uterque verba in fine versus proximi collocabat 4 τεθνάμεναι Bergk, τεθνάναι libri

Plutarchus Mor. 730 f καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὖσαν, ἥσθιεν, ὥς ὁ τὸν Κήνκος γάμον εἰς τὰ Ἑσιόδου παρεμβάλων εἴρηκεν

Incert. auctor περὶ τρόπων Rhet. gr. VIII 776 W. (III 224 Sp.) αἰνιγμά ἐστι φράσις διάνοιαν ἀποκεκρυμμένην καὶ σύνθετον πειρωμένην ποιεῖν, ὥς τὰ παρ' Ἑσιόδῳ περὶ τῆς κύλικος λεγόμενα 'μηδέ ποτ' — ὑπερθε' (Op. 744), 'αὐτὰρ ἔντο' καὶ αὖ 'μητέρα — ὀπταλέην', ἐπεὶ δοκεῖ πρῶτα μὲν ξηραίνεσθαι, εἴτα ὀπταῖσθαι· 'σφετέροισι τέκεσσι', τοῖς ἑαυτῆς τέκνοις, λέγει δὲ τοῖς ξύλοις· τὸ δὲ τεθνάναι, καθὸ δοκεῖ ἐκ τῆς ὕλης ἐκκεκόφθαι

159 (181)] Iulianus or. ad Heracl. Cyn. (VII) p. 234 d οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἔδωκεν ὑπὲρ τούτων τοῖς θεοῖς δίκην, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐπεχειρεῖ Ζεὺς εἶναι; τὸ δὲ ἐκ τῶν Ἑσιόδου λεγόμενον ὑπὲρ τῶν ὀνομασάντων ἑαυτοὺς τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν, Ἥρας τε καὶ Διός, εἰ μήπω καὶ νῦν ἀκήκοας, ἔγω σοι συγγνώμην

de Ceyce et Alcyona, Salmonei sorore, agitur cf. Schol. Ven. A Hom. I 562 v. Apollodorus I 7, 4, 1

ΜΕΛΑΜΠΟΔΕΙΑ

160 (188)] Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὸς ὅσσον ὀλύνθων οὗτος ἔχει μικρὸς περ ἐών· εἴποις ἂν ἀριθμόν;

* * *

μύριοι εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·

158 περὶ editor Cantabrig. ap. Walzium, παρὰ codd. καὶ αὐτὸν Klouček, καὶ (οἶον Par.) οὐ codd. ἑαυτῆς Klouček, ἑαυτοῦ libri ξύλοις editor Cantabrig., ξένοις codd. ἐκκεκόφθαι Bar., ἐκκόφθαι unus e Paris., εἰλήφθαι volgo

159 ad 'Ceycis nuptias', Catalogi partem, rettulit Wilamowitz

160, 1 ὅσσον ὀλύνθων Xylander, ὅσους ὀλύνθους libri
2 μικρὸς Sittl post 2 quaedam omitta sunt

εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

ὥς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον· 5
καὶ τότε δὴ Κάλχαντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

Strabo XIV p. 642 λέγεται δὲ ὁ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυγῶν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίودος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα 'θαῦμα — ἀριθμόν;' τὸν δ' ἀποκρίνασθαι 'μῦθοι — κάλυψεν'

cf. Apollodorus Epit. (Fragm. Sabb.) 6, 3 (p. 214, 13 W.)

161 (189)] Ζεῦ πάτερ, εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὥφελLES δοῦναι καὶ ἴσα <φρεσὶ> μῆδεα ἰδμεν
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς μακρόν γέ μ' ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ἐπτά τ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων 5

Tzetzes in Lycophr. 682 πέμπτερον] τὸν ὑπεργηγῶν . .
νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ φασιν αὐτὸν ἐπτά γενεὰς
ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν καὶ κατωτέρω
Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ὁ τῆς Μελαμπο-

160, 4 ἐπενθέμεν Spohn, ἐπελθέμεν libri οὐ κε δύναιο
Voss, οὐκ (ἐδύναιο Paris.) ἐδύναιο libri post 5 aliquid inter-
cidisse suspicatur Immisch (cf. Apollod. l. c.) 6 Κάλχαντα
τέλος Nauck, Κάλχανθ' ὕπνος Strabonis libri, Κάλχαντα νέφος
Meineke

161, 1 εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν Boissonade, εἶθ' ἦσσω μοι
ἔχειν Hermann, εἶθε μοι εἶθ' ἦσσω μ' (γ' Voss) Tzetzes utroque
loco; εἶθ' ἦσσω μὲν ἐμοί γ' Bothe (idem γ' omisso Gerhard)
2 ὥφελLES cf. Op. 174; ὥφελES Vit. 2. 3; ὥφελLES Tryllitzsch
<φρεσὶ> vir doctus in Gerhardi Lect. Apoll. 161 4 ὅς — γέ
μ' O. Rossbach, ὅς γε μακρόν μ' vel ὅς με μακρόν γε libri Tzetzae
in Lycophr., .. μ' > μακρόν γε eiusdem schol. Exeg. ὅς γέ με μακρόν
Boissonade 5 τ' Kinkel, μ' Tzetzae libri (utroque l.), δ'
Goettling ἐπὶ Hermann, ἔτι codd. Vit. 2. 3 Tzetzae in
Lycophr. et schol. Exeg.

δίας ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα 'Ζεὺς
— ἀνθρώπων'

cf. Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. 149, 1 H.

162 (190)] Οἷον μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα

altera Tiresiae responsi recensio: (γυνή)

ἐννέα μὲν μοίρας, δεκάτην δέ τε τέρεται ἀνὴρ

Schol. Ambros. Hom. κ 494 φασὶν ὡς δράκοντας δύο
ἐν Κιθαιρῶνι μίγνυμένους ἰδὼν (Τειρεσίας) ἀνείλε τὴν θή-
λειαν καὶ οὕτως μεταβέβληται εἰς γυναιῖκα, καὶ πάλιν τὸν
ἄρρενα καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον Ζεὺς καὶ Ἥρα
κριτὴν εἶλοντο, τίς μᾶλλον ἦδεται τῇ συνουσίᾳ, τὸ ἄρρεν ἢ
τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν· 'οἷον — νόημα'. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα
ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται

cf. Tzetzes in Lycophr. 683

Schol. Marc. Lycophr. 683 λέγεται τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ
ἐρίσαι, φάσκοντα τὰς θηλείας μᾶλλον ἥπερ τοὺς ἄνδρας ἦδε-
σθαι τῇ [πολλῇ] συνουσίᾳ, καὶ χρῆσασθαι τῷ Τειρεσίᾳ κριτῇ
διὰ τὰς δύο αὐτοῦ μορφάς· τὸν δὲ εἰρηκέναι δέκα οὐσῶν
τῶν πασῶν ἡδονῶν μίαν μὲν ἔχειν τοὺς ἄρρενας, τὰς δὲ
λοιπὰς ἐννέα τὰς γυναιῖκας, ὡς ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής·

162 Tiresiae responsi recensio prior extat in schol. Ambros.
Hom. Tzetza (supposita in Apollodoro), alteram habent Apollo-
dorus Phlegon Schol. Marc. Lycophr., utramque novisse videtur
Eustathius

rec. I 1 μοῖρην Apollodori codd. l. supposito μοιρέων
Meineke, μοιρῶν testes 2 τὰς δέκα δ' schol. Hom. Tzetzes,
τὰς δὲ δέκ' Apollodori codd. νοήματα Apollodori codd.
Tzetzae cod. Vit. 3

rec. II μοῖραν in schol. Marc. Lycophr. additum delevit
C. Schenkl

Schol. Marc. Lycophr.: [πολλῇ] Klouček ὡς ὁ — νόημα]
quae verba volgo scholion claudunt, transposuit C. Schenkl

‘έννέα μὲν μοίρας’ δεκάτην δέ τε τέρεται ἀνὴρ’. [‘τὰς δέκα — νόημα’]. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο αὐτῷ μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωὴν

Apollodorus III 6, 7, 4 (p. 127, 13 W.) ‘Ἡσίοδος δὲ φησιν ὅτι θεασάμενος (Τειρεσίης) περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας καὶ τούτους τρώσας ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνὴρ. διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἄνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνει, τοῦτον ἀνέκριναν. ὁ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἄνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ έννέα γυναῖκας. ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ τὴν μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. [τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν· ‘οἷον — νόημα’]

cf. Phlegon Mirab. c. IV p. 73 sq. K. Eustathius Hom. 1665, 42

163 (191)] ‘Ἡδὺ . . . ἐστ’ ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ τέρεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὺς κορέσονται

Athenaeus II p. 40 f ‘ἡδὺ — κορέσονται’ Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησιν

164 (192)] ‘Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πνθέσθαι, ὅσα θνητοῖσιν ἐνειμαν ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές

162 [‘τὰς — νόημα’] ex altera recensione irrepsit Apollodorus: ἀνέκριναν Heyne, ἀνέκρινον libri δέκα . . . τὴν μὲν μίαν . . . τὰς δὲ έννέα Barth, δεκαέννέα . . . τὰς μὲν έννέα . . . τὰς δὲ δέκα codd. [τὸ ὑπὸ — νόημα’] uncis inclusit Faber

163 cum sequenti fragmento cohaesisse arbitratus est Buttmann 1 ἡδὺ . . . ἐστ’ Kaibel, ἡδὺ ἐστίν codd. CE; ἡδὺ μὲν ἐστ’ Peppmüller; ἡδιστον δ’ Meineke fragm. 163 post 164 collocans 2 μύθοισιν Musurus, μύθοις CE

164, 1 τὰ O. Schneider πνθέσθαι Sylburg, πείθεσθαι cod. (L) ἐνειμαν O. Schneider, ἐδειμαν Clemens, ἐδειξαν Goettling

Clemens Strom. VI 2, 26 Ἡσιόδός τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ ἥδ' — ἐναργές' καὶ τὰ ἐξῆς παρὰ Μουσαίου
λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν

165 (193)] Τῷ δὲ Μάρῃς θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκον,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι

1 sq. Athenaeus XI p. 498 a. b Ἡσιόδος δ' ἐν τῷ δευ-
τέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύφον λέγει τῷ — ἄνακτι'

2 cf. Eustathius Hom. 900, 17 et 1775, 18

166 (194)] Καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὺς αἴνυντο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὕπισθεν
σκύφον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμῳέσσιν ἔειπεν

Athenaeus XI p. 498 b καὶ πάλιν 'καὶ τότε — ἔειπεν'

167 (195)] Athenaeus XIII p. 609 e Ἡσιόδος δ' ἐν τρίτῳ
Μελαμποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν
cf. Eustathius Hom. 875, 52

168 (196)] Strabo XIV p. 676 Ἡσιόδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ
Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν

169 (197)] Μάντις δ' οὐ νύ τις ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅς τις ἂν εἰδεῖν Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο

Clemens Strom. V 14, 129 ἀλλὰ καὶ Ἡσιόδος δι' ὧν
γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις 'μάντις — αἰγιόχοιο'

cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13, 57

165, 1 τόδ' ἐμαρῃς Athenaei cod. A Μάρῃς Wilamowitz

166, 1 Μάντης] Μάντιος filius Melampodis Hom. o 244

βοὺς Hemsterhuis, βίος A 2 τὸ δ' A, corr. Musurus 3 σκῆπ-
τρον δ' ἐτέρῃφιν Nauck

169, 1 οὐ νύ τις scripsi, οὐδεῖς Clemens

ΧΙΡΩΝΟΣ ΤΠΟΘΗΚΑΙ

170 (182)] *Εὖ νῦν μοι τὰ ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πενκαλίμησι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν, ὅτ' ἂν δόμον εἰσαφίκηαι,
ἐρδόμεν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησιν*

Schol. Pind. Pyth. VI 19 τὰς δὲ Χίρωνος Ὑποθήκας
'Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχὴ 'εὖ — αἰειγενέτησιν'

171 (183)] *Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηράντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρῆς δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα μὲν κόρακας, δέκα φοίνικας δέ τοι ἡμεῖς
Νύμφαι ἐνπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο* 5

1—5 Plutarchus Mor. p. 415 c ὁ δ' Ὑσιόδος οὔεται καὶ
περιόδοις τισὶ χρόνων γίγνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς·
λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναϊδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰ-
νιττόμενος 'ἐννέα — αἰγιόχοιο'

1—5 Ausonius Ed. XVIII de aet. anim. Hesiod. 1 sqq.
*ter binos deciesque novem super exit in annos
iusta senescentum quos implet vita virorum.
hos novies superat vivendo garrula cornix*

170, 1 τοι Vat. B τὰ Buttmann, τάδ' libri 2 δόμον
εἰσαφίκηαι Marckscheffel, εἰς σὸν δόμον ἀφίκηαι cod. Paris. 2403,
εἰς σὸν δόμον εἰσαφίκηαι cod. Gotting 3 ἐρδόμεν scripsi,
ἐρθεῖν vel ἐρθεῖν libri

171 ad Chironis praecepta rettulit Bergk; Astronomicis ad-
numeranda esse censuerunt Barthélemy et C. Schenkl 1 τοι
Plutarchus, τε Philoponus, μὲν schol. Veron. Vergili, γὰρ schol.
Aristoph. schol. Hom. Ven. B et Townl. Etymologica Tzetzes
ζῶσιν codd. Ven. B et Townl. scholior. Hom. γενεὰς ζῶει
Philoponus schol. Ven. Aristoph. 2 γηράντων Et. mag. v.
γηράς, γηράντων Proclus Etymologica l. altero Tzetzes, *senes-*
centum Ausonius, *φθινόντων* Philoponus; .. ὄΝΤΩΝ schol.
Veron. Verg., ἡβάντων Plutarchus τε om. Philoponi codd.
Et. Par. 4 μὲν C. G. Müller, τοὺς Plutarchus δέκα — ἡμεῖς
scripsi, δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας Plutarchus

*et quater egreditur cornicis saecula cervus.
alipedem cervum ter vincit corvus et illum
multiplicat novies Phoenix reparabilis ales.
quem nos perpetuo decies praevertimus aevo*

5

Nymphae hamadryades, quarum longissima vita est

cf. Plinius Nat. hist. VII 48, 153

1—3 Ioannes Philoponus de opif. mundi VI 2 p. 231
R. καὶ γὰρ ἀδάμας καὶ λίθων πολλοὶ τῶν τιμωμένων μά-
λιστα παρ' ἡμῖν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς πολυχρο-
νιώτεροι τε καὶ δυσπαθέστεροι· 'έννέα — ὁ κόραξ'.

1. 2 Schol. Veron. Vergil. Buc. VII 30 (III 2 p. 400 H.)
*vivacis cervi] et Homerus (immo Hesiodus) ita: 'έννέα —
τετρακόρωνος'*

cf. Et. mag. et Gud. (Et. Par. v. ἀγροτέρας Anecd. Par.
IV 60 Cr.) v. ἀγροτέρας ἐλάφους Tzetzes Schol. Exeg. Iliad.
p. 149, 26 H.

Proclus in Plat. Remp. II 13, 26 Kr. θαυμάζομεν διὰ
τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν . . τὸ δὲ 'έννέα γενεὰς ἀνδρῶν
γηρῶντων' . .

1 Schol. Aristoph. Av. 609 κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ
'Ἡσιόδειον παλῆι 'έννέα — κορώνη'

Schol. Ven. B Hom. A 60 λαμβάνεται δὲ (ἡ γενεὰ) καὶ
ἐπὶ χρόνου ζωῆς ἀνθρώπων ὡς τὸ 'έννέα — γενεάς' cf.
Schol. Townl. Hom. A 101

v. Plutarchus Mor. p. 989 a Achilles Tatius IV 4

2 Et. mag. v. γηράς . . ἡ γενικὴ γηράντος ὡς ἰστίαντος·
οἷον 'γηράντων ἀνδρῶν'

Aristophanes hist. anim. epit. II 492 L. (Supplem.
Aristot. I 1, 128, 3) ζῆ δὲ ἡ ἔλαφος ἔτη πλεῖστα. ἔστι δὲ
<τὸ> μυθευόμενον, ὡς 'ἐλάφος τετρακόρωνος', τῶν εἰκῇ καὶ
ὡς ἔτυχε πιστευομένων

3 Tzetzes in Lycophr. 794 ἑκατὸν ὀκτώ γὰρ ζῆ γενεὰς
καθ' 'Ἡσιόδον ὁ κόραξ

172 (184)] *ἠπήσασθαι*

Phrynichus p. 91 L. (cf. Anecd. Gr. ed. Bachm. II 385)
*ἀκεστής λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής· ἔστι μὲν ἠπή-
 σασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παίζοντι τὰς
 Ἡσιόδου Ὑποθήκας 'καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι'. σὺ δὲ λέγε
 ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον*

173 (185)] Quintilianus I 1, 15 *quidam litteris instituendos,
 qui minores septem annis essent, non putaverunt, quod illa
 primum aetas et intellectum disciplinarum capere et laborem
 pati posset. in qua sententia Hesiodum esse plurimi tradunt,
 qui ante grammaticum Aristophanem fuerunt, nam is primus
 Ὑποθήκας, in quo libro scriptum hoc invenitur, negavit esse
 huius poetae*

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

174 (198)] *Εἰ κακὰ τις σπείραι, κακὰ κέρδεά κ' ἀμήσειεν·*

εἰ κε πάθοι, τὰ τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο

1. 2 Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. V 8
 (p. 222, 22 H.) *καὶ νῦν δ' αὐτὸς σαφῶς ἐδήλωσε παραθέ-*

174 cf. Ludwich JbfPh. 1874 p. 457 sq. et Peppmüller
 Phil. Anz. XIV 429 1 κ' addidit Rose, om. libri *ἀμμή-
 σειεν* Schulze 2 αἰ κε Seneca schol. Aeschyl. Iulianus Suidas,
εἰ δὲ Ludwich, qui verum cum priore coniungit *πάθοι*
 Aristoteles cum Heliodoro Seneca Suidas, *πάθη* schol. Aeschyl.
 Iulianus Isaac, *πάθος* Anonymi codd. *τὰ κ'* Aristoteles
 Anonymus, *τὰ κ'* (= καὶ) Ramsauer, *τὰ δ'* Bernhardt, *ἃ κ'*
 Isaac *δ' ἰθεῖα* schol. Aeschyl. Anonymus Iuliani codd. ali-
 quot Suidas, *τ' ἰθεῖα* Isaac, *ενθια* (= *εὐθεῖα*) Senecae cod.
 Sangall. *παραθέμενος* restitui (idem Brandis), *περιθέμενος*
 codd.

hoc cum fragmento Ludwich l. c. schol. Plat. Phaedr.
 p. 260 C (cf. Gregorius Cypr. Leid. II 57) comparavit: *καρπὸν
 ὦν ἔσπειρας θέρει ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν.
 παρήκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου· 'εἰ δὲ κακὰ σπείραις (σπείρης
 Peppmüller), κακὰ κέρδεά κ' (Ludwich pro κακὰ κεν, κήδεά*

μενος τὸ τοῦ 'Ραδαμάνθυος. τὸ μέντοι ἔπος ἐστὶ παρ' 'ΗΣιόδῳ ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις οὕτως ἔχον· 'εἰ κακὰ — γένοιτο'

2 Aristoteles Eth. Nicom. V 8 . . καίτοι βούλονται γε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ 'Ραδαμάνθυος δίκαιον· 'εἴ κε — γένοιτο'

cf. Michael Ephes. in Eth. Nicom. p. 31, 42 H. Heliodorus Aristot. Eth. Nicom. paraphr. p. 94, 31 H. Seneca Apocol. divi Claud. 14 Schol. Medic. Aeschyl. Suppl. 444 Iulianus Conviv. p. 314 a Suidas v. αἶ κε πάθοι Isaac Porphyrog. (post 'Polemonem') p. 70, 19 Hinek

175 (207)] 'Proclus' in Hes. Op. 126 τὸ δ' ἀργύρεον ἔνιοι τῇ γῇ ἀκούουσι λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργύριον τῆς Γῆς γενεαλογεῖ

ΙΔΑΙΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ

176 (186. 187)] Plinius Nat. hist. VII 56, 197 *aes conflare et temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse, Theophrastus Delan Phrygem putant, aerariam fabricam alii Chalybas, alii Cyclopas, ferrum Hesiodus in Creta eos qui vocati sunt Dactyli Idaei*

Clemens Strom. I 16, 75 (unde sua Eusebius Praep. ev. X 6, 5) Κέλμεις τε αὖ καὶ Δαμναμενεύς, οἱ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων πρῶτοι, σίδηρον εὗρον ἐν Κύπρῳ, Δέλας δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὗρε χαλκοῦ κρᾶσιν, ὥς δὲ Ἡσιόδος, Σκύθης

κ' Cobet, 'τάχα καὶ κακὰ κ' Peppmüller) ἀμήσαο (ἀμήσειας Peppmüller)'· καὶ πάλιν· 'ὅς δὲ κακὰ σπείρει (σπείρη Peppmüller), θερρεῖ κακὰ κέρδεα (Peppmüller pro κήδεα) παίσιν·

176 cf. Marckscheffel l. c. p. 384 et Bethe Herm. XXIV 413 adn. 2; fragmentum Hesiodo abiudicavit Sittl *Lydum*] *Lyncum* Knaack Δαμναμενεύς Eusebius, δαμναμενός Clementis codex (L), Δυναμενεύς Sittl Δακτύλων scripsi (post πρῶτοι interpungens), οἱ τῶν Ἰδαίων δακτύλων vel δύο τῶν Ἰδ. δ. <σοφοί> Kaibel, οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι Sittl, οἱ τῶν ἰδαίων δάκτυλοι codex (L) Δέλας δὲ Eusebius, ὁ δὲ Clementis cod. (L)

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

177 (9)] Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας

Athenaeus XI p. 491 c. d καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει 'τὰς δὲ — Πελειάδας'

178 (10)] Χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'χειμέριαι — Πελειάδες'

179 (11)] Τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'τῆμος — Πελειάδες'

Plinius Nat. hist. XVIII 25, 213 (cf. Schol. Stroz. Germanici p. 209, 12) *occasum matutinum vergiliarum Hesiodus — nam huius quoque nomine extat Astrologia — tradidit fieri cum aequinoctium autumni conficeretur*

180 (14)] Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοίαι,

Φαισύλη ἥδ' Κορωνίς ἐνστέφανός τε Κλέεια

Φαιώ θ' ἱμερόεσσα ἰδ' Εὐδώρη τανύπεπλος,

ἃς Ἱάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

1—4 Schol. Arati 172 (p. 370, 8 M.) 'Ἡσίοδος γὰρ φησι περὶ αὐτῶν (τῶν Ἱάδων) 'νύμφαι — ἀνθρώπων'

2. 3 Schol. Arati 254 (p. 386, 15 M.) Ζεὺς δὲ ἀστέρας αὐτὰς (τὰς Ἰαντος ἀδελφὰς) πεποίηκε, τὰς καλουμένας Ἱάδας. ὧν τὰ ὀνόματα Ἡσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων· 'Φαισύλη — τανύπεπλος'

cf. Tzetzes in Hes. Op. 384

2—4 Tzetzes Chil. XII 168 sqq. ἐν μέσῳ τοῦ βιβλίου (ἀστρικοῦ Ἡσιόδου) δὲ τὰ ἔπη κεῖνται ταῦτα· 'Φαισύλη — ἀνθρώπων'

180, 3 ἰδ' scholii Arati 172 cod. M, καὶ testes cett.
4 Νύμφαι, ἃς Ἱάδας καλέουσιν φῦλ' ἀνθρώπων Tzetzes Chil.

[181 (15)] Pseuderatosthenes Catast. fr. I p. 50 R. (p. 1, 4 Ol.)
 = Comm. in Arat. reliq. p. 181 b 1 M. "Αρκτος ἡ μεγάλη]
 ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάωνος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν,
 ἐλῆσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν
 τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λαν-
 θάνουσαν τὴν θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἥδη
 οὔσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν
 τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενο-
 μένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὔσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευ-
 θῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέ-
 φους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαει εἰσελθεῖν εἰς
 τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἱερὸν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖ-
 σθαι μέλλουσιν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν
 συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθη-
 κεν. Ἀρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ
 σύμπτωμα

cf. Schol. Arat. 27 (p. 344, 10 M.)

Comm. Arati Supplem. p. 574 M. 8 <π>ερὶ τοῦ Βοώ-
 του τοῦ καὶ Ἀρκτοφύλακος. <π>ερὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρ-
 κὰς ἐστὶν ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς· ὥκησε δὲ περὶ
 τὸ Λύκαιον. φθείραντος αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος
 ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος, καὶ τὸ βρέ-
 φος κατακόψας παρέθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν

cf. Arat. comm. p. 181 a 1 M.

Apollodorus III 8, 2, 2 (p. 135, 14 W.) Εὐμηλος δὲ
 καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν
 γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν
 λέγει, Ἀσῖος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως

181 cf. Robert l. c. 50, 238 sq. φθαρεῖσαν δὲ Robert,
 τε codd. ἐπίτοκον Koppiers, ἐπὶ τόκον libri [ἱερὸν] seclisut
 Koppiers

cf. 'Hyginus' Astron. II 1 Schol. Basil. Germanici Arat. p. 58, 5 Br. Schol. Stroz. Germanici Arat. p. 112, 4 B. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 112, 8 B.

182 (17)] Pseuderatosthenes Catast. fr. XXXII p. 162 R. (p. 37, 21 Ol.) Ὁρίων] τοῦτον Ἡσίοδος φησιν Εὐρυάλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ ὠρεᾶν ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χλον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμῖξαι· ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηθαλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰκεῖον] οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῇ· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ Ἠλίῳ συμμῖξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπειλίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος παρούσης καὶ τῆς Λητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὥς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων. θυμωθείσα δὲ αὐτῷ Γῆ ἀνῆκε σκορπὸν εὐμεγέθη, ἐφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγὴς ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἀστροῖς αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ἀξιωθείς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως

cf. Schol. Nicandr. Ther. 15; de parte priore cf. Schol. Arati 322 p. 405, 15 M., Arati comm. Anonymus II p. 247 A 1 M.

'Hyginus' Astron. II 34 *Orion. hunc Hesiodus Neptuni*

182 cf. Robert l. c. 162 sq. 238 sq. Κηθαλίωνα Nicandri schol., ἦν δαλίωνα cod. L (Ol.), ἦνθαλίωνα O, Ἰνθαλίωνα Sittl [οἰκεῖον] delevit Heyne ὁδηγῇ] quae in libris secuntur καὶ ἡγῇται αὐτοῦ, removit Robert καὶ τῆς πράξεως] καὶ debebat Heyne

filium dicit ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut supra fluctus curreret ut in terra

cf. Schol. Basil. Germanici Arat. p. 92, 16 Br. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 163, 4 Br. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 163, 14 Br.

183 (18)] Diodorus IV 85 (de freto Siculo exponens) ἔνιοι δὲ λέγουσι σεισμῶν μεγάλων γενομένων διαρραγῆναι τὸν ἀνχένα τῆς ἡπείρου καὶ γενέσθαι τὸν πορθμόν, διειργούσης τῆς θαλάσσης τὴν ἡπειρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίδοτος δὲ ὁ ποιητῆς φησι τοῦναντίον, ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους Ὀρίωνα προσχωῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταναστῆσαι καὶ κεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης

ΑΙΓΙΜΙΟΣ

184 (1)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 587 ἄγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φοῖβον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γάμῃ. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ <τὸ> δέρας αὐτὸν ἀνθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων

185 (2)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 816 ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἔβαλλεν τοὺς ἐκ Πηλέως γεννωμένους, γινῶναι βουλομένη εἰ θνητοὶ εἰσιν, ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὥς Ἀπολλωνιός

183 ad Astronomiam referebant Marckscheffel et Robert

184 <τὸ> Keil, om. cod. Laur. λέγει δὲ] versiculum

C. Schenkl restituebat: 'κῶας ἔχων ἔστειχεν ἐς Αἰήταο μέλαθρα'

185 ἕτεροι Koechly, ἑτέρους cod. Laur.

φησι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα

186 (3)] *Νήσω ἐν Ἀβαντίδι δίη·*

*τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
Εὐβοίαν δὲ βοὸς τότε ἑπώνυμον ὠνόμασεν Ζεὺς*

Stephanus Byz. v. Ἀβαντίς· ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιον δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς ἡσώω — Ζεὺς

187 (4)] *Ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀποίνιμον ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος*

Schol. Plat. Symp. p. 183 B ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὁμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιόρκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος λέγων ἕκ — Κύπριδος [ἀφροδισίων]· cf. Hesychius v. ἀφροδίσιος ὄρκος·

Apollodorus II 1, 3, 1 (p. 51, 17 W.) Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτήν (τὴν Ἰώ) φασιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτη μὴ συνελθεῖν. διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος

cf. Herodianus περὶ μον. λέξ. 17 (II 923, 7 L.)

188 (5)] *Καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,*

186, 3 restituit Hermann; τὴν τότε ἑπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν νιν Ζεὺς libri; δὴ τότε γ' Εὐβοίαν μιν ἑπώνυμον ὠνόμασε Ζεὺς Meineke, δὴ τότε ἑπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς Peppmüller

187 Catalogo adscripserunt Kirchhoff et Maaß 1 ἀποίνιμον Schneidewin, ἀμείνονα codd., ἀπήμονα Hermann, ἀναίτιον olim conieci 2 πέρι anonymus, περὶ codd. [ἀφροδισίων] delevit Bekker, Κύπριδος ὅσος Ἀφροδίτης anonymus

ἀκάματον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεὶ

1—4 Schol. Eurip. Phoen. 1116 ὁ δὲ τὸν Αἰγύμιον
ποιήσας φησὶ 'καὶ — αἰεὶ'

cf. Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. p. 153, 21 H. Apollon-
dorus II 1, 3, 3 (p. 52, 2 W.)

189 (6)] Schol. Ven. B Hom. Ω 24 Ἀργεῖφόντην] . . . κατὰ
τοὺς Ἡσιόδου μύθους τὸν βουκόλον Ἴους ἐφόνευσεν (Ἐρμῆς)

190 (7)] Ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν

Athenaeus XI p. 503 c. d Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς
καλεῖσθαι φησι ψυκτῆρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους
τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἐστὶν ἀναψῆσαι . . .
καὶ ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας, εἰθ' Ἡσιόδός ἐστιν ἢ Κέρκωψ ὁ
Μιλήσιος, ἔνθα — λαῶν'

191 (8)] Πάντες δὲ τριχάικες καλέονται,
τρισσὴν οὐνεκα γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο

Et. gen. v. τριχάικες' . . . Ἡσιόδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ
αὐτοὺς οἰκῆσαι 'πάντες — ἐδάσαντο'. τρία γὰρ Ἑλληνικά
ἔθνη τῆς Κρήτης ἐποικῆσαι, Πελασγούς, Ἀχαιοὺς, Δω-
ριεῖς. οὓς τριχάικας κεκλήκασιν. παραιτητέον γὰρ τοὺς λέ-
γοντας αἰνίττεσθαι Ἡρακλειδῶν δύναμιν τριχῇ διηρημένην·
νεώτερα γὰρ ταῦτα

188, 4 πίπτειν om. codd. MT, desideratur in cod. Tzetzae
φυλακὴ TAB Tzetzes ἔσχεν TB ἔμπεδος TAB Tzetzes
αἰέν Tzetzes

191, 2 τρισσὴν οὐνεκα Goettling; οὐνεκα τρισσὴν Etymolo-
gica πάτρης Et. mag., πατρίδος Et. gen. ἐδάσαντο Et.
gen. τῇ Κρήτῃ Et. mag. ἐποίκησαν Πελασγοί, Ἀχαιοί,
Δωριεῖς Et. mag.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΠΩΝ

- 192 (211)] Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Αἴνον πολυήρατον νιόν,
 ὃν δὴ, ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί,
 πάντες μὲν θρηγεῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
 ἀρχόμενοι δὲ Αἴνον καὶ λήγοντες καλέουσιν

Schol. Townl. Hom. Σ 570 καὶ Ἡσίοδος 'Οὐρανίη —
 καλέουσιν', unde sua Eustathius Hom. 1163, 62

- 193 (212)] Παντοίης σοφίης δεδαηκότα

Clemens Strom. I 4, 25 Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν
 Αἴνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν καὶ ναύτην οὐκ
 ὀκνεῖ λέγειν σοφόν . .

- 194 (213)] Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπέκ θανάτοιο σαώσαι
 ἢ αὐτὸς Παιήων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν

Schol. Hom. BHQ δ 231 διαφέρει <γὰρ> ὁ Παιήων
 Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ 'εἰ μὴ — οἶδεν'

cf. Schol. Hom. MTV δ 232 Eustathius Hom. 1494, 12

- 195 (214)] Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανος ἐστὶν
 ἀθανάτων τέ οἱ οὐ τις ἐρήριστα κράτος ἄλλος

192, 1 δ' ἄρ' Eustathius, δ' schol. Townl. 2 ὅσοι Eusta-
 thius, σοι schol. Townl. 3 θρηγεῦσιν scripsi, θρηνοῦσιν
 schol. Townl. Eustathius ἡδὲ χοροῖσιν Eustathius 4 δὲ
 Eustathius, τε schol. Townl.

193 Αἴνον κιθαριστὴν in clausula versus antecedentis col-
 locavit Goettling παντοίης σοφίης Hermann

194, 1 σαώσαι ope scholii M (Marc.) T (Hamb.) ad Hom.
 δ 232 correxit Dindorf, σαώσει schol. B (Ambr. B) H (Harl.) Q
 (Mediol.) ad δ 231, σώσει Eustathius; σαώση Hemsterhuis 2 αὐτὸς
 om. Eustathius, καὶ Hermann πάντων Eustathius, πάντα τε
 Schol. BQ ad 231, πάντα schol. H ad 231 et T ad 232 <γὰρ>
 Ludwig

195, 1 sq. ἐσσι | ἀθανάτων· τέο δ' Sittl 2 τε ὁδ' cod.
 P Clementis Protrept. (τέο δ' Stählin), σέο δ' cod. L Clementis

1 sq. Clemens Protr. c. 7, 73 ταύτη τοι καὶ ὁ Ἀσκραῖος αἰνίττεται Ἡσίοδος τὸν θεόν· αὐτὸς — ἄλλος

Clemens Strom. V 14, 112 (cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13) ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡσίοδος αὐτὸς γὰρ πάντων φησὶ βασιλεὺς — ἄλλος

196 (215)] Δῶρα θεῶν μακάρων πλησθαι χθονί

Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 148, 23 Cr. καὶ Ὅμηρος ἑλλά μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος εἶναι. τούτου γὰρ ἀπαρέμφατον Δωριστὶ πλησθαι, ἐνεστιῶτος ὡς αἰρῆσθαι. Ἡσίοδος· δῶρα — χθονί

197 (217)] Μουσάων, αἱ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι θέσπιον αὐδήεντα

Clemens Strom. I 6, 36 καὶ Ἡσίοδος· Μουσάων — αὐδήεντα

198 (44)] Οὔρειαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμυχανοεργῶν Κουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστήρες

Strabo X p. 471 Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκατέρου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν, ἐξ ὧν οὔρειαι — ὀρχηστήρες

199 (220)] 'Hyginus' fab. 152b: *Phaethon Solis et Clymenes filius*

Strom.; τέ οἱ Buttmann, an δέ οἱ? τῷ δ' Goettling ἐρήρεται cod. P Clementis Protr., ἐρίρισται ex ἐρήρισται m¹ factum cod. L Clementis Strom.

196 αἰρῆσθαι Ahrens, ἡρῆσθαι cod.

197, 1 τιθεῖσι L. Dindorf, τιθεῖσαι cod. Clementis (L)

198 ad Idaeos Dactylos pertinere arbitratus est Sittl 1 τᾶων δ' in principio versus addidit Marckscheffel ὄρειαι libri Strabonis ἐγένοντο libri Strabonis 2 κακομυχανοεργῶν Meineke 3 φιλοπαίσμονες Cobet Ἐκατέρου] ἐκατέρω, ἐκαταίον, ἐκατέον libri Strabonis

199 Astronomiae attribuit Marckscheffel, Catalogo Robert; de 'Hygini' narratione cf. Robert Herm. XVIII 434 sqq. Eratosth.

cum clam patris currum conscendisset et altius a terra esset elatus, prae timore decidit in flumen Eridanum. hunc Iuppiter cum fulmine percussisset, omnia ardere coeperunt. Iovis ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulavit se id velle extinguere; amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit praeter Pyrrham et Deucalionem. at sorores Phaethontis quod equos iniussu patris iunxerant in arbores populos commutatae sunt

fab. 154 (*Phaethon Hesiodi*) extr. harum lacrimae, ut *Hesiodus* indicat, in electrum sunt duratae. *Heliades* tamen nominantur; sunt autem *Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe*. *Cygnus* autem rex *Liguriae*, qui fuit *Phaethonti* propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. is quoque moriens flebile canit.

Schol. Stroz. Germanici Arat. p. 174, 6 Br. (de Eridano) *Hesiodus* autem dicit inter astra conlocatum propter *Phaethonta*, *Solis* et *Clymenes* filium, qui clam dicitur currum patris ascendisse cumque a terra altius levaretur, prae timore in *Eridanum* fluvium, qui et *Padus*, cecidisse eumque percussum fulmine a *Iove*, omnia ardere coepisse causaque extinguendi universos amnes inmissos esse omneque mortalium genus interisse praeter *Pyrram* et *Deucalionem*. sorores quoque *Phaethontis* flentes in arbores populos versas fuisse. lacrimae quoque earum in electrum duratae dicuntur *Heliadesque* appellatae. ipsas autem nomina habuisse *Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe*. *Cygnus* quoque, rex *Liguriae*, *Phaethonti* propinquus dum defleret, et ipse in cygnum conversus. is quoque moriens flebile canit.

Cataster. rel. 214; de *Phaethonte* Hesiodico cf. Knaack ap. Roscher Lex. d. Myth. III 2180 de Eustathii adnotatione (Hom. 1689, 4) Ὁσίδοϛ δὲ φησι προμυγῆναι αὐτὴν (τὴν Κλυμένην) Ἠλίῳ καὶ τεκεῖν Φαέθοντα cf. schol. Hom. λ 326 Marckscheffel l. c. 357 Robert Herm. XVIII 437

Narrat. fab. Ovid. Met. II fab. 2 p. 796 St. *sorores Phaethontis Phaethusa Lampetie Phoebe casum fratris dum deflent, deorum misericordia in arbores populos mutatae sunt. lacrimae earum, ut Hesiodus et Euripides indicant, in electrum sunt conversae*

cf. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 185, 4 Br.

200 (266)] Phlegon Mirab. c. V p. 74 K. οἱ αὐτοὶ (Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινές, cf. c. IV p. 73 K.) ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην Καίνιδα· ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα ἐπαγγέλλασθαι ποιήσῃν αὐτὴν ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ ἀξιῶσαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα ποιῆσαί τε ἄτρωτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθῆν ποιήσαντος μετονομασθῆναι Καίνεα

201 (137)] Θεσσάμενος γενεὴν Κλεοδαίου κυδαλίμοιο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 824 θέσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος· 'Θεσσάμενος — κυδαλίμοιο'

202] Bacchylides V 191 sq. Βοιωτὸς ἀνὴρ τάδε φών(ησεν . . . | Ἡσίοδος πρόπολος | Μουσᾶν, ὃν <ἄν> ἀθάνατοι τι<μῶσι, κείνῳ> | καὶ βροτῶν φήμαν ἐπ<εσθαι

203 (125)] Aelianus Var. Hist. XII 20 λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμοιρεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους

201 ad Aegimium referebat Buttmann; in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel Κλεαδαίου cod. Laur., corr. Lehmann θέσασθαι Schaefer, θέσθαι cod. Laur.

202 ad Theog. 81 sq. pertinere arbitratus est Sitzler φών(ησεν Blass <ἄν> addidit Blass τι<μῶσι Housman <κείνῳ> Wilamowitz, <τούτῳ> Housman ἐπ<εσθαι Housman, ἐπ . . . papyrus.

203 haec de Procne et Philomela narrari arbitratur Marckscheffel ἀμοιρεῖν Dukerus, ἀμελεῖν codd.

ἀγρουπνεῖν. τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ ἐς τὸ παντελὲς ἀγρουπνεῖν,
ἀποβεβληκέναι δὲ καὶ ταύτην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ

204 (221)] *Πρωὶ μάλ' ἡίθεον*

Ammonius v. ὀρθρος p. 101 V. πρωὶ δέ, ἡ πρὸ τοῦ
καθήκοντος καιροῦ (ῥρα) . . . καὶ Ἡσίοδος τελευτῆσαι τινα
'πρωὶ — ἡίθεον', τοῦτ' ἔστι πρόωρον

205 (225)] *Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι,
νοῦν δ' Ἀμυθαιονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσιν*

Nicolaus Damasc. Fr. 33 (Fragm. hist. Graec. III 374
M.) ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαιονιδῶν γένος τὸ πα-
λαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν ὥς περ καὶ Ἡσίοδος φησιν
ἐν τούτοις· Ἀλκὴν — Ἀτρεΐδῃσιν'

cf. Suidas v. ἀλκή (I 1 p. 227 B.)

206 (227)] *Τῇδε γὰρ ἀξυλίῃ κατεπύθετο κήλεα νηῶν*

Schol. Ven. A Hom. A 155 (ἡ διπλῇ) πρὸς τὴν ἄξυλον,
ὅτι πολλὰς ἐκδοχὰς ἔσχηκεν. οἱ μὲν γὰρ τὴν θρυώδη ἀπο-
δεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ ἀφ' ἧς οὐδεὶς
ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος· τῇδε — νηῶν'

207 (229)] *Οὐκέτι δὴ βαίνουσι λαροῖς ποσίν*

Et. gen. v. λαρόν . . . λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ. Ἡσίοδος
'οὐκέτι — ποσίν' cf. Lex. Vindob. p. 119, 17 N.

203 ἀποβεβληκέναι δὲ Hercher, δὲ ἀπολωλέναι codd. καὶ
ταύτην transposui, ἀγρουπνεῖν καὶ ταύτην codd.

204 de Eurygye (Androgeo, cf. fragm. 104) intellexit
Ruhnken

205, 1 Αἰακίδαισι Nicolaus 2 δ' ἔπορ' praeunte Reizio
Hermann, δὲ παρ' Nicolaus, δὲ περ Suidas

206 τῇδε 'dort' Hermann, τῇδε cod. Venet. A χεῖλεα νηῶν
Hermann, κῆλ' ἀλιγῶν Goettling, νῆια κᾶλα Sittl

207 οὐκέτι δὴ] οὐκ ἐπειδὴ Lex. Vindob. βαῖνον λιπα-
ροῖς Ruhnken

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. *A* 456 *Ἡσίδοτος δὲ φησι*
‘λαροῖς ποσίν’, τοῖς κατ’ ὅψιν ἡδέσιν

208 (230)] *Ῥπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ’ ἐρύσαντο*
Schol. Ven. A Hom. *Ω* 624 *ῶπτησάν τε περιφραδέως]*
σημειοῦνται τινες, ὅτι Ἡσίδοτος ἐποίησεν ὥπτησαν — ἐρύ-
σαντο’

209 (233)] Herodotus IV 32 *ἀλλ’ Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερ-*
βορέων εἰρημμένα

210 (234)] *Τοῦ γὰρ ἀέξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν*
Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 11 A. ap. Galenum de
plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 7 M. (V p. 300 K.) *τῶν*
δὲ ἐξ Ἡσιόδου παραγραφέντων ὑπὸ Χρυσίππου παμπόλλων
καὶ αὐτῶν ὄντων ἀρκέσει μοι δυοῖν ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆναι
παραδείγματος ἕνεκα· τοῦ — φίλοισιν’ .5’

211 (235)] *Οἶον ἐνὶ στήθεσσι χόλον θυμαλγέ’ ἔχουσα*
Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 15 A. ap. Galenum de
plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 12 M. (V p. 300 K.) *καὶ*
‘οἶον — ἔχουσα’

212 (236)] *Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἦεν*
Strabo VII p. 327 *οἱ δὲ Πελασγοὶ τῶν περὶ τὴν Ἑλ-*
λάδα δυναστευσάντων ἀρχαιότατοι λέγονται· καὶ ὁ ποιητής
φησιν οὕτω ‘Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ’, ὁ δ’ Ἡσίδοτος
‘Δωδώνην — ἦεν’

209 Catalogo attribuit Marckscheffel

210 τοῦ γὰρ Nauck, τοῦδε γὰρ L (schedae Laur.), versus
initium mutilum in cod. M (Marciano), τοῦ δὲ olim scripsi

211 ἔχουσι L (schedae Laur.)

212 ἦεν Boissonade, ἦεν codd., ἦκεν Casaubonus, ἱκεν Cobet

213 (237)] Schol. Ven. A Hom. I 246 σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὄλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής, Ἑσίοδος δέ

214 (238)] v. Fr. 96, 8

215 (239)] Πίσσης τε δνοφερῆς καὶ κέδρου νηλεί καπνῶ
 Schol. A Hephaest. p. 109, 4 Consbr. 'πίσσης — καπνῶ' οὗτος ὁ στίχος ἐστὶ μὲν Ἑσίοδου, λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυλικὸς καὶ ἱαμβος, ὅπως τις θέλει, διὰ τὰς κοινάς
 cf. Schol. Tzetz. περὶ μέτρ. in Anecd. Ox. III 318 adnot. Cr.

216 (240)] v. Fr. 96, 86

217 (241)] Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
 Schol. Laur. Apoll. Rhod. A 757 διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἑσίοδῳ οὕτως ἀναγνωστέον· 'αὐτὸς — ποταμοῖο' καὶ οὐχ ὥς τινες 'ἐν πλήμνησι', εἰ μὴ ἄρα ἕξωθεν προσλάβοιμεν τὴν 'σύν' πρόθεσιν, 'σύν πλήμνησιν'

218 (242)] Ὡς ἀκαλὰ προρέων ὥς ἄβρη παρθένος εἶσιν
 Stephanus Byz. v. Παρθένιος· ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἀρτεμιν κυνηγετεῖν ἢ διὰ τὸ ἡρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ρεύματος· 'ὥς — εἶσιν' cf. Et. mag. v. ἀκαλός·

213 ad Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 72 (112, 241, 252, 254) pertinere ratus est Bergk

215 κέδρου Tzetzes, κεδρίου scholior. Heph. cod. D, κεδ-ρινοῦ cod. I, δενδρίνου cod. A

217 Catalogi fragmentum esse existimat Marckscheffel ἐν πλήμνησι quidam teste scholio δ' ἐν] δὲ Marckscheffel

218 versum Parthenio Meineke, Hesiodo Gaisford et Hecker tribuerunt

- 219 (245)] *Νήπιος*, ὃς τις ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει
 Schol. Theocr. XI 75 Ἑσιόδος· ἑνήπιος — διώκει
 Orion Anthologn. (Stob. ed. IV p. 252, 3 M.) Ἑσιόδου·
 ἑνήπιος — διώκει

Plutarchus Mor. p. 505 d ἀρπάσας οὖν τὸ αἰνιχθὲν ἐκεῖ-
 νος καὶ νοήσας, οἶμαι, ὅτι ἑνήπιος — διώκει, τὴν βεβαιο-
 τέραν εἵλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιοτέρας

Schol. Pind. Pyth. III 38 ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ· ἑνήπιος
 — διώκει

- 220 (246)] Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων
 Harpocration v. ἔργα νέων· τοῦτο Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ'
 Ἀντοκλέους Ἑσιόδου φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστίν, ἣν
 ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν·
 ἔργα — γερόντων

cf. Apostolius VII 90 Macarius IV 11

- 221 (248)] Ὡς κε πόλις ῥέξῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος
 Porphyrius de abstin. II 18 καὶ τὸν Ἑσιόδον οὖν εἰ-
 κότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν
 ὥς κε — ἄριστος

- 222 (249)] Χρὴ δέ σε πατρὶ . . . κτίλον ἔμμεναι

Schol. Nicandr. Ther. 452 τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ
 τιθασσῶν τίθεται . . . καὶ Ἑσιόδος· χρὴ — ἔμμεναι

- 223 (250)] Ὅ εἰπόντος μὲν ἐμεῖο
 φαῦλόν κεν δόξειεν ἔμμεν, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

219 'Chironis praeceptis' adscribi voluit Hopfner ὃς τις
 Gaisford, ὃς τὰ testes omnes, ὃς τὰ γ' Boeckh, ὃς τ' ἄν . . .
 διώκη Paulson, ὃς κεν . . . διώκη Peppmüller τὰ ἀνέτοιμα
 schol. Theocr.

220 suspectum Sittlio ἔργα νέων] cf. Blass Hyper.
 ed.³ fr. 57

222 δέ σε om. codd. Vatic. Monac., δὲ Paris. Marcian.

223 restituit Goettling

Pseudoplatō Epist. XI (p. 359 A) συμβουλευσαι μέντοι ἔγω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἑσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

224 (270)] Photius Bibl. p. 535 b 38 B. (ex Helladio) τὸ δὲ κνισᾶν ἀγνιάς παρὰ Ἑσιόδῳ τοῖς θεοῖς θύειν λέγει

225 (272)] Pollux III 19 καλοῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς ὁ μόνος ὢν πατρὶ ἢ μητρὶ, ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ ἢ μονογενὴς καθ' Ἑσίοδον]

226] Audacis Excerpta, Gramm. Lat. VII 332 K. *Qui primum his observationibus in componendis carminibus usi sunt? Phemonoe dicitur Apollinis vates prima per insaniam ita locuta, cuius Hesiodus meminit*

227 (200)] Plinius Nat. hist. XV 1, 3 *Hesiodus in primis culturam agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleae satorem fructum ex ea percepisse quemquam; tam tarda tunc res erat*

228 (201)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 67 *asphodelum de clarissimis herbarum, ut quod heroion aliqui appellaverint, Hesiodus et in silvis nasci dixit*

229 (203)] Theophrastus Hist. Plant. IX 19, 2 W. καὶ ὥς δὴ φασι τὸ τριπόλιον καθ' Ἑσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν πρᾶγμα σπουδαῖον χρήσιμον εἶναι, δι' ὃ καὶ δρύττουσιν αὐτὸ νύκτωρ σκηπὴν πηξάμενοι

224 ab Hesiodo abiudicavit Haupt

225 μονογενὴς θυγάτηρ ἀγαπητή (coll. β 365) Peppmüller καθ' Ἑσίοδον om. BC

226 Hesiodus] Heliodorus Sittl

227 Hesiodi esse negavit Sittl

228 suspicionem movit Sittlio silvis] fluviiis cod. Riccard.

229 pro suspecto habet Sittl τριπόλιον] τριπέτηλον Goettling

Plinius Nat. hist. XXI 20, 145 *polio Musaeus et Hesiodus perungui iubent dignationis gloriaeque avidos; polium tractari, coli, polium contra venena haberi, contra serpentes substerni, uri, portari, in vino decoqui recens vel aridum inlinique*

cf. idem Nat. hist. XXI 7, 44

230 (204)] Plinius Nat. hist. XXV 2, 12 *primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere*

231 (205)] Plinius Nat. hist. XXIII 1, 43 *meracis potionibus per viginti dies ante canis ortum totidemque postea suadet Hesiodus uti*

232 (206)] Servius in Vergil. Georg. III 280 *scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur, quasi ἵππου μανία. si enim eam comederint equi, furore quatiuntur*

233 (252)] ἄγαλμα

Suidas v. ἀγάλματα . . . καὶ Ἑσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα' καλεῖ

234 (253)] v. Fr. 96, 46

235 (255)] ἄφυσαν

Schol. Ven. A et Townl. Hom. Φ 528 πεφυζότες] ὅθεν ἄφυσαν' τὸν λέοντα Ἑσίοδος φησιν cf. Schol. Ven. B Hom. l. c.

231 ad Op. 585 sqq. pertinere arbitratur Sittl

232 Hesiodum] Theocritum Burmann

235 suspectum Sittlio ἀφύζαν cod. Townl. φησιν] εἶπεν schol. Townl.

236 (256)] βρι

Strabo VIII p. 364 παραδείγμασι δὲ χρῶνται τοῦ μὲν ποιητοῦ τῷ κρι καὶ δῶ καὶ μάψ . . . Ἑσιόδου δέ, ὅτι τὸ βριθὺν καὶ βριαρὸν 'βρι' λέγει

unde sua Eustathius Hom. 295, 3

237] ἥδυμος

Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H. καὶ ἕτεροι δὲ πλείστοι, ὥς περ καὶ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπολλωνιάτης ὁ τῷ Ἑσιόδῳ μέμψιν ἐπάγων, ὡς παραφθείραντί τινας τῶν Ὀμήρου λέξεων τὸν Ὀιλέα 'Ἰλέα' εἰπόντι καὶ τὸν νήδυμον 'ἥδυμον', . . . τῆς Ὀμηρικῆς ἐπεμελήθησαν ἐξηγήσεως

238 (257)] ὅτων

Schol. Philostr. Her. p. 464 B. εὐρίσκεται δὲ καὶ παρ' Ἑσιόδῳ μόνῳ καὶ γενική τῶν πτώσεων πληθυντικῶν (τοῦ 'ὅτις') ἐν χρήσει, 'ὅτων' ἀντὶ τοῦ ὄντινων

239 (258)] πρόκριν

Anecd. Ox. I p. 46, 31 Cr. Ἑσιόδος δὲ τὸ 'πρόκριν' παρὰ τὸ κρίςις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν

240 (260)] φυλλοχόος μείς

Pollux I 231 καὶ 'φυλλοχόος μῆν' ὁ ταῦτα ποιῶν ὡς Ἑσιόδος

cf. Himerius IX 1 Eustathius Hom. 631, 4 (1555, 6)

241 (59)] Schol. Ven. A Hom. K 431 Φρύγες] (ἡ διπλῇ), ὅτι ἑτέρους τῶν Τρώων οἶδε τοὺς Φρύγας καὶ ὅτι Ὀμηρος οὐκ οἶδε καλουμένους Λυδούς, ἀλλὰ Μήονας. πρὸς τὰ περὶ ἡλικίας Ἑσιόδου

239 Πρόκριν (Cephalī uxorem) Schneidewin

240 referebatur ad Op. 421, sed cf. Nauck MGrR. III 275 μείς scripsi, μῆν Pollux

242 (261)] Strabo XIII p. 587 ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος (Πρίαπος) ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἑσίοδος οἶδε Πρίαπον

243 (262)] Schol. Harl. Ambr. Hom. τ 34 λύχρον] λέγει δὲ τὴν δᾶδα κυρίως. τῷ δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένῳ λύχνῳ τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει οὐδὲ Ἑσίοδος μέμνηται

244 (263)] Argumentum Soph. Oed. Reg. II ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἑσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

245]

* * *

Ποσε<ιδαων

.. λ' ὄν γ ..

Παν>διονίδαο

ἐδιδ>άξατο Παλλὰς Ἀθή<νη

τε γὰρ ἶσα θεοῖσι 5

εἶ>ματος ἀργυφέοιο

>δ' ἀπὸ εἶδος ἄητο.

ης πειρήσατο βουλα<ῖς

Διδ>ς νόον αἰγιόχοιο

διξ>ήμενος ἦλθε γυννα<ῖκα 10

νεφεληγερέτα Ζεύ<ς

243 τοῦ . . . καλουμένου λύχνου schol., corr. Ludwig
οὐδὲ G. Dindorf, καὶ οὔτε schol.

245 cf. Fr. 7b; Hesiodaeis tribuerunt Grenfell-Hunt cum
Blassio 1 ΠΟΟΕ . . . G 3 Εὐρυνόμη Νίσου θυγάτηρ>
ex Hygin. fab. 157 supplet Blass Παν>ΔΕΙΟΝΙΔΑΟ G
4 τὴν πᾶσαν τέχνην ἐδιδ>άξατο Blass 9 Διδ>ς Grenfell-
Hunt 10 τὴν δ' ἄρ' ἐέδνοισιν διξ>ήμενος Blass ex Hom. φ 161

ἀνένευε κ>αρήατι, μή ποτ' ὀπάσ<σαι
 γιου Σισυφίδαο
 ἡδὲ Ποσειδάωνος ἐν> ἀγκοίνησι μιγεί<σα
 ἔτικτεν> ἀμύμονα Βελλ<εροφόντην 15
 κτηι ἐπ' ἀπείρονα π<όντον,
 πα>τῆρ πόρε Πήγασο<ν ἵππον
 μιν ἔπτε<το?
 ἔηταιαλ .

* * *

Papyrus Oxyrhynch. 421 (= G) saec. II ed. Grenfell et Hunt, 'the Oxyrhynchus Papyri' III p. 70

246] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ

Orus ap. Stephanum Byz. v. Δώτιον· ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανός ἐν ἡ· Δῶτος δὲ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιπτου τοίνυν Ὡρος ἐν τοῖς Ἑθνικοῖς τῇδε γράφει καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ πάλιν Ἡσίοδος 'Δωτίῳ ἐν πεδίῳ' φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι

247] Καὶ τότε δὴ στηθέων Ἀθάμα φρένας ἐξέλετο Ζεὺς

Galenus de plac. Hippocr. et Plat. I 266, 7 M. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἐπῶν ἅπαντα ἐχρῆν ὑπὸ αὐτοῦ (Χρυσίππου) παραλείπεισθαι, διὰ ὧν δὲ νοῦν καὶ φρένας καὶ διανοίαν καὶ λογισμὸν εἰπέ τις ποιητῆς ἐν καρδίᾳ περιέχεσθαι, συνάγειν ἔδει, καθάπερ ἔχει καὶ τὰ τοιαῦτα· 'καὶ — Ζεὺς'

245, 12 ἀνένευε κ>αρήατι ex Hom. K 205 Grenfell-Hunt 13 . . . ΝΤΟΥ G, an Γλα>ύκου? 14 ἡδὲ Ποσειδάωνος> dedi ἐν> Grenfell-Hunt 15 ἔτικτεν> scripsi 16 π<όντον Grenfell-Hunt πα>τῆρ iidem ἵππον add. iidem

246 ab Hesiodo abiudicavit Marckscheffel

247 Hesiodi videtur esse Ἀθάμα] ἀθ' ἄμα cod. M (Marcianus), ἄθ' ἄμα L (schedae Laur.)

248 (224)] Δαῖζομένοιο πόληος

'Pseudophilemon' v. εὐφυής· καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἄρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὥς παρ' Ὀμήρῳ ἡλυτὸς Ἰπποδάμεια· καὶ ἑρμὸς ἀντμή· καὶ ἄλὸς πολιοῖο· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ δαῖζομένοιο πόληος·

cf. Phavorinus Lex. p. 781, 20 B.

249 (223)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 1396 ὃ ἔνι Λάδων· Πείσανδρος τὸν δράκοντα ὑπέλληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν

250 (46)] Narrat. fabul. Ovid. Met. IV fab. 5 p. 811 St. *Sol praelatam Leucothoen ex Eurynome et Orchamo Achaemeniae principe origine Beli genitam Clymenae ac Rhodo, Circes matri, et Clytiae, quarum pulchritudine ante sollicitum animum egerat, dilexit et cupiens, ut in antedictis cupiditatem sedare, in speciem matris puellae Eurynomes conversus virginem deceptam dolo viliavit. cuius adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatum erat Sol, parenti puellae indicavit. quam ille cum terrae defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens diducto solo, cui subiecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratissima diis hominibusque esset, extulit, quae turea adpellatur. hoc Hesiodus indicat-*251 (47)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XI fab. 4 p. 864 St. *Pan cum Tmolum montem Lydiae frequentans fistula se oblectaret, elatus gloria agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. iudice ergo Tmolo, cuius mons erat,*

248 num Ascræi poetae sit, dubium δαῖζομένοιο Osann, δαῖζομένον cod., δαῖζομένον δὲ? Marckscheffel

249 aliud legitur Theog. 333 sq.

250 eicit Sittl

251 e fragmentis expellit Sittl

cum victoria Apollini esset adiudicata, Midae regi supradicto adsidenti soli displicuit. quam ob causam Apollo ob eandem stultitiam, quam et supra gesserat in Liberi patris voluntate, iratus aures eius asininæ ut essent sempiterno effecit, cuius iudicium nulli rei facerent. qui tamen fertur Midas esse Matris Magnae filius. sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius

252 (48)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XIII fab. 3 p. 873 St. *Memnon, Tithoni et Auroræ filius, Priamo ferens auxilium ab Achille occiditur. mater ergo precibus pro adsiduo officio inducendæ lucis ab Iove inpetrat, ut in cineres eius adusto rogo sorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. quæ memores belli quotannis ad sepulcrum eius conveniunt et inter se dimicantes sanguine suo manibus eius frequentes parentant. et ipsa mater eius matutinis temporibus lacrimas desiderio filii sui Memnonis transmutat in rorem, cui tamen monumentum in Phrygia constituit patruus eius, ut Hesiodus vult*

253 (209)] Auctor libri de caelo ('Aristoteles') III 1 εἰςὶ γάρ τινες οἳ φασιν οὐδὲν ἀγέννητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίνεσθαι· γεγόμενα δὲ τὰ μὲν ἄφθαρτα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθείρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἡσίοδον, εἴτα καὶ τῶν ἄλλων οἱ πρῶτοι φυσιολογήσαντες

254 (210)] Zeno (Stoic. Fr. I 63, 25 A.) ap. Laertium Diogenem VIII 1, 25, 48 ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν), ὥς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὥς δὲ Ζήνων Ἡσίοδον

252 delet Sittl cui Muncker, legebatur quod

253 ad Theog. 116 sq. refert Sittl

254 ad Theog. 127 spectare ratus est Sittl

255 (202)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 73 *asphodelum ab Hesiodo quidam halimon appellari existimavere, quod falsum arbitror; est enim suo nomine halimon, non parvi et ipsum erroris inter auctores*

256 (219)] Iosephus Flavius Antiq. Iud. I 108 (cf. Eusebius Praep. evang. IX 13) Ἡσιόδός τε καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια
cf. Ioannes Laurentius Lydus de mens. III 5

257 (243)] Eustathius Hom. 1293, 25 ἐς πηγὰς δὲ ἱερεῖονται μῆλα διὰ τὸ αὐτὰς γονίμους εἶναι τοῦ ὅλου ποταμοῦ, ἔτι δὲ καὶ τιμίας ἀρχικῶ λόγῳ, καθὰ παραδηλοῖ καὶ Ἡσιόδος

258 (19)] Georgius Monachus (Hamartolus) Chron. I 26, 5 (ex Ioseph. Flav. Antiq. Iud. I 167) καὶ πρῶτος κατελθὼν (ὁ Ἀβραὰμ) εἰς Αἴγυπτον ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἴγυπτίους ἐδίδαξε· πρῶτοι γὰρ εὑρεταὶ τούτων οἱ Χαλδαῖοι γεγέννηται· παρὰ δὲ τῶν Ἑβραίων ἔλαβον Φοίνικες· ἀφ' ὧν ὁ μὲν Κάδμος ταῦτα μετήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας. ὁ δὲ Ἡσιόδος μάλα συντάξας εὐφυνῶς Ἑλλήσιν

259 (267)] Ἀτασθαλίῃσι νόοιο

Et. Gud. v. ἀτασθαλία· ἡ περὶ τὸν οἶνον ἀταξία· καὶ ἁτασθαλίῃσι νόοιο, οὕτως ἐν Ἡσιόδῳ

260 (16)] Narrat. fabul. Ovid. Metam. II fab. 5, 6 p. 797 St. de Callistone: *quae a Iove cum Arcade filio, quem erat*

256 ad Oper. 130 pertinere suspicatur Kinkel

257 ad Oper. 757 referendum?

258 Georgium Monachum ad Opera respexisse putat Sittl

259 ad Oper. 685 (ἀιδρείῃσι νόοιο) pertinere suspicatus est Gaisford; ad Homerum rettulerit Nauck

260 ex Hom. Σ 489 ε 275 pendere iudicat Sittl

enixa, inter sidera conlocatur. a Graecis autem Helice, a nostris septentrio nuncupatur et a Tethy et Oceano ob Iunonis iram inter cetera sidera liquore non tingitur, ut auctor Hesiodus indicat

261 (254)] ἄρκυς

Et. Gud. v. ἄρκυς· εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἰστᾶσι πρὸς θήραν λεόντων ἢ ἄρκτων ἢ ἐλάφων. καὶ δασύνεται, ἐκ τοῦ εἴργω τοῦ κωλύω, τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ᾱ. 'Hσιόδος·

cf. Et. mag. v. ἄρκυς Anecd. Ox. II 336, 427 Cr.

262] Αἰὲν . . μὴ . . πετῆνα γενέσθαι

Et. gen. v. ζαῆν ἄνεμον· τὸν σφοδρῶς πνέοντα . . . ὥς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετῆν· 'Hσιόδος 'αἰὲν μὴ πετῆνα γενέσθαι'

263 (226)] Ποταμῷ †ρέοντι εἰοικώς

Servius in Vergil. Georg. I 245 *in morem fluminis*] Hesiodus 'ποταμῷ ρέοντι εἰοικώς'

264 (228)] Ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μῆλοπα καρπὸν

Schol. Ambros. Hom. η 104 μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ 'Hσιόδος γὰρ φησι τὸ 'ἀλετρεύουσι — καρπὸν' ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μῆλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν

261 'Hσιόδος] 'Hρωδιανός Marckscheffel

262 pro dubio habuit Ritschl; lyrico cuidam poetae adscripserit Hermann αἰὲν Et. gen. cod A, αἰὲν με Ludwig με πετῆνα Hermann

263 Astronomiae attribuit Maaß; nomina Hesiodi et Homeri confusa esse suspicatur Nauck; ad Scut. 314 pertinere censet Peppmüller ρέοντι Servius, ρέλοντι Lobeck, πλήθοντι Nauck

264 in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel 'Hσιόδος] 'Hλιόδωρος Sittl

265 (244)] Ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ

1—3 Schol. Pind. Nem. II 1 Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ
συντιθέναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς (τοὺς
ῥαψωδοὺς) προσκεκλησθαι· δηλοῖ δὲ ὁ Ἡσίοδος λέγων· ἔν
— Λητώ

1. 2 Eustathius Hom. 6, 14 καὶ φέρεται εἰς τὴν τοι-
αύτην ἔννοιαν Ἡσιόδου ῥῆσις αὕτη ἐν μέτρῳ ἡρώῳ· ἔν
Δῆλῳ — ἀοιδήν

266 (269)] Schol. (paraphr.) Lycophr. 822 p. 71 Sch. πρῶ-
τος Ἡσίοδος τῆς Ἑλένης τὸ εἶδωλον παρήγαγε

267 (259)] τέτορες

Phavorinus Eclog. Gramm. Gr. I 421, 29 D. τέτορας
Δωρικῶς λεχθέν, οὗ εὐθεῖα κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ

268 (23)] Narrat. fabul. Ovid. Met. fab. I p. 788 St. *ex terra
cum omnia generata sint variarumque rerum mater repe-
riatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus
Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit,
cui Minerva spiritum infudit*

269 (274)] Χαλεπὸς δ' ἐπὶ δράγματι λιμός

265, 1 τὸ Paulson

266 Stesichori esse arbitratur Marckscheffel τῆς Ἑλένης
Buecheler, περὶ τῆς Ἑλένης schol., περὶ τῆς Ἑλένης λέγων Geel,
περιόδῳ γῆς (in tertio Catalogi libro) Ἑλένης Bergk

267 delendum esse censuit Nauck verbis hunc in modum
mutatis: οὐ οὐδέτερον κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ (cf. Op. 698)

268 solam Promethei genealogiam commemorari arbitratur
Sittl *variarumque* <ea> C. Schenkl

269 Hesiodo tribuerunt Hertlein et Bergk ἐπὶ τῷ δράγ-
ματι V, ἐπὶ δράγματι Marcian. 251 Monac. 113, ἐπὶ δράγματι
Paris. 3029, ἐπὶ δώματι volgo, quod recepit Hertlein

Iulianus Misop. p. 369 b εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἡνίκα, φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής, χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ δράγματι;

270 (251)] *Αἴγλη τ' > ἡδ' Ἑρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις*

Servius in Vergil. Aen. IV 484 *Hesiodus has Hesperidas Aeglen Erytheam et Hesperethusam, Noctis filias, ultra Oceanum mala aurea habuisse dicit*

Schol. Clement. Protrept. I p. 302, 34 St. παρ' Ἑσπερίδων] Ἑσπερίδες νύμφαι τινὲς νόμοι οὕτω λεγόμεναι, αἱ φυλάττουςαι τὰ λεγόμενα χρύσεια μῆλα· ἡ δὲ Ἑρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος cf. Tzetzes Theog. 118 sq.

271 (268)] *Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης*

Aristophanes Vesp. 725 ἡ πού σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις

Cicero ad Attic. VII 18 *ego autem etsi illud pseudohisiodion — ita enim putatur — observo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil umquam vidi temere fieri, tamen illius querela movebar*

Plutarchus Mor. 1034 e πρὸς τὸν εἰπόντα· ἡμδὲ — ἀκούσης' ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων . . .

270 *Αἴγλη τ' >* Unger, qui nominibus confusis Apollonium pro Hesiodo commemorari exposuit; dissentit Seeliger ἡ δὲ ἔρυθία codd. PM, corr. Unger *Aeglen] egle* codd. FT *Erytheam] eriteren* cod. F, *eritheren* cod. T; ex Apollod. II 5, 11, 2 corr. Thilo *Hesperethusam* Unger, *hesperitusam* F, *haesperithusa* T, *Hesperiam Arethusam* ex Apollodoro Thilo

271 ad 'Chironis praecepta' rettulit Schneidewin πρὶν ἂν ἀμφοῖν Aristophanes schol. Aristoph. Plutarchus, πρὶν ἀμφω Pseudophocylideā Luciani codd. pars, πρὶν ἀμφοῖν testes ceteri

praeterea versum exhibent Pseudophocyl. 87 Pseudoplato Demod. p. 383 B, C Lucianus Calumn. n. tem. cred. 8 Schol. Medic. Aeschyl. Eum. 431 Schol. Eurip. Androm. 957 Schol. Aristoph. Vesp. 725 Schol. Thucyd. I 44 Paroemiogr. Gr. II 759, 14; cf. Schol. Eurip. Hipp. 264 Gregorius Naz. Epist. 218

272 (247)] Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας

Plato de Rep. III p. 390 E οὐδ' ἄστέον αὐτοῖς ὅτι
'δῶρα — βασιλῆας'

Suidas v. δῶρα· 'δῶρα — βασιλῆας'. οἱ μὲν Ἑσιόδειον
οἴονται τὸν στίχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτῳ ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ

273 (271)] Ἑβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο

Clemens Strom. V 14, 107 Ἑσιόδος μὲν οὕτως
περὶ αὐτῆς (τῆς ἑβδόμης ἡμέρας) λέγει· 'πρῶτον — ἡμαρ'
(Op. 770), καὶ πάλιν 'ἑβδομάτῃ — ἡέλιοιο'

unde sua Eusebius Praep. ev. XIII 12, 13 cf. idem
l. c. XIII 13, 34

274 (265)] Φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας Ὀκεανοῖο ῥοῇσι

Apollonius Lex. v. Φοῖβος . . . φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτ-
ταν τὸ καθαρόν, ὡς καὶ Ἠλιόδωρος· 'φοῖβον — ῥοῇσι'

275 (12)] Τηϋγέτῃ τ' ἐρόεσσα καὶ Ἥλέκτρῃ κυανῶπις

Ἀλκυόνη τε καὶ Ἀστερόπῃ δίῃ τε Κελαινῶ

Μαϊά τε καὶ Μερόπῃ, τὰς γείνατο φαιδιμος Ἀτλας

272 δῶρ'] καὶ Suidas

273 v. a falsariis Iudaeis fictum esse censuit Valckenaer;
ad Operum recensioem quandam pertinere ratus est Hermann
ἑβδομάτῃ Eusebius l. utroque αὖτις Eusebius XIII 13, 34,
αὐτῆς Clemens Eusebius l. altero

274 Heliodori, poetae epigrammatici, esse censet Sittl
κέρας' Bekker, κέρας cod. Ἠλιόδωρος] Ἑσιόδος Vilhoison

275 fragmentum cum proximo Astronomiae esse censet
Marckscheffel, 'Musaeo' tribuerit Sittl 2 θείῃ Hartel, sed cf.
Theog. 260 † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι] ὡς codd. BD; ὡς ὁ Ἄρα-
τος, αὐταὶ Hecker, <Ἑσιόδος δ'> ὅτι ἀστέρες οὕτω C. Schenkl

Schol. Pind. Nem. II 16 ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας. καὶ τινες μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν, † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι· 'Τηϋγέτη — "Ατλας'

276 (13)] Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἐρμῆν

Schol. Pind. Nem. II 16 Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· 'Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου'· † κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ 'Κυλλήνης — Ἐρμῆν'· unde sua Tzetzes in Lycophr. 219 sqq.

277 (264)] Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής

Stephanus Byz. v. Ἀσπληδῶν· Ὁρχομενοῦ δὲ νιεῖς Ἀσπληδῶν — θεοειδής' cf. Eustathius Hom. 272, 18

278 (174)] Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς

ἡμετέροις ἐτάροισι φόως πρῶτιστος ἔθηκε
κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίπην,
αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης

Schol. Pind. Nem. III 64 περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεῦσαι· 'Τελαμὼν — ἀνάσσης'

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΚΙΒΔΗΛΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1 (208)] Aristoteles Hist. Anim. VIII 18, 2 τὰ μὲν οὖν γαμψώνυχα, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἅποτα

276 Astronomiae adscripserit Marckscheffel, Catalogo Schneidewin Θεὸν BTU αὕτη γὰρ κατὰ τὸν α' κατάλογον Bergk

277 Hesiodo versum dederunt Buttmann et Hermann

278 cf. Pind. Nem. III 36—39; Ehoearum fragmentum esse iudicat Luebbert, Cinaethoni dat Corey

πάμπαν ἐστίν· ἀλλ' Ἑσίοδος ἡγνόμε τοῦτο· πεποίηκε γὰρ τὸν
τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετὸν ἐν τῇ διηγῆσει τῇ περὶ τὴν
πολιορκίαν τὴν Νίνου πίνοντα

2] Nicander Ther. 8 sqq.

ἀλλ' ἦ τοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροῦς
ἐρπηστὰς ἑχιάς τε καὶ ἄχθεα μυρία γαίης
Τιτῆνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ
Ἀσκραῖος μυχάτοιο Μελισσέηντος ἐπ' ὄχθαις
Ἑσίοδος κατέλεξε παρ' ὕδασι Περμησσοῖο

cf. Schol. Nicandr. Ther. 11 ἰστέον δὲ ὅτι ψεύδεται Νί-
κανδρος ἐνταῦθα. οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο εἶπεν (ὁ Ἀσκραῖος) ἐν
τοῖς πραττομένοις . . . περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θη-
ρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ
μὲν τῷ Ἑσιόδῳ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Ἀκουσίλαος δέ φησιν ἐκ
τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι

3] Et. gen. v. εἰλυφάζω· Ἑσίοδος· ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζων

4] Eustathius Hom. 124, 37 ὁ δὲ ποιητής φησι καὶ ὅτι τοῦ
πατρὸς ἀμείνων ἦν, ὅπερ σπάνιον κατὰ τὸν Ἑσίοδον λέ-
γοντα· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους' cf. idem Hom. 447, 26

5] Lucianus Hermot. 3 ἀλλὰ τὴν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος
Ἑσίοδος ἡμῖς τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι

5b] Schol. Lycophr. 1393 ὁ δὲ Ἐρυσίχθων Αἰῶν ἐκαλεῖτο,
ὥς φησιν Ἑσίοδος, διὰ τὸν λιμόν

1 Ἡρόδοτος (pro Ἑσίοδος) scribendum esse exposuit Na-
varre; fragmentum ad Ornithomantiam rettulit Bergk

2 vix falsis adnumerandum esse iudicat Schoemann; ad
Theogoniae recensionem quandam pertinere existimat Bergk

3 confusi loci Hom. Ἦ 492 et Hesiod. Theog. 692

4 est versus Hom. β 277

5 cf. Hes. Op. 40

5b Op. 363 grammaticum in mente habuisse probavit
Marckscheffel; cf. Callim. Hymn. Cer. 67 sq.

- 6] Schol. Palat. in Simiae Alas Amor. p. 83, 24 Haeb. Ἀκμονίδαν δὲ τὸν Οὐρανόν· Ἡσίοδος· Γαῖα μὲν Ἀκμονα ἔτικτεν· ἀπὸ δ' Ἀκμονος Οὐρανός·
- 7] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 367 Κιλίκων· οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον·
- 8] Anecd. Graeca V 144 Boiss. ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος σοφὸν φησιν εἶναι τὸν πολλὰ εἰδότα φυᾶ
- 9] Strabo I p. 59 καὶ ἡ πρότερον δὲ Ἀρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐχινάδων νήσων ἡπειρος γέγονε . . . συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαί, ὥς Ἡσίοδος φησιν
- 10] Hieronymus Epitaph. Nepot. t. IV 273 M. *et Hesiodus natales hominum plangens gaudet in funere*
- 11] Theo Progymn. c. VI Rhet. Gr. I 217, 9 W. δεύτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου ἐπιχειρήσομεν, δεικνύντες ὅτι ἀδύνατον τὸ πρᾶγμα οὕτω γενέσθαι, ὥς φησιν ὁ συγγραφεύς, ἥτοι διὰ τὸ μηδόλως πεφυκέναι γίνεσθαι, ἢ διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι τὰ ἱστορούμενα, οἷον πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Βούσιριν· κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἔνδεκα γενεαῖς

6 Alcmanis esse (cf. Eust. Hom. 1154, 25) censuit Hermann; e Titanomachia esse deprompta arbitratur Bergk; Γαῖα μὲν Ἀκμον· ἔτικτεν Hesiodo adscribit Sittl

7 Pindarum Pyth. I 30 ab Hesiodo versum mutuatum esse (cf. Schulze Quaest. ep. 154 adn. 1) existimavit Mess, cui ad-versatus est Usener Rh. Mus. LVI 186

8 Pindari est Ol. II 154

9 Ἡρόδοτος recte Coraes

10 pertinere videtur ad Euripidis Cresph. Fr. 449 p. 498 N.²

11 Ἰσοκράτην· pro Ἡσίοδον· scribendum esse probavit Kontos

12] Schol. Theocrit. I 27 schol. Lucian. de die nef. p. 210, 16 R. Et. gen. v. κισσύβιον . . . 'ΗΣΙΟΔΟΣ· 'ὀλίγῳ δ' ἤδετο κισσυβίῳ'

12b] Plutarchus Mor. p. 553 f τὰ λοιπὰ δ' 'ΗΣΙΟΔΟΥ χρὴ νομίζειν ἀκροᾶσθαι . . . p. 554 a 'ἡ γὰρ κακὴ', φησί, 'βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη' (Op. 266). καὶ 'ὅς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἐῷ κακὸν ἥπατι τεύχει'

Fragm. Marcianum ed. Hercher Herm. III 385, 13 καὶ τὸ τοῦ 'ΗΣΙΟΔΟΥ πληρούμενον 'ὅς κακὸν ἄλλῳ τεύχων ἐῷ κακὸν ἥπατι τεύχει'

13 (273)] Eustathius Hom. 1318, 7 . . τὸ ὑπερβαίνειν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὑπερβασία, ἥς καὶ παρ' 'ΗΣΙΟΔΟΥ χρῆσις ἐστίν, ἐν τῷ 'ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι'

14] Et. gen. γ. βύβλος· 'ΗΣΙΟΔΟΣ ἐν 'ΑΣΠΙΔΙ Οἶον 'ΒΥΒΛΟΝ τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν'

15 (199)] Fulgentius Mitol. III 1 (p. 59 sq. Helm) *Pritos Panfila lingua sordidus dicitur sicut Esiodus in bucolico carmine scribit* 'προῖτος σταφυλάων | εὖ λακτιζομένων αἵμορ-

12 Callimachi est Fr. 109, 2 Schn. ὀλίγον schol. Theocrit. δ' (δὲ schol. Lucian.) ἤδεται schol. Lucian. Et. gen., δὲ εἴσεται schol. Theocrit.

12b confunditur Callimachi Fr. 222 Schn. cum Hes. Op. 265

13 ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι in Pseudophoc. v. 36 et 69 B.⁴ legitur; an ad Op. 828 referendum?

14 est versus Dionysii Perieg. 912

15 Hesiodo primus abiudicavit Scriverius; ex Euphorionis 'Hesiodo' versiculos depromptos esse existimat Unger; de fragmento cf. Jungmann Coniect. Fulgent. 37 sqq. et Kaibel Herm. XV 449 sq. *pritos* Helmii cod. G, *peprigos* codd. αβ (*peprigos* cod. E), *pepigros* codd. HM: unde Προῖτος Casaubonus, <ὁ> δὲ Προῖτος Ritschl, βεβριθῶς Fröhlich, πεπερηθῶς (αἰμόρ-

ράντοισι <δρόσοισιν>’ *id est sordidus uvarum bene cal-
catarum sanguineo rore*

15b] Athenaeus III 116a Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος . . . ἐν τῷ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδον φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδ’ εἰρηκέναι·

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κέκριται † αὐτὰ καὶ θιοιην
γναθμὸν <ὄν> ἠὲ δάξαντο δυσείμονες λχθυβολῆες,
οἷς ὁ ταριχοπλεως ἄδε Βόσπορος, οἷ θ’ ὑπόγαστρα
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.

ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὄξυρρύγχου, 5
ὄν καὶ ὄλον καὶ τμητὸν Ἀλεξανδρεῖς ἐκόμισσαν.

θύνων δ’ ὠραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ
καὶ σκόμβρων κυβίων τε καὶ εὐχόρτου † λικιβάττω
καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη·

Ἰόνιον δ’ ἀνὰ κύμα φέρων Γαθειρόθεν ἄξει 10
Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐκ ζαθέοιο Τάραντος
ὀρκύνιοιο τρίγωνα, τὰ τ’ <ἐν> σταμνοῖσι τεθέντα
ἀμφαλλάξ δειπνοῖσιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ.

ροον . . . ἐέρσην ‘emittens sanguineum rorem’) Jungmann, φη-
τὸς C. Schenkl secuntur in codd. corrupta haec: *ista fulu-
eulactis (ūlancis T) menes emoru (semoru P, emorum TDβa
[MH] β; ista fulveo (fulueu M) lactis mene somoru (semoru M)
HM; unde σταφυλάων | εὐ λακτιζομένων Leutsch, σταφυλῆφι |
εὐ λακτιζομένης Ritschl, αἰμορράντοισι Peppmüller, αἰμορραγέσσι
ipse conieci, αἰμοσταγέσσι Unger <δρόσοισιν> Unger*

15b ab Hesiodo alienum 1 [μὲν] del. Bergk κέκριται
Kaibel, καὶ κριται cod. A ἂν τακερωθῇ? dubitans Kaibel
2 <ὄν> Kaibel 3 ταριπόλεως A, corr. Casaubonus οἱ πυ-
θόγαστρι A, corr. Hermann 4 τετραγωνα A, corr. Mu-
surus ταρίχια Coraes, ταχητρια A 5 οξυρρύγχου A, corr.
Meineke 6 Ἀλεξανδρεῖς scripsi, ἄλες τηρχεῖς A 8 κυβίων
Meineke, βυθίων A 9 κολιων A, corr. CE 10 φέρων
Kaibel, φεύγων A, φηγῶν Musurus γαδείραθεν A, corr.
Meineke 11 ἐκ ζαθέοιο Kaibel, ἐξ ἀγαθοῖο A 12 <ἐν> add.
Musurus

ταῦτα τὰ ἔπη ἔμοι μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἑσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον ἔτι δὲ Τάραντα καὶ Βρεττίλους καὶ Καμπανοὺς πολλοῖς ἔτεσι τούτων πρεσβύτερος ὢν; δοκεῖ οὖν μοι αὖ τοῦ Εὐθυδήμου εἶναι τὰ ποιήματα

16] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. III 483 *prima opinio est ab Hesiodo: futura praedicere, quia supernus conditor orbis, cum chaos figuraret in semina, hanc illis potestatem concessit*

17] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. IV 482 *quidam enim volunt non Iovis filium esse Mercurium, sed filium Pyrrhae — in qua opinione etiam Hesiodus versatur in his libris, quos de Theogonia scripsit, quidam Persei*

18 (218)] Proclus Proleg. in Hesiod. Op. p. 4, 18 G. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. νῦν δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ λέξεων τὰς δεομένας σαφηνεῖας διερμηνεύσωμεν . . . D'Orvillii codex additum habet: ῥήσεις Ἑσιόδου· μουσοπνόνων στομάτων'. ἄλλως

19] Athenagoras lib. pro Christ. 14 (ἴδρυνται θεοὺς . . .) ἀλκμὰν καὶ ἡσιόδος μήδειαν ἢ νιόβην

20] Hesychius v. Ἀργεῖη· Πελοποννησίᾳ· λευκὴν δὲ Ἑσιόδος

16 Hesiodum nihil praeter chaos, cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 603

17 de scholio graviter corrupto cf. Wilamowitz l. c. 603 sq.

18 cf. Sittl Wien. St. XII 60

19 Ἀκαρνᾶνες Ἀμφίλοχον, Μῆδοι Δηϊόκην, <Μόψον> Κίλι κες Schwartz; Κερκυραῖοι vel Ἀσκραῖοι Ἑσιόδον κτλ. Sauppe

20 Ἑσιόδος] Ἡλιόδωρος Ruhnken

21] Hesychius v. ἄμφουδης· περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δὲ Ἑσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὐδας ῥίπτων

22] Et. mag. v. λάταξ· παρὰ τὸ $\overline{\lambda\alpha}$ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω, σταῖξ καὶ λάταξ ἢ μεγάλη σταγών, Ἑσίοδος

21 Ἑσίοδος] Ἑλιόδωρος Ruhnken, Ἑρωδιανὸς Hermann

22 Ἑσίοδος] Ἑρωδιανὸς Ruhnken

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΓΩΝ

NOTAE LIBRORUM

F = cod. Florentinus bibl. Laurentianae LVI 1 saec. XIV

* * *

A = lacinia papyri Flinders Petrie (tab. XXV ed. Mahaffy)
saec. ut videtur III a. Chr.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΑΥΤΩΝ

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὖχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ

5 εἶσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ 5
Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς πο-
10 ταμοῦ καὶ Κρηθίδος νύμφης κεκληθῆναι φασὶ πρότερον 10
Μελησιγένῃ, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἰδίον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισφῶζεσθαι
15 τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-

Versuum numeros editionis meae maioris in margine exteriore posui

2 γενέσθαι Barnes, λέγεσθαι F 5 εἶσατο F, corr. Stephanus, νάσσατο Hes. Op. 639 6 οὐδέ] δέ in ras. F 7 ἄποικοι Hermann, ἔποικοι F 8 γεγενῆσθαι F 9 γε Stephanus, τὲ F 10 Κρηθίδος cf. 25, κρηθίδος F, Κρηθίδος Barnes 11 μελησιγενῇ F 15 αὐτοῖς F, corr. Westermann

15 μένουσ. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ
φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρ-
ξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλή διαφωνία
παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης 20
Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ
20 Μνασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα
ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον
ἱερογραμματέα, εἰσὶ δέ, οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσέως·
μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθρίδα, οἱ δὲ Θεμί- 25
στην, οἱ δὲ Ὑρνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ
Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦ-
25 σαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ
Μέλης, ὥς δὲ τινὲς φασί, Μελησιγένης, ὥς δὲ ἔνιοι,
Ἄλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτόν φασί τινες Ὅμηρον διὰ 30
τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων
Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρῳσιν τῶν ὁμμάτων· παρὰ
γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ
30 δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδρια-
νοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθησό- 35
μεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πνυθομένου, πόθεν Ὅμηρος
καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

21 Μαίονα Sturz, ///αιονα F εὐ///αίων F, rest. Meineke
22 Μνασαγόραν Rohde, μασαγόρ (altera littera incerta) F, Μασσα-
γόραν Tzetzes Alleg. Hom. Iliad. 60, Δμασαγόραν Barnes, Μαια-
γόραν Nietzsche Δημόκριτος] Δημήτριος Wilamowitz ὁ
rest. Nietzsche, vocula evanuit in F 23 Θαμύραν] dimidium
alterum litterae primae et prius litterae α evanida in F
24 ///ρογραμματέα F, cf. Tzetzes l. c. 61, rest. Nauck ὀδυ///σέως
F 25 ///ρηθρίδα F Θεμιστώ Barnes 26 Ὑρνηθῶ dubitans
Westermann, εὐγνηθῶ F (Ὀρνηθοῦς Tzetzes Alleg. Hom. Iliad.
65) 29 μελησιγενής F 30 Ἄλτης e schol. Hom. X 51
Welcker, ἀύλητῆν F, Αὐλήτης Boissonade, qui quae secuntur
recte distinxit; post φασί et Ὅμηρον interpungit F δὲ om.
F, δ' Westermann 34 ἀδιανοῦ F, corr. apographum Stephani

- ἄγνωστόν μ' ἔρξαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἄμβροσίου σειρήνος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,
 40 Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορὴν Ἐπικάστη 35
 μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.
 οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ
 τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ με-
 γαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός.
 45 ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν 40
 εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῇ. γενεαλογοῦσι δὲ
 οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Αἰθούσης τῆς Ποσειδῶνος
 γενέσθαι Αἶνον, Αἶνου δὲ Πίερων, Πιέρου δὲ καὶ
 νύμφης Μεθώνης Οἶαρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης
 50 Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Δρῆν, <τοῦ δὲ Εὐκλέα>, τοῦ δὲ 45
 Ἰαδμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ
 δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον καὶ
 Ἀπελλῆν, Δίου δὲ καὶ Πυκμιήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
 τρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην· Ἀπελλοῦ δὲ Μαίονα, Μαίονος
 55 δὲ καὶ θυγατρὸς Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.
 τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγω- 50
 γνίσασθαι ὁμόσε ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας. ποιήσαντα
 γὰρ τὸν Μαργίτην Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν
 ῥαψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς

40 νεστορίη F Πολυκάστη primitus scriptum fuisse sus-
 picatur Nietzsche 46 δὲ] δ' Westermann, τὲ F 47 Αἰ-
 θούσης Charax ap. Suidam v. Ὀμηρος, καὶ Θωῶσης F 48 λινον
 F 50 Δρῆν e Charace Goettling, ὄρτην F, Ὀθρὸν Barnes,
 Ὀτρυν? Welcker <τοῦ δὲ Εὐκλέα> e Charace Goettling
 51 Ἰαδμονίδην coll. Herod. II 134 et Plut. Mor. p. 557 a
 Nietzsche, ἰαδμονίδην F 53 Ἀπελλῆν Charax ap. Suidam,
 Ἀπέλλαιον F, Ἀπέλλην (Ἀπελλέα?) Nietzsche 54 Ἀπέλλων
 (Ἀπελλέους?) Nietzsche, πέρσον F, Ἀπελλαίου Sittl 55 καὶ θυ-
 γατρὸς Nietzsche, θυγατρὸς καὶ F 57 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐ-
 βοίας idem, ἐν ἀβλίδι τῆς βοιωτίας F

πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι, τίς εἶη, τὴν δὲ Πυθίαν 60
εἶπειν·

55 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὸς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφι-
ξιν, διατρέβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν 65
αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφι-
60 δάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς
ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ
σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν συνεκά-
λεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες 70
ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι
τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ
65 καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτη-
κότες. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνι-
σαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦ- 75
τον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ
Ὀμήρου καθ' ἓν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι.
φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

70 νιὲ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς,
εἶπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν; 80

Ὀμηρος

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Αἰδαο περῆσαι.

63 παίδων F Pausanias X 24, 2 Stephanus Byz. v. Ἴος
Anth. Pal. XIV 65, ἀνδρῶν Pseudoplutarchus Vit. Hom. I 4
Proclus Chrest. (schol. Il. I p. XXXII D.) 66 Γανύκτωρ Pau-
sanias, γαννύκτωρ F 73 Πανήδης ex papyri A col. I v. 4
(π>A>HΔΟΥ) rest. Kirchhoff; πανοίδης F, Πανίδης Tzetzes,
Πανείδης Hermann 81 ἀρχὴν A (AP<χην) F Stobaeus CXX 3,
πάντων Theognis 425 82 ὅπως A Theognis Stobaeus, ὅμως F

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

75

εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
85 τί θνητοῖς κάλλιστον ὀλεαὶ ἐν φρεσὶν εἶναι;

ὁ δέ·

ὁππότε ἄν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ 80
ἥμενοι ἐξέλῃς, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
90 σίτου καὶ κρεέων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαν- 85
μασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοὺς στίχους ὥστε χρυσοῦς
95 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοι-
ναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπονδῶν προκα-
εὔχεσθαι πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ
Ὀμήρου εὐημερία ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὠρμησεν ἐπε-
ρώτησιν καὶ φησι τούσδε τοὺς στίχους· 90

100 Μοῦσά γέ μοι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνησάμενος ἀοιδῆς.

ὁ δὲ Ὅμηρος βουλούμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λῦσαι
φησὶν·

85 τί θν>ΗΤΟΙΚΑΛ<λίστον A, cf. v. 92 et quae dixi Wien.
St. XIV 141, τί θνητοῖσιν ἄριστον F 87 sq. cf. Hom. i 5 sq.
κατά Nietzsche, κατὰ F 90 κρεέων scripsi, κρεῶν F Ho-
meri codd. 92 εἶδεται] . . . ΕΤΑΙ A 93 του>ΤΩΝΤΩΝ A,

τῶν F 94 τους στι>ΧΟΥ A, unde locum restitui, τὰ ἔπη F
98 ἀπῆρων F, ἀπό apogr. Stephani in marg. ἐπ' ἐρώτησιν
F 100 cf. Theog. 31 Μοῦσά γέ μοι i. e. αἰεῖδει, ΜΟΥCA-
ΓΕΜΟΙ A, Μοῦσά γ' ἐμοὶ Kirchhoff, μοῦς' ἄγε μοι F, Μοῦς'
ἃ γέ μοι (i. e. ἃ γέ μοι Μοῦσα αἰεῖδει, τὰ κτλ., τῶν μὲν μηδὲν
ἄειδε) Nietzsche, Μοῦσα λέγει Goettling ΠΡΟΤΕ<οντα A, τ'
ἐόντα evanidum F 101 ΜΗΘΕΝ A

οὐδέ ποτ' ἀμφι Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι

95 ἄρματα συντρίβουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

105

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφι-
βόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στι-
χους λέγων ἡξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀπο-
κρίνασθαι τὸν Ὅμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιό-

100 δον, ὁ δὲ ἑξῆς Ὅμηρον, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων 110
τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

Ἡσίοδος

δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο βοῶν κρέα καὶ χένας ἵππων

Ὅμηρος

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἡσίοδος

καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

Ὅμηρος

ἀνδράσι ληιστήρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

115

Ἡσίοδος

105 χερσὶ βαλέων ἰοὺς οὐλῶν κατὰ φῦλα γιγάντων

Ὅμηρος

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα.

104 τύμβῳ F Plutarchus Mor. 153 f, ΤΥΜΒΟΝ Α (duplicem antiquitus lectionem extitisse suspicatus sum) καναχήποδες ἵπποι Α (ΚΑΝ<αχηποδες ιπ>ΠΟΙ) Plutarchus, verba interciderunt in F 105 ἐρίζοντες Α (ερι>ΖΟΝΤΕC) F, ἐπειγόμενοι Plutarchus 112 sqq. Ἡσίοδος et Ὅμηρος indices om. F 112 δεῖπνον — εἵλοντο] ὡς οἱ μὲν δαίνυντο Aristophanes Pac. 1282 113 πολέμοιο Stephanus, πολέμον F, πολέμον Aristophanes κορέσθην F, κόρεσθην Hermann, (πολέμον) ἐκόρεσθην Aristophanes 115 ἐπ' ἀκτὴν δοῦλοι ἐπεσθαι? Nietzsche 116 post 117 legitur in F, transposuit Nietzsche βαλέων Goettling, βαλῶν F ἰοὺς Nietzsche, ἰοῖσιν F οὐλῶν scripsi, ὄλλων F, ὠμῶν? Nietzsche 117 ἡρακλῆς F

Ἡσίοδος

οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκιδός ἐστι

Ὅμηρος

μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Ἡσίοδος

120 αὐτὰρ σοί γε πατήρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ

Ὅμηρος

σῶμα τό γε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

110

Ἡσίοδος

αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμφῳ Ἄρτεμις λοχέαιρα

Ὅμηρος

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Ἡσίοδος

ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

Ὅμηρος

125 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἡσίοδος

δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

115

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος

Ὅμηρος

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

Ἡσίοδος

ἡμεῖς δ' ἄμ πεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὐτως

130 ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

120 αὐτὰρ Ludwich, οὗτ' ἄρ F, οὗτ' ἄρα Goettling, εὐτ' ἄρα (σοὶ 'nomin. plur.') idem dubitans, ἡ τ' ἄρα Hermann ἐμίγη F, (εὐτ' ἄρα σοὶ) ἐμιγεν Goettling 121 τόγε (vel τόδε) σπείραντε Boissonade, τό γ' ἐσπείραντο F, τότε σπείραντε Hermann, τότε σπείραντο Goettling χρυσήν F 123 βιοί F 127 κατατεθνηῶτος F, corr. Goettling 129 σιμοούντιον F αὐτως Westermann, οὕτως F

Ὅμηρος

120 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἡσίοδος

δὴ τότε ἄριστῆς κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης

Ὅμηρος

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

Ἡσίοδος

Κολχίδ' ἔπειτ' ἤγοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα

Ὅμηρος

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

135

Ἡσίοδος

125 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης

Ὅμηρος

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐνσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Ἡσίοδος

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι

μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·

ἐσθίειτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμέων

140

130 οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

Ὅμηρος

πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἶκαδ' ἵκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν

φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

132 ἀριστή F, corr. apogr. Stephani 133 τε ἀπείρυσαν
F, τ' ἀποιέρυσαν Barnes ναῦν F, νηῦν vel νέα restituendum
esse censui 134 sq. ἐπεὶ θ' ἵκοντο scribing inter se trans-
posuit Nietzsche 134 ἔπειτ' ἤγοντο (Μήδειαν) Wilamowitz,
ἔπειθ' ἵκοντο F 137 ἐνσέλμων F 138 τοῖσι F 140 ὑμῶν
F 138 sq. Hesiodo, 140—142 Homero tribuit Hermann, v.
138, 140 sq. Hesiodo, 139 Homero Goettling 142 αὐτῆς F
143 ταῦτα δὲ πάντα Barnes

145 τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί; 135

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
150 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθὸς ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν 140
οὐδῶν πεντήκοντα, ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ε ... κατὰ
πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίο-
155 δος ἄρχεται πάλιν·

υἱὲ Μέλητος Ὀμηρ', εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοις Διὸς μέγαλοις θύγατρεις, 145
λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.
160 ὁ δέ φησι·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω. 150
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων

* * * *

147 ὁ δὲ Ὀμηρος Barnes 153 post μυριάδες in F, εὐν
legitur; ε lacunae signo adiecto Westermann, πεντακισχίλιοι
τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα Barnes, ἀνδρῶν δὲ διπλῇ μυριάς
μία καὶ ἀπλαῖ χίλια διακόσιαι πεντήκοντα Hermann, ἀνδρῶν
vel Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες, ια σν' Westermann; εὐ in ευν latere
ratus εὐ δὴ κατὰ πάντα coniecit Nietzsche 157 ὑψίστοι F,
corr. apogr. Stephani 158 μέτρῳ Barnes ἐναρμόζον F,
corr. Boissonade 159 τε om. F ποθέω] θέω F, corr. marg.
apogr. Stephani 162 εἰπέμεν Barnes, εἰπεῖν F 164 ἔχθιστ^ο
F post 164 deest versus, lacunae signum posuit Nietzsche

ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι σὼ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

165

Ἡσίοδος

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἡθεσι ποίοις;

Ὅμηρος

155 εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέλη.

Ἡσίοδος

εὖχεσθαι δὲ θεοῖσι τί πάντων ἐστὶν ἄμεινον;

Ὅμηρος

εὖνομον εἶναι ἐῷ θυμῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

170

Ἡσίοδος

ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

Ὅμηρος

160 ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Ἡσίοδος

ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

Ὅμηρος

κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Ἡσίοδος

τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

175

Ὅμηρος

γιννώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἔπεσθαι.

165 τῷ Boissonade 168 τιμοῖντο F 169 θεοῖσι τί
Rohde, θεοῖς ὅτι F 170 εὖνομον conieci, εὖνουν F, εὖνους
Nietzsche ἐῷ θυμῷ (de deorum animis intellegens) Nietzsche,
de homine accipio; ἐαυτῷ F 171 ἔχεις Hutchinson, ἔχειν σ' F
172 ἐμῇ γνώμῃ malit Westermann 173 ἀνδρεία F 174 ὠφε-
λείας F, corr. marg. apographi 176 γινώσκειν F

Ἡσίοδος

πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

165

Ὅμηρος

οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.

Ἡσίοδος

ἢ δ' εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

Ὅμηρος

180 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἢσθέντα τε πλείστα.

θηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης 170
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιη-
μάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

185 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότιό τε δυσομενάων·

αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα 175

κεκρύφεται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.

190 οὗτός τοι πεδίῳ πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης

ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκρα βησσήεντα

πόντου κυμαλνοντος ἀπόπροθι πλοῖνα χῶρον 180

ναλουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν

γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὦρια πάντα πέλονται.

177 βροτοῖσι F, corr. Barnes βροτῶν ποίοις suspicatur
Nietzsche 178 αὐτὸς] οὗ τις Nietzsche 180 τε om. F
182 Πανήδης cf. ad 73; πανοίδης F, Πανείδης Hermann
186 ἀμητοῖο F, an ἀμήτοι? τε] δὲ Hes. Op. 384 188 αὐθις
F 191 τ' ἄγκρα Hes. Op. 391, δ' ἄγγρα F 193 ναίονσι
F 194 γυμνοῦσ' θ' ἀμάειν F, γυμνὸν δ' ἀμάειν Hes. Op.
392 εἰ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλῃσθα | ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος
Hes. Op. 392sq.

μεθ' ὃν Ὀμηρος·

195

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 185 καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράζαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 300
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
 190 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι
 μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὕσσε δ' ἄμερδεν 305
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 195 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμηρον οἱ Ἕλληνες 210
 ἐπῆνουν, ὥς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν,
 200 καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν
 Ἡσίοδον ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ
 γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν
 πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης 215
 οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα
 χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

205 Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
 ὕμνῳ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος 220

196—209 ex Hom. N 126—133 et 339—344 199 κρινθέν-
 τες F 201 ἀσπίς δ' ἄρ' F 204 φθεισίμβροτος F 205 μακραῖς
 F, μακροῦς Hom. N 340 218 Μούσης suspicatus sum ἀνέ-
 θεηκα Anth. Pal. VII 53, cf. Hes. Op. 658

εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ
θεῷ ἀναθήσων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεν
γενομένην τὴν προφητὴν φασιν εἰπεῖν· 210

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῦει,
225 Ἑσίοδος Μούσῃσι τιτιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἢ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνυται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν. 215

ὁ δὲ Ἑσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
230 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ'
Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνο-
ήσας τὸ μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο 220
Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενο-
235 μένης ἐν τοῖς Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι
τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἑσίοδον, ἀποκτεί-
ναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Λοκρίδος
πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς
τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἑορτῆς τινος 225
240 ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνεῖας πάντες ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκείνο
μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεξήτουν.

225 Μούσαις τιτιμημένος Tzetzae Vit. Hes. 96 codd. pars
226 ὄσσην F 227 κάλλιμον F (μ ε ς corr.) 228 κεῖθι δέ
τοι F, 'κεῖ γάρ τοι cod. P Tzetzae (quod in κεῖ γάρ τοι mutavit
Westermann), καὶ γάρ τοι codd. cett. Tzetzae 231 Οἰνεῶνα
Westermann παρὰ F 234 νεμίον F δέ] δ' F
235 Οἰνοεῦσιν Friedel, Οἰνεωνεῖσιν Sauppe, οἰνῶσιν F, Οἰνεῶσιν
Goettling, ἐν τῷ Οἰνεῶνι Westermann 237 Ἀχαΐας Wester-
mann, Εὐβοίας F Tzetzae Vita Hes. 106, Μολυκρίας Goettling,
Βοιωτίας Nietzsche, τῆς Βολίνιας (vel Εὐπαλίας) καὶ τῆς Μο-
λυκρίας primitus scriptum fuisse censuit Nietzsche 240 Ἀρι-
αδνεῖας sine accentu F, 'Ριον ἀγνεῖας Nietzsche

οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπά-
 σαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς
 κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόν- 245
 230 τωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῷ. Ἐρατοσθένης
 δέ φησιν ἐν Ἡσιόδῳ Κτλίμενον καὶ Ἄντιφον τοὺς
 Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἐναλόντας σφα-
 γιασθῆναι θεοῖς <τοῖς> ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ
 μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προ- 250
 ειρημένων, μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθα-
 235 ρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσιόδου δη-
 μῶδους, <Τρωίλου> ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
 ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ
 χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ 255
 ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλῆμος, ἀλλὰ θανόντος
 240 ὀστέα πλῆξιππος γῇ Μινυᾶς κατέχει
 Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
 ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. 260

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυ-
 χῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶ-
 245 τόν μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδῖψιον, ἔνθεν ἄνακτες·

247 Ἡσιόδῳ Goettling, ἐνηπόδῳ F 248 γαννύκτορος F
 ἐναλόντας Friedel, ἀνελόντας F 249 <τοῖς> Bernhardt, om. F
 ὑπὸ F 253 δημῶδους <Τρωίλου>] coll. Plutarch. Mor.
 p. 162 d Nietzsche, δημῶδους F, Δημωνίδου Sittl 258 πλῆξιπ-
 πος — Μινυᾶς scripsi, πλῆξιππων γῇ Μινυᾶς F Pseudaristoteles
 Pepl. 19, πλῆξιππου γῇ Μινύη Tzetzes Vita Hes., πλῆξιππων
 γῇ Μινυῶν Pausanias IX 38, 4 Anthol. Pal. VII 54, 2 259 ἐν
 — ἐστὶν F Anthologia Tzetzes, ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Pau-
 sanias 260 βασάνοις Tzetzes 263 ζ Hermann, ξ F

265 εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. ἀκούσαντες
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος 250
καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι
270 ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος
χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένην. καὶ ποιεῖ
οὕτως·

χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.

ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη 255

275 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύξῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος δ' ἀνίων φαίνη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

265 Ἐπιγόνους Barnes, ἐπειγομένου F ζ Hermann, ξ F
271. 272 καὶ ποιεῖ οὕτως in marg. habet F 273 χαλκῇ F
scriptores cett. Μίδεω Pseudoherodoti Vitae Hom. p. 5 W.
cod. B, Μίδου F Pseudoherodoti codd. ceteri Philoponus in
Aristot. Anal. post. 34 b, Μίδα Plato Phaedr. p. 264 C Laert.
Diogenes I 6, 89 Incert. auctor or. Cor. ('Dio') XXXVII 38
Anthologia ἐπὶ σήματος ἤμαι F, ἐπὶ σήματι κείμεναι scrip-
tores cett. 274 ἔς τ' F Incert. auctor or. Cor. Pseudohero-
doti Vita Hom. Laertius Diogenes Anth. Pal. auctor περὶ ὕψ.
36, 2, εὐτ' Anth. Plan., ὅφρ' Plato Libanius I 519, 17 R. νάη
F Plato Sextus Empir. Pyrrh. II 37 Libanius Anth., ῥέη Incert.
auctoris or. Cor. codd. (νάη Emperius) Laertius Diogenes
Pseudoher. Vita Hom. (ῥέοι pars codd.) auctor περὶ ὕψ. Sextus
Empir. adv. math. VIII 184 τεθήλοι Pseudoherodoti Vitae codd.
pars maior 275 sq. om. Plato Incert. auctor or. Cor. Anth.,
inverso ordine dispositos habet Laertius Diogenes 275 om.
Pseudoher. Vita πλήθωσι] ῥέωσιν Laertii Diogenis codd. PB
(ῥείωσιν Röper) ἀνακλύξῃ Laertius Diogenes 276 φαίνη F,
λάμπη scriptores cett. λαμπρή Goettling, sed. cf. ad Theog. 19
277 πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ F Incert. auctor or. Cor. Anth.
Pal. Laertii Diogenis codd. PB Suidas v. αὐτοῦ, πολυκλαύστῳ
ἐπὶ τύμβῳ Anth. Plan., πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου Plato Pseudoher.
Vita 278 σημανέω F, ἀγγελέω scriptores cett.

260 λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἄργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν
Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας· 280

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάξεις.

μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη Μ,β',
265 πεποιηκῶς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὼν Μ,εφ'. παραγενόμενον
δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ 285
Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευ-
τηρίῳ ψύχους ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι
λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·

ἄνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
270 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης, 290
<χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες>
λαοῖς εἰν ἄγορῃσι καθήμενοι εἰσοράσθαι.
αἰθομένον δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅπότε' ἂν νείφῃσι Κρονίων.

275 ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψάδει 295
τὰ ποιήματα. τιμηθεῖς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς
Ἄργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

281 τόδ' Barnes ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος Tzetzes 282 σῆσιν
ἐπιφροσύνης Menrad, σῆς ὑποφραδμοσύναις Barnes αἰὲν]
ἔσθλόν Tzetzes 283 Μ,β' Nietzsche, μβφ (β m¹ ex i corr.?) F
284 Μ,εφ' Nietzsche, με F 289 στέφανοι παῖδες F, στέ-
φανος παῖδες Pseudoher. Vita p. 15 W., παῖδες στέφανος Sui-
das 290 δ' ἐν πεδίῳ Pseudoher. Vita Suidas; post hunc
versum aliquid excidisse e Pseudoher. Vita Hom. p. 16 W. vidit
Barnes; e Vitae versibus χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ
βασιλῆες | ἥμενοι εἰν ἄγορῃ κόσμος λαοῖσιν (sic Nietzsche pro
κόσμος τ' ἄλλοισιν) δρᾶσθαι Nietzsche versum huius modi
composuit: θήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ (sive κόσμος)
βασιλῆες; οἶκον ἀέξει volgo legebatur 292 λαοῖς Nietzsche,
λαὸς δ' F καθήμενοι rest. Nietzsche, καθήμενος F
294 νείφῃσι F

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχουσας,
 300 Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον 280
 νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδεΐδης, οὗ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνεΐδαο,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 305 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 285
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο·
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχῶντο
 310 Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο. 290

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεσθηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
 ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
 ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
 ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο
 315 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα 295
 καὶ κατ' ἐνιαυτὸν <καὶ> ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα
 εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης
 αὐτοῦ·

θεῖος Ὀμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μέγαν αὖλον
 320 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,

299 τ' om. Hom. B 560 ἀσί///ην (v erasum) F 301 νῆσόν τ']
 οἱ τ' ἔχον Hom. B 562, sed cf. Fr. 96, 7 Strabo VIII 375, 16
 Αἴγιναν Hom. l. c., αἰγινάν τε F 303 non legitur in Homero
 (post B 563) 305 Εὐρύπυλος ex Hom. B 565 Barnes
 306 Μηκιστέος dedi ex Hom. B 566, μηκιστέως F 307 συμ-
 πάντων Hom. B 567 309sq. non reperiuntur in Hom.
 316 <καὶ> ἄλλην (vel ἄλλην <δὲ>) Boissonade, καὶ om. F
 317 ἐσχίον F εἰκόνας] εἰκό F 319 μέγαν αὖλον Barnes, με-
 γαλάνην F 320 καλλιπεῖ σοφίῃ Stephanus in marg. apo-
 graphi, καλλιπένη σοφίῃ τε F

ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
 300 ἥρειψαν ποινὴν ἠυκόμου Ἑλένης.
 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρύψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς 325
 Ἀῖλλον εἰς τὴν πανηγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερά-
 305 τινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·
 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν
 κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῖλλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς 330
 λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ
 310 πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς
 Κρεώφυλον κἀκεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη.
 ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης κατήμενος παίδων τινῶν ἀφ'
 ἀλείας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυθόμενος 335
 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἣ ῥ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

315 ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,

322 ποινὴν Barnes, ποινῆς F 323 ἔστησε F μεγαλό-
 πολις F, πτ superscr. in apographo Stephani 326 κερά-
 τινον F 333 κρεώφυλον F 336 ἀπ' Ἀρκαδίας F testes,
 ἀπ' Ὀρτυγίης? ἄγρης ἀλῆς Koechly θηρήτορες F Proclus,
 ἀλήτορες Vitae Hom. IV p. 28 W. et V p. 30 W. Tzetzes Exeg.
 Iliad. 37, 18 ἣρ' ἔχομέν τι F, ἄρ' ἔχομέν τι Proclus Chrest. I
 p. XXXII 22 D. 338 ὅσσ' Pseudoherodoti Vita p. 18 W. Suidas
 v. Ὅμηρος, οὗς Proclus Vitae IV. codd. MR λιπόμεσθα, ὅσ'
 οὐχ Vitae V. codd. CM, λῖπομεσθα, ὅσσ' οὐχ Epigr. ed.
 Kaibel 1105, λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ F, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ Pseudo-
 herodoti Vita Suidas, λιπόμεσθα, ὅσα δ' οὐχ Vita Hom. codicis
 Romani bibl. Vict. Em. gr. 6 et Vitae V. Homeri codd. pars.
 λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ Pseudoplutarchi Vita B., λιπόμεσθ', οὗς δ'
 οὐχ Proclus φερόμεσθα F Vitae V. codd. CM

οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ
 340 δέ φασιν ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειροῖσθαι
 δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ
 οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεὶς δὲ
 τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ 320
 τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. ἀναχωρῶν δὲ ἐκείθεν,
 345 ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν,
 τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. ἔστι δὲ
 τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

342 sq. δὲ τοῦ] δ' ἐκ τοῦ malit Westermann 343 αὐτῷ
 malit Westermann 344 αὐτοῦ F 348 κάλυψεν Pseudo-
 herodotus Vita Hom. p. 19 W.

INDEX NOMINUM

- **Αάτην* Th. 230
Ἀβαντίδι Fr. 186, 1 *Ἀβαντίδα*
 Fr. 186, 2
 **Ἀβάντων* < > Fr. 96, 13
Αγαμέμνων Fr. 94, 14 *Αγα-*
μέμνονα Fr. 93, 5
Ἀγανή Th. 247 *Ἀγανήν* Th. 976
 **Ἀγέλαον* < > Fr. 135, 15
Ἀγλαίην Th. 909; 945
Ἀγριον Th. 1013
Ἀγχίση Th. 1009
Ἀδμήτη Th. 349
Ἀελῶ [acc.] Th. 267
Ἀθάμας Fr. 7, 4 **Ἀθάμα* Fr. 247
Ἀθηναίη S. 126; 443 *Ἀθηναίης*
 Th. 318 O. 430 Fr. *7b, 3;
 14, 8
 (*Ἀθηναίων* Fr. 104)
 **Ἀθηναίων* Fr. 104 *Ἀθηνέων*
 Fr. 94, 43
Ἀθήνη Th. 573; 577 O. 72; 76
 S. 325; 343; 455; 470 Fr. 245,
 4 *Ἀθήνην* Th. 13; 888; 924
 v. l. O. 63
Αἰακίδης Fr. 81, 3 *Αἰακίδη*
 Fr. 81, 7 *Αἰακίδῃσι* Fr. 205, 1
Αἰακίδας Fr. 77
Αἰακοῦ Th. 1005 *Αἰακόν* Fr.
 76, 1
- Αἶας* Fr. 96, 4
Αἰγαίω (ἐν ὄρει) Th. 484
Αἰγεῖδην S. 182
Αἰγιναν Fr. 96, 7
Αἰγίσθω Fr. 93, 6
Αἶγλη Fr. 270 *Αἶγλης* Fr. 105
Ἀίδης Th. 850 *Ἀίδαο* O. 153
Ἀίδεω Th. 311; 768; 774
Ἀίδῃ Fr. 96, 80 *Ἀίδην* Th.
 455
Ἄιδος S. 151; 227 *Ἀιδόσδε* S.
 254
Ἀιδωνεύς Th. 913
Αἰδώς O. 200
Αἰήτης Th. 958 *Αἰήταο* Th. 992
Αἰήτεω Th. 994 *Αἰήτην* Th.
 957
Αἰθῆρ Th. 124
Αἰθιόπων Th. 985 *Αἰθιοπας*
 Fr. 55
Αινείαν Th. 1008
Αἰνῆω Fr. 57
Αἰολίδαι Fr. 7, 3
Αἰολίδα O. 636
Αἰολος Fr. 7, 2
Αἴπυτος Fr. 113
Αἴσηπον Th. 342
Αἰσονίδης Th. 993; 999
Αἴσων Fr. 19, 1

Stellulis ornata sunt nomina e coniectura in textum recepta;
 ea, quae corrupta esse videbantur, uncis () inclusi. Th. =
 Theogonia, O. = Opera et Dies, S. = Scutum, Fr. = Frag-
 menta, v. l. = varia lectio

- **Αἴτνης* Th. 860
Ἀκάστη Th. 356
Ἀκταίη Th. 249
Ἀκτορίδης Fr. 94, 36
 **Ἀλάζυγον* Fr. 86
Ἄλγεα Th. 227
Ἀλιάκμονα Th. 341
 **Ἄλῃ* Th. 245
Ἀλιμήδη Th. 255
Ἀλκαίοιο S. 26
Ἀλκείδαο S. 112
Ἀλκμήνη Th. 943 S. 3 *Ἀλκμήνης* Th. 526; 950 S. 467
Ἀλκύννη Fr. 275, 2
Ἀλφειόν Th. 338
Ἀμαρυγκείδης Fr. 73, 1
Ἀμπυκίδην S. 181
Ἀμυνθαιονίδαις Fr. 205, 2
Ἀμύροιο Fr. 122, 2
Ἀμφιαράου Fr. 94, 16
Ἀμφιγυήεις Th. 571; 579 O. 70 S. 219 Fr. 79, 3
Ἀμφιδάμαντος O. 654
Ἀμφίδοκος Fr. 277
Ἀμφιλλογίας Th. 229
Ἀμφιρῶ [nom.] Th. 360
Ἀμφιτρίτη Th. 243 *Ἀμφιτρίτης* Th. 930 *Ἀμφιτρίτη* Th. 254
Ἀμφιτρύων S. 37; 44; 80 *Ἀμφιτρυῶνι* S. 54 *Ἀμφιτρυῶνα* S. 2
Ἀμφιτρωνιάδης Th. 317 S. 165; 416; 433; 459
Ἄναρρος S. 477
Ἀνδροκτασίας Th. 228
Ἄνθεια S. 381
Ἀνθεμόεσσα Fr. 68
Ἄνθη S. 474
 **Ἀντιόπη* Fr. 110, 6 (*Ἀντιόχη* Fr. 110, 6)
Ἀπάτην Th. 224
Ἀπέσαντος Th. 331
Ἀπόλλων S. 68; 478 Fr. 116, 1, 5; 135, 40; 194, 1 *Ἀπόλλωνος* Th. 94 S. 58; 70; 100 Fr. 135, 12; 142, 5 *Ἀπόλ-*
λωνι Th. 347 *Ἀπόλλωνα* Th. 14; 918 O. 771 Fr. 265, 3
Ἀράβοιο Fr. 23, 1
Ἀργείης Fr. 94, *〈5〉, 42; 96, 3, 15 *Ἀργείην* Th. 12 *〈Fr. 96, 22〉
Ἀργεῖφόντης O. 77 *Ἀργεῖφόντην* O. 68; 84
 (*Ἀργέστω* Th. 870 v. l. *Ἀργέστην* Th. 379 v. l.)
Ἄργον Fr. 188, 1
Ἀργεος Fr. 94, 17; 144, 3 *Ἄργος* [acc.] Fr. 24
Ἄργην Th. 140
Ἄρδησκον Th. 345
 (*Ἀρείονα* S. 120 v. l.)
Ἄρης S. 192; 346; 357; 441
Ἄρην O. 145 S. 109; 181; 434; 444 Fr. 73, 1; 99, 2; 110, 4 *Ἄρεος* S. 98; 191; 450
Ἄρηι Th. 933; 936 Fr. 135, 4
Ἄρηα Th. 922 *Ἄρην* S. 59; 333; 425; 457 *Ἄρες* S. 446
Ἀρητιάδην S. 57
Ἀριάδην Th. 947
Ἀρίμοισιν Th. 304
Ἀρίονα S. 120
Ἀρίσβαντος Fr. 144, 1
Ἀρισταῖος Th. 977
Ἄρκιον S. 186
Ἀρκτοῦρος O. 566 *Ἀρκτοῦρον* O. 610
Ἀρμονίη Th. 975 *Ἀρμονίην* Th. 937
Ἄρνη S. 381 *Ἄρνην* S. 475
Ἀρπυίας Th. 267
Ἄρτεμιν Th. 14; 918
Ἀσβολον S. 185
Ἀσίη Th. 359
Ἀσίην Fr. 96, 9
Ἄσκη O. 640
Ἀσπληδών Fr. 277
Ἀστερίην Th. 409
Ἀστερόπη Fr. 275, 2
Ἀστράϊφ Th. 378 *Ἀστράϊον* Th. 376

- Ἀταλάντη Fr. 21, 2
 (Ἀτην Th. 230)
 Ἀτλαγενέων O. 383
 Ἀτλαντίς Th. 938
 Ἀτλας Th. 517 Fr. 275, 3 Ἀ-
 τλαντα Th. 509
 Ἀτρεΐδης Fr. 96, 48 Ἀτρεΐδῃσι
 Fr. 205, 2
 Ἀτροπος S. 259 Ἀτροπον Th.
 218; 905
 Αὐλίδος O. 651
 Αὐτόλυκον Fr. 111
 Αὐτονόη Th. 258; 977
 Ἀφροδίτη Th. 989 Fr. 93, 1
 Ἀφροδίτης Th. 975; 980 O.
 521 S. 8; 47 Fr. 94, 5; 135,
 31; 143, 3 Ἀφροδίτην Th. 16;
 195; 822; 962; 1005; 1014
 O. 65 Fr. 17, 3
 Ἀχαιοί O. 651 Ἀχαιῶν Fr. 94, 25;
 96, 7
 Ἀχελώιον Th. 340
 Ἀχιλλεύς Fr. 96, 54 Ἀχιλλῆα
 Th. 1007
 Ἀχλὺς S. 264

 Βελλεροφόντης Th. 325 Βελλε-
 ροφόντην Fr. *〈7b, 7〉; 245, 15
 Βήλοιο Fr. 23, 2
 Βίην Th. 385
 Βοιβιάδος Fr. 122, 3
 Βοιωτίη Fr. 132
 Βοιωτοί S. 24
 Βορέας S. 506; 547 Fr. 96, 88
 Βορέω Th. 870 *O. 518; *553
 (Βορέον O. 518; 553) Βορέην
 Th. 379
 Βριάρεως Th. 149; 714 Βριά-
 ρεων Th. 817 (cf. Ὀβριάρεως)
 Βρόντην Th. 140
 (Βύβλινος O. 589 v. l.)

 Γαῖα Th. 45; 126; 159; 173;
 184; 479; 505; 702; 821
 Γαῖ Th. 117 Γαίης Th. 147;
 154; 158; 421; 463; 494; 626;
 644; 884; 891 Γαίῃ Th. 176;
 238 Γαῖαν Th. 20; 470 (cf.
 Γῆ)
 Γαλαξάνυρη Th. 353
 Γαλάτεια Th. 250
 Γαλήνη Th. 244
 Γερήνιος Fr. 15, 2
 Γερηνοῖς Fr. 15, 3
 Γερήνῳ Fr. 16
 Γῆρας Th. 225
 Γηρουνῆι Th. 309 Γηρουνῆα
 Th. 287 Γηρουνέα Th. 982
 Γῆς Th. 106
 Γιγάντων Th. 50 Γιγαντας Th.
 185
 Γλακτοφάγων Fr. 54
 Γλαύκη Th. 244
 Γλαυκονόμη Th. 256
 Γλαύκῳ Fr. 7b, 7
 Γλῆνον Fr. 135, 19
 Γλήχωνα Fr. 38, 1
 Γοργείοις (καρῆνοις) S. 237
 Γόργην Fr. 135, 17
 Γοργοῦς S. 224 Γοργόνες S. 230
 Γοργούς Th. 274
 Γραίας Th. 270; 271
 Γραῖκον Fr. 4, 3
 Γρήνικον Th. 342
 (Γύγης Th. 149 v. l., 714 v. l.,
 734, 817 Γύγη Th. 618 v. l.)
 Γύης Th. 149; 714; *734; *817
 Γύη Th. 618

 (Δανααί Fr. 24 v. l.)
 Δανάης S. 216
 Δαναΐδης S. 229
 Δαναός Fr. 24
 Δεῖμος S. 195; 463 Δεῖμον Th.
 934
 Δευκαλίδης Fr. 96, 17
 Δευκαλίωνος Fr. 4, 1 Δευκα-
 λίωνι Fr. 115, 3 v. l.
 *〈Δηνάνειραν Fr. 135, 17〉
 (Δηίων Fr. 110, 3)
 Δηλώ Fr. 265, 1
 Δημήτηρ Th. 969 O. 300 Δη-

- μήτερος O. 32; 393; 466;
 597; 805 S. 290 Δήμητρος
 Th. 912 Δημήτρι O. 465
 Δήμητρα Th. 454
 * Διδάειων Fr. 110, 3
 Διδύμονς Fr. 122, 1
 Δίκη O. 256 Δίκης O. 220 Δίκην
 Th. 902
 Δίκτυν Fr. 6
 Διώνη Th. 353 Διώνην Th. 17
 Διώνυσος Th. 947 S. 400 Fr.
 121, 1 Διωνύσου O. 614 Διω-
 νυσον Th. 941
 Δρύαλον S. 187
 Δρύαντα S. 179
 Δυναμένη Th. 248
 Δυσνομίην Th. 230
 Δωδώνη Fr. 134, 5 Δωδώνην
 Fr. 212
 Δωρίς Th. 250; 350 Δωρίδος
 Th. 241
 Δῶρος Fr. 7, 2
 Δωτίω Fr. 122, 2; 246
 Δωτώ [nom.] Th. 248
 Ελλαρίδην Fr. 36
 Ελλατίδης Fr. 123, 4
 Ελλείθυιαν Th. 922
 Ειρήνην Th. 902
 'Εκάτη Th. 441 'Εκάτην Th.
 411; 418
 'Ελένη Fr. 93, 7 'Ελένης O. 165
 Fr. 94, 32, 42, 51*; 96, 3, 15
 'Ελένην Fr. 96, 22, 53
 'Ελευθῆρος Th. 54
 'Ελεφήνωρ Fr. 96, 12
 'Ελίκη S. 381 'Ελίχην S. 475
 'Ελικῶνος Th. 2; 23 O. 639
 'Ελικῶνι Th. 7
 'Ελικωνιάδων Th. 1 'Ελικωνιά-
 δεσσ' O. 658
 'Ελλάδος O. 653
 ('Ελλήνεσσι O. 528 v. l.)
 'Ελληνος Fr. 7, 1
 'Ελλοπήν Fr. 134, 1
 'Ελπίς O. 96
 'Εννοσίγαιος Th. 818 S. 104
 'Εννοσιγαίου Th. 930 'Εννο-
 σιγαίω Th. 441 Fr. 143, 2
 'Εννοσίγαιον Th. 456
 'Ενναλίοιο S. 371
 'Εννώ [acc.] Th. 273
 'Εξάδιον S. 180
 'Επειῶν Fr. 73, 2
 'Επίανρον Fr. 96, 6
 'Επιμηθεύς O. 85 'Επιμηθέα
 Th. 511 O. 84
 'Επτάπορον Th. 341
 'Ερατώ [nom.] Th. 78; 246
 'Ερεβος [nom.] Th. 123 'Ερέ-
 βει Th. 125 'Ερεβος [acc.]
 Th. 515 'Ερέβεσφιν Th. 669
 'Ερινύας O. 803 'Ερινῦς Th.
 185
 'Ερις Th. 226 O. 24; 28; 804
 S. 156 'Εριν Th. 225 O. 16
 'Ερίδων O. 11
 'Ερμῶν Fr. 23, 1
 'Ερμείην O. 68
 'Ερμῆ Th. 444 'Ερμῆν Th. 938
 Fr. 276
 'Ερμιόνην (Helenae filia) Fr.
 96, 56; 99, 1
 'Ερμιόνην (urbs) Fr. 96, 9
 'Ερμον Th. 343
 'Ερος Th. 120; 201
 'Ερύθεια (Hesperis) Fr. 270
 'Ερυθείη (insula) Th. 290; 983
 'Ερχομενοῦ Fr. 38, 2
 'Εσπερέθουσα Fr. 270
 'Εσπερίδες Th. 275 'Εσπερίδων
 Th. 518 'Εσπερίδας Th. 215
 Εὐαγόρη Th. 257
 Εὐάρνη Th. 259
 Εὐβοίης Fr. 96, 12 Εὐβοίαν
 O. 651 Fr. 186, 3
 Εὐδώρη Th. 244; 360 Fr. 180, 3
 Εὐήνον Th. 345
 Εὐκράντη Th. 243
 (Εὐκράτη Th. 243 v. l.)
 Εὐλιμένη Th. 247
 (Εὐνείκη Th. 246 libri)

- *Εὐνίκη Th. 246
 Εὐνομίην Th. 902
 Εὐπόμπη Th. 261
 Εὐρύαλη Th. 276
 Εὐρυβίη Th. 375 Εὐρυβίην Th. 239
 Εὐρυγύης Fr. 104
 Εὐρυνόμη Th. 358; 907
 Εὐρυσθήα S. 91
 Εὐρυτίωνα Th. 293
 Εὐρυτον Fr. 110, 2
 Εὐρώπη Th. 357
 Εὐτέρπη Th. 77
 Εὐφημον Fr. 143, 2
 Εὐφροσύνην Th. 909
 *Εχεμος Fr. 90 *Εχεμον Fr. 93, 3
 *Εχιδνα Th. 304 *Εχιδναν Th. 297
 (Εωσφόρον Th. 381 libri)
 Ζευξώ [nom.] Th. 352
 Ζεύς Th. 56; 399; 412; 428; 498; 514; 520; 545; 550; 558; 561; 601; 669; 687; 784; 820; 853; 886; 899; 904; 914 O. 8; 47; 53; 104; 138; 143; 158; 168; 180; 229; 239; 281; 333; 379; 488; 565; 638; 668 S. 33; 89; 328; 383 Fr. 81, 8; 96; 59, 68; 115, 2; 134, 6; 138, 2; 186, 3; 245, 11 Διός Th. 13; 25; 29; 51; 52; 76; 81; 96; 104; 316; 328; 348; 386; 465; 513; 537; 613; 708; 730; 735; 815; 893; 920; 944; 952; 966; 1002; 1022 O. 4; 36; 51; 79; 99; 105; 122; 256; 267; 626; 676; 769 S. 66; 110; 126; 150; 163; 197; 202; 320; 322; 371; 392; 413; 422; 424; 443; 448 Fr. 96, 77, 88, 100; 116, 1; 171, 5; *245, 9 Ζηνός Th. 41; 285; 529 O. 87; 245; 253; 416; 483; 661 Fr. 96, 24; 103, 3; 169, 2 Διί Th. 36; 286; 580 O. 69; 259; (χθονίω) 465; 724 S. 56 Fr. 4, 2; 5, 1 Ζηνί Th. 141; 388; 938 S. 318 Δία Th. 11 O. 52; 273 Δί' Th. 468 O. 2 *Ζήν Th. 884 Ζήνα Th. 47; 457; 479 Ζήν' Th. 568; (884) Ζεῦ Th. 548 Fr. 161, 1 Διόθεν O. 765 S. 22
 Ζεφύρον Th. 870 O. 594 Ζεφυρον Th. 379
 Ζήλον Th. 384
 *Ηβην Th. 17; 922; 950
 *Ηέλιος Th. 760 *Ηελίοιο Th. 958 *Ηέλιον Th. 1011 *Ηελίω Th. 956 *Ηέλιον Th. 19; 371
 *Ηιόνη Th. 255
 *Ηλέκτρη Th. 349 Fr. 275, 1 *Ηλέκτρην Th. 266
 *Ηλεκτρώνος S. 3 *Ηλεκτρύωνας S. 82
 *Ηλεκτρώνης S. 16; 35 *Ηλεκτρώνη S. 86
 *Ημαθίωνα Th. 985
 *Ημέρη Th. 124; 748
 *Ηνιόχην S. 83
 *Ηοσφόρον Th. 381
 *Ηρακλής Th. 318; 527 *Ηρακλῆος Th. 530; 951 S. 74; 138 Fr. 135, 2 *Ηρακλέας S. 448; 458
 *Ηρακληείη Th. 289; 982 S. 115; 349; 416 *Ηρακληείης Th. 332
 *Ηρακληείη Th. 315 S. 452 *〈Fr. 135, 18〉 *Ηρακληείην Th. 943 S. 52; 69
 *Ηρη Th. 314; 328; 927 *Ηρης Th. 952 *Ηρην Th. 11; 454; 921
 *Ηριγένεια Th. 381
 *Ηριδανόν Th. 338
 *Ησιόδον Th. 22
 *Ηφαιστος Th. 945 S. 319 *Ηφαίστοιο S. 244; 297; 313

Ἡφαίστον Th. 866 S. 123
 Ἡφαιστον Th. 927 O. 60
 Ἡώς Th. 378; 984 O. 610 Ἡοῦς
 Th. 451 Ἡῶ Th. 19; 372

Θάλεια Th. 77
 (Θαλίη Th. 245) Θαλίην Th.
 909

Θάνατος Th. 759 Θανάτοιο
 Th. 756 Θάνατον Th. 212

Θάνατος Th. 265 Θάνατον Th. 237

Θεία Th. 371 Θείαν Th. 135

Θέμιν Th. 16; 135; 901

Θεμιστονόην S. 356

Θεμιστώ [nom.] Th. 261

Θέτις Th. 244; 1006

Θηβαγενέος Th. 530

Θήβης S. 105 Θήβη Th. 978
 O. 162 S. 49 Θήβην S. 80

Θήβας S. 2; 13

Θηρώ [nom.] Fr. 142, 5 [acc.]
 Fr. 142, 4

Θησέα S. 182

Θόαν Fr. 118

Θόη Th. 245; 354

Θρηκίον O. 553

Θρηκή S. 507

Θρονίη Fr. 23, 2

Ἰάνειρα Th. 356

Ἰάνθη Th. 349

Ἰαπετιονίδης Th. 614 Ἰαπετιο-
 νίδη Th. 528 Ἰαπετιονίδη
 Th. 543; 559 O. 54

Ἰαπετός Th. 507 Ἰαπετοῖο Th.
 565; 746 O. 50 Ἰαπετόν Th.
 18; 134

Ἰασίων (dat.) Th. 970 (Ἰασίω
 alt. rec.)

Ἰαωλκός S. 380 *Ἰαωλοῦ Fr.
 81, 2 Ἰαωλκόν *Th. 997 S.
 474

Ἰδης [gen.] Th. 1010

Ἰδομενῆος Fr. 96, 16

Ἰδυῖα Th. 352 Ἰδυῖαν Th. 960

Ἰήσων Th. 1000 Ἰήσωνα Fr. 19, 1

Ἰθάκης Fr. 94, 21

Ἰλέα Fr. 116, 1

Ἰμερος Th. 64; 201

Ἰνώ [acc.] Th. 976

*Ἰοβάταιο Fr. 7b, 13>

Ἰόλαος S. 102; 323; 340; 467

Ἰολάου S. 74 Fr. 142, 1 Ἰο-
 λάω Th. 317 Ἰόλαον S. 77

Ἰόλαε S. 78; 118

Ἰόλειαν Fr. 110, 5

Ἰπποθόη Th. 251

Ἰππονόη Th. 251

Ἰππόστρατος Fr. 73, 1

*Ἰπποτάδην Fr. 142, 3

Ἰππον κρήνης Th. 6

Ἰππώ [nom.] Th. 351

Ἰρις Th. 780 Ἰριν Th. 266; 784

Ἰστίνη Th. 454

Ἰστρον Th. 339

Ἰσχυς Fr. 123, 3

Ἰφικλεῖδην S. 111

Ἰφικλῆα S. 54

Ἰφικλός Fr. 166, 2 Ἰφίκλοιο Fr.
 94, 35

Ἰφίτος Fr. 110, 4

(Ἰωλκοῦ Fr. 81, 2 Ἰωλκόν Th.
 997)

Καδμείοισιν Th. 326 Καδμεί-
 ον S. 13 Καδμείη Th. 940

Καδμηίδι O. 162

Κάδμος Th. 937 Κάδμω Th. 975

Κάικον Th. 343

Καινέα S. 179

Καλλιόπη Th. 79

Καλλιρόη Th. 351; 981 Καλλι-
 ρόη Th. 288

*ἸΚαλυδῶνος Fr. 135, 13>

Καλυψώ [nom.] Th. 359; 1017

Κάλχαντα Fr. 160, 6

Κάστωρ Fr. 94, 13 Κάστορι Fr.
 94, 27, 31

Κελαινά [nom.] Fr. 275, 2

Κένταυροι S. 184 Κενταύροι-
 σιν Fr. 79, 5

- Κέρβερον* Th. 311
Κερκίης Th. 355
Κεφάλω Th. 986
Κήρ S. 156 *Κήρα* Th. 211 *Κή-
ρες* S. 249 *Κήρας* Th. 217
Κητώ [nom.] Th. 270; 333 *Κη-
τοῦς* Th. 336 *Κητώ* [acc.]
 Th. 238
Κῆνξ S. 472 Fr. 156 *Κήνκα* S.
 354; 476
Κίρκη Th. 1011 *Κίρκην* Th. 957
Κλέεια Fr. 180, 2
Κλειώ Th. 77
Κλεοδαίου Fr. 201
Κλυμένη Th. 351 *Κλυμένην* Th.
 508
Κλύμενος (Orchomeni filius)
 Fr. 277
Κλύμενον (Oenei filius) Fr. 135,
 16
Κλυταιμήστρη Fr. 93, 5
Κλυτίη Th. 352
Κλυτίος Fr. 110, 3
Κλωθώ [nom.] S. 258 [acc.] Th.
 218; 905
Κοίου Th. 404 *Κοῖον* Th. 134
Κόρινθον Fr. 96, 8
Κορωνίς Fr. 180, 2 *Κόρωνιν* Fr.
 123, 3
Κόττος Th. 149; 654; 714; 734;
 817 *Κόττω* Th. 618
Κούρησιν (Aetoliae gens) Fr.
 135, 13
Κουρήτες (Θεοί) Fr. 198, 3
Κράτος Th. 385
(Κρεῖω Th. 375 *Κρεῖον* Th.
 134 v. l.)
Κρεῖοντα S. 83
Κρηθεύς Fr. 7, 4
(Κρηγίς Th. 359)
Κρήτης Th. 477; 971 Fr. 96,
 16 *Κρήτη* Th. 480
(Κρισηίς Th. 359)
Κρίω Th. 375 **Κρίον* Th. 134
Κρονίδης Th. 412; 423; 450;
 624 O. 18; 138; 158; 168;
 239; 247 Fr. 115, 2 *Κρονίδεω*
 Th. 572 O. 71 *Κρονίδη* Th. 53
Κρονίων Th. 949 O. 242; 276
 Fr. 68; 81, 11 *Κρονίωνος*
 Th. 4 *Κρονίω* Th. 534 O.
 69; 259 S. 53; 56
Κρόνος Th. 137; 168; 459; 473;
 495 O. 169 *Κρόνον* Th. 395;
 625; 630; 648; 660; 668 O.
 111 *Κρόνω* Th. 453; 476; 634
Κρόνον Th. 18; 73; 851
 **(Κτήσιππον* Fr. 135, 19)
Κνανοχαίτης Th. 278
Κνδοιμός S. 156
Κνθέρεια Th. 934; 1008 *Κν-
θήρειαν* Th. 196; 198
Κνθήροις Th. 198 *Κνθήροισιν*
 Th. 192
Κνύκλωπες Th. 144 *Κνύκλωπας*
 Th. 139
Κύνκος S. 65; 346; 368; 413
Κύνκον S. 57; 329; 331; 468;
 472 *Κύνκε* S. 350
Κυλλήνης Fr. 276
Κυματολήγη Th. 253
Κύμην O. 636
Κυμοδόκη Th. 252
Κυμοθήη Th. 245
Κυμοπόλειαν Th. 819
Κνμώ [nom.] Th. 255
Κύπριδος Fr. 187, 2
Κυπρογενέα Th. 199
Κύπρω Th. 199 *Κύπρον* Th. 193
Κυρήνη Fr. 128, 2

Λάδωνα Th. 344
Λάεργας Fr. 94, 22
Λακεδαιμονάδε Fr. 94, 26, 37
Λαομέδεια Th. 257
Λαπιθάων S. 178
Λατίνον Th. 1013
Λάχεσις S. 258 *Λάχεσιν* Th.
 218; 905
(Λειαγόρη Th. 257 libri)
Λειπεφίλην Fr. 142, 2
Λελέγων Fr. 115, 1

- Αερναίην* Th. 314
(Αενκαρίωνι Fr. 115, 3 v. l.)
 * *Αηαγόρη* Th. 257
Αήθην Th. 227
Αηραιῶνα O. 504
Αητοιῖδης S. 479 *Αητοιῖδην* Fr. 125, 3
Αητώ [nom.] Th. 918 O. 771 Fr. 265, 3 * *Αητόος* S. 202 (*Αητοῦς* S. 202) *Αητώ* [acc.] Th. 18; 406
Αίγυς [acc. plur.] Fr. 55
Αιλαίηθεν Fr. 37
Αιμόν Th. 227
Αίνον Fr. 192, 1, 4
Αόγους Th. 229
Αοκροί S. 25
Αοκρός (heros) Fr. 115, 1
Αυγκήος S. 327
Αυκάονος Fr. 44, 1
Αύκτον Th. 477; 482
Αυσιάνασσα Th. 258

Μάγνης Fr. 6 *Μάγνητα* Fr. 5, 2
Μαῖα Fr. 275, 3 *Μαίη* Th. 938
Μαίανδρον Th. 339
 * *Μακηδόνα* Fr. 5, 2
Μάντης Fr. 166, 1
Μάρης Fr. 165, 1
Μάσητα Fr. 96, 7
Μάχας Th. 228
Μέγαρα Fr. 96, 8
Μέδονσα Th. 276
Μελανίππην Fr. 278, 3
Μελίας Th. 187
Μελίβοια Fr. 46
Μελίτη Th. 247
Μελπομένη Th. 77
Μέμνονα Th. 984
Μενέλαος Fr. 94, 24; 96, 48, 51, 55 *Μενελάου* Fr. 93, 7
Μενελάω Fr. 94, 15; 99, 1
Μενελάον Fr. 96, 1
 * *Μενεσθεύς* Fr. 94, 43
Μενεσθῶ [nom.] Th. 357
Μενίππη Th. 260

Μενοίτιον Th. 510; 514
Μερόπη Fr. 275, 3
Μήδειαν Th. 961
Μήδειον Th. 1001
Μηκιονίκη Fr. 143, 1
Μηκώνη Th. 536
Μηλόβοσις Th. 354
Μήτις Th. 358 *Μήτην* Th. 886
Μίμαντα S. 186
Μινυήιον Fr. 144, 4
Μίνωος Th. 948 Fr. 96, 17
Μνημοσύνη Th. 54 *Μνημοσύνης* Th. 915 *Μνημοσύνην* Th. 135
Μοῖραι Fr. 139 *Μοίρας* Th. 217; 904
Μόλουρον (*Μόλυρον libri*) Fr. 144, 1
Μόρον Th. 211
Μοῦσαι Th. 25; 52; 75; 96; 114; 916; 966; 1022 O. 1; 662 S. 206 *Μουσάων* Th. 1; 36; 93; (94 v. l.); 100 Fr. 197, 1 *Μουσέων* Th. 94 *Μούσης* O. 658
Μόψον S. 181
Μυρμιδόνων S. 380; 474
Μῶμον Th. 214

Ναυβολίδαο Fr. 110, 6
Νανσίθοοι Th. 1017
Νανσίνοοι Th. 1018
Νείκα Th. 229
Νεῖλον Th. 338
Νεμειαῖον Th. 327
Νεμείης Th. 329; 331
Νέμεσις O. 200 *Νέμεσιν* Th. 223
Νέσσον Th. 341
Νέστωρ Fr. 15, 2; 16 *Νέστορος* Fr. 17, 2
Νηλῆος Fr. 15, 1
Νηληιάδαο Fr. 17, 2
Νημερτής Th. 262
Νηρῆος Th. 240; 263; 1003
Νηρέα Th. 233
Νησαίη Th. 249

- Νησά [nom.] Th. 261
 Νίκην Th. 384
 Νικόστρατον Fr. 99, 2
 Νότοιο O. 675 Νότον Th. 870
 Νότον Th. 380
 Νύμφαι Fr. 171, 5; 180, 1; 198,
 1 Νυμφέων Th. 130 Νύμ-
 φας Th. 187
 Νύξ Th. 123; 211; 213; 224;
 748; 757 O. 17 Νυκτός Th.
 107; 124; 744; 758 Νύκτα
 Th. 20

 Ξάνθη Th. 356
 Ξοῦθος Fr. 7, 2

 Ὀβριάρεως Th. 734 Ὀβριάρεω
 Th. 617
 *Ὀδίτεω Fr. 135, 38 *⟨Ὀδίτην
 Fr. 135, 19⟩
 Ὀδυσσηος Th. 1012 Fr. 94, 21
 Ὀδυσῆι Th. 1017
 Ὀθρυος Th. 632
 Οἰβαλίδαο Fr. 94, 38
 Οἰδιπόδαο O. 163
 Οἰζύν Th. 214
 Οἰκλειδαο Fr. 94, 16
 Ολνῆι Fr. 135, 14
 Ὀλμειοῦ Th. 6
 Ὀλυμπιάδες Th. 25; 52; 966;
 1022 Ὀλυμπιάδεσσιν Fr.
 142, 2
 Ὀλύμπιος Th. 390 O. 474 Fr.
 81, 8; 205, 1 Ὀλυμπίον Th.
 529 O. 87; 245 Ὀλύμπιον
 Th. 884 Ὀλύμπια Th. 75;
 114; 783; 804; 963 O. 81;
 110; 128
 Ὀλυμπος Th. 680; 842 S. 203
 Ὀλύμπου Th. 37; 42; 51; 62;
 118; 408; 689; 794 Ὀλυμ-
 πον Th. 68; 101; 113; 391
 O. 139; 197; 257 S. 79; 466
 Fr. 5, 3
 Ὀμηρος Fr. 265, 1
 Ὀνειρων Th. 212

 Ὀπλέα S. 180
 (Ὀρθρον Th. 327 v. l. Ὀρθρον
 Th. 293, 309 v. l.)
 Ὀρθῶ Th. 327 Ὀρθον Th. 293;
 309
 Ὀρκος O. 219 Ὀρκον Th. 231
 O. 804
 Ὀρχομενόν Fr. 144, 4
 Οὔλύμποιο Th. 633; 855 S. 30
 Οὔλύμπου Fr. 125, 2 Οὐ-
 λύπω Th. 953 Οὐλυμπον
 S. 471 Οὐλυμπόνδε Th. 397
 Οὐρανίδη Th. 486 Οὐρανίδας
 Th. 502
 Οὐρανίη Th. 78; 350 Fr. 192, 1
 Οὐραγιάνων Th. 461; 919; 929
 Οὐρανός Th. 45; 159; 176;
 208; 702 Οὐρανοῦ Th. 106;
 147; 154; 421; 463; 644; 891
 Οὐρανῶ Th. 133 Οὐρανόν
 Th. 127; 470
 Οὔρεα Th. 129
 Οὔρειον S. 186

 Παγασαίου S. 70
 Παίηων Fr. 194, 2
 Πάλλαντι Th. 383 Πάλλαντα
 Th. 376
 Παλλάς Th. 577 O. 76 S. 126
 Fr. 245, 4
 Πανδιονίδαο Fr. 245, 3
 Πανδιονίς O. 568
 Πανδώρη Fr. 4, 2 Πανδώρην
 O. 81
 Πανελλήνεσσι O. 528
 *Πανόπεια Th. 250
 (Πανόπη Th. 250 libri)
 *Πανοπηά Fr. 38, 1
 Πανοπηίδος Fr. 105
 Παρθένιον Th. 344
 Παρνησοῖο Th. 499
 Πασιδθή Th. 246
 Πασιδθή Th. 352
 Πειθῶ [nom.] Th. 349 O. 73
 Πειρίθοον S. 179 Fr. 113
 *Πείρον (Πείροιο libri) Fr. 74, 2

- (Πεισιθόη Th. 352 v. l.)
 Πελασγός Fr. 44, 2
 Πελασγῶν Fr. 212
 Πελειάδες Fr. 178; 179 Πελειά-
 δας Fr. 177
 Πελίης Th. 996
 Πεμφρηδῶ [acc.] Th. 273
 Περιήρης Fr. 7, 5
 Περικλύμενον Fr. 14, 1
 Περιμήδεα S. 187
 *〈Περίφαντα Fr. 135, 16〉
 Περμησσοῖο Th. 5
 Περσέπολιν Fr. 17, 3
 Περσεύς Th. 280 S. 216; 229
 Περσεφονείης Th. 768; 774
 Περσεφόνην Th. 913
 Περσηίς Th. 356; 957
 Πέρσης (heros) Th. 409 Πέρ-
 σην Th. 377
 Πέρση (frater Hesiodi) O. 10;
 27; 213; 274; 286; 299; 397;
 611; 633; 641
 *Π<ετῶ> Fr. 94, 43, <46〉
 Πετραίη Th. 357
 Πετραῖον S. 185
 Πευκεῖδας S. 187
 (Πεφρηδῶ [acc.] Th. 273 v. l.)
 Πήγασος Th. 281; 325 Πήγα-
 σον Fr. 245, 17
 Πηλεΐδην Fr. 96, 50
 *〈Πηλεύς Fr. 81, 3〉 Πηλεί Th.
 1006 Πηλεῦ Fr. 81, 7
 Πηλίου Fr. 96, 54 Πηλίω Fr.
 19, 2; 96, 49 Πήλιον Fr.
 79, 4
 Πηνειοῦ Fr. 128, 2 Πηνειόν
 Th. 343
 Πιερίδες S. 206
 Πιερίη Th. 53 Πιερίην Fr. 5, 3
 Πιερίηθεν O. 1
 Πληιάδες O. 615; 619 Πληιά-
 δων O. 383 Πληιάδας O. 572
 Πληξάυρη Th. 353
 Πλοῦτον Th. 969
 Πλουτῶ [nom.] Th. 355
 *Πλωτῶ [nom.] Th. 243
 Ποδάρκης Fr. 94, 35
 *Πολυδέκτεα Fr. 6
 (Πολυδένυκα Fr. 6)
 Πολυδενύκης Fr. 94, 13 Πολυ-
 δένυκει Fr. 94, 27, 31
 Πολυνδῶρη Th. 354
 Πολύδωρον Th. 978
 Πολυκάστη Fr. 17, 1
 Πολύμνια Th. 78
 Πόνον Th. 226
 Ποντοπόρεια Th. 256
 Πόντος Th. 107; 233 Πόντον
 Th. 132
 *〈Πορθάονος Fr. 135, 14〉
 Ποσειδάων O. 667 Fr. 14, 2;
 116, 5; 245, 1 *〈Ποσειδάωνος
 Fr. 245, 14〉 Ποσειδάωνι Fr.
 7b, 6 Ποσειδάωνα Th. 15
 Ποσειδέων Th. 732
 Ποταμοῖς Th. 348 Ποταμούς
 Th. 337
 *Πουλυνόη Th. 258
 (Πουλυνόμη Th. 258 libri)
 Πρόλογον S. 180
 Προμηθεύς Th. 546; 614 O. 48;
 86 Προμηθέα Th. 510; 521
 Προνόη Th. 261
 Πρυμνῶ [nom.] Th. 350
 (Πρωθῶ [nom.] Th. 243 v. l.)
 Πρωτεσίλαος Fr. 94, 36
 Πρωτομέδεια Th. 249
 Πρωτῶ [nom.] Th. (243 libri),
 248
 Πυθῶ [acc.] Fr. 123, 2 Πυθοῖ
 Th. 499 Πυθοῖδε S. 480
 Πύλον S. 360
 ῥήην Th. 467
 (Ρεῖα Th. 453 v. l.) ῥεῖη Th.
 453; 625; 634 ῥεῖαν Th. 135
 ῥῆσον Th. 340
 ῥόδεια Th. 351
 ῥοδίον Th. 341
 Σαγγάριον Th. 344
 Σαλαμῖνος Fr. 96, 4

- Σαλμωνεύς Fr. 7, 5
 Σατύρων Fr. 198, 2
 Σαώ [nom.] Th. 243
 Σείριος O. 417; 587; 609 S.
 397 Σερίου S. 153
 Σελήνην Th. 19; 371
 Σεμέλη Th. 940 Σεμέλην Th.
 976
 Σῆρον Fr. 86
 Σθεννώ [nom.] Th. 276
 Σιμοῦντα Th. 342
 Σισυφίδαο Fr. 245, 13
 Σίσυφος Fr. 7, 4
 Σκάμανδρον Th. 345
 Σκύθας Fr. 55
 Σπειώ [nom.] Th. 245
 Στερόπην Th. 140
 Στρατονίκη Fr. 110, 1
 Στυμόνα Th. 339
 Στύξ Th. 361; 383; 389; 397;
 776 Στυγός Th. 805
 * < Σχοινηός Fr. 21, 3 >

 Ταρτάρον Th. 736; 807; 822
 Τάρταρον Th. 682; 721; 725;
 868 S. 255
 Τάρταρα Th. 119 (Τάρταρ' Th.
 725 v. l.)
 Ταφίων S. 19
 Τελαμών Fr. 278, 1
 Τελεστό [nom.] Th. 358
 (Τερμησσοῖο Th. 5 v. l.)
 Τερψιχόρη Th. 78
 Τηθύς Th. 337; 368 Τηθύος
 Th. 362 Τηθύν Th. 136
 Τηλεβοάων S. 19
 Τηλέγονον Th. 1014
 Τηλεμάχῳ Fr. 17, 1
 Τηϋγέτη Fr. 275, 1
 Τιθωνῶ Th. 984
 Τιμάνδρη Fr. 93, 3 Τιμάνδρην
 Fr. 90
 Τίρυνθ' Th. 292
 Τίρυνθον S. 81
 Τιταρήσιον S. 181
 Τιτήνες Th. 630; 632; 648;
 668; 676; 729; 814; 851 Τι-
 τήνεσιν Th. 650; 674; 882
 Τιτῆσι Th. 392; 424; 663
 Τιτήνας Th. 207; 697; 717;
 820
 Τιυνόν Fr. 36
 Τλησήνορα Fr. 113
 Τοξεύς (Euryti filius) Fr. 110, 4
 Τοξέα (Oenei filius) Fr. 135, 16
 Τρητοῖο Th. 331
 Τρηχίνος S. 355; 469 Τρηχίνα
 -S. 353
 Τριτογένεια S. 197 Τριτογέ-
 νειαν Th. 895; 924
 Τρίτων Th. 931
 Τροιζήνα Fr. 96, 6
 Τροίην O. 165; 653
 Τυνδαρέον Fr. 94, 38; 96, 21
 Τυνδάρεω Fr. 94, 7
 Τυνδαρίδῃσιν Fr. 94, 20
 Τυρσηνοῖσιν Th. 1016
 Τυφάονιον S. 32
 Τυφάονα Th. 306
 Τυφωέος Th. 869 Τυφωέα Th.
 821
 Τύχη Th. 360

 Τάδες O. 615 Τάδας Fr. 180, 4
 Τδρην Th. 313
 Τηπτος Fr. 144, 1
 Τλλον Fr. 135, 19
 Τπεριονίδαο Th. 1011
 Τπερίονος Th. 374 Τπερίονα
 Th. 134
 Τπνος Th. 759 Τπνον Th. 212;
 756
 Τρίη Fr. 132 Τρίη Fr. 143, 1
 Τσμίνας Th. 228

 Φαέθοντα Th. 987
 Φαισύλη Fr. 180, 2
 Φαιώ [nom.] Fr. 180, 3
 Φάληρον S. 180
 Φᾶσιν Th. 340
 Φέλλον Fr. 46
 Φέρουσα Th. 248

Φηρέα Fr. 135, 15
 Φθίγη Fr. 128, 1 Φθίγην Fr. 81, 1
 Φῆκ Th. 326
 Φίκιον (ὄρος) S. 33
 Φιλάμμωνα Fr. 111
 Φιλότητα Th. 224
 Φιλυρίδης Th. 1002
 Φλεγύαο Fr. 123, 4
 Φόβος S. *144, 195; 463 Φόβον
 Th. 934; (Φόβους Th. 228
 v. l.)
 Φοίβη Th. 404 Φοίβην Th. 136
 Φοίβος S. 68 Fr. 135, 40; 194,
 1 Φοίβον S. 100 Φοίβω Fr.
 123, 3; *125, 3 Φοῖβον Th.
 14 Fr. 265, 3
 Φόνονος Th. 228
 (Φόρκυ Th. 333 v. l.) Φόρκυι
 Th. 270 Φόρκυι Th. 333 Φόρ-
 κυν Th. 237
 Φόρκυνος Th. 336
 Φυκτέος Fr. 73, 2
 Φυλάκης Fr. 94, 34
 Φυλακίδαο Fr. 94, 35
 Φύλακος Fr. 166, 4
 Φύλας Fr. 142, 1
 Φυλῆα Fr. 93, 4
 Φωκῆες S. 25
 Φῶκον Th. 1004

 Χαίρωνος Fr. 142, 6
 Χαλκίδα O. 655
 Χαλκωδοντιάδης Fr. 96, 13
 Χάος [nom.] Th. 116 Χάεος
 Th. 123; 814 Χάος [acc.] Th.
 700
 Χάριτες Th. 64 O. 73 Χαρίτων

Th. 946 Fr. 21, 3; 94, 6;
 128, 1 Χαρίτεσσιν Fr. 180, 1
 Χάριτας Th. 907
 (Χείρων Th. 1001 Fr. 19, 2;
 96, 49 libri)
 Χίμαιραν Th. 319 *〈Fr. 7b, 12〉
 *Χίρων Th. 1001 Fr. 19, 2; 96,
 49
 Χρυσάωρ Th. 281; 287 Χρυσά-
 ωρι Th. 979
 *Χρυσήϊς Th. 359

 Ψαμάθη Th. 260; 1004
 (Ψεύδεα Th. 229 v. l.)

 *Ῥαρίων O. 609 *Ῥαρίωνος
 O. 598; 615; 619
 *Ῥυγλίην (insula) Fr. 70
 Ῥυγλίου (πόντου) Fr. 96, 20
 Ῥυγλίον Fr. 70
 Ῥκεανίνη Th. 389; 956 Ῥκεα-
 νίνη Th. 507 Ῥκεανῖναι
 Th. 364
 Ῥκεανός S. 314 Ῥκεανοῖο Th.
 215; 242; 265; 274; 288;
 292; 294; 695; 776; 789;
 816; 959 O. 566 Fr. 274
 Ῥκεανοῦ Th. 282; 362; 368;
 383; 841; 908; 979 Ῥκεανῶ
 Th. 337 Ῥκεανόν Th. 20;
 133 O. 171
 Ῥκνπέτην Th. 267
 Ῥκνρόη Th. 360
 Ῥλενίην Fr. 74, 1
 Ῥραι O. 75 Ῥρας Th. 901
 (Ῥρίων O. 609 Ῥρίωνος O. 598;
 615; 619)

ADDENDUM

Scut. 212 ε>ΦΟΙΝΕΟΝ lectionem papyri Q ex *ἐφοί<κ>νεον*
= *ἐποίχνεον* adspiratione mutata natam esse suspicatur C.
Liter. Centralbl. 1907, 443

Fragm. 96, 94 init. οἷο>ς scribendum esse censet Klouček;
an πάμπα>?

23985

THE UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA, SANTA CRUZ

This book is due on the last **DATE** stamped below.

To renew by phone, call **429-2756**

Books not returned or renewed within 14 days
after due date are subject to billing.
